

Florentin Smarandache

METAISTORIE

TEATRU

EDITURA DORIS

FLORENTIN SMARANDACHE

M E T A I S T O R I E

trilogie teatrală
în cadrul
Mișcării Literare Paradoxiste

Editura Doris
București 1993

Coperta: Constantin Costa

ISBN 973-95885-5-7

DE ACELAȘI AUTOR

PIESE JUCATE

OUT IN THE LEFT SIDE (Străin de cauză) în traducerea autorului, Cactus Theater Company, Phoenix, Arizona, SUA, 1990, regia: George F. Redmann. (Vezi revista MERIDIAN, anul 1, 1990, nr. 13, p. 4 și jurnalul de emigrant al autorului AMERICA – PARADISUL DIAVOLULUI, Ed. Aius, Craiova, 1992, p. 112)
PĂCĂLITA ȘI URSOAICA, piesă pentru copii și înțelepți; Liceul Frații Buzești, Craiova, 1992, regia: Constantin M. Popa.

În periodice

FORMAREA OMULUI NOU, tragedie fantezistă în patru tablouri, în Suplimentul de Literatură, Cultură și Educație al revistei DIALOG, Dietzenbach, Germania, Nr. 69/72, octombrie 1989.

În manuscris

NONTEATRU, piese într-un act sau într-o jumătate de act, în cadrul Mișcării Literare Paradoxiste.

FLORENTIN SMARANDACHE

FORMAREA OMULUI NOU

(tragedie fantezistă în patru tablouri)

PERSONAJE:

DOCTORUL

ASISTENTUL

SECRETARA

O BOLNAVĂ

BONIFACIO

SLUȚI (A, A', CIUNGU, MUTHU, ROMEO, JULIETA, SCENO-
GRAFUL)

NEBUNI

SURDO-MUȚI ȘI ORBI

[Este un teatru cerebral care subliniază micimea individului pierdut printre obiecte (de dimensiuni nenaturale) și, mai ales, pierdut printre indivizi.

TABLOUL	SALONUL	PERSONAJE
---------	---------	-----------

I	0	Oameni normali
II	1	Sluți
III	2	Nebuni
IV	3	Surdo-muți și orbi

De la un tablou la celălalt, coincidând cu trecerea dintr-un salon în următorul, personajele se metamorfozează. Oamenii normali devin care sluți, care nebuni, care surdo-muți și orbi.]

TABLOUL I

[Un cabinet medical înzestrat cu instalații moderne, făcând parte dintr-un sanatoriu. Seamănă cu o anticameră avînd patru uși: una în stînga, două în față și alta în dreapta, cu inscripțiile: "O", "Salonul 1", "Salonul 2", respectiv "Salonul 3". Interior negru.

Oameni împăiați. Un Om-Nou ținut în sticlă, congelat, de reclamă - însoțit de un extras revelatoriu din presă. Pe pereți: citate, slogane pe aceeași temă.

Doctori și Asistenți în halate de spital, dar negre, cu priviri sticloase, inumane. Pacienții în halate vîrgate de bolnavi. Figurația inutilă de personal medical, care șchioapătă ușor, spre deosebire de pacienți care șchioapătă rău.

Învăluit în mister, Doctorul stă într-un cărucior fantasmagoric, cu roțile, avînd spatele la public. Nu i se va vedea pe toată durata piesei decât ceafa, deși căruciorul se mai mișcă. De cîteva ori dă senzația că ar vrea să se întoarcă spre public, dar renunță. Nici în antracte, nici după, actorul nu va ieși la aplauze. Glasul cam nepămîntesc, mașinal.

Asistentul, în picioare, sterilizează o seringă uriașă.]

DOCTORUL: Te rog să consemnezi în registru.

ASISTENTUL: Da, domnule Doctor. (Scrie)

DOCTORUL: (La interfon) Pacientul următor.

[Se aud bătăi în Ușa 1. Intră o femeie bolnavă de la țară, șchioapă, fisticită.]

BOLNAVA: Bună... ziua...

ASISTENTUL: Ia loc.

[Bolnava nu apucă să se așeze.]

DOCTORUL: Din partea cui vii, femeie, și cu ce probleme?

[Asistentul se pregătește să noteze în registru.]

BOLNAVA: Sînt... sînt bolnavă, domnule Doctor.

DOCTORUL: Vă îmbolnăviți toți, așa, cînd vreți?! Cine ți-a dat aprobare?

BOLNAVA: M-a ... m-a trimis... de la circă... domnule Doctor.

ASISTENTUL: Dă-ne trimiterea.

[Femeia întinde o hîrtie mototolită. Asistentul își notează datele.]

ASISTENTUL: Cum te cheamă?

BOLNAVA: În nici un fel... domnule...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVA:... Asistent... mi-au luat numele.

ASISTENTUL: Câți ani ai?

BOLNAVA: N-am vîrstă...

ASISTENTUL: Locul și data nașterii.

BOLNAVA: N-am... nici o naștere... domnule Asistent... sau... n-am nici un loc... eu...

ASISTENTUL: Părinții?

BOLNAVA: Nu-i cunosc... domnulee...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVA: ... Asistent... Eu n-am avut... părinți... niciodată părinți...

ASISTENTUL: Dar n-ai nici o rudă, femeie?

BOLNAVA: Nu am... Adică am... toți sîntem rudă... domnule Asistent... așa ne-au învățat să spunem... domnule...

ASISTENTUL: Unde locuiești?

BOLNAVA: Nu locuiesc... domnulee...

ASISTENTUL: ... Asistent, Asistent!... de cîte ori vrei să-ți repet!... și ce faci atunci?

BOLNAVA: Muncesc... Eu muncesc...

ASISTENTUL: Dar cine ești dumneata?

BOLNAVA: Sînt... Sînt bolnavă... Domnule Asistent...

DOCTORUL: Face parte din penultima categorie, dar n-a ajuns încă la stadiul scontat. (Bolnavei) Și ce dorești?

BOLNAVA: Domnule Doctor... vreau... Domnule Doctor... un concediu (Cu jumătate de gură) medical.

DOCTORUL: Ce e, femeie, nu te simți bine... sau ai putea să te simți mai bine?

BOLNAVA: (Încurcată) Sînt... mă doare...

DOCTORUL: Unde te doare?

BOLNAVA: (Rușinată) Mă doare... acolo... (Apleacă fruntea)

DOCTORUL: (Enervat) Unde acolo??

BOLNAVA: (Ca pe o poezie) Mă doare la distracție cînd se servește dumnealui.

[Asistentul sare ca ars.]

ASISTENTUL: Cine, eu?

BOLNAVA: Nu... dumnealui...

DOCTORUL: Care dumnealui? Fii mai clară.

BOLNAVA: Bărbatu'... meu... Domnule Doctor...

ASISTENTUL: Ești măritată, așadar, și zici că n-ai rude?!

BOLNAVA: Sînt... Adică nu... N-am voie... Am uitat... Nu sînt domnulee...

ASISTENTUL: ... Asistent. Femeie, fii atentă ce vorbești.

FORMAREA OMULUI NOU

BOLNAVA: (Femeii) Ție-ți arde de distracție și noi ne încercăm din răputeri să construim un nou sanatoriu.

BOLNAVA: Mie... nu... Domnule Doctor... lui.

ASISTENTUL: (Din nou sărind) Ce-ai, femeie, cu mine? Eu nu m-am distrat în viața mea. Sînt sobru din fire.

BOLNAVA: Lui... Domnule Doctor... (Asistentul amenință) Bărbatu' meu... (Asistentul cade ușurat pe scaun cu zgomot.)

DOCTORUL: Cum contribui dumneata la construirea noului sanatoriu?

BOLNAVA: Păi... contribui... Nu mă mărit... domnulee...

ASISTENTUL: ... Asistent.

BOLNAVA: ... Nu... Doctor... Contribui... Nu mă distrez... eu... Domnule Doctor... Nu mă îmbolnăvesc... Nu...

DOCTORUL: Destul. Spune, suferi? (Pauză) Ai blenoragie ori sifilis. [Bolnava se întoarce spre Asistent.]

ASISTENTUL: Ce te uiți la mine, femeie, pe tine te întreabă. Eu nu fac dragoste.

BOLNAVA: Nu știu... Domnule Doctor... Ce e aia?

DOCTORUL: (Asistentului) Explică-i dumneata.

ASISTENTUL: Femeie, ai zis că te doare în regiunea... (Arată în jos)

BOLNAVA: Da... domnule...

ASISTENTUL: Asta înseamnă că ai sifilis. Să-ți între în cap.

BOLNAVA: Da... domnulee... Am sifilis.

ASISTENTUL: Foarte bine, să-l porți sănătoasă.

BOLNAVA: (Timidă, neștiind ce să creadă) Mulțumesc.

DOCTORUL: (Asistentului) Interneaz-o în Salonul 2.

BOLNAVA: (Nedumerită) Domnule Doctor... păi... nu sînt bolnavă... domnulee...

DOCTORUL: Aici hotărâsc eu cine e bolnav și cine nu. Asistent, ți-am spus s-o duci în Salonul 2.

ASISTENTUL: Am înțeles, Domnule Doctor.

BOLNAVA: (Împotrivindu-se) Nu înțeleg... Domnulee...

ASISTENTUL: Ai să înțelegi.

[O conduce pe Bolnavă în Salonul 2.]

ASISTENTUL: (Umbilind cu siringa și niște fiole) Am avut o zi plină... (Răsfoiește registrul) O sută optisprezece pacienți. Nu ne mai ajunge serul.

DOCTORUL: Fii fără grijă, procurăm imediat altul. Mai avem pacienți?

ASISTENTUL: Nu, Domnule Doctor. Sala de așteptare e goală.

[Se aude soneria interfonului. Doctorul decuplează.]

VOCEA SECRETAREI: Domnul Bonifacio roagă să fie primit pentru o consultație.

DOCTORUL: (Asistentului) Numele nu-mi spune nimic. (La interfon) să intre, dar mai repede, că ne grăbim.

[Urmează o scurtă pauză în care Bonifacio se lasă așteptat. Asistentul scrie în registru, aranjează medicamentele. Doctorul mereu nemișcat. Bonifacio ciocănește și intră pe Ușa "O". Este îmbrăcat tinerește, culori deschise. Îl privește pe Doctor. Cei doi se recunosc.

În timpul pertractării socio-politico-filozofice care urmează, ușile saloanelor se vor închide și deschide singure (ca bintuite de fantome ori rafale de vânt) după unele replici ale Doctorului – fără a li se acorda însă importanță. De asemenea, se va percepe pulsul unei inimi pe scenă, mai alert sau mai slab în funcție de replici. Lumina va licări corespunzător, ca un suflet.]

BONIFACIO: (Afectuos) Gheghe!

DOCTORUL: (Rece). Da, Bonny.

BONIFACIO: (Vrînd să-l îmbrățișeze) Gheorghe, de cînd nu te-am mai văzut...

DOCTORUL: Te rog, fără sentimentalisme, în Sanatoriul nostru nu se permite.

BONIFACIO: (Se retrage surprins) Dar am copilărit amîndoi...

DOCTORUL: Vremurile s-au schimbat, Bonny.

BONIFACIO: Îți mai aduci aminte cînd ne duceam cu vitele pe coastă și ne pitulam în tufiș? Seara cînd luam apă cu urciorul de la cișmea? Duminica satul vuia de strigăcie băieților și chicotele fetelor. Ne topeam de joc. Îți mai aduci aminte?

DOCTORUL: Nu, Bonifacio. Odată intrat aici, uiți totul.

ASISTENTUL: Amintirile nu servesc la nimic, Domnule Bonifacio, sînt nocive.

BONIFACIO: Ce tot îndrugați, Gheghe?

DOCTORUL: Și să nu-mi zici Gheghe. Acum sînt pentru toată lumea Domnul Doctor.

BONIFACIO: Dar de ce istoria asta, Ghe... (Ironic) Domnule Doctor?

DOCTORUL: E o poveste lungă, Bonifacio. Îți vor trebui ani pînă să o pătrunzi.

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Vă rog să-mi prezentați trimeretă. (Răsfoiește registrul. Bonifacio se caută prin toate buzunarele.

BONIFACIO: M-au trimis la control de la secția locală, Domnișee...

ASISTENTUL: Asistent.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: ... Asistent. Strîmbau din nas, că nu le place "comportamentul". Parcă eu trebuie să fiu la cheremul lor! O jucărie în mîna unui copil?! (Găsește, în fine, o hîrtie pe care o întinde Asistentului.)

DOCTORUL: Ești un neinițiat, domnul meu Bonifacio.

BONIFACIO: Dragă amice,...

DOCTORUL: Nici un dragă și nici un amice. Eu nu sînt prieten cu nimeni, și nici tu.

BONIFACIO: Scumpule...

DOCTORUL: Nici un scump. Nu sînt îngăduite în Sanatoriu asemenea "romantisme"... desuete.

ASISTENTUL: Cu actele e în regulă, Domnule Doctor. (Lui Bonifacio) Văd că ai un nume mare... Bo-ni-fa-ci-o... nepermis de mare. Părinți, rude, familie ai?

BONIFACIO: Da.

ASISTENTUL: Parcă-ai fi trăit pe altă lume!

BONIFACIO: De ce? Nu e normal?

ASISTENTUL: (Citind în continuare și scriind în registru) Vîrstă... patruzeci și...

DOCTORUL: Cam tîrziu la vîrsta asta pentru tratament.

BONIFACIO: Ce tratament Gheghe... Domnule Doctor?

ASISTENTUL: Unde locuiești?

BONIFACIO: Pe strada Speranței...

DOCTORUL: I-auzi! I-auzi!

BONIFACIO: ... nr.119.

ASISTENTUL: Dar, așează-te pe un scaun.

[Bonifacio se așează. Asistentul se deplasează pînă la Doctor și-i arată trimiterea. Șușotesc.]

DOCTORUL: Cu el sîntem nevoiți s-o luăm de la capăt.

ASISTENTUL: (Arată ceva pe trimitere) Ce ne facem?... E încăpățînat ca un vițel!

DOCTORUL: Trebuie instruit permanent. Băgat la cursuri intensive. Să-l aneantizăm.

ASISTENTUL: Pare recalcitrant.

DOCTORUL: Mă voi ocupa personal de administrarea tratamentului în acest caz - excepție. Voi duce mai întîi o muncă de lămurire. Să-l determin să refuze realul. Pregătește, rogu-te, serul și medicamentele din prima grupă.

(Asistentul se conformează.)

BONIFACIO: Ce faceți acolo?... (Înfricoșat) Sper că nu...

ASISTENTUL: Un simplu test, Domnule Bonifacio, tratamentul...

BONIFACIO: Dar nu pe pielea mea, vă rog.

ASISTENTUL: Nu vă fie teamă, nu sînteți nici primul nici ultimul pacient.

BONIFACIO: Nu înțeleg ce legătură au toate astea cu persoana mea. Pe mine nu mă interesează, și gata! Tratamentul Dvs.? Vă urez succes!

ASISTENTUL: Ba trebuie să te intereseze.

BONIFACIO: Cu sau fără un om, tot aia e!

ASISTENTUL: Nu vrem să dăm naștere la precedente. Pînă la sfîrșitul acestui deceniu toți oamenii vor fi urnat tratamentul prescris în Sanatoriul nostru. Pacienții sînt supuși unui proces rapid de transformare. Dumnezeu riști să rămîi singur, linșat de majoritate.

BONIFACIO: Nu-mi pasă, doar spiritul să poată zburda în voie.

DOCTORUL: Lasă-l, te rog pentru moment. Să încercăm prin alte mijloace... (Asistentul își strînge ustensilele medicale.) Spiritul, Domnule Bonifacio, fuzionează cu materia, dispersîndu-se pînă la neidentificare. După cum ai aflat, noi elevăm ființe spirituale. Toate eforturile ne sînt îndreptate spre formarea unui suflu colectiv. Subliniez: co-lec-tiv. Lucrăm ca o familie de albine...

BONIFACIO: Care sînt conduse de o regină, deci aveți și "personalități", prea ridicate în slăvi, și trîntori...

DOCTORUL: Nimeni nu are voie să devină popular, să iasă în evidență sau să se facă remarcat prin vreo altă faptă decît obediința. Pentru că toți sînt populari și impopulari în același timp. Milităm pentru stabilirea unei noi ordini ideatice internaționale.

BONIFACIO: Prin injoncțiuni și emisari oneroși, apostoli ai urii? Ne-am obișnuit cu fenomene anormale înfățișate în chip normal, cu această realitate dureros singulară, cu o astfel de lume a nefirescului, plictisită de ea însăși.

DOCTORUL: Partea, Bonifacio, slujește numai întregului, aici e cheia, ajungînd la marginea sa indivizibilă. Indivizii nu au dreptul la istorie.

BONIFACIO: Deși ei făuresc istoria.

DOCTORUL: Noi refuzăm atît normalul cît și anormalul, golindu-le de formă și conținut. Prinși în jocul societății, piulițe și șuruburi ale unui agregat uriaș, oamenii sînt scutiți de efortul de a gîndi...

BONIFACIO: Cum? (Își pune mîinile în cap)

DOCTORUL: ... ceea ce este esențial pentru ideologia noastră novatoare.

BONIFACIO: Nu pot să-mi cred urechilor! Este o ficțiune, recunoaște. Un solipsism, Doctore. Predica ta e nelaobiect. Ne așteaptă o iarnă ideologică.

DOCTORUL: Încearcă, și-ai să înțelegi. Și află că de ce ne critică străinătatea de-aia stntem mai "îți"!

BONIFACIO: (Zimbește) Îmi faci o pledoarie pentru... pledoarii

DOCTORUL: Nu, însă, dacă într-adevăr, nu contează realitatea obiectivă, ci doar cea din mintea pacienților, atunci ne-am propus să facem presiuni asupra conștiinței. Aceasta se reclamă ca o necesitate.

BONIFACIO: (Ironie) Necesitatea care nu mi se pare deloc... necesară.

DOCTORUL: Vrem să creăm un alt tip de ființă umană.

BONIFACIO: (Uluit) Dar ce, oamenii stnt cărămizi din care să construiești voi case?

DOCTORUL: Noi modelăm caractere, le prelucrăm, Bonifacio. Astăzi, în *epoca de aur*, lumea acceptă eșecul ca o nouă formă de a se realiza, liniștită.

BONIFACIO: Liniștea reprezintă un summum al răului prelungit.

DOCTORUL: Oamenii au fost deposezați de sentimente. Și stnt FERICIȚI...

BONIFACIO: (Pentru sine) Noi aici avem de toate, dar n-avem nimic!!

DOCTORUL: Omul - colectiv, tipizat... Toți judecă la fel. Noțiunea de "eu", ca subiect, a dispărut.

BONIFACIO: (Pentru sine) Victoria suprarealității, a propagandei asupra realității - Alain Besançon - (Mai tare) Bine, Doctore, dar în ce mai constă frumusețea, de exemplu, a unui album în care toate florile stnt identice: aceeași culoare, același miros?

Sau cum ar arăta o grădină zoologică în care animalele nu s-ar deosebi una de cealaltă?... Încercând să semănăm cu cineva, ne uităm pe noi înșine.

DOCTORUL: Evoluția biologică își va încheia ciclul prin acest tip de OM NOU.

BONIFACIO: (Ironie) Noul Om, al absurdului, care se ridică împotriva rațiunii - descris de Șestov - ?

DOCTORUL: Mișcarea se va opri, Universul va deveni imobil.

BONIFACIO: Ciudat! Îmi prelegi despre felul de a fi al celor ce nu stnt.

DOCTORUL: Bonifacio, totul este uniform, nediferențiat. Bunăstarea indivizilor sociali se realizează prin bunăstarea întregii colectivități,

chiar dacă ei, personalmente, ies în deficit. Privește aspectul lor fizic (îi arată cițiva), se aseamănă toți ca două picături de apă: ochii, forma nasului, culoarea părului, înălțimea, talia, chiar și sexul... aceleași cuvinte "cra... pro... pi..." monosilabice, spontane, rostite pe un ton inexpressiv. (Bonifacio își scoate aparatul de fotografiat vrînd să-i pozeze. Doctorul îi astupă obiectivul) Fotografiatul interzis!!... Oamenii n-au voie să-și vadă chipul, nu există nici oglinzi, n-au voie să scrie autobiografii, memorii de călătorie – de fapt călătoriile nu se organizează decît în interesul obștei – n-au voie să scrie eseuri despre viață și moarte, necrologuri...

BONIFACIO: Oameni fără chip... Căroră nu li se recunoaște identitatea.

DOCTORUL: Ba au și ei o individualitate, dar comună. Și-apoi au și un nume, pe toți îi cheamă la fel: Gheghe, chiar și pe femei...

BONIFACIO: Oh, Doctore, dar se încalcă flagrant legile naturii.

DOCTORUL: Deși se tinde ca oamenii să nu aibă un nume propriu, ba chiar să n-aibă nume deloc. În noua etapă de dezvoltare, în care ne găsim, nu mai poate fi vorba de *determinism*. O specie umană superioară ia locul celei vechi...

BONIFACIO: (Ironic) Vreun homunculus...

DOCTORUL: Este comuniunea cu viitorul... Oamenii trăiesc exact 50 de ani, atît cît pot lucra, apoi sucombă fără a depăși sau pierde un minut; bătrînețea nu există, am invalidat-o, din păcate peste copilărie n-am putut trece – această perioadă neproductivă...

BONIFACIO: (Pentru sine) Ce le pasă lor (Semn înspre Doctor) dacă mori, dacă trăiești, pentru ei ești un vierme! (Mai tare) Iartă-mă că te întrerup, Doctore, susții că progresezi?

DOCTORUL: Da.

BONIFACIO: Și-atunci, unde vă sînt contradicțiile necesare procesualității dialectice a înaintării?... Fiindcă recunoști că societatea voastră este *uniformă, nediferențiată*, cu alte cuvinte: ternă, plată, anodină... Deci, ideile pentru propășire de unde vă vin?

DOCTORUL: Sistemul nostru este, într-adevăr, steril ca un vid. Dar să nu uităm că el se clădește pe moștenirea trecutului, putregăindă.

BONIFACIO: Voi îi priviți de sus pe ceilalți.

DOCTORUL: Nu-i privim nici de sus nici de jos. Pur și simplu: nu-i privim... Hai să ne-aducem aminte. De ce fura lumea înainte, de ce înșela, de ce bea și se îmbăta, de ce erau cozi? Pentru că oamenii n-aveau încredere în viitor și cumpărau orice, n-aveau

asigurată ziua de mâine – indiferent cît ar fi cîştigat astăzi, şi-atunci vroiau să-şi uite de ei, să se înceapă în alcool...

BONIFACIO: Şi te pomeneşti că acum au vreun viitor şi vreo încredere?

DOCTORUL: Bonifacio, nu pricepi că noi am contopit tezele şi antitezele, antonimele. Am lăsat doar sinonimele.

BONIFACIO: Se manifestă cumva vreo opoziţie la planurile voastre diabolice?

DOCTORUL: Nici pomenială!

BONIFACIO: Din contră, ar fi bine să aveţi duşmani, fiindcă v-ar fortifica în lupă... După cum declara sociologul Mihai Botez, forma de opoziţie a oamenilor e supunerea, iar în acest caz, dacă fiecare în parte are dreptate, în colectiv greşesc toţi... Dar vreo rezistenţă la ideologia voastră întâmpinată din partea vreunor grupuri de indivizi?

DOCTORUL: A, nu. Fiecare dintre ei este victima şi călăul fiecăruia dintre ei. Deviza lor, răspîdită cu succes, este: Cunoaşte-te pe tine însuşi în ceilalţi!

BONIFACIO: (Pentru sine) Eu nu îmi ajung mie şi să mă mai transform în "ceilalţi"?

DOCTORUL: Pornind de la acest *status quo*, de exemplu, noţiunea de valoare nu mai are rost, şi nici de nonvaloare.

BONIFACIO: Altfel spus, un amestec al valorii, la care se referă Bernard-Henri Levy.

DOCTORUL: Nici de bine sau rău, frumos sau urât. Nu există excepţii, iar regulile sînt confirmate sută la sută.

BONIFACIO: (Giunind) Asta trebuie să fie Ţara Urţilor, Doctore, numai ei tinjesc să desfiinţeze deosebirile care-i separă de frumoşi. Şi Ţara Nonvalorilor. Şi Ţara Răului. Fiindcă încercaţi să o faceţi cît mai inaccesibilă şi inactivă.

DOCTORUL: Interpretezi greşit, Bonifacio. Ți-am mărturisit că s-au unit toate contrariile. Nu mai există nici viitor nici trecut, ci un prezent continuu.

BONIFACIO: (Pentru sine) Cetatea timpului împietrit...

DOCTORUL: Un sentiment al netimpului, căci creăm o fiinţă umană cu totul nouă.

BONIFACIO: Macabră pedagogie!... Umanoizi fără suflet? Voi întreţineţi nişte iluzii... Fiinţe iraţionale... Noua voastră societate este o psihoză colectivă, boală a spiritelor.

DOCTORUL: Oricum, indivizii n-ar fi putut niciodată să se adapteze, să-şi îndeplinească cu scrupulozitate năzuinţele şi speranţele.

BONIFACIO: (Ironic) Acum și le îndeplinesc pentru că nu au nici una!

DOCTORUL: Mă bucur că începi să înțelegi. (Bonifacio șchioapătă puțin.) Lumea nu mai are nimic de visat – visele nu se mai lasă visate –, nimic de imaginat, nimic de sperat. Proiectăm o *lume a viitorului*, foarte utilă.

BONIFACIO: De o monumentală inutilitate. (Trist) O societate utopică, închisă, cu oameni tăcuți, resemnați în fața soartei, cu o permanentă frică de sine, și-o frică de frică, și complet dezinteresați. Nu?

DOCTORUL: Ascultă Bonifacio, noi promovăm adevărul absolut, dăm definiții exhaustive care înglobează totul. Noi deținem întotdeauna ultimul adevăr.

BONIFACIO: După câte știu eu, procesul cunoașterii nu are margini, deci absolutul și exhaustivul nu își au locul. Sînt termeni inventați pentru a cuprinde necuprinsul. Există un adevăr oficial și-un adevăr adevărat. Anumite date, Doctore, cum constat, care contravin ideologiei voastre abuzive, sînt omise sau combătute vehement.

DOCTORUL: Noi, Bonifacio, utilizăm o filozofie universală care selectează din fiecare teorie ceea ce este imperios necesar, propice dezvoltării - ca să-ți răspund la o întrebare anterioară. Reține, aici e totul calculat milimetric, oamenii au un program strict, meniu alimentar egal, la ore exacte... supravegherea intimă a persoanei pentru ca nimeni să nu fie împins în păcat.

BONIFACIO: Dar ei, pacienții, ce zic? Ați făcut analize?

DOCTORUL: Analize sociologice, antropologice, statistice nu își au rostul deoarece rezultatele se cunosc dinainte. Nu mai poate fi vorba de reglare sau dereglare. Oamenii nu mai au nevoie, nu au preferințe, doleanțe. I-am dezvoltat...

BONIFACIO: Bine-i mai dădăciți!

DOCTORUL: ... n-au impulsuri, n-au idei, n-au nevoi. Nu dau și nici nu iau interviuri.

BONIFACIO: Adică nu sînt ei înșiși, alienați de tratamentul vostru. Li se impută o vină imaginară. Idealurile decad în deriziune.

DOCTORUL: Omul nu pierde, nici nu cîștigă. Spiritul se diminuează pe sine.

BONIFACIO: Cunos, cunos... Supunere oarbă unor idei... Cunos... Cei care se abat sînt declarați: trădători de țară, inamici ai poporului, reacționari puși în slujba puterilor străine, sau trimiși în aziluri psihiatrice... Oamenii sînt obiecte, ba mai mult, obiecte care muncesc

singure acolo unde le pui, manevrate, maculate, distruse. Obiecte vii sau vietați amorfe.

DOCTORUL: Sistemul nostru este etern, imuabil, nu suferă nici o schimbare.

BONIFACIO: Folosiți o cruzime rafinată... asasinate morale... sinucideri lente... o epidemie de idei care a eradicat atâtea teorii solide... Cetățenii sînt spoliați, li se neagă însuși locul și rostul în lume. Evadarea individuală, salvarea pe cont propriu nu sînt cu putință. I-ați dezbinat bine.

DOCTORUL: Nu ți-am spus că noi planificăm durerile și bucuriile, montăm realul și fantasmemele, cultivăm pasiunea pentru adevărul nostru. De aceea, **TOTUL ESTE UNANIM ACCEPTAT.**

BONIFACIO: Unanimitate nu poate exista, și încă politică, decît una artificială, sau în regimuri tiranice. Eu sînt adeptul relativității sociale. Edgar Morin scria că, citez, *dușmanul e în noi*. Și, inversînd această metaforă, recurgeți pînă la arestări preventive.

DOCTORUL: Intelectuali ca tine, Bonifacio, nu ne sînt pe plac.

BONIFACIO: Îmi dau seama. Acțiunea voastră samavolnică...

DOCTORUL: Din fericire, societatea aceasta nu este stratificată: nu există țărani, muncitori, meșteșugari, funcționari, savanți etc, nu; există doar muncitori *in stricto sensu*. Un colectivism pînă la identificarea cu masa...

BONIFACIO: ... și topire în anonim.

DOCTORUL: Nu există funcții, oricine poate îndeplini orice funcție...

BONIFACIO: Și nici una. Așadar, o punere în valoare a mediocrității cenușii... Cultivați amice, în rîndul semenilor o tortură spirituală, o psihologie națională morbidă.

DOCTORUL: A trăi pentru colectivitate e singura lor *rațiune de a fi*.

BONIFACIO: Asta înseamnă: a *nu* fi ei înșiși, a se depersonaliza – ca să mă exprim în idiomul vostru.

DOCTORUL: Depersonalizați, Bonifacio, oamenii ajung să aibă o personalitate comună, de aceea neidentificabilă. O inflexibilitate socială. Se diminuează tulburările lor psihice...

BONIFACIO: Mai degrabă trăirile, Doctore, ca într-un lagăr de exterminare psihică.

DOCTORUL: ... Caracterologii, tipologii, temperamente? Sînt îndepărtate. Pe toți indivizii îi cheamă la fel, se îmbracă la fel, aceeași tunsoare, același comportament în societate...

BONIFACIO: (Pentru sine) Comportamentul metalumesc. Chinezi pe vremea lui Mao Tzedong... Mai rău...

DOCTORUL: Creierul este supus unui bombardament ideologic în timpul zilei: prin cuvântări, plenare, ședințe, informări politice, mass media... iar noaptea, în somn, subconștientul este conturbat de benzi magnetofonice. Raționamentele au devenit identice.

BONIFACIO: Cum observ eu, raporturile dintre ființe iau forma raporturilor dintre lucruri. O civilizație barbarizatoare. O cangrenă sociologică. Spiritul creator se adoarnă cu desăvârșire. Omul e ca o pasăre în colivie, cu zborul limitat, frânt.

DOCTORUL: Tindem să creăm un inconștient general. Prin acționări electrice asupra undelor cerebrale influențăm structura psihosomatică și personalitatea... Dacă e nevoie putem folosi și arme psihologice sau parapsihologice.

BONIFACIO: Desigur, transformați omul într-o mașină cu comandă numerică. Apeși pe buton și... gata, a pornit. Indiferent unde, indiferent când, indiferent cum. Injectarea spiritului unui om în spiritul altuia prin cuvânt, am citat din Sarmiento. Oameni transformați în rîme sau în monștri asmuțiți împotriva lor înșiși. O umanitate infirmă care și-a pierdut identitatea. Practicați iluzii, halucinații colective. Aceasta este un gen de hipnoză în masă. Le băgați în cap pacienților că trăiesc ca în sinul lui Adam, că societatea în care își trăesc existența e superioară tuturor celorlalte de-a lungul istoriei, fără a le justifica însă cu nimic... Somnambulism intelectual!

DOCTORUL: Exagerați!

BONIFACIO: Exagerez într-un mod neexagerat!... Voi urmăriți manipularea judecății și a simțăminteale umane?

DOCTORUL: Nu tocmai, Bonifacio.

BONIFACIO: Urmăriți *înfrîngerea rațiunii*, ca să mă refer la titlul unei cărți a lui Alain Finkielkraut, nu-i așa?

DOCTORUL: Scopul nostru este formarea unui spirit independent de substanță, al unei gândiri în afara creierului care ar fi trebuit s-o gîndească.

BONIFACIO: (Pentru sine) Gîndire prefabricată.

DOCTORUL: Noi stăpînim reflexele pacienților, le manevrăm sufletele pentru cauza păcii, bunăstării, progresului și înțelegerii între popoare.

BONIFACIO: Clișee! Dogme! Asta seamănă cu flecăreliile transmise de la tribună... O moară care macină vorbe... Limbaj Calchiat ca un lichid, inofensiv în aparență, dar care în străfunduri sugrumă ființa și întuneacă intelectul. Am dreptate, Doctore?

DOCTORUL: Universul nostru rămîne în continuare un soi de gaură neagră, black hole, care absoarbe totul, și ca atare nici o

ființă ori lucru, nici o radiație a scribirii umane nu pot scăpa în afara sferei noastre de influență.

BONIFACIO: Universul vostru e cam îngust! Sfera voastră e turtită! Pacienții voștri-s Morții Viitorului.

DOCTORUL: Vom separa printr-un zid și un plafon de energie societatea noastră de orice adiere din afară, vom căptuși podeaua cu raze, ca nici un geamăt dinăuntru să nu se răspîndească peste ele. Și orice undă dinafară să fie reflectată ori refractată în altă direcție... Noi promulgăm un adevăr gregar, Bonifacio.

BONIFACIO: Ideologia este falită. Nu există un adevăr absolut, cum de altfel nu există lucru sau fenomen perfect. Asta-i un adevăr circumstanțial. Voi vă bateți joc de credințe, le desfigurați. Faceți ca oamenii să se simtă în nesiguranță.

DOCTORUL: E firesc, bărbate. Oamenii trebuie învățați să se chinuiască, să nu se apere, să rabde, să se supună necondiționat. Dacă nu au nimic de iubit sînt mai obedienți, cu dăruire de sine. Ei s-au obișnuit să simuleze viața, să trăiască conform unor indicații prescrise, să se plafoneze, să nu se încreadă în semeni, să fugă din contextul real.

BONIFACIO: Libertatea e o chestiune intimă, spunea cineastu! Andrei Tarkovski...

DOCTORUL: Într-adevăr, și noi îi facem să se simtă ca atare.

BONIFACIO: Numa: de formă, pentru că oamenii, în promiscuitate suferă de nedreptate. Protejați, Doctore, imaturitatea socială.

DOCTORUL: Noi căutăm să îi liniștim.

BONIFACIO: Dar Dostoievski spunea că pacea sufletească e suspectă.

DOCTORUL: Oamenii înfomețați, însetați, umiliți pînă în adîncul inimii lor te ascultă și urmează necondiționat. Unul sătul nici nu se uită la mine, nu mai are motivație.

BONIFACIO: Ce să zic, sînteți dibaci în a teroriza populația. Și pe deasupra, foarte cinici... Grija voastră pentru neîndestularea omului... Posedați un acut simț al ficțiunii, dar vă lipsește cel al realului. Cultivați un climat de neîncredere și nesiguranță. Voi sînteți aceia care garantează respectarea nedreptăților umane!

DOCTORUL: Dar recunoaște, totuși, că e o teroare blîndă și pacifică. Aș îndrăzni s-afirm, fără riscul de a greși, că teroarea este indisponibilă pentru a stăpîni masele.

BONIFACIO: Da de unde! Astea-s niște schematisme. Instituția voastră este deasupra poporului. V-ați îmbătat de putere...

DOCTORUL: Nici pe departe. Pacienții noștri s-au amețit de sarcini, de turpitudine. I-am educat să nu-i atragă puterea, conducerea.

Și-atunci ea ne rămîne, de-a gata. Dispunem de voința lor, captăm atenția, preocuparea. În felul acesta îi aducem pe toți la același numitor comun, căutăm să ștergem diferențele.

BONIFACIO: Dictatură.

DOCTORUL: O dictatură *necesară*, care durînd la nesfîrșit dispăre, adică nu mai este observată.

BONIFACIO: O uniformizare forțată, dar în care indivizii sînt desolidarizați. Dacă pînă mai ieri rezidau într-un semianonimat prolix, de cînd cu voi, sînt dirijați spre un anonim absolut, o paralizie generală, fără posibilitate de întoarcere. Întrețineți o psihoză colectivă. *Divide et impera* a zis un senator roman. Nu uita însă că, izolînd omul fi așți mai amarn curiozitatea la ceea ce s-ar afla dincolo de el.

DOCTORUL: Și-atunci de ce să nu-i dăm senzația că e în lărgime?

BONIFACIO: Deci, numai *senzația*?

DOCTORUL: Da... numai senzația... că nu e nimic interesant *dincolo*, dimpotrivă să scoți în evidență faptele reprobabile ale străinătății, iar intern doar faptele pozitive. Nu e vorba de-un misticism. Pacienții au devenit atît de calmi și resemnați...

BONIFACIO: Încît au ajuns în pragul delirului. *Un calm delirant*. Inconștientizați publicul, dezvoltăți nonștiința, nonviața.

DOCTORUL: Societatea noastră e statică și liberă.

BONIFACIO: Și acceptă o gîndire în afara gîndirii. (Ironie) Desigur, promovați libertatea de *inexprimare*.

DOCTORUL: Oricum, este și aceasta o libertate, Bonifacio, puțința oamenilor de a fi frustrați, oprimați, îngrădiți.

BONIFACIO: Voi, Doctore, exploatați starea de culpabilitate a credulilor, îndoiala omului în fața necunoscutului, pentru a impune o nouă ideologie.

DOCTORUL: Trebuie dezvoltat în om sentimentul de neputință, inutilitate și nonvaloare a sa, deșertăciune. Nu poți stăpîni personalitățile altfel, Bonifacio.

BONIFACIO: Deci, nu promovați individualitățile, le considerați de prisos, ba chiar vă e teamă să nu pericliteze soarta acestei societăți. Discipline ca astrologia, telepatia mai ales, științele oculte sînt interzise, pentru că, prin forța lor, ar putea avea implicații politice, militare.

DOCTORUL: Totul este organizat să meargă omogen, organic ca într-o echipă sportivă. Fără oscilații, fără surprize, fără emoții. A nu se rîde, a nu se plînge, a nu se urî și a nu se înțelege - parafrazîndu-l pe Spinoza.

BONIFACIO: Sigur, politica disprețului față de cei care gîndesc și simt altfel. Ultraideologie, ultrademagogie. Acesta este rolul nefast al unei mentalități închistate, al puterii politice arbitrară, abuzivă, nelimitată al statului autocrat.

DOCTORUL: Opoziția dintre Istorie și Grup Social este obiectivă. Ne place ordinea și disciplina, Bonifacio.

BONIFACIO: O ordine pietrificată. Fenomenele care vă displac le considerați anarhice. Viața oamenilor a fost golită de sens.

DOCTORUL: Nu există "oameni", ci "forță de muncă", nu se zice "concediu de odihnă" ci "*perioadă de refacere a forței de muncă*"...

BONIFACIO: Ca motoarele care intră în reparație! Oamenii voștri sînt ca niște morți, psihologicește... fără pasiuni... cu neîndepliniri de nici un fel...

DOCTORUL: ... Sînt vulnerabili la teoria noastră și complet paraleli cu teoriile altora. Nu mai sîntem în medieval ca să susținem un curent nominalist.

BONIFACIO: Dar nici un "generalism" torțat, ca în... comuna primitivă!

DOCTORUL: Ei nu au voie să înțeleagă lumea, le-ar fi dăunător. Și, de fapt, le-o facem noi înțeleasă, în felul nostru. Nu avem cazuri de confruntări de idei, instincte de conservare. La noi nu se întreabă, nu se produc schimbări, pacienții nu se apropie unii de alții, și cu toate astea nu se plictisesc.

BONIFACIO: Inși lipsiți de orice simbolistică, nu concreți ci foarte concreți, ținuți în stare de beție și adormire spirituală. Anonimizați.

DOCTORUL: Fiindcă nu întîlnim abateri legislative putem considera că nu există nici legi. Străzile n-au denumiri, nu există numere de ordine ale caselor, orașele n-au nume, cartierele așijderi, timpului nu i se mai cunoaște mersul, nu există orare, programe, nu există spectaculos.

BONIFACIO: Au loc nonevenimente.

DOCTORUL: Fenomenele se succed cu mare exactitate și haotic în același timp. Oamenii se duc la moarte în mod deliberat, cu zîmbetul pe buze. Ei nu pot nici să cîștige, nici să piardă în vreo dispută.

BONIFACIO: Aceasta este rasa pură, Omul Nou, din propaganda voastră? Folosiți știința amăgirii cu atîta izbindă!!... Le-ați corupt identitatea, le-ați captat bunăvoința în direcția idealismului vostru fanatic. Le-ați băgat în suflet o teamă artificială, nerațională... fobofobie... v-ați autodeclarat mentori spirituali...

DOCTORUL: Asistăm la un Război al Conștiințelor, Bonifacio.

BONIFACIO: Un război al minciunilor, pentru a produce confuzie în rindul masei, a intoxica adversarii, dând un caracter de credibilitate informațiilor false. A menține situația într-o stare de imponderabilitate, de subrealitate. Vă pretați la ofensive ideologice, la subversiune, absurd, nonsens. Obstrucționați orice creștere prin ziduri de incomprehensibilitate.

DOCTORUL: Este mai important un post de emisie decât o bombă atomică sau o rachetă intercontinentală. E suficient să le furi oamenilor mintea, și apoi vor executa tot ce le dictezi. Le dirijezi inteligența, o pui în slujba...

BONIFACIO: Dar conștiința nu poate fi forțată.

DOCTORUL: Bineînțeles că nu. Însă oamenii noștri nu mai au conștiință, deci nu mai avem ce forța! Și-apoi, nu mai avem nici împotriva cui. Medicamentele înlocuiesc totul.

Iar mulțimea ne-aclamă.

BONIFACIO: Astea sînt: festivisme forțate. Vă aclamați singuri. Literatorii voștri închină imnologii oficioase, osanisme față de putere, ode de circumstanță, hăulituri, strigături, lăläieii, coruri de aplaudatori plătiți.

DOCTORUL: Pacienții noștri sînt învățați să nu se opună, să nu protesteze... Ca atare, nu există nici *criză* de conștiință.

BONIFACIO: O, bieții oameni, dacă mai pot fi numiți astfel, sînt bolnavi. Își așteaptă nenorocirea cu seninătate.

DOCTORUL: Ba permite-mi să te contrazic, Bonifacio. Cînd toți sînt atinși de un virus comun, adică nu există oameni sănătoși, atunci nici bolnavi nu există, fiindcă nu au termen de comparație. Deci, din lipsă de probe, oamenii noștri sînt considerați sănătoși.

BONIFACIO: (Ironie) Frumoasă "demonstrație", demnă de filozofismul vostru. Ea mi-amintește de o revistă care apărea în Franța anilor 1876: "Le journal des abrutis", jurnalul îndobitociților, editat de o "Societate de Ramoliți" a cărei profesiune de credință era (Apăsător) *îndobitocire gratuită și obligatorie* pentru toată lumea. Ei s-au adresat chiar Senatului cu un program prin care informau despre înființarea unei Facultăți de Dobitoci. "Deoarece din ramolire ajungem la îndobitocire – susțineau ei – dorim pur și simplu să tragem foloase de pe urma stupidității, să o regularizăm făcînd din ea o dogmă care va salvagarda viitorul – continuau acei redactori. Avem ca profesori niște bătrîni ramoliți, care ne pisălogesc cu doctrina lor, cu aiureala caracteristică de astăzi. Să mergem deci cu pași mari pe acest drum ămpit și atrăgător. Cu cît îndobitocirea

este mai enormă cu atât ea va produce bucurii inerte și necunoscute". Revista, Doctore, a durat 16 ani.

DOCTORUL: În sanatoriul nostru nu va fi vorba de ramolire sau îndobitocire, pentru că toți vor fi identici, ca două picături de apă.

BONIFACIO: Dacă, totuși, un om, așa-zis sănătos, dintr-o colectivitate uniformizată, ca aceasta, se îmbolnăvește, el riscă să contamineze ca o molimă toți indivizii care au o aceeași structură. O simplă gripă devine fatală. Ar trebui, dimpotrivă, să-i individualizați ca să capete rezistență. Rasa pură pe care o creați nu mai poate oferi nici o alternativă în afara ei însăși.

DOCTORUL: Asta și vrem.

BONIFACIO: Dar, cum spuneam, Doctore, există pericolul ca o maladie să-i molipsească în întregime și să dărime societatea construită de voi. Selecția artificială are limite. Vă trebuie o mare diversitate genetică, ăe naiba, puțină simptomatologie...

DOCTORUL: Dimpotrivă, noi experimentăm în continuare omogenizarea chiar a zestrei genetice.

BONIFACIO: Și-atunci, presupunând că urmăriți să evoluați, cum scoateți genii, Doctore, știut fiind că ei sînt aceia care împing societatea înainte? Sau vouă vă sînt indiferenți?!... Chiar dacă mai există cercetători analiști, academicieni... ei nu se pot întotdeauna realiza; sînt sufocați, striviți în aluatul comun.

DOCTORUL: Interesul general primează. Scurt pe doi. Nu avem trebuință de personalități, nu ne complicăm cu ele. Masa de anonimi este cea mai puternică personalitate. Iar realitatea o ghidăm, Bonifacio, conform tezelor ideologiei noastre: o colaborare între absolut și relativ, între etern și efemer.

BONIFACIO: (Ironic) Permanentul discurs al "purității" și "superiorității" societății voastre care a făgăduit "raiul pe pămînt" dar aduce iadul!

DOCTORUL: Contradițiile, antonimiile și paradoxurile de orice natură vor fi înlăturate. Totul va fi perfect. Nu vor mai dăinui fenomene izolate, ci doar generale. Există un singur program, benefic ori malefic, e totuna, în osmoză. Un singur țel politic...

BONIFACIO: (Pentru sine) Ufff. limba asta vermiculară!... O bagatelă... Ne mînjește sufletele.

DOCTORUL: Problema omului plin de speranțe, inițiative nu se va mai pune în chestiune. Conflictul individ – societate, existențial – transcendent s-au aplanat definitiv. Noțiunea de plăcere a dispărut, deci și cea de aversiune. Hedonism, nici atât! Ca la carte. Trăirile

comune vor înlocui orice urmă de paroxism, afectivitate, romantism; un clasicism perpetuu.

BONIFACIO: Ne îndopați cu lecții moralizatoare... Mai degrabă: supra-realism... Și, uite, că am ajuns și la cultură, Doctore.

DOCTORUL: Cultura este un stupefiant cu efecte foarte nocive, incomodante. De fapt, Bonifacio, nici nu există cultură, sau mai clar: totul este cultură. În orice caz pînă acum termenul de cultură era imprecis.

BONIFACIO: Iar lumea voastră s-a diluat și degradat complet! Valorile sînt disgrațiate, marginalizate. Critica de artă a paralizat. O sinucidere artistică. O deculturalizare, sav paracultură, subcultură, pînă la anticultură.

DOCTORUL: Nu, pentru că nu avem ce. Noi punem accentul pe știință și tehnică, pe construcții. La ce bun să facem muzică, poezie, romane, pictură, sculptură etc. cînd totul este obiectiv? Nu mai există subiectivitate, ți-ai dat seama!

BONIFACIO: Nici imaginație probabil, și nici fabulație, creație...

DOCTORUL: Ba da. Se imaginează continuu, se scrie, se meditează, dar în sensul unic al politicii noastre. Toți iubim ceea ce aparține numai de noi. Nici pomeneală de vreo manifestare xenofilă ori cosmopolită. Nu există filozofi sau ne, avocați sau procurori, geologi sau astronauți. Toți fac de toate cu același grad de reușită. Se merge pe clișee general - valabile.

BONIFACIO: (Cu dispreț) Vă folosiți așadar de dogme și stereotipii.

DOCTORUL: Ne bazăm pe idealuri înalte, absolute, în sensul kantian al cuvîntului.

BONIFACIO: Mai adineaori, Doctore, spuneai că nu există filozofi sau nefilozofi, iar acum amintești de Kant, de absolutism. Explică-te!

DOCTORUL: Kant este un simbol, Bonifacio, iar "kantian" un cuvînt. De la străbuni am preluat critic aserțiunile care veneau în sprijinul teoriei noastre.

BONIFACIO: Desigur, ați "preluat" ce vă convine.

DOCTORUL: Cursul vieții este dirijat după canoane stricte. Se preconizează nivelarea societății. Elevii nu au voie să-și însușească mai multe cunoștințe de cît li se transmit la școală, dar nici mai puține. Nu se mai întocmesc clasamente, premianții nu se disting de codași, cu toții au aceleași drepturi. Egalitate.

BONIFACIO: Egalitarism utopic. Și dacă totuși se observă vreo deosebire oricît de mică?

DOCTORUL: E corectată din timp. Persoanele în cauză se pedepsesc singure: autopenitența... fug de ele însele...

BONIFACIO: Doar voi, personalul sanitar, vă acordați *privilegiul veridicității*? sintagma aparține lui Michel Foucault. Arthur Koestler avea dreptate cînd perora despre autoacuzarea celor oropsiți din cauză că sînt în deprimare, sau poetul Emil Hurezeanu care amintea despre acele victime obligate să se "victimizeze" (Mai tare) Sînt extorcate, persoanele în cauză... autoînvinuiri inventate... autonegări... autodemascări... automutilări...

DOCTORUL: Mai întîi le adresăm invectivele de rigoare, deoarece gîndirea singulară se dovedește a fi eronată, eretică.

BONIFACIO: (Mirat) Chiar dacă nu e?... La urma urmei era de așteptat. "Regele" lui Antonio Gala se întreba retoric: "Unde o să ajungem cu atîta democrație... sau ce-o fi?... poporului trebuie să-i spui totdeauna aceleași lucruri. Dacă nu, s-ar alarma. Așa se simte mai sigur. «Cine va sta de veghe – își spune – totul e la fel ca înainte.» Și se culcă."

DOCTORUL: Este inhibată gîndirea răzleață, de către majoritate.

BONIFACIO: Ceea ce încurajați voi se cheamă "gîndire captivă", vezi Czesław Miłosz...

DOCTORUL: Noi luptăm să schimbăm lumea începînd din interior.

BONIFACIO: Aducerea ei într-o formă de adinamie, prostrație. O manie generală.

DOCTORUL: Energia lăuntrică a oamenilor imprimă conduita lor în viață. Urmărim să le-o captăm... ca să alimentăm centrele termonucleare și alte utilaje.

BONIFACIO: Omul se degradează biologic, o degradare programată după cum constat, predispus la fatalism.

DOCTORUL: Acesta-i un sanatoriu ad-hoc. Opinia unuia este și a celorlalți, fără cea mai infimă diferență. Pacienții nu au voie să răspundă. Nu le-ar folosi la nimic... Studiază, Bonifacio, antropogeneza noii specii umane.

BONIFACIO: Ridicați, Doctore, o societate de obiecte și împotriva oamenilor. Pacienții voștri sînt ca metecii din Atena Antică, apatrizi. I-ați redus la neputință... Vinovații și nevinovații se confundă. O schizofrenie totală din cauza teroarei istoriei. Ați ideologizat și tehnicizat răul. V-ați proclamat campionii lui. Feriți-vă însă de puterea celor lipsiți de putere. Omul este confruntat în prezent cu problemele (Apăsăt) a-n-t-i-o-m-u-l-u-i, sau cum îl numiți voi, Omul Nou...

DOCTORUL: Omul Total.

BONIFACIO: Pe dracu!... Traumatizați lumea... Timorați... Omul înghițit de mulțime seamănă cu *omul-masă* al lui Ortega Y Gasset.

Sînteți specialiști în a teroriza și ingenunchia poporul. Organele de justiție se transformă în instrumente de reprimare a adversarilor politici. Mențineți în supunere gloata prin intensificarea ideologiei psihice – ceea ce încercați și cu mine...

DOCTORUL: Destul!

BONIFACIO: Criteriile de vinovăție devin destul de labile, mai ales în cadrul înscenărilor politice, propagandistice, sau în desemnarea țapilor ispășitori care să plătească oalele sparte de voi în urma unor eșecuri economice, sociale, militare: fabricarea de acuzații (Ironie) penale, arestări arbitrare, tergiversări procesuale, interogări prin tortură, discreditări moral-politice ale dușmanilor regimului, sperjururi, intimidarea populației, delapidarea fățișă sau spoliere cu ajutorul aparatului de stat a avutului public...

DOCTORUL: Destul!

BONIFACIO: Rețele de informatori ai poliției, secrete politice care să verifice loialitatea și să cunoască toate laturile vieții ascunse a cetățenilor, a stării lor de spirit. Cînd autoritățile simt nevoia să-și asigure sprijinul opiniei publice apelează la procese politice minușos regizate, în care acuzații, cu cît sînt mai inocenți cu atît devin mai culpabili. Ceea ce relatea Friedrich Spee în urmă cu sute de ani vi se potrivește de minune. Citez aproximativ:

DOCTORUL: Te rog, nu.

BONIFACIO: Ba ascultă: Dacă acuzatul a dus o viață imorală, aceasta este, bineînțeles, o dovadă a legăturii lui cu "inamicii societății"; dacă a fost însă evlavios și a avut o comportare exemplară, e evident că se preface, pentru ca prin evlavia lui să înlăture suspiciunile; dacă la interogatoriu manifestă teamă, e evident că este vinovat: îl trădează conștiința; dacă însă, convins de nevinovăția lui, se poartă calm, nu încape îndoială că e vinovat, deoarece, după părerea judecătorilor, este cunoscut că inculpații mint cu seninătate...

DOCTORUL: Ajunge!

BONIFACIO: ... dacă se apără împotriva acuzațiilor și se justifică, aceasta dovedește tot vinovăția lui; dacă însă, îngrozit și disperat de monstruoasele acuzații ce i se aduc, el se picarde cu firea și tace, este o dovadă directă a crimelor lui; dacă găsește răna să suporte grozăviile torturii, înseamnă că "inamicul" l-a tortificat și-l susține și prin urmare trebuie torturat mai tare; dacă nu rezistă și își dă sufletul în timpul caznelor, înseamnă că "inamicul" l-a dat pilule cu efect întîrziat ca să-l omoare pentru a nu face mărturisiri și a nu divulga secrete...

FORMAREA OMULUI NOU

DOCTORUL: Destul! Destul! Considerațiile tale sînt prea caustice. Ai grijă! Noi nu tolerăm nimic în afara modei. Am regîndit în sensul nostru ceea ce au gîndit înaintașii.

BONIFACIO: (Pentru sine) Proteze pentru mintea voastră schiloadă! Gîndire transplantată!

DOCTORUL: Conceptele vetuste s-au perimat. De exemplu, cel de "maniheism", lupta dintre contrarii.

BONIFACIO: Din neorocire a învins răul, un rău permanent, de aceea nerelevant.

DOCTORUL: Așa-l vezi tu, pentru noi e convenabil. Ne deranjează însă influența vechilor teorii despre lume și viață. Noi nu admitem decît fenomene exhaustive și infailibile.

BONIFACIO: Astea nu sînt posibile. Încerci prin vorbe sacralizarea unui sistem social decedit de practică imperfect.

DOCTORUL: Tindem, măcar în teorie, spre o beatitudine cerească, paradisiacă.

BONIFACIO: (Ironie) N-aveți decît!!

DOCTORUL: Fiecare este bogat de ceilalți...

BONIFACIO: Și sărac de sine însuși.

DOCTORUL: Se spune numai adevărul...

BONIFACIO: ... Fiindcă minciuna tot adevăr se numește.

DOCTORUL: Sferele termenilor "național" și "universal" se contopesc. Am devenit omniprezenți.

BONIFACIO: (Meditînd) Teze politice imperialiste. Totul o apă și-un pămînt, o masă cenușie. Potop ideologic. (Doctorului) Vă dedați, după cum observ, la represalii și exterminări în teorie.

Activități de montare a clișeelelor ipocriziei și autoritarismului.

DOCTORUL: Vorbele tale sînt cam tari. Noi căutăm doar *dependența* lumii de filozofia și sociologia noastră. Ca la armată: nu știi, te-nvăț; nu poți, te-ajut, nu vrei... ăă... du-te dracului, atunci te oblig!

BONIFACIO: Păi sigur, atotștiința voastră! O inteligență distructivă... Vă doresc din inimă să nu vă împliniți năzuințele!

DOCTORUL: Noi știm totul, centralizăm totul.

BONIFACIO: Cei care "pretind că știu totul și pot totul sfîrșesc prin a ucide totul "Camus, "L'homme révolté". Cei care pretind că știu totul nu știu nimic.

DOCTORUL: Ca dovadă că nu ne dedăm la represalii teoretice, cum afirmi tu, îți destăinui că am desființat cenzura.

BONIFACIO: Nu cred.

DOCTORUL: Ba da, pentru că autocenzura funcționează impecabil. Dar cu timpul se va desființa și aceasta, vom avea grijă ca oamenii să nu mai aibă ce să cenzureze.

BONIFACIO: (Meditînd) Oamenii reduși la cifre statistice...

DOCTORUL: Ei și-au atins scopul în viață...

BONIFACIO: ... Pentru că nu urmăreau nici un scop!

DOCTORUL: Și se dăruiesc trup și suflet iubirii de colectiv.

BONIFACIO: O iubire care subjugă. Selecția oamenilor noi s-a făcut pe criterii negative, cunosc: să nu aibă ambiții, să nu sclipască de inteligență, să n-aibă opinii proprii, să nu-și formeze un nume propriu, să n-aibă personalitate, să fie docil, să sufere de o spaimă irațională, să n-aibă acces la politică, dar să nu se manifeste nici ca apolitic.

DOCTORUL: Suferința e un prilej de bucurie. Ne-au trebuit vremi îndelungate ca să adaptăm știința la noua ideologie.

BONIFACIO: (Mirat) Nu invers?

DOCTORUL: Existența cotidiană este monotonă, în sensul bun al cuvîntului. Zilele sînt la fel. Mesele așijderi. Lucrurile, obișnuite.

BONIFACIO: Anormal de obișnuite.

DOCTORUL: Nu există stăpîni.

BONIFACIO: Dar există supuși.

DOCTORUL: Cuvintele "conducere", "organizare" și-au pierdut înțelesul. Nimeni nu conduce pe nimeni, nu organizează nimic.

BONIFACIO: N-au cui să ordone. Teama, chinurile, credința sînt factori de dominație... Dar nici la nivel de nomenclatură?

DOCTORUL: Aici problema se pune altfel. De fapt, nici aici, Doctorii conduc prin rotație. Deși "conduc" e cam impropriu spus, trebuie luat *in lato sensu*.

BONIFACIO: (Pentru sine) O anarhie totalitaristă... (Doctorului) Dar voi, oamenii noi, sînteți sluți, diformi (Arată cîțiva cu degetul). Vreți să împărțiți globul?

DOCTORUL: Te înșeli, Bonifacio. Așa ne vedeți voi. Noi sîntem oamenii viitorului.

BONIFACIO: Oamenii schilozi fizic sînt schilozi și sufletește.

DOCTORUL: Nu-i adevărat, tu ești diferit, i-n-f-i-r-m.

Cînd noi, sluții, ne vom înmulți și vom fi majoritari în lume, atunci voi, normalii, veți fi internați în azituri pentru a fi tratați de sănătatea voastră. [Cîțiva sluți rid înspăimîntător: guri strimbe, fără dinți, cu dinți ieșiți în afară.]

BONIFACIO: Sînt alienați mintal, deraiți (Arată înspre ei)... sînuți de pe fix, ca să nu mă exprim altfel.

FORMAREA OMULUI NOU

DOCTORUL: Te înșeli, Bonifacio. Așa ne imaginați voi. După concepțiile noastre sîntem așa cum trebuie să fim. Noțiunea de "nebun" aici nu se întrebuițează. Nebuni sînteți voi, că nu aveți același comportament ca al nostru!

BONIFACIO: Suferiți de un complex de... superioritate!... Dar voi, oamenii noi, sînteți orbi, surzi, muți... Privește!

DOCTORUL: Iar greșești, Bonifacio. Așa ne considerați voi. Simțurile au devenit inutile, ca atare s-au atrofiat. Și-atunci, cuvintele care le denumesc au dispărut din vocabularul curent. Nu există gusturi, sau mai exact un singur gust, colectiv. Se pune accent pe o MUNCĂ TOTALĂ, dezinteresată.

BONIFACIO: Ca să nu zici "neplătita"!... pentru că pînă mai ieri se muncea toată ziua ca să nu te alegi cu nimic, acum se mai muncește și noaptea și-n sărbătorile legale, ca să te alegi cu același nimic.

DOCTORUL: Oamenii nu mai au nevoie de limbă, se înțeleg prin semne. Comunicatele noastre sînt recepționate extrasenzorial, prin telepatie.

BONIFACIO: Voi comunicați prin lozinci, printr-o limbă de lemn. Apelați la intergraționisme.

DOCTORUL: Totul e programat cibernetic: ideile, sentimentele, stările sufletești, fenomenele naturii, vizitele în cabinetul meu, noii pacienți ca tine. Toate de desfășoară numai în mintea subiectului.

BONIFACIO: Recurgeți la elemente raționaliste în sprijinirea luptei voastre iraționale.

DOCTORUL: Nu mai tolerăm alt sistem socio-politico-filozofic. Demonstrațiile se execută după același calapod.

BONIFACIO: Părerea mea este că oamenii nu sînt chiar muți, mai mult că nu au permisiunea să comunice, ca să n-aibă cui se plînge... o durere surdă... că nu sînt chiar orbi sau surzi, mai mult că li se interzice să vadă sau să audă, ca să nu pătrundă la ei știri neconformiste din afară... Rațiunea a fost așadar subminată.

DOCTORUL: Am fost precauți și i-am vaccinat contra microbilor străini.

BONIFACIO: Oamenii erau înainte plini de bunăvoință.

DOCTORUL: He, he, doar cînd era vorba să n-aibă voință... Noi încercăm să-i facem mai buni.

BONIFACIO: Cu siguranță, o bunădată în sensul negativ al cuvîntului.

DOCTORUL: Acum sînt supuși unui intens tratament ideologic. Sînt vlăguiți.

BONIFACIO: Omul Nou la care vă referiți, Doctore, este *antiom* iar societatea – vă o *antisocietate*, un falanster, asemeni "Cetății Soarelui" înființată de Goetz, din piesa "Diavolul și bunul Dumnezeu", de Sartre. Indivizii nu știu și nu înțeleg cine sînt ei înșiși, și nici nu se iubesc între ei. Parcă ar fi... castraveți!. Dacă îi ucideți moralmente pe oameni, pentru cine mai construiți "noua" voastră societate? Pentru pietre? Și ce reprezintă ea, un lagăr al procesului spiritual! Ghilotina ideii!? Raționamentul steril!?... Acesta e un proces de necunoaștere a lumii. O renaștere a decadenței.. Vai, o lume ce se naște moartă!

DOCTORUL: Noțiunea de *eu* nu va mai apărea, se va transforma în *noi*. Pronumele posesiv îi desființăm: *nimic nu aparține nimănui*, precum și: *nimeni nu posedă nimic*. Indivizii sociali nu pot și nu trebuie să fie originali, ori inteligenți, ori interesați, ori deosebiți. De ce să-și piardă de exemplu timpul demonstrînd în stradă?... Nu!... Uitarea de sine se încurajează, curajul se descurajează.

BONIFACIO: Un soi de adormire a gândirii, Doctore. Ideile-s teleghidate, ceea ce se traduce prin crimă psihologică, manevrare a sufletului. Aceasta reflectă omniimpotența Omului Nou, plastilina în mîinile autorităților neraționale care își satisface setea de dominare asifel! O teroare "discretă", afirma prozatorul Dan Petrescu, și-o durere fără tortură, și-un delir paranoic.

DOCTORUL: Fiecare om supraveghează cel puțin un om, în felul acesta se supraveghează ei între ei, se spionează și se bruschează reciproc.

BONIFACIO: Aprehensiunea ontologică produce o paralizie viscerală, atît de necesară acestei *societăți artificiale*, unde *haosul* înfloarește în interiorul *ordinii* pietrificate. Cetățeni mereu stresați se scurg pe străzi și nu au timp de egocentrare. Organizarea excesivă duce, intrinsec, la dezorganizare, căci "nu se pot ridica munți fără a săpa abisuri" – cum susținea Teilhard de Chardin.

DOCTORUL: Prin *suferință* poporul nostru și-a construit o istorie.

BONIFACIO: Dar prin uniformizare în *suferință* și monotonie politică o va pierde. (Pauză) Deși noțiunea de POPOR este abstractă, oricît ar părea de concretă. Ca și aceea falsă de REPRESENTANT, care înseamnă: un abuz de funcție. Lumea suportă insuportabilul, modificată în sumisiune, fără aspirații, fără analiză, fără excogitație... Valorile și nonvalorile au fost standardizate, nu se mai face nici o deosebire. Totalitarismul răspunde în nihilism, și reciproc – ca o ideologie supraideologizată.

DOCTORUL: Doctrina maniheistă nu are la noi nici un temei, Bonifacio. Tindem să formăm un sistem "om-mașină".

BONIFACIO: Dați-mi voie să mă îndoiesc, cum se exprima Rosa Luxemburg, și să gîndesc diferit. Nici o teză nu e valabilă în veci. nimic nu e neîndoielesc, a gîndi înseamnă a avea curajul de a fi minoritar, à propos de nihilismul lui Descartes. În locul așa-ziși-lor Oameni-Noi, ați face mai bine dacă ați forma Oameni-Cameni.

DOCTORUL: Noi stabilim echilibrul dintre logic și illogic, credința în imposibil – chiar de-ți pare hazardant. Dacă, de exemplu, are loc un concurs sportiv, nu mai cîștigă nimeni, toți obțin același număr de puncte sau același timp cronometrat. Este vorba de un individualism colectiv.

BONIFACIO: Atunci, care mai e rostul lor?

DOCTORUL: Din cînd în cînd trebuie să verificăm gradul de ideologizare și politizare al pacienților noștri, reacțiile secundare. Doctorii întrevăd noi procedee de tratament... Imaginează-ți că toate meciurile de fotbal se încheie cu scoruri albe, 0-0, sau 1-1, dar ambele goluri se marchează simultan. Fără suspansuri, șocuri.

BONIFACIO: Deci, ați eliminat intriga piesei, tipologia personajelor, desfășurarea evenimentelor, prin urmare nu există nici deznodămînt.

DOCTORUL: Bravo! (Bonifacio șchioațătă iar)

BONIFACIO: Sînt doar simple deducții logice.

DOCTORUL: Nu mai intervine nici logica.

BONIFACIO: (Zîbind) Ba da, este logica unei lipse de logici.

DOCTORUL: Ți-am explicat odată că totul e *planificat* dinainte... Nu se mai poate discuta de vreo angajare a cuiva într-un curent filozofic, politic, nici atît cultural sau științific etc., într-un partid, într-o direcție sau într-alta, pentru că însăși arhetipurile acestor categorii nu mai au nici un suport. Nimeni nu e nici cult nici incult, nici civilizat nici necivilizat, nici blond nici șaten nici brunet.

BONIFACIO: Nici nici,

DOCTORUL: Nu mai e cazul să se discute despre vitejie, talent.

BONIFACIO: Știu... Ci despre substituienți. Arta este descurajată, inovația tehnică la fel, consumul diminuat – ca să nu "pericliteze" societatea. Ar trebui să vă epurați filozofia de ideologie și politică, așa cum spune Claude Brouière(?). Spiritul este incomensurabil.

DOCTORUL: Un popor geamăn. Nici metafizică, nici dialectică. Oamenii nu înșală, dar nu sînt nici onești.

BONIFACIO: (Pentru sine, cu scriba) Sociologism vulgar... Acestea sînt chestiuni *metaistorice*.

DOCTORUL: Trebuie să știi să aprofii diferențele. Nivelăm valorile.

BONIFACIO: Mai curînd denivelarea lor. Răul se confundă cu binele. Nimeni n-are încredere în nimeni.

DOCTORUL: Și nimeni n-are secrete față de nimeni.

BONIFACIO: După cîte înțeleg eu din prelegerea ta, Doctore, cald sau frig e același lucru. Erou sau laș. Muritor sau nemuritor. (Șchioapătă din nou) Așa se prevede în structurile voastre instituționale?

DOCTORUL: Nu mai există structură, reține.

BONIFACIO: Incredibil, Doctore, o societate în afara structurii!... un întreg fără elemente componente!...

DOCTORUL: Timpul stă pe loc, un prezent nesfîrșit. Trecutul a fost uitat, viitorul nu va mai fi - și-am mai explicat înainte.

BONIFACIO: Amnezie generală, altfel spus... Stare de nespirit... Orbire politică... sau "terorism împotriva democrației", cum foarte exact a dedus Jean François Revel, mă refer la terorismul ideologic... (Ironie) După indelungatele lupte și sacrificii ale strămoșilor, am ajuns, în sfîrșit, la mizerie și nedreptate... Genocid moral...

DOCTORUL: Nu, dragă. Este dorința lor, autogenocid, dacă e să vorbim în neologisme.

BONIFACIO: În concluzie, trăiți în afara celor trei unități principale: de timp, de spațiu și de acțiune.

DOCTORUL: Nici asta nu e adevărat, oamenii s-au oprit din trăit, au obosit. Ei trăiesc doar în aparență.

BONIFACIO: Concepțiile voastre îmi sînt neclare, Doctore. De altfel, toate ideologiile, nu numai a voastră, se află în crepuscul. După cum afirma Fernandos Gonzales Deiamora, ideologia este un (Accentuat) subprodus mintal, o pseudoidee, o filozofie politică nerealizată. (Ironie) Mai cuminte ar fi să instituți o ideologie fără teze ideologice sau o teorie despre antiteorii! Să căutăm, totuși, să salvăm ceea ce nu se mai poate salva??

DOCTORUL: Ba o să vezi tu, Bonifacio, cum te convertești la ideologia noastră... Imediat... Acum și-am găsit diagnosticul.

[Asistentul consemnează, în registru, ceva.]

BONIFACIO: (Mirat) Care diagnostic, eu n-am nici o boală. Nu mă doare nimic. Mă simt bine.

DOCTORUL: Tocmai pentru că ești sănătos te vom interna, și mai ales fiindcă te simți bine. Nu e permis. Sanatoriul nostru este anume construit pentru oameni normali.

BONIFACIO: Și de ce "maladie" o să mă tratați?

DOCTORUL: Nimeni nu este pe de-a-niregul sănătos, după teoria noastră. Toți oamenii trebuie să se trateze... Analog și-n justiție

niciodată nu ești cu desăvârșire vinovat și nici inocent. Ferește-te de extreme! Caută întotdeauna o cale de mijloc.

BONIFACIO: Am impresia că extreme folosiți voi.

DOCTORUL: Asistent, l-ai trecut în registru?

ASISTENTUL: Da, Domnule Doctor.

DOCTORUL: Dă-mi să semnez.

[Asistentul se apropie cu registrul și un stilou.]

BONIFACIO: "Domnule Doctor", vă rog să nu îmi aprobați internarea la Dvs.

DOCTORUL: (Semnând) DA, da... DA, da...

[Asistentul se întoarce, își desfăce trusa cu ustensile medicale.]

BONIFACIO: Domnule Doctor... Gheghe...

DOCTORUL: DA, de...

BONIFACIO: (Asistentului) Parcă renunțaseși...

DOCTORUL: Este singura soluție Bonifacio. Am încercat imposibilul. Ne-ai pus, deja, destule probleme. Ce ne-am face dacă fiecare pacient s-ar comporta ca tine?

BONIFACIO: (Dîrdîind) Și de ce mă obligați să urmez tratamentul vostru?

ASISTENTUL: (Apropiindu-se cu siringa) Colectivul a vrut-o. Colectivul te-a trimis. Erai incomod.

[Bonifacio, paralizat de frică. Asistentul îi injectează ser în venă.]

BONIFACIO: Mai puțin... (Gemînd ca un luptător înfrînt la podea.)

ASISTENTUL: Puțin, puțin. (Îi introduce tot serul)

DOCTORUL: Va trece prin toate fazele.

ASISTENTUL: Da, Domnule Doctor.

DOCTORUL: De azi înainte, Bonifacio, te va chema Gheghe.

BONIFACIO: (Rîde) De ce?

DOCTORUL: Asistent, n-ai preparat corect serul?

ASISTENTUL: Preparat corect, Domnule Doctor.

DOCTORUL: L-auzi ce răspunde. Ce concentrație ai băgat?

ASISTENTUL: 75%. probabil că nu și-a făcut încă efectul.

DOCTORUL: Stimabile Bonifacio, te cheamă Gheghe. S-a înțeles?

BONIFACIO: (Moleșit) S-a... înțeles...

DOCTORUL: Condu-l, mai înțui, în Salonul 1.

[Bonifacio, abia sprijinit de Asistent, se îndreaptă spre Ușa 1. Asistentul deschide.]

DOCTORUL: O clipă... (Cei doi încremenesc în prag)

Nu se cade fără un pic de protocol. Să-i urăm lui Bonifacio: *Bun venit în Sanatoriul nostru!*

ASISTENTUL: *Bun... venit... !* (Închide ușa)

BONIFACIO: Bun... venit...

DOCTORUL: În scurt timp, Bonifacio, adversarul, se va transforma într-un partizan de-al nostru.

ASISTENTUL: Sperăm, Domnule Doctor.

DOCTORUL: Nu "sperăm", ci sigur... Înaltă drapelul.

[Asistentul arborează un drapel negru cu un desen în alb indecifrabil.]

ASISTENTUL: Pun să se intoneze și Imnul Național?

DOCTORUL: Bineînțeles.

[Asistentul pune un disc la pick-up. Se aude un MARȘ FUNEBRU (de pildă, de Chopin), tulburător de trist. Doctorul și Asistentul salută nemișcați.]

DOCTORUL: Hei, Bonny, ți-a plăcut Imnul nostru?

BONIFACIO: (Încurcat) Mdaaa... este vesel și antrenant.

DOCTORUL: Mă bucur.

Cortina

[Tabloul I publicat în "Suplimentul de literatură, cultură și educație" al revistei "Dialog", Dietzenbach, RFG, Octombrie 1989 No.6972, pp. 30-7; red. resp. Dr. Ion Solacolu.]

TABLOUL II

[O firmă cu inscripția "Salonul 1". Pereții strimbi, denivelați, vopsiți în nuanțe de negru. Planul scenei este înclinat. Salonul esie împărțit în două printr-un zid transversal care lasă în spate însă o comunicare între părți; în dreapta se află sala de sport, în stînga dormitorul. Tablouri cu figuri pocite și lozinci despre SLUȚI. Paturi de spital, dar negre, scîlciate, ca și biroul Asistentului.

Chipurile personajelor schimonosindu-se neîncetat. Fizicește și moralmente, vor fi oameni răi, îngrozitori, căutînd să-i slujească pe toți. Siluete grotești. Toți schiopi: A și A' în cîrje, Ciungu, evident, fără o mîină, Muthu are un picior tăiat, dar merge fără baston de sprijin sărînd ca un cîngur, Bonifacio intră normal (de data aceasta în halat vîrgat de spital) dar iese schiopătînd]

A: (Foarte satisfăcut) L-am omorît pe Gheghe. Am înfipt furculița în el ca într-o măslină.

A': (Mecanic) L-am omorît pe Gheghe. Am înfipt furculița în el ca într-o măslină.

CIUNGU: Care Gheghe:

A și A': Ghe-ghe.

CIUNGU: (Lui A') Ai fost și tu?... (Lui A) Regret că nu eram de față să pot savura situația... Dar nu i s-a acordat nici un fel de îngrijire medicală?

A și A': Ba da. A murit grație îngrijirii primite!

A: (Rîzînd) I-am scos mațele, le-am împletit.

A': (Același joc) I-am scos mațele, le-am împletit.

CIUNGU: (Lui A') Bine, bine. Cunosc. (Lui A, felicitîndu-l) Frumos din partea voastră.

A: Am făcut o ciorbă de burtă pe cinste, și le-am dat să guste colegilor.

A': Am făcut o ciorbă de burtă pe cinste, și le-am dat să guste colegilor.

CIUNGU: Mie mi-ar fi plăcut să-i mănînc sufletul. Mi-ați oprit vreun pic?

A: Costițele le-am pus la saramură, să mai "îmbucăm" și la iarnă.

A': Costițele le-am pus la saramură, să mai îmbucăm și la iarnă.

CIUNGU: Ați dat dovadă de un înalt umanism. Doctorul o să vă răsplătească.

MUTHU: Pro... pra... pra... (Bate din palme)

CIUNGU: (Mutului) Așa e. Așa e. (Celorlalți, dînd din umeri) Ce-o vrea să spună?

A: Zice că el i-a tăiat urechile și nasul, că-i place zgîrciul... Dar nu știi să vorbești cu surdo-muții?

A': Zice că el i-a tăiat urechile și nasul, că-i place zgîrciul. Dar nu știi să vorbești cu surdo-muții?

CIUNGU: (Lui A') Te pomenești că tu știi. (A' se uită la A și încuviințează amîndoi din cap. Lui A:) Am numai o săptămînă de cînd m-au trimis de la servicii la sanatoriu. Azi m-au transferat din Salonul O. Mi s-a aplicat doar prima ședință.

A și A': (Vorbesc simultan, A cu o silabă sau două înaintea lui A') Las că te-nvățăm noi.

CIUNGU: (Nedumerit) Mai bine ați vorbi pe rînd.

MUTHU: (Vrînd să explice) Cro... pri... di... hi... ri

CIUNGU: (Care n-a înțeles nimic) Mulțumesc.

A: Te învață A'

A': Te învață A } (Simultan, arătîndu-se cu degetul.)

CIUNGU: (Către A și apoi către A', ironic) Mulțumesc... Mulțumesc...

MUTHU: Ci... pi - ri - pi... ci - pi - ri - pi...

[Ciungu privește nedumerit spre A.]

A: Cică o să-ți dea lecții de surdo-muțenie chiar el.

A': Cică o să-ți dea lecții de surdo-muțenie chiar el.

A: Muthu nu s-a născut nici surd nici mut. Dar a învățat cum trebuie să fie. Cu sprijinul Asistenților. Viața l-a transformat. De trei ani locuiește în Sanatoriul ăsta și a învățat să nu facă multe. A luat-o din salon în salon pînă a ajuns în ultimul. Doctorul îl pregătește pentru faza finală, ca să-l redea societății...

A': Muthu nu s-a născut nici surd nici mut. Dar...

CIUNGU: Gata, gata. O să-nvăț totul pe de rost. Memoria e pusă înaintea inteligenței. (Lui A) Dar tu din ce salon ești?

A: Eu sînt din Salonul 1.

A': Eu sînt din Salonul 2.

CIUNGU: (Lui A') Vezi că ai greșit.

A: Nu, nu. Are dreptate.

A': Are... Am... dreptate.

CIUNGU: Și ce căutați în acest salon?

A și A': Constituim delegația de primire a noilor pacienți.

MUTHU: (Afirmînd din cap) Aha... ha... aaa...

CIUNGU: (Surprins) Parcă era surd.

A: La noi surzii aud doar ce se cuvine. Pentru restul, auzul este interzis.

FORMAREA OMULUI NOU

A': La noi surzii aud ...

CIUNGU: Repeți într-una ca un papagal. N-ai și tu minte să judeci?

A: A' e ajutorul meu în ierarhia noastră.

A': A e șeful meu în ierarhia noastră.

CIUNGU: O să-mi faceți capul calendar,

MUTHU: (Tropăind) Hri... dru... nru...

A': N-ai studiat la psihologie rolul repetării în învățarea programată, sistematică?

A: Repetiția e mama învățăturii, au spus latinii...

CIUNGU: Da, însă repetiția superioară.

A': Repetiția e mama învățăturii, au spus latinii.

CIUNGU: (Lui A', ironic) Cam târziu, bădă! (lui A) Și care este programul de educație "spirituală" pe care l-ați prescris?

A: (Râzind) Programul a și început. Sîntem la punctul doi pe ordinea de zi.

A': (Râzind) Programul a și început. Sîntem la punctul...

A: (Șoptindu-i)... doi...

A': ... doi pe ordinea de zi.

CIUNGU: (Arătînd spre A') Mă enervează idiotul ăsta. Ca o placă stricată. Maimuțoi.

A: Așa au protestat toți la început. Cu timpul s-au obișnuit.

A': Cu timpul s-au obișnuit.

MUTHU: (Tropăind) Cri...pi...hri...spri...tri...

CIUNGU: (Enervat, referindu-se la A') Să tacă dracu odată!

A: Nu se poate. Ar fi concediat. El își face meseria.

A': (Mecanic) Nu se poate. Ar fi concediat. El își face meseria...

În... voi fi concediat... Eu îmi fac meseria.

A: Degeaba a protestat și Muthu. Vorbea plin de el, filozofic.

(Muthu ciripește) L-am lecuit pe veci. Uită-te la el ce vesel e?

Fără griji, fără dureri. Aici e școala fericirii. Noi dorim bunăstarea întregii lumi. Dar mai întâi trebuie să atragem specialiștii, savanții de partea noastră.

A': Degeaba a protestat și Muthu. Vorbea plin de el, filozofic.

(Muthu ciripește iar) L-am liniștit pe veci...

CIUNGU: De-ajuns. Știu placa. (imitînd) *Uită-te la el* (Arătînd spre

Muthu) *ce vesel e! Fără griji, fără dureri...* Dar, oare, nu ne-am

născut ca să avem dureri? Nu este bine să avem griji, deci ne

frământă viitorul?... *Noi dorim bunăstarea întregii lumi. Dar mai*

întîi etcetera etcetera etcetera... Cum, aici l-ați muțit? Netrebnicilor!

MUTHU: Mi... pi... vri... pi...

A: E nevinovat ca un copil. (Admirativ) Dar, Ciungule, faci progrese nu glumă! Mă pot dispensa de A'.

[Ciungu șchioapătă rău.]

A': (Fără nici o intonație) Dar, Ciungule, faci progrese nu glumă mă pot dispensa de A'... Îl... de...

[Intră Bonifacio, timid.]

BONIFACIO: Bună... ziua...

[Cei patru pufnesc în râs, un râs sinistru, apoi se opresc brusc.]

A: Cică "Bună ziua", i-auziți, el nu știe că nu mai există nici ziua nici noapte.

A': (Neatent)... Nu mai există nici ziua nici noapte.

CIUNGU: Ce zezec!

BONIFACIO: Bună... Să tră...

[Același joc.]

BONIFACIO: (Încurcat) Eu... mă scuzați... eu

[Același joc.]

A: Ia uite la el!

A': Ia uite la el!

[A râde tare și se oprește. Continuă A' și se oprește.]

MUTHU: Cra... po... pri... Cra... po... pri...

[Bonifacio face câțiva pași îndepărtându-se.]

A: Ce pocitanie!

A': Ce pocitanie!

CIUNGU: Nu e deloc normal! (Arată la picioare)

BONIFACIO: Ba... poate voi sînteți...anormali!

[Rid toți. Apoi se opresc brusc.]

A și A': Ați auzit ce-a spus?

MUTHU: Sri... ni... go... Sri... ni... go...

CIUNGU: Cred că nu e întreg la minte!

BONIFACIO: Ba... voi...

[Rid toți dirijați de A. Apoi se opresc brusc la un semn a lui A.]

A și A': Ați văzut?

CIUNGU: Să nu-l băgăm în seamă.

[Muthu îi pipăie picioarele lui Bonifacio.]

MUTHU: Na... ne... no... nu... nă... nă... Na... ne... ni... no... nu... nă... nă...

A: Să ridă dup-aia nătăntolul de noi?

A': Să ridă dup-aia nătăntolul de noi?

[Același joc.]

A: Urîtule!

FORMAREA OMULUI NOU

A': Urftule!

CIUNGU: Urftule!

MUTHU: U... uuu... uuu...

BONIFACIO: (Ironic) Frumșilor!

A și A': Noi constituim delegația de primire a pacienților...

BONIFACIO: Eu nu ... sînt nici un ... pacient

[Același joc.]

CIUNGU: Ce zgîmboit e! Și ciung!

A: Și schiop!

A': Schiop.

BONIFACIO: E... euuu?

TOȚI: Că doar n-om fi noi!!

MUTHU: (Sărind) Be... ri... bo... Bo... ri... be...

[Cei patru sluji filfîie din mîini și picioare deplasîndu-se. Bonifacio se retrage speriat înt-un colț.]

CIUNGU: În ce hal a ajuns!

A: Schilodule!

A': Schilodule!

MUTHU: (Spre Bonifacio) Mîm... uuu... tîm...

BONIFACIO: ... euuu? Ce-a... Ce-aveți cu mine?

A: Tu ce-ai cu noi...

A': Tu ce-ai cu noi.

CIUNGU: Un slut! Și-un hidos!

BONIFACIO: Ba nu sînt deloc... slut... Merg. Mai repede ca voi.

A și A': Nu e bine. Trebuie să-l vindecăm, săracul de el!

BONIFACIO: Sluți... poate voi...

[Același joc.]

CIUNGU: Mai e c.neva ca tine? Privește în jur.

[Pauză.]

A: Atunci înseamnă că ești slut și hidos.

A': Deci ești SLUT, adică diferit de ceilalți, ține minte.

BONIFACIO: De-acord... cum susțineți voi... Dar lăsați-mă așa.

[Același joc.]

A și A': Să-l lăsăm așa?!... Nu se poate tovarășe! Trebuie să-l îndreptăm.

CIUNGU: Vrea să ne ducă cu zăhărelul.

ĂMuthu aduce un ciocan]

MUTHU: Ci... o... Ci... an... Ci... o... Ci... an...

BONIFACIO: Ah, nu!... Ah, nu!

CIUNGU: (Muthului) Mersi pentru instrument.

MUTHU: Ci... o... Ci... an... Ci... o... Ci... an...

A: Ne vei rămâne îndatorat.

A': Ne vei rămâne îndatorat.

BONIFACIO: Oh... nu! Adică da... nu...(Arătând spre ciocan.)

[Ciungu îl lovește tare cu ciocanul în genunchi și-l slujește. Bonifacio va face de-acum încolo corp comun cu pacienții din Salonul 1.]

BONIFACIO: (Țipînd de durere) Mișeilor! (Caută să riposteze.)

CIUNGU: Rabdă, rabdă... Noi încercăm să te facem Om, da, Omul de mîine al societății noastre.

A și A': Așa s-a călit Omul Nou.

CIUNGU: În loc să-ți arăți recunoștința ridici mîna asupra maeștrilor tăi?

MUTHU: Ci... o... Ci... o... Ci... o... san...

A: Fericirea se capătă prin suferință.

A': Fericirea se capătă numai prin suferință.

[Bonifacio mai geme puțin, apoi începe să șchioapete zdravăn.]

TOȚI: Bra-voooo!

MUTHU: Bîrrr... Bîrrr... Bîrrr...(Bate din palme)

A: Acum ești și tu în rîndul lumii.

BONIFACIO: Așa diform?

A': Așa diform ești în rîndul lumii.

A: Dacă toți sînt strîmbi rezultă că nimeni nu e strîmb. Sau invers parcă.

BONIFACIO: (Pentru sine) Asta, din teoria Doctorului.

A: Nu se poate compara.

A': Nu se poate compara.

BONIFACIO: (De unul singur) Oooh, m-au stropșit!... Îmi vijlie capul!

CIUNGU: L-am atins la genunchi și-l doare... capul!

A și A': Și-a pierdut conștiința.

[Sacadat:]

A: Și-a...

A': Și-a...

A: ... pierdut...

A': ... pierdut...

A: ... conștiința.

A': ... conștiința.

CIUNGU: Hei, tu nu mai citezi pe Besançon, pe Kessler (Risete), pe X, pe Y?

BONIFACIO: Îmi vijlie capul!

CIUNGU: I-ai uitat pe toți? (Risete) Filozofie? Ideologie? Știință? Politică?... (Pronunță fără să ridă.) Ha! Ha! Ha!

FORMAREA OMULUI NOU

MUTHU: VI... vî... vîî...(Pe la capul lui Bonifacio.)

CIUNGU: Cred că nu mai ştie nici cum îl cheamă.

BONIFACIO: Oh... Mă cheamă... Oh... Capul...

CIUNGU: Ce v-am spus!?

A şi A': (Lui Bonifacio) Consideră că eşti instruit ca la carte.

De-acum înainte poţi să preiei anumite sarcini.

MUTHU: CL... cl... clî... Co... Co...

BONIFACIO: Mă... mă cheamă... Bonifacio.

A: Te-nşeli, bătrîne.

A': Te-nşeli, bătrîne.

CIUNGU: Asta să i-o spui lui Muthu!(!)

BONIFACIO: Nu mă-nşel cîtuşi de puţin.

A şi A': Ce, ne prostieşti pe noi?

CIUNGU: Cauţi să ne tragi pe sfoară?

A: Aici pe toţi îi cheamă la fel.

A': Îi cheamă la fel.

[A' devine ecoul lui A.]

CIUNGU: Numele ăsta nu mi-e familiar... Îl... Bonifacio...

BONIFACIO: Bonifacio. Uite, acum îţi e?

A: Tacă-ţi fleanca.

A': Fleanca.

CIUNGU: Nu-i voie să devii faimos.

A: Tu n-ai auzi?

A': O s-ajungi să nu mai auzi.

A: Tu nu vezi?

A': O s-ajungi să nu mai vezi.

A: Tu nu simţi?

A': O s-ajungi să nu mai simţi.

A: Tu n-ai suflet?

A': O s-ajungi să nu mai ai suflet.

A: Tu nu judeci?

A': O s-ajungi să nu mai judeci.

A: Tu nu te-ai dumirit?

A': O s-ajungi să nu te mai dumireşti.

MUTHU: Grî... grî... Grî... grî...

A: Te cheamă Gheghe. Ai uitat sfatul Doctorului?

A': Gheghe.

CIUNGU: Reţine: Ghe-ghe. Dă-l dracu pe Bonifacio. Haide, ce mai aştepţi?

BONIFACIO: Cum?

CIUNGU: Uite-aşa, cu grijă: "Bonifacio, dă-te dracu"

BONIFACIO: Bonifacio?... Aaa de-acord: (Mecanic) Bonifacio (Îl împinge pe Ciungu) dă-te dracu.

MUTHU: Grî... grî... Grî... grî...

TOȚI: Ghe-ghe... Gheghe.

[Bonifacio și-astupă fața cu palmele.]

CIUNGU: Bagă-ți mințile-n cap.

BONIFACIO: Mă rog... Și dacă chemi pe cineva, vreun pacient, cum îl strigi?

TOȚI: Ghe-ghe! Ghe-ghe!

BONIFACIO: Și de unde nu știi că vine altul?

CIUNGU: Nu vine. Pentru că recunoaște după sonoritate, după timbrul vocii. Tonul face muzica... Și-apoi, indiferent cine vine. e tot aia.

BONIFACIO: De ce?

CIUNGU: Dacă toți sînt egali, produși în serie, ceea ce îți oferă unul, poate să-ți ofere oricare dintre ei.

BONIFACIO: M-ați lămurit.

A: Să lăsăm explicațiile. În incinta sanatorului nu se admit. (Lui Bonifacio) Și-acum să repetăm: cum te cheamă pe tine?

A': Cum te cheamă pe tine?

BONIFACIO: Tot așa... Bonifacio...

A: Ești nebun?

A': Nebun!

CIUNGU: Din păcate, nu e!

[Îl lovește cu ciocanul la cap. Bonifacio se vaită apucîndu-se cu mîna de genunchiul bolnav.]

A: Să repetăm: Cum te cheamă?

BONIFACIO: Bo... Ghe...

MUTHU: Grî... grî... Grî... grî...

A': Cum te cheamă?

BONIFACIO: Ghe... Gheghe.

CIUNGU: Ai perfectă dreptate. Dar ți-a trebuit cam mult plîns să te deștepți.

[Între Asistentul cu medicamentele. Toți se aliniază. Bonifacio se adaugă și el, într-un tîrziu. Asistentul face apelul, strigîndu-i pe toți cu același nume, dar intonat diferit, intonație de care se va ține seama și în continuare.]

ASISTENTUL: Gheghe!

A: Prezent.

ASISTENTUL: (Citind de pe o rețetă bizară) Ține... două pastile înainte de masă. (A le înghite)

FORMAREA OMULUI NOU

Gheghe!

A': Prezent.

ASISTENTUL: Tot două pastile. Înainte de masă. (A' le înghite.)

Gheghe!

MUTHU: Pl... Pm... Pm...

ASISTENTUL: La raze. Ședința de ultraviolete.

MUTHU: Dl... Dm... Dm...(Sare într-un picior)

ASISTENTUL: Gheghe!

CIUNGU: Prezent.

ASISTENTUL: Analizele ți-au ieșit negative. Poți începe tratamentul.

Îți facem o climă generală.

Gheghe-(Moment de tensiune. Bonifacio se uită neliniștit în lături.)

Gheghe! (Ceilalți îl înboldesc)

BONIFACIO: Pre... Prezent.

A: El este noul pacient.

A': pacient.

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Altădată să fii mai atent și să respecti disciplina sanatoriului.

BONIFACIO: (Exagerat de tare) Prezent.

ASISTENTUL: Să te pregătești pentru analize. Injecția de anestezie spirituală în coloană ai făcut-o?

BONIFACIO: Am... Nu... știu... N-am...

ASISTENTUL: Așează-te culcat în pat, cu fața-n jos.

[Ceilalți îl împing cu forța. Bonifacio protestează.]

BONIFACIO: Sînt... Eu nu sînt... Nu... am microbi...

[Asistentul îi bagă un acon. Bonifacio țipă. Apoi se scoală cocoșat.]

ASISTENTUL: Treceți acum la *gimnastica de înviorare*.

[Pacienții se aliniează și se îndreaptă cu pas cadențat în Sala de Sport. Asistentul îi urmează.]

ASISTENTUL: Săritura în lungime... Hai, dați-i drumul.

(În timp ce slujii își iau avînt grotește și sar, A și A' cu cîrje cu tot, constituind imagini dureroase:) Căutați să săriți puțin. Cine va sări cel mai puțin va fi declarat campion. Noi apreciem salturile după micimea lor. (A și A' de prăbușesc, unul peste altul, în groapa cu nisip.) Bravo, luați-i de exemplu! (A și A' încuviințează din capete și toiege.) În sanatoriu nu încurajăm saltul deloc, cantitativ sau calitativ, oricare ar fi el. Poate saltul pe loc... Fii atent, Gheghe!

MUTHU: (Care sârise mult) Dl...Dm...Dm...

ASISTENTUL: Binișor, Gheghe! Mai învață mișcările.

CIUNGU: Mă străduiesc, Domnule Asistent.

ASISTENTUL: Foarte prost, Gheghe!

BONIFACIO: Mă... mă scuzați...

ASISTENTUL: Ca pedeapsă, mai încercă o dată.

[Bonifacio aleargă, se împiedică și cade]

ASISTENTUL: Excelent! De ce n-ai executat așa de la început!

Poate reușești să-ți mai rupi vreo mină, sau celălalt picior.

BONIFACIO: Eu depun tot efortul, Domnule Asistent.

ASISTENTUL: Observ. Dar cam cu întârziere.

[Cei cinci se aliniază din nou.]

ASISTENTUL: Urmează gimnastica pe aparate. Exercițiile la sol.

(A și A' execută o serie de piruete în cirje, dansuri pe muzică macabră) Mda... Satisfăcător... Cine evoluează la cal și paralele?

(Pauză) Gheghe și Gheghe, (Ciungu și Muthu fac exerciții cât mai banale și inestetice. Din când în când cad.) Frumos lucrat, Gheghe.

(Muthului) Și tu la fel. (Ciungu și Muthu fac plecăciuni).

[Bonifacio încercă să se cațere pe frînghie.]

ASISTENTUL: (Lui Bonifacio) Ești un pacient-problemă, Gheghe.

Omul Nou pe care-l formăm nu-și dorește să se ridice. Cu cât urci mai puțin pe frînghie, cu atât ești mai pregătit. (Bonifacio își dă drumul de pe frînghie și iar o ia de la capăt.) Noi încurajăm

căderea, deoarece contribuie la dezvoltarea armonioasă și sănătoasă a organismului. Atleții se călesc, se obișnuiesc cu asprimea vieții.

(Un nou eșec, mai mare, al lui Bonifacio, și continue sforțări de a reîncepe urcarea.) Fiecare este dator să cadă cât mai des și

cât mai des. Urcușul nu folosește la nimic, ar fi o amăgire!

(Bonifacio s-a urcat pînă la jumătatea frînghiei. Asistentul îl admonestează cu degetul:) Ia uite la el, nu ți-ar fi rușine! (Ciungului)

Ajută-l Gheghe pe Gheghe să nu se urce pe frînghie. Sprijină-l să cadă mai repede. (Ciungu taie frînghia, Bonifacio cade.) Nostimă

cădere! Meritați amîndoi să fiți menționați în raportul de serviciu...

Aliniee - rea! ("Sportivii" se realiniează.) În sa-looon, pas alergător,

marș! (Pacienții se execută. Asistentul după ei.) Pregătirea pentru

exercițiile psihice.

[Cei cinci se așează pe cîte un pat punîndu-și căștile la urechi.

Asistentul pune un disc pe care este imprimată vocea Doctorului

și dă drumul la pick-up. Se aude la casca Asistentului, lăsată pe

masă:]

PICK-UP-UL: ...SFATUL MEDICULUI... Omul NOU, fabricat în

cantități industriale, este prezentat în ambalaje adecvate, prin care

î se asigură o conservare corespunzătoare. (Bonifacio zîmbește.) În

ceea ce privește eliberarea Omului Nou, se recomandă să se facă

pe baza prescripției medicale și la cerere, prin toate unitățile farmaceutice. (Asistentul încuviințează cu degetul.) Se prezintă sub formă de *fiole* conținând soluție apoasă injectabilă 10% bromură de calciu (0,1 g/ml). Se administrează de trei ori pe zi, timp de o săptămână.

BONIFACIO: (Pentru sine) Dar timpul, parcă timpul se întrerupsese, nu se mai putea măsura...

PICK-UP-UL: *Sau comprimate* conținând 0,300g – bromizovalerianburee. (Bonifacio ride zdravăn de unul singur) Precum și sub formă de *drajeuri* 0,050g – forte și 0,005g – mite – clorhidrat de metilpiperidiletimetil-tiofenotiazină (Cuvânt de 38 de litere! Timp în care pacienții se sirimbă, se miră).

Acțiune terapeutică: sedativ central, elab hipnotic și anticonvulsiv, desensibilizant, antitox.c. Este echilibrant al proceselor corticale de excitație, inhibație...

Asistentul, care pregătea seringi, tabletele de medicamente, pune casca la ureche. Nu se mai aude nimic. Apoi o scoate.

ASISTENTUL: Mda.

PICK-UP-UL: ... acțiune analgezică, antitermică, antiinflamatorie și antiseptică. Acțiunea analgezică este dublă față de amincfeazonă și se realizează prin blocarea transmiterii excitației dureroase la nivel subcortical...

BONIFACIO: Aă... Caută să-ți mintă simjurile... să te păcălească... nu să te vindece.

A: Ssst!

A': Ssst!

ASISTENTUL: Are cineva ceva de obiectat? (Face sonorul mai mic.)

CIUNGU: A, nu... Tocmai ziceam că...

A și A': ... sîntem întru totul de acord.

BONIFACIO: Eu nu.

MUTHU: Dî, dî, ... Dm...

ASISTENTUL: Fîndcă sînteți în asentimentul nostru, să reluăm... (Deplasază acul. Redă sonorul ca mai înainte.)

PICK-UP-UL: ... creierului... *Indicații...* Omul Nou este indicat în timpul stărilor de hiperexcitabilitate nervoasă din surmenajul fizic și intelectual; insomnii; indispoziție după excesul de alcool, tutun, cafea; epilepsie; spasmofilie. De asemenea, în agitația maniacăă acută, la tremurături senile, *delirium tremens*, parkinsonism, tetanos, coree, diverse sindroame meningoencefalice, util ca medicație prenar-cotică, și la intoxicații cu inhibitori de colinesterază sau compuși

organofosforici. Omul Nou se întrebuințează în doze mari, comprimate și fiole de 0,025g în: - stări depresive grave, stări de agitație și excitație psihomotorie (Ciungu se întinde indecent), stări confuzionale, schizofrenie, nevroze cronice halucinatorii și de interpretare, psihoze exo și endogene; - manifestări nevrotice; - în cadrul curei de somn (A și A' cucăie) - pentru potențializarea narcozei și sedare post - operatorie, de asemenea, în premedicația narcozei; - analgezice obstetricale; - algi zosteriene, neoplazice, trigeminale ș.a. Forma injectabilă (Bonifacio tresare) este indicată în special în tratamentul de atac al psihozelor și al psihonevrozelor, când administrarea per os a preparatului nu este posibilă. În doze mici, comprimate de 0,002g, Omul Nou se întrebuințează în:

— stări de hiperexcitabilitate psihică sau afecțiuni somatice; sau de neliniște, coexistente cu boli infecțioase; - stări depresive ușoare, cenestopatii și reacții ipohondrice;

— tendințe psihaesthenice cu preocupări anxioase (A și A' adorm) fobii sau oboseli; labilitate psihică; alergii cutanate; dificultăți de concentrare și tulburări ale comportamentului (Muthu cască sonor, ca un cățel);

... *Modul de administrare...* Ca principii generale, se recomandă individualizarea strictă a posologiei Omului Nou, începând cu doze mici și stabilind, prin tatonare, doza utilă - minimă eficientă - în funcție de condițiile concrete istorice și geo - politice din fiecare sanatoriu. Pot apărea, ca o manifestare a rezistenței formelor tinere (Asistentul arată spre Bonifacio), fenomene de reinfestare, impunându-se repetarea tratamentului. Se va atrage atenția pacienților (Asistentul ridică muștrător un deget) că preparatul colorează în roșu materiile fecale și pătează rufăria.

Pentru obținerea unui efect rapid în procesul de făurire a Omului Nou se recomandă, de la început, administrarea unor doze mari. În acest scop capsulele de 0,060g sînt cele mai adecvate. În majoritatea cazurilor, este suficientă doza de 0,120 - 0,180g, 2-3 capsule, obținându-se adesea rădăcirea crizelor angioase.

În tulburări nevrotice, se administrează 0,120g, 2 capsule, pînă la dispariția acestora.

BONIFACIO: (Ride) dispariția cui?... A capsulelor, sau a tulburărilor?

ASISTENTUL: (Ezită) Aaa... și-a capsulelor, și-a tulburărilor. Nu contează.

BONIFACIO: (Pentru sine) Cîtă plăcintă de discurs!

PICK-UP-UL: Ameliorarea obținută poate fi menținută prin doze mult mai scăzute.

Reacții adverse. În general, Omul Nou este bine tolerat. (Muthu plînge.) Se pot înregistra, relativ rar, reacții alergice locale, erupții cutanate, sau generale – șoc anafilactic.

[Bonifacio ride în cascade, Muthu plînge în hohote.]

CIUNGU: Piss! Nu vă mai certați.

PICK-UP-UL: Dacă se suspectează o hipersensibilitate sau o sensibilizare la alfa-chimotripsină, se recomandă testarea sensibilității prin injectarea (Bonifacio devine din ce în ce mai grav) intradermică a 1/10 din doza ce urmează să fie administrată și urmărirea reacției locale.

[Pacienții sforăie în ritm solemn, ca de fanfară, unii pufnind ca o tobă, alții gemînd ca o goarnă – cîteva minute în șir.]

PICK-UP-UL: Prevenirea reacțiilor alergice poate fi realizată prin administrarea prealabilă de antihistaminice. Tratamentul șocului se va face prin administrare de adrenalină O_2 și corticosteroizi intravenos. Rareori poate apărea senzația de greață (Bonifacio vomiază) urmată de vărsături. Uneori, somnolență la începutul tratamentului, sau în cazurile de creștere prea rapidă a dozei.

ASISTENTUL: (Către pacienți) Da, da...

[Pacienții aprobă printr-un sforăit mai gros și înecat.]

PICK-UP-UL: În funcție de intensitatea reacțiilor adverse sau întreruperea tratamentului în procesul de făurire a Omului Nou.

ASISTENTUL: (Aplaudă furtunos) Magistrale sfaturi! (Pacienții se trezesc speriați. Aplaudă și ei.)

PICK-UP-UL: *Norma de calitate:* N.I. 884-69+F.R.VIII. Privind condițiile de *păstrare*, stimăți auditori, vă informăm că Omul Nou poate fi ținut la loc uscat și închis, răcoros, ferit de lumină și căldură, și de influențe străine.

[Discul se termină. Asistentul oprește pick-up-ul. Pacienții își scot căștile.]

ASISTENTUL: Cum vi s-a părut lecția?

A: (Frecîndu-se la ochi) Profundă.

A': (Frecîndu-se la ochi) Profundă.

BONIFACIO: Prostii!

ASISTENTUL: Ție, Gheghe?

CIUNGU: (Căscînd) Dulce... Mai ales la sfîrșit... cînd ne trezeam.

MUTHU: Prrr... Prrr... (Suspînă)

ASISTENTUL: (Muthului, cu duioșie) Te înțeleg, Gheghe.

CIUNGU: Interesantă lecție. (Se întindee...)

A: Foarte.

A': Foarte.

CIUNGU: Interesantă.

BONIFACIO: Prostii. Am dormit cu toții.

ASISTENTUL: Oh, Gheghe! Chiar dacă aparent dormeați, subconștientul a lucrat. Ați învățat fără să vreți.

BONIFACIO: Și ce-am învățat, dacă nu vă e cu supărare?... că eu nu știu nimic!

ASISTENTUL: Sînt lucruri pe care le înveți ca să le știi, Gheghe, și alte lucruri pe care le înveți ca să nu le știi... (Bonifacio suride)... ci ca să poți fi acționat după cum ți-o dictează ele (Bonifacio devine grav)...

CIUNGU: Despre comportamentul Omului Nou, Domnule Asistent.

BONIFACIO: Asta am auzit și eu la sfîrșit.

ASISTENTUL: (Ciungului) Mai exact, Gheghe.

A și A': (Ridică mîna) Formarea... Omului Nou.

MUTHU: Dî... dî... dî...

ASISTENTUL: Să rețineți că Doctorul vă dă sfaturi inestimabile, prescrie rețete cu rezultate neîndoielnice privind pregătirea pacienților pentru a deveni Oameni Noi...

A: Știu eu.

A': Și eu.

ASISTENTUL: Ce anume?

A: O rețetă de preparare.

A': O rețetă.

ASISTENTUL: Care rețetă?

A și A': (Ca niște papagali) Rețetă pentru formarea Omului Nou: se întrebuițează 1 albuș, 4 linguri de zahăr pudră, zeamă de lămîie, se freacă albușul cu o lingură curată de lemn, nu se bate cu telul și se adaugă încet zahărul pudră, se freacă viguros pînă se face o pastă uniformă potrivit de groasă, se adaugă cîteva picături de lămîie. Omul Nou se întrebuițează la glasat torturi și la decorații, în acest din urmă caz se adaugă ceva mai mult zahăr, se umple un cornet de hîrtie pe trei sferturi, se taie o deschizătură foarte mică la vîrf și se plimbă cornetul deasupra tortului strîngîndu-l ușor cu mîna ca să iasă un fir egal de glazură, se fac diferite linii sau figuri.

[Muthu sere ca o maimuță.]

BONIFACIO: Ce tembeli!

ASISTENTUL: De unde ați aflat-o?

A: Din sala de mese.

A': Sala de mese.

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Vă reamintesc că nu se acceptă decât rețetele parafate și semnate de Doctor.

A: E parafată.

A': E semnată.

CIUNGU: Nu este.

A și A': Ba este.

ASISTENTUL: Eu n-am cunoștință. Dar Domnui Doctor este împotriva?

A și A': Ba nu este.

CIUNGU: Ba da.

BONIFACIO: Ca la balamuc!... Până vă hotărâți voi, eu mai trag un pui de somn.

ASISTENTUL: NU. Până se investighează originalitatea acestei rețete culinare (Notează într-un registru mai gros decât cel din Tabloul 1), pe care o voi înainta Doctorului, privind formarea Omului Nou, să treceți, Gheghe, la exercițiile artistice.

BONIFACIO: În ce constau astea?

ASISTENTUL: Arta devansează societatea. Prin urmare, să creați opere literare care să reflecte realismul societății noastre, nivelul de viață...

BONIFACIO: ... de moarte...

ASISTENTUL: ... al pacienților, modul cum fiecare individ se realizează prin ceilalți...

BONIFACIO: ... deci nu se realizează în sine...

ASISTENTUL: ... Avantajele generale ale noii societăți...

BONIFACIO: Care de fapt sînt dezavantaje pentru fiecare ins luat în parte. (Asistentului, tare) Eu nu sînt scriitor.

ASISTENTUL: Atunci ți se recomandă să recîți, să cînți sau să aplauzi pentru societate.

BONIFACIO: Chiar dacă nu-mi face plăcere?

ASISTENTUL: Mai ales atunci.

A: (Repede cu mîna pe sus) Eu recit o poezie.

A': Și eu.

ASISTENTUL: Va ascult, Gheghe, pe amîndoi.

A: Poezie...

A': Poezie...

A și A': Foarte ver-de și-o a-lu-nă

Ba-dea a-ră cu tra-cto-rul

Și în-fu-le-că smo-chi-ne

și a-run-că far-fu-ria.

[Muthu sare ca o minge de cauciuc.]

ASISTENTUL: Nostim poem. Și gingaș.

CIUNGU: Eu mai știam o variantă.

ASISTENTUL: Care?

CIUNGU: După ce au infulecat smochine din import și au aruncat la marginea tarlalei farfuria.

Țăranii zburdă pe cîmpii
Și mănincă profiteri.

Își iau și ei desertul, nu?

ASISTENTUL: Cîtă sensibilitate!...

[Muthu se agită. Îl trage de mîneacă pe Bonifacio și-i înșină ceva la ureche.]

CIUNGU: Domnule Asistent, Muthu ar dori să spună și el o poezie patriotică.

ASISTENTUL: Bineînțeles, bineînțeles.

MUTHU: (face o plecăciune, apoi bîzlie citeva minute:)

Bîzzzz... bîz... bîz, bîz... Bîîîîz... bîîîz... bî, bî... Bzî, bzi... bzîîî... bzi, bzi... Zbî, zbîîî... zbî, zbt, zbîîî.

(Din nou plecăciune, și trece la loc)

ASISTENTUL: Extraordinar de sugestivă. Poezia nu mai necesită cuvinte, ci gesturi... (Ciungului) Dar, Gheghe, tu organizează o brigadă artistică de amatori.

CIUNGU: Da. Pregătim o piesă de teatru, "Romeo și Julieta", de Shakespeare. Eu sînt Regizorul.

ASISTENTUL: Unde-ți sînt Actorii?

CIUNGU: În culise.

ASISTENTUL: N-ar strica să le prezentăm pacienților, în special noului venit, un fragment, în interpretare modernă, în concordanță cu aspirațiile și mentalitatea Omului Nou pe care îl formăm, Omul Viitorului.

BONIFACIO: Dar viitor parcă nu exista...

CIUNGU: Încercăm, Domnule Asistent, sîntem însă în faza de repetiții. Actorii nu și-au memorat încă rolurile.

ASISTENTUL: Nu-i nimic. Pot să le citească. Le-ai înmînat textul?

REGIZORUL: (Prin interfon) Romeo și Julieta să poftească în scenă. Să vină la mine Scenograful.

(Apar Scenograful, apoi Romeo și Julieta.)

Să-mi montezi imediat Grădina Capuleților.

SCENOGRAFUL: Și balconul Julietei? Domnule Regizor.

REGIZORUL: ȘI.

FORMAREA OMULUI NOU

[Ajutat de Actori, Scenograful montează câteva panouri. Pacienții se așează cuminiți, ca la teatru. Muthu ȝopăie de bucurie. Regizorul îl calmează.]

REGIZORUL: O să jucăm Scena 2 din Actul II, declarația de dragoste fierbinte dintre cei doi protagoniști. Iată-i (! prezintă): încântătoarea Actriță Gheghe (Este Bolnava din Tabloul I) în rolul Julietei (Aplauze)... și atleticul actor Gheghe în rolul lui Romeo (aplauze)

[Romeo și Julieta sînt schilozi la mîini și picioare, cu fețele leproase acoperite de negi și plăgi groaznice. Vor căuta să-și pună în evidență urîtenia (Primplanuri luate de reflectoare, zîmbete și ocheade către sală), și infirmitatea (Mișcări ale membrilor, deplasări pe parcursul interpretării). Spectacolul să provoace publicului milă, durere, dar și repulsie, dezgust, *greață* pînă la debordare. Se vrea mai mult decît un colaj, o altă ipostază: cu îndrăgostiți diformi, o iubire sluțită. Nu este adevărat că fiecare cimpanzeu are dreptul la cimpanzoaica sa?(!)

Romeo va încerca de câteva ori să se ridice în balcon, va cădea. În final urcă, o mîngie pe plăgi și o sărută lung, dar se prăbușește balconul. Actorii își citesc rolurile de pe hîrtie. Bate de trei ori gongul.

U r m e a z ă S c e n a 2, A c t u l I I d i n "R
o m e o ș i J u l i e t a"

Bate încă o dată gongul, pentru final. Pacienții aplaudă.]

ASISTENTUL: Ah, ce frumoasă-i dragostea!

BONIFACIO: Dar afectivitatea fusese parcă înlăturată...

ASISTENTUL: O scriitoare reinventare regizorală. (Ciungului) Felicitări, Gheghe!... Piesa a fost excelent adaptată la cerințele noii noastre societăți.

[Romeo și Julieta fac reverențe către pacienți: Romeo sobru, Julieta surizînd "duce".]

TABLOUL III

[Se citește pe o firmă întoarsă: SALONUL 2. Înăuntru un afiș:
NU SE PRIMESC DECÎT NEBUNI.]

Pereții salonului sînt înclinați sub unghiuri diedre bizare, analog tavanul și podeaua, paturile și biroul Asistentului ciudate, sub formă trapezoidală, de culoare neagră, iar la capul fiecărui pat vișă de vie cu struguri. Pe birou registrul ajuns enorm.

Un măslin în salon crescut din covorul podelei și-o pisică neagră legată de trunchi. O statuie, cu barbă atașată.

Perețele din spate, în dreapta, poartă o inscripție cu lacrimi, picățele:
ZIDUL PLÎNGERII.

Linii albe de formă spiraloidă – gen desenele din revistele psihologice – pe pereții negri. Picturi cu simboluri misterioase. (Scenografie barocă).

Cîțiva nebuni în cămașă de forță.

Colțurile de scenă în care se desfășoară acțiunea vor fi încadrate treptat de către reflectoare în primplanuri.

Tablourile III și IV vor fi jucate îndrăcit, personajele posedate ca de diavol, priviri tulburate.

Asistentul îl introduce pe Bonifacio în Salonul 2. Întineric complet pe scenă. Se aud doar vocile:]

ASISTENTUL: Cum vezi, Gheghe, viitorul ne aparține.

BONIFACIO: Nu prea văd deloc. E beznă.

ASISTENTUL: Nimic nu ne mai poate sta în cale.

[Zdrăngănituri de obiecte ciocnite.]

BONIFACIO: Ba ne stau, după cîte constat, crățiți, castroane sau ce naiba or fi.

ASISTENTUL: Dragul meu dușman, vom înlătura orice obstacol.

BONIFACIO: Cum vă orientați, Domnule Asistent, pe întinericul ăsta?

ASISTENTUL: Înaintăm cu toate pinzele sus spre un țel mareț, istoric.

[Zbang! Miorlăit de pisică.]

BONIFACIO: Înaintați! Înaintați!

ASISTENTUL: După mine, binișor. Atenție! Să-i respectăm și pe cei care nu merită nici un respect.

[Se lovesc de pom.]

PISICA: Miau!... Miau!...

BONIFACIO: Aoleo... Aveți pomi în casă?

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Desigur... Uf!... Un măslin... Noi luptăm pentru pace... Ufff!

[Se aprinde lumina. În scenă și sală se află un grilaj de fier, în loc de cortină, printre care privesc spectatorii.

Un nebun cu o banderolă pe mână se repede să-i dea raportul Asistentului:]

NEBUNUL 1: Să trăiți Domnule Bec.

Mi-au venit dracii să plec.

ASISTENTUL: Stai așa, măi, încotro?

NEBUNUL 1: Mă-ntorc de unde n-am venit. (Dezleagă Pisica.) Mă duc s-o spăl, s-a umplut de funingine.

ASISTENTUL: Fii atent să nu omori pisica.

NEBUNUL 1: Eu? Domnule Asistent! Îi fac baie.

[Bonifacio, agasat, se retrage un pas.]

BONIFACIO: Cine e... dînsul?

ASISTENTUL: Nebunul de serviciu pe Salon. Fac cu rîndul, cîte doi.

Celălalt este la cîrmă.

[Nebunul 2 ăpare în primplan. Are un volan înfipt în podea și stă pe un scăunel.]

NEBUNUL 2: Eu conduc societatea pe un drum luminos. (Duduie ca o mașină.)

BONIFACIO: Parcă această societate n-avea conducători. (Pentru sine) Alienare organizată!...

ASISTENTUL: Se conduce prin ea însăși spre ea însăși, după legi generale, Gheghe.

BONIFACIO: Vorbe, vorbe... Legile se decretează în favoarea unor oameni și împotriva altora.

[Apare Nebunul 1.]

NEBUNUL 1: A murit pisica.

ASISTENTUL: Ce ți-am spus eu ție, mă, să n-o speli?! Pisica nu e rufă.

NEBUNUL 1: Da, Domnul Asistent, dar n-a murit la spălat. N-a ținut la stors... Cînd am stors-o... (Plînge) Ce ne facem noi acumaaa, cine o să ne mai miorlăie nouăăă...

ASISTENTUL: (Se ia cu mîinile de păr) Formidabil!

BONIFACIO: (Perplex) Ce e cu vița asta? De ce o "cultivați" la capul patului?

NEBUNUL 1: Ce întrebare?! De idiot. (Bonifacio păleşte) Păi de ce să plantăm vie pe deal, ca să ne umplem de mărăcini, să

nădușim pînă în vîrf? Cînd putem foarte simplu să întindem mîna și să culegem struguri. Ha! Ha! Ha! (Ris forțat).

NEBUNUL 2: (Îl trage de mîneacă pe Bonifacio) Dă-te la o parte, că te calc! Ce, ești surd, ești mut?

ASISTENTUL: Din nefericire încă nu.

NEBUNUL 1: (Lui Bonifacio) Ești turc?

BONIFACIO: Nu.

NEBUNUL 1: Păi de ce nu ești, Domnule?

BONIFACIO: (Mustăcînd) Pentru că nu sînt.

NEBUNUL 2: Nu rîde, măăăă!

NEBUNUL 1: (Nebunului 2, referindu-se la Bonifacio) Moacă asta n-a fost niciodată pe Jupiter sau pe Pluto!

BONIFACIO: Unde?

NEBUNUL 1: Gheghe, știi cum arată Pluto?

BONIFACIO: Cine?

NEBUNUL 1: Pluto. (Pauză) Pluto arată asemănător cu Pluto.

BONIFACIO: Asemănător, nu identic?

NEBUNUL 1: Asemănător.

[Cei doi Nebuni se prăpădesc de ris.]

BONIFACIO: Nu știu ce-aveți cu mine, (Zîmbind) că nu v-am făcut nici un bine!

[Nebunul 3 se-apropie fluierînd. Trage după el un papuc legat cu o sfoară.]

NEBUNUL 3: Salutare, frați nebuni!

NEBUNII 1 și 2: Salutăm salutul tău.

NEBUNUL 3: Ce mai faceți?

NEBUNUL 1: Nu așa bine ca tine. Ce vroiai să facem?

NEBUNUL 3: Să vă piictisiți.

NEBUNUL 2: Nici pomeneală! Peste douăsprezece minute vom avea o mare afecțiune pentru tine.

NEBUNUL 3: Dar Gheghe, cum o mai duce?

NEBUNUL 1: Așa și-așa.

NEBUNUL 3: Las că e bine. Iar celălalt Gheghe?

NEBUNUL 2: Comsi, comsa.

NEBUNUL 3: Las că e bine. Și Gheghe-le asta? (Gest spre Bonifacio)

NEBUNUL 1: Gheghe asta?... Rău! Foarte rău!

NEBUNUL 3: Las că e bine. Dacă toate muștele ar face miere s-ar găsi și la curu' cățelei.

NEBUNUL 2: Gheghe asta e sănătos tun.

NEBUNUL 1: Și ce vină am eu??

FORMAREA OMULUI NOU

NEBUNUL 2: Dar unde purcezi așa grăbit?

NEBUNUL 3: La dracu să mă pieptene.

NEBUNUL 1: Succes. Să-ți faci cărarea pe partea stîngă.

NEBUNUL 2: Te-am mai căutat, Gheghe, și în Salonul 3.

NEBUNUL 3: Păi sigur. Voi mă căutați întotdeauna acolo unde nu sînt. De-acum încolo să mă anunțați cînd veniți pe la mine, ca să fiu acasă. (Spre papuc:) Cu-țu, cu-țu... Hai Bubico! O-lei! Fii cuminte, Bubico! O-lei...

BONIFACIO: Ce căfel cuminte aveți, și dresat. Dar mușcă?

NEBUNUL 3: Ce-ai mă, ești nebun? Nu vezi că e papuc!! Te vîri ca musca-n fundu' calului!

BONIFACIO: (Încurcat) Mda... da... iertați-mă. Sigur... e papuc.

NEBUNUL 3: Ba e cîine, tu n-auzi că latră?!... Ham! Ham! Ham!... (Îl mușcă de umăr)

BONIFACIO: Au! Marș! Marș! Au!

ASISTENTUL: O să turbezi, Gheghe. Te-a mușcat un cîine turbat.

BONIFACIO: (Meditînd) Care dintre ei o fi fost cîinele: Nebunul sau Papucul?... Aaaaauu!

NEBUNUL 3: Permite-mi să-ți dau o palmă.

BONIFACIO: Ce-a spus?

ASISTENTUL: De ce numai una? Că e puțin, n-ajunge... iar ce e mult e insuficient.

[Nebunul 3 îi arde cîteva palme peste figură.]

NEBUNUL 3: (Lui Bonifacio) Nu te-ai supărat încă?

BONIFACIO: Ce sî fac?

NEBUNUL 3: Te rog să fii posomorît. Nu mă sili să te silesc.

ASISTENTUL: Cearta fără bătaie nu-mi place în nici un chip. (Nebunului 3) Hai de, zăpăcește-ți!

NEBUNUL 1: Și mie Domnu! Asistent mi-a tras două palme... cu cureaua.

[Nebunul 3 îl apucă de guler pe Nebunul 1.]

NEBUNUL 3: Nemernicie! (Se repede și-l lovește pe Bonifacio. Din nou îl apucă de guler pe Nebunul 1.) Cretinule! (Îl lovește pe Bonifacio. Cuvinte jignitoare la adresa Nebunului 1, lovituri asupra lui Bonifacio) Să vii să-ți dau o chelfăneală zdravănă!

BONIFACIO: Îmi cer scuze, Domnule Nebun...

ASISTENTUL: Nici o scuză (Nebunului 3) Arată-i, Gheghe, ce-ai învățat.

[Nebunul 3 începe cu Karate, yoga în aer (ca în vechea artă marțială chinezească Tai Chi.)]

BONIFACIO: Sînt obosit Domnule Nebun.

NEBUNUL 3: Într-adevăr? Atunci o să te bat mîine la ora trei fără un sfert.

BONIFACIO: (Cu jumătate de gură) Sînt întru totul de acord. Dar lăsați-mă să plec.

ASISTENTUL: *Lecția de bătaie*, Gheghe, nu s-a încheiat. (Arătînd cu degetul) Să vină fiecare cu echipamentul pe care nu-l are.

BONIFACIO: Ce lecție! Și cînd aveți program de bătaie?

NEBUNUL 3: Dimineața, în fiecare zi, cu o pauză de cinci minute, ca să se odihnească Domnul Asistent.

BONIFACIO: Constat că personalul sanitar nu precupețește nici un efort pentru a vă impune să fiți dezinteresați la carte.

ASISTENTUL: Desigur, la noi se pune accent pe bătaia spirituală discretă. Ciomăgînd trupul, umilești sufletul. Aceasta se face cu o anumită artă. Educația primează, nu instruirea.

BONIFACIO: Așadar arta înseamnă... bătaie.

(Nebunul 3 îi aplică lui Bonifacio cîteva scheme și lovituri de karate. Ultimul suspină, intimidat.)

BONIFACIO: oh! M-am lovit cu capul de pat.

NEBUNUL 3: Ba nu, cu patul de cap.

ASISTENTUL: Ssst!... Ssst!...

BONIFACIO: Dar mă doare.

ASISTENTUL: Te rog să nu simți.

BONIFACIO: Dar rana mă ustură. (Pauză) Îmi permiteți să plîng??

ASISTENTUL: (Cu amabilitate) Chiar vă rog, dar nu aici.

BONIFACIO: Din ce cauză?

ASISTENTUL: Sînt interzise văicărelile, căințele, jeluirile. Acestea sînt categorisite ca manifestări de nemulțumire față de societate, care prin neintegrare nasc disidențe. Du-te la peretele din colț, se numește ZIDUL PLÎNGERII.

[Bonifacio, cu fața la zid, se smiorcăie 2-3 minute. Liniște desăvîrșită.]

ASISTENTUL: Gata. *Lecția de plîns* s-a terminat pentru astăzi. Te rog să încetezi.

[Bonifacio se oprește brusc.]

BONIFACIO: Lecția de plîns?... De cîte ori vă "lamentați" pe zi?

ASISTENTUL: Foarte des. În felul acesta și procedînd gradat, pacienții sînt obișnuiți să sufere, să devină imuni la orice tortură sau schingiuire. Plînsul devine un act mecanicizat, deci maniabil. Trebuie să trăiești așa cum nu dorești.

BONIFACIO: Un paradis... infernal. Dar de ce mi-o mărturisiți?

ASISTENTUL: Pentru că nu am încredere în tine.

[Primplan. Femeia leproasă din Tabloul II.]

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Îți prezint pe Domnișoara Gheghe, intrată cam odată cu tine la sanatoriu, s-a adaptat rapid. Ajunsă actriță de cinema, a fost căsătorită de vreo trei ori, acum se mărită a cincea oară.

FEMEIA: Aș vrea să fiu adorată de public, răsfățată.

ASISTENTUL: N-ai voie, scumpa mea.

FEMEIA: V-aș ruga, Domnule Asistent...

ASISTENTUL: Hai, roagă-mă.

FEMEIA: Vă implor, ordonați pacienților să mă înconjoare cu afecțiune, cu patimă, cu sălbăticie... (Cîțiva nebuni o înconjoară, la propriu.)

ASISTENTUL: Dar ce înseamnă asta, fiecare să iubească pe cine place?... Libertarism! Cum se păstrează prescripțiile Domnului Doctor? Rețetele sale?

FEMEIA: Sînt îndrăgostită, Domnule Asistent.

ASISTENTUL: Dar de ce, dragă, te-a obligat careva?

FEMEIA: (Referindu-se la Bonifacio, exclamă admirativ:) Vai, ce urît e bărbatul acesta!

(Încearcă să-i pupe, Bonifacio se eschivează înspăimîntat.)

BONIFACIO: Scriți, Marișo!

FEMEIA: Pe mine nu mă cheamă Marișo, (Asistentului) Încă nu l-ai format ca *om rou*?

ASISTENTUL: Se află într-un proces de transformare. Dar mai greu. (Îl hipnotizează pe Bonifacio) Nu-i așa că te-ai înamorat de Domnișoara Gheghe?

BONIFACIO: (Mecanic, cu pauze) Ba da. Da ba. (Exclamă dezgustat:) Ce picioare frumoase (Pauză) de căprioară (Pauză de gîndire) schiloadă. Vă cer iertare că sînteți așa de (Pauză) nasoală.

ASISTENTUL: (Admonestîndu-l) Asta o să mai discutăm noi!

BONIFACIO: Domnule Asistent, mi-am pierdut toate speranțele în societatea cea nouă.

ASISTENTUL: (Amenințîndu-l) Las-că ți le găsim noi!

[Bonifacio se-mpiedică de Nebunul 3, în primplan, care stînd în fund pescuiește cu undița într-un lighean cu apă.]

NEBUNUL 4: (Frodonează cu același vers tot cîntecul:)

De dimineață lingă lac pescarul amator

} (de 15 ori)

De dimineață lingă lac pescarul amator

Își bagă deștu-n fund și scoate cîte-un viermișor (Gest)

A ha ha ha ha ha ha a ha ha ha na ha ha

De dimineață lingă lac pescarul amator

BONIFACIO: (Pe fondul sonor al cîntecului:) Cine-o mai fi și săritul ăsta?! (Nebunului 4) Dumneata crezi c-o să găsești pește într-un lighean cu apă?

NEBUNUL 4: He! Heee! Nu se știe, omul e dator să-ncerce.

BONIFACIO: A, desigur, omul nou.

[Alături Nebunul 5 pictează cu capul în jos un tablou de asemenea întors invers (pe șevalet).]

NEBUNUL 5: Trebuia să fie gata în seara asta tabloul pe care îl voi începe mîine.

BONIFACIO: Mda?... Ciudat... Dar de ce stai cu capul în jos?

NEBUNUL 1: Prost de stă-n cap!

NEBUNUL 5: Păi sînteți chiori, n-ați observat că portretul pe care îl pictez e tot cu capul în jos?!

BONIFACIO: Și de ce nu-l întorci cu capul în sus?

NEBUNUL 5: Fiindcă se reflectă în apă și imaginea este răsturnată. Să nu mor eu dacă mint!

BONIFACIO: (Indiferen.) Îți urez să obții un succes... nebun.

ASISTENTUL: Într-adevăr, Gheghe, Nebunul acesta este un pictor de geniu.

NEBUNUL 1: Oare, că doar n-o avea patru perechi de pălării - ca să nu zic: de testicule!

BONIFACIO: Pictor de geniu, soldat de geniu, imbecil de geniu...

NEBUNUL 5: Mi se filfie pantalonii de ce zisărăți.

ASISTENTUL: În sanatoriul nostru totul este plăcut, agreabil.

BONIFACIO: Numai că frumosul a devenit urft, iar obișnuitul anormal.

NEBUNUL 5: Mi se filfie. Uite-așa! (Mișcă puțin și cade în vopsele)

[Primplan: măslinul, în care se află un telefon negru cu fir de nuiel.]

BONIFACIO: Îmi permiteți, Domnule Asistent, să dau un telefon? Merge?... Cei de-acasă nu mai au vești de la mine.

ASISTENTUL: Telefonul merge, însă e stricat. Dar o să-l reparăm, n-avea nici o speranță(!)

NEBUNUL 1: Să-l reparăm?... Lucrul ăsta pot și eu să nu-l fac.

ASISTENTUL: Nu mă îndoiesc, ești un nebun destoinic. (Lui Bonifacio) Îți promit, Gheghe, că nu te servesc. Poți avea toată încrederea. Acestea depășesc din păcate incompetența mea de Asistent.

BONIFACIO: M-aș fi spovedit la aparat de toate faptele bune pe care le-am comis. (Ridică receptorul. îl pune iar în furcă.)

NEBUNUL 1: Sanatoriul nostru este un rai.

FORMAREA OMULUI NOU

BONIFACIO: Rai cu draci!

ASISTENTUL: (Nebunilor) Vreau să fiți idiști și lași. Executarea!... Ce-s afteia vorbe de duh prin mintea ta (Nebunului 1)?... Oamenilor să li se dea ceea ce nu merită. Executarea!...

NEBUNII: Vai, dar pe cine să mai executăm?

[Primplan: Nebunul 6 care, suit pe statuie, o săpunește și-ncepe s-o radă cu briciul.]

BONIFACIO: Ce... Ce faci acolo?

NEBUNUL 6: Îl rad de barbă, nu vezi cât e de hidos? Poetul Nero. A fost împărat.

BONIFACIO: Și nebun. Împăratul nebunilor. Dar parcă Nero n-avea barbă.

NEBUNUL 6: Ahă, de când a murit și pînă acum i-a crescut de-un cot!

ASISTENTUL: Pacienții noștri sînt totuși, rași, frezați la fel.

BONIFACIO: Cine ești dumneata?

NEBUNUL 6: Bărbierul din Sevilla... De când sînt eu în Salonul 3, ăsta (Gest spre Nero) nu s-a bărbierit nici măcar o singură dată. Ce exemplu dă el generațiilor viitoare?

[Începe să fluiera și să cînte la infinit

"Figaro, Figaro, Figaro, Figaro,..." exasperîndu-l pe Bonifacio.]

NEBUNUL 6: Hei, tovarăși nebuni, veniți să m-ajutați.

[Apar cîțiva, care împreună, se căznesc și coboară statuia de pe soclu.]

BONIFACIO: "Tovarăși" nebuni, păstrați-vă cumpătul.

NEBUNUL 6: Ba păstrează-l tu.

BONIFACIO: Ce-nșamnă tîmbălăul ăsta?

[Nebunii rîd.]

NEBUNUL 6: Ce dracu, să se ducă și Nero la closet să se ușureze. Ia pune mîna, să vezi cât e de umflat. (Bonifacio simte o repulsie)

De două milenii n-a mai făcut caca! Ne-mpute aerul de la ospiciu.

NEBUNUL 1: El știe, fiindcă e scriitor oficial, de lozinci. Mai are puțin și începe un roman. Acum își perfecționează imprecizia stilistică.

[Din nou în primplan mîslinul cu doi papagali pe ramuri: unul verde și altul roșu. Nebunul 7 urcat după ei.]

NEBUNUL 7: Ha! Ha!... L-am prins. Îl tai deseară și-l mîncînc. (Trece pe lîngă cel verde și pune mîna pe-l roșu.)

BONIFACIO: De ce nu l-ai luat pe-l verde? că era mai aproape.

NEBUNUL 7: Țăla nu s-a copt, Gheghe. Ție-ți plac merele verzi, agurida?

ASISTENTUL: Inteligent... Inteligent...

BONIFACIO: Și cu ăsta verde ce-ai de gând?

NEBUNUL 7: Aștept să se coacă. Până la toamnă nu mai e cine știe ce.

BONIFACIO: (Gînditor) Așteaptă să se "coacă" papagalul!! (Nebunului 7) Da... pozezi acunoștiințe de aavicultură... adică nu... ppomicultură.

NEBUNUL 7: Sînt cel mai priceput dintre ageamii. (Cu o stropitoare fără rozetă, cocoțat pe o cracă, udă măslinul la rădăcină.) Îl ud ca să crească.

BONIFACIO: (Dînd din cap) Înțeleg, înțeleg. Dorești ca fructul (Arată cu degetul spre papagalul verde) să se prguiască... mai repede

NEBUNUL 7: Bă, nebunule! Unde-ai mai pomenit tu că dacă stropești un pom cresc păsărici în el? Du-te și te caută! Ai gărgăuni la cap?

BONIFACIO: (Perplex) Cum?... Eu... Dacă uzi pomul... papagalul... nu are nici un folos... Normal.

NEBUNUL 7: Ai înebunit de-a binelea! Cum să n-aibă? Pomul înmugurește, face frunze, păsările ciugulesc omizi de pe scoarța lui.

[Bonifacio se apropie de jetul de apă. Nebunul 7 nu mai udă.]

BONIFACIO: De ce te-ai oprit?

NEBUNUL 7: Ce, crezi că sînt prost? Să mă tragi de jet în jos și să cad de pe cracă?!

BONIFACIO: La asta nu m-am gîndit.

ASISTENTUL: Păi ce să te gîndești tu!...

NEBUNUL 7: Noi, nebunii, sîntem prevăzători.

[În primplan niște obiecte antiraționale; un scaun uriaș, o masă pitică...]

BONIFACIO: Cine stă pe scaunul ăsta?

ASISTENTUL: Dumnezeu.

BONIFACIO: Ba pe naiba! Seamănă cu fotoliul în care se instalase Doctorul. Și la minuscula măsuță din față?

ASISTENTUL: Sfintu Petre.

BONIFACIO: Că doar n-om fi nimerit în rai!

ASISTENTUL: Ba întocmai. O să-ți dai seama îndată.

[Nebunul 2 se urcă pe scaun, Nebunul 1, însoțit de un magnetofon, la măsuță.]

BONIFACIO: Și indivizii... cu ce ocazie?

FORMAREA OMULUI NOU

ASISTENTUL: Nu-ți mai amintești de intrarea în salon, când ai dat nas în nas cu ei?

NEBUNUL 2: Eu sînt Dumnezeu!... acestui salon. (Tăcere.)

ASISTENTUL: Un mare orator.

BONIFACIO: Și dumnealui?

ASISTENTUL: Asociatul său.

NEBUNUL 1: Sfîntul Petre. (Tăcere.)

ASISTENTUL: Vei asista la o *lecție fundamentală de retorică*, destul de protocolară.

BONIFACIO: Ei, nu mai spuneți!

NEBUNUL 2: (Lui Bonifacio) Stimat Coleg,

Vizita de prietenie pe care o desfășori în cadrul salonului nostru se efectuează într-o deplină unitate și cu hotărîrea unanimă de a face totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a obiectivelor stabilite privind dezvoltarea economic-socială și programul de constituire a societății noastre și de formare a ta ca om nou.

BONIFACIO: (Pentru sine) Îl găsiră năbădăile!

[Pauză. Personajele uită să bată din palme. Încurcat, Nebunul 2 aplaudă singur. Face semn Nebunului 1 care pune banda cu aplauze înregistrate. Nebunul 2 execută reverențe către publicul imaginar. Cu excepția lui Bonifacio, ceilalți mimează aplauzele, fără însă a-și atinge palmele una de alta. Nebunul 1 îndeamnă spectatorii să ovaționeze și ei.]

NEBUNUL 2: În această perioadă de spitalizare, perioadă de profunde înnoiri sociale, am parcurs un drum de strălucite înfăptuiri în toate domeniile vieții economice și sociale care au schimbat fundamental înfățișarea sanatoriului și a fost creat un cadru larg, democratic, care asigură participarea efectivă, nemijlocită a oamenilor la conducerea tuturor domeniilor de activitate, a întregii societăți.

BONIFACIO: Mintea voastră nu plătește cît o ceapă degerată.

[Banda cu urale puternice.]

NEBUNUL 2: Dezbaterile întreținute pînă în prezent s-au caracterizat printr-o abordare respectabilă, critică și autocritică, a problemelor complexe ale construcției noii societăți în patria noastră, și ale situației mondiale...

BONIFACIO: Începe să mă doară capul!

NEBUNUL 2: Aducem, și cu acest prilej, cea mai înaltă cinstire eroicului și gloriosului nostru sanatoriu, care a ținut întotdeauna sus, pe acoperiș, steagul luptei împotriva asupririi și exploatații, pentru apărarea intereselor supreme ale pacienților, a independenței și suveranității fiecărui salon, pentru victoria definitivă a noilor

relații sociale și instaurarea pe pământul patriei a celei mai drepte și umane orînduirii pe care a cunoscut-o și-o va cunoaște vreodată omenirea!!!

BONIFACIO: Gogoși!... Astea sînt gogoși!...

[Banda: se scandează "Trăiască Ghe-ghe!"]

NEBUNUL 2: Se poate afirma, cu deplin temei, că tratamentele efectuate constituie o puternică manifestare a democrației din sanatoriul nostru în promovarea păcii și bunăstării în lume. Obiectivele minunate de dezvoltare economico-socială a patriei noastre în următorii trei ani, și în perspectivă, cer o intensificare puternică a muncii în toate domeniile de activitate...

BONIFACIO: Îmi zvîcnește teribil fruntea... tîmplele... simt că-mi plesnesc.

NEBUNUL 2: Trebuie să facem în așa fel încît în condițiile complexe interne, dar mai cu seamă internaționale, să asigurăm neabătut realizarea programelor de dezvoltare generală a patriei noastre, ridicarea ei pe noi trepte de progres și civilizație! Să ne îngrijim de soarta lumii...

BONIFACIO: Cîinele îmbătrînește de drum, iar nebunul de grija altora [Pe bandă se aud ovații: Ghe-ghe ne-în-fri-ca-tul!...]

BONIFACIO: Fac migrenă. Mă otrăvesc vorbele astea deșarte.

ASISTENTUL: (Dîndu-i coate) Nu aplauzi?

BONIFACIO: (Prefăcut) Vă rog să mă scuzați... am uitat... să aplaud!

ASISTENTUL: Cel puțin strigă.

BONIFACIO: Să strig!... Păi ce-am!?... Că doar n-am băut leșie!

ASISTENTUL: Scandează și tu: "Ghe-ghe viteazul" ori "temerarul" sau țipă "uraaa, uraaa..."

BONIFACIO: Ah! Nu pot. (Cu voce guturală) Sînt răgușit. Mă doare în cot... Adică... în gît. Am amigdalele infectate cu devize.

ASISTENTUL: O să te supunem la operație... pe suflet... deschis. Să mai umblăm nițel la simțurile tale... nesociale. Ca să-ți pregătim organismul în vederea operației pe suflet îți vom administra perfuzii ideologice și infuzii. (Îl înțeapă)

NEBUNUL 2: Trebuie să înțelegem bine că, în toate domeniile și în toate sectoarele, fără excepție, se cere spirit de răspundere, ordine, disciplină, de a pune mai presus de toate interesele sanatoriului, ale bunăstării generale a poporului!

[Același joc.]

Să acționăm larg, folosind toate mijloacele politice-educative și culturale de care dispune societatea noastră, cultivînd dragostea și

atașamentul față de sanatoriul nostru, față de cauza personalului sanitar, pentru făurirea unui om nou cu o morală și atitudine înaintată față de muncă și de societate!

BONIFACIO: Vai de picioarele care poartă cap nebun.

[Același joc. Ovații pe bandă "Ghe-ghe eroul!"]

NEBUNUL 2: Este necesar să facem astfel încât personalul sanitar să-și îndeplinească permanent, în cele mai bune condițiuni, misiunea istorică în fața întregii națiuni de a conduce întregul salon pe calea făuririi unei vieți noi, libere (Arată involuntar grilajul de fier)... și prospere!

BONIFACIO: Minciuni sfruntate! Când Dumnezeu pierde pe om îi ia mintea.

[Același joc.]

NEBUNUL 2: De asemenea, se impune ca, pentru a păși într-o etapă superioară – mă refer la Salonul 3 – să acționăm în vederea îmbunătățirii întregii activități politice-ideologice și educative, pentru formarea omului nou... (Urale puternice din partea celorlalți nebuni. Lumina s-a aprins pe toată scena.) pentru a transforma conștiința individuală într-o uriașă forță care să dinamizeze activitatea în toate sectoarele vieții economice, și sociale!

BONIFACIO: Aiurea! Dacă-mi pun mintea cu nebunii, înseamnă că sînt mai nebun ca ei!

[Același joc.]

NEBUNUL 2: Pentru colaborare și pace cu toate națiunile lumii, pentru viață mai luminoasă!

[Vacarm de urale.]

BONIFACIO: Ah, capul! Am senzația că mi se închircește și cade.

NEBUNUL 2: Triru liru crocodilu... Triru liru crocodilu...

[Repetă cu gesturi pînă exasperează publicul: mai des, mai rar, mai sacadat, mai nervos. Banda cu urale]

BONIFACIO: S-au sclerosat dracului!

NEBUNUL 2: Cri... cro... cro... pi... ri... Cri... cro... cro... pi... ri... (Prelungite)

[Același joc.]

BONIFACIO: (TENSIUNE maximă. Bonifacio desfigurat de încordare:) Înnnebunesc, nu alta! Căpiez! M-am țâcănit la devlă. Îmi vine s-o iau pe pereți! Parcă-ar fi dat strechea în salonul ăsta! M-aș arunca pe fereastră! M-am sărit de pe fix? Sînt într-o ureche? Sînt pînit la bilă? Am vreo doagă lipsă?

M-au smintit. Și bolînzesc într-una...

(Începe să bocească.)

[În final oratorul scoate sunete nearticulate!

Se stinge lumina pe scenă. Nebunul 2 și Bonifacio scîncesc în continuare.]

[Salonul 3, specificat pe o firmă, cuprinde doar o pătrime de scenă: în spate, stînga. Acțiunea și personajele se vor desfășura numai în acest spațiu concentraționar, marginalizatoriu, imuabil, șocant. Restul e vid (subtablou decorativ mai slab luminat), umplut cu oameni de hîrtie, de plastic, de lemn, de marmură (vezi Andrei Wajda), de burete, sticlă, unii au cătușe la mîini, alții la picioare, personaje anormal dezvoltate dintr-un teatru mort, impersonal, dar magic. Un teatru singular.

Femei de cauciuc. Siamezi. Sculpturi și schelete fără cap cu un tablou deasupra în care este înfățișat un cap, sculpto-picturi à la Archipenko, prin iluminări arătînd ca o pădure cu umbre lungi. Siatui legate la ochi. Un soclu fără statuie, unde în final va fi instalat noul Om-Nou... Bonifacio. O altă statuie cu capul în jos și postamentul în sus.

Decor dezvoltat gradat de către reflectoare, insistîndu-se asupra soclului gol.

Pereții salonului, negri, sînt pictați în roșu cu sîrmă ghimpată, cu ferestre oblice, întoarse, de formă eliptică, semicirculară, parabolică, etc., la fiecare dintre ele zărindu-se capul unui polișt cu șapcă. Salonul, de formă ovaloidă, posedă în dreapta o ușă strîmtă. Pereții sînt rotunzi, aplecați în afară sau în interior (suprafețe curbe), paturile au formă de elipsă umflată la unul dintre capete. Un steag rotund întins. Senzație de timp încrămășat, metafizic. Un delir scenic. Rîsete macabre și plîsete neobișnuite se percep. Gunoaie pe scenă, foarte ordonate obiecte deformate de prost gust, inutile, antiraționale. Multă artificialitate.

Pacienților le-a dispărut gura (ceva lipit peste), iar fața o au vopsită în negru. Sînt pasivi și morni, aduși de spate, paralizați, hipnotizați, în transă, somnambuli, fără nume. Toți se reazămă în toiege. Asistentul are două guri. Poartă o bonetă sanitară exagerat de înaltă.

Replicle vor fi strigate foarte tare.

Mișcări grotești.

Femeia seamănă cu o erinie, avînd părul răvășit și împletit cu șerpi.

Panouri cu inscripții lozincarde ritmate și ne:

"Omul Nou e fericit

"Joacă sîrba învîrtit

sau:

"Să formăm Oameni noi în lanul de pîne

"Fii de nădejde ai patriei de mîine.

etc., ca și o iconografie idealizînd Omul Nou (prins în diferite ipostaze), statistici, planuri, publicitate.

Biroul Asistentului înclinat straniu în lateral, pe birou o vază cu buruieni și o oglindă concavă și anamorfozată. Deasupra o reproducere ovală după tabloul "Cuceritorul" de Magritte. Rame de tablouri goale la capetele paturilor - portretul fiecărui pacient. Cărți fără foi pe dinăuntru, doar coperțile.

O orchestră improvizată: viori sau chitare fără corzi, tobe sparte, pian sau orgă fără clape, flaut destupat și nefermecat. Acțiune statică.

Concert de tuse, după care interpreții, în pat, își acordează instrumentele. Printre ei cîteva păpuși de 2 m înălțime. Asistentul, la biroul său devenit pîpitr, dirijează cu bisturiul acest talmeș-balmeș, le face semn să înceteze, orchestranții se felicită reciproc, apoi se cîntă o muzică simfonică nostalgică la pian (de exemplu Robert Schumann) și paraliticii încep o horă țopăită, cu chiote (unii în cărucioare cu roțile, alții în cîrje); babe jucînd răjghinat. Orchestra tace, însă hora continuă, fără chiote. După care, muzică modernă: un amestec de jazz, rock, muzică de cameră, populară și ușoară. În consecință: tangouri, valsuri etc., ale slușilor (Femeia se află obligatoriu printre protagoniști). Asistentul dirijează și dansurile.

Un solist orb și mut gîngurește la un microfon spart, ceilalți îl acompaniază înghinîndu-l. Din culise răsună un nesfîrșit "Tîr la tîr la tîr la ta..."

Muzica se oprește, dar Asistentul dirijează mai departe, după 2 - 3 minute se aude o plăcă scrijelită care repetă la unison aceleași măsuri muzicale.

Ciocănituri în ușă. Intră Bonifacio. Solistul trece în formație Asistentul conduce orchestra de aplaudatori:]

STÎNGA: (Ritm de tobe și bocănituri)

Ta-ra-rim ta-ta-ta...

Ta-ra-rim, ta-ta,ta...

Ta-ra-rim. ta-ta-ta...

DREAPTA: (Vocal) U-raaaaa...

U-raaaaa...

U-raaaaa...

[Se repetă de trei-patru ori. Bocăniturile se schimbă în aplauze: mai intense, mai rare, pauze, aplaudă cînd unii, cînd alții etc. după

cum indică Asistentul. Cei care bat din palme în contratimp sau refuză să bată sînt avertizați. Bonifacio mișcă din buze. Din cauza corului de urători și aplaudatori nu se înțelege nimic.

BANDA CU VOCEA LUI BONIFACIO: Ce se-ntîmplă?

ASISTENTUL: (Vorbește cu cele două guri) Fii binevenit în faza ultimă de formare ca Om Nou. Eu dirijez ORCHESTRA POPULARĂ, din care fac parte toți locuitorii.

BANDA CU VOCEA LUI BONIFACIO: Ce-i asta? presimt că s-au inversat rolurile: a venit timpul ca omul să se transforme în maimuță iar...

ASISTENTUL: (Brutal) Destul. Nu gîndi cu voce tare. (Îi pune un căluș în gură) Poftim, acum poți să-ți continui prelegerea.

[Cîteva minute Bonifacio scîncește cu călușul în gură, ca orator, gesticulînd patetic. Asistentul îl înghionțește și-l împinge printre orchestranți, alături de Femeie, apoi iese.

Între timp, puțină foială: un orb citește ziarul de-a-ndoaselea, doi surdo-muți comunică prin alfabetul Morse.

Ora prînzului. Se sîring toți roată, scot de prin sertare turtă și usturoi (Miros în sală), Îmbucă cu lăcomie, se desface o sticlă de șampanie, cu pocnet, și se bea. Toți mîncă în același ritm, beau în același ritm, mecanic ca niște *grands guignols*. Revine Asistentul.]

ASISTENTUL: (Privind în registru) Mda... *Lecția de plecaciune...* Să-ncepem de-aici. (Arată un surdo-muto-orb.)

[Pacienții, care au înțeles după gesturi și mișcarea buzelor, se încolonează și, în fața Asistentului, se înclină pînă la pămînt, apoi se retrag evlavioși.]

ASISTENTUL: Spatele mai cocoșat, nu se-aude? Privirea în jos...

Așa... Sigur... Sigur... Să mai faceți antrenament... (Cîțiva iau păpușile și-ncearcă să le încline) Treceți la loc, nătărăilor.

(Citește din registru, cu sunete groase) Personalul sanitar își exprimă hotărîrea neabătută de a acționa și în viitor prin tratamente complexe la asigurarea triumfului irațiunii, al politici de necolaborare, de dependență și pace. Lungi aplauze... (Lasă registrul.) Mda... Exerciții de îngenunchiere... Desigur. Ne apropiem de finis. Pastilele și injecțiile își fac efectul... (Rîs excentric) *Exerciții de îngenunchiere...* nu mai auziți, surdo-mușilor?!

[Aceștia, vrînd să răspundă, scot sunete animalice.

Fiecare pacient vine în fața biroului Asistentului, se așează în genunchi, capul în piept, se ridică, iar se așează, iar se ridică... pînă la comanda "Stop" sau "Gata", "De-ajuns" etc. a Asistentului.

FORMAREA OMULUI NOU

Femeia execută mai puțin. Bonifacio, rămas întotdeauna ultimul, este frecat cel mai mult.]

ASISTENTUL: (Citește din registru, cu voce îngroșată) Să ne angajăm în mod solemn că prin întreaga noastră activitate vom servi cu toate forțele societatea cea nouă, cauza sanitară, minunatul nostru sanatoriu, în vederea făuririi unei lumi mai bune și mai drepte și a Omului Nou, (Arată involuntar spre manechine) stăpîn pe soarta sa. Aplauze însuflețite, puternice urale; se ovaționează îndelung pentru societate, pentru doctori și asistenți, pentru minunatul nostru sanatoriu. Se scandează cu înflăcărare vom munci și construi / Cu lopata și mistria / Omul Nou vom făuri, Trăiască Domnul Doctor!...

(Lasă registrul.) Bă, boilor, bă! Ce știți voi! N-auziți, nu vedeți, nu vorbiți... Mda, uitasem... *Lecția de ECONOMIE politică*. Hai! Gata! Ultima oră. Ia apropiați-vă, nenicilor! (Le bagă la fiecare pe cap o piele proaspătă, care se usucă și se strînge, craniul devine din ce în ce mai mic.) Terapie modernă! După ultimul răcnet!

[Fragmente din discursul Nebunului 2, înregistrate pe un disc cu 33 turații/min, răsună din culise poziționate la 45 și mai tîrziu 60 turații/min; precum și invers. Treptat, pacienții adorm, cu figurile strîmbe.

Concert de sforăituri 2-3 minute, dirijat de Asistent.

Somnambulul, Bonifacio, se scoală, pătrunde în cele trei sferturi de scenă și se așează pe soclul rămas liber din noua societate. Este îmbrăcat într-un costum din ziare. Începe astfel 1-2 minute, încadrat de reflectoare. După care, se transformă în stană de piatră devenind, ca atare, obiect social.]

aug.1987 - mai 1988

- Sfîrșit -

: teatru metafizic :

O L U M E Î N T O A R S Ă P E D O S

comedie - tragedie - farsă - dramă
non — piesă în două acte și jumătate,
dintre care unul sexual și un miniact...

Inspirată din folclorul neoficial

în traducere liberă
de

FLORENTIN SMARANDACHE

operă pentru cor și orchestră
în sol — minor — major

P.S. Teatrul are în repertoriul său peste un miliard
de miliarde de (non) piese de teatru!

Reclame de difuzat prin presă,
mass media

Dacă ptnă la sfîrșitul
non — piesei

O LUME ÎNTOARȘĂ PE DOS

nu ați crăpat de RÎS (cu lacrimi)
sau
de PLÎNS (cu hohote de ris)
la inimă,

f
n
s
e
a
m
n
ă

că nu sînteți sănătoși...
la bilă!

[Compania teatrală va inventa și alte reclame, în stilul <aiuristic>
al lucrării: poante, aluzii, greșeli, puzzlas ...]

Afișul teatral

Marele? Segnor PAMPOLINN, Împărat de PALILLULA, Atașat!
de Pațagonia, Cartof de Colorado, Membru al CAcademiei de
Lomfbag-o,.....

++++ - - - - - +

.....,
vă, invită a participa în zilele de
orele de la spectacOlul de ceare că calitate și obiEctiv:
măreățtă să fie, popularizată
persona s-a nepopulară
în, rîndul întregi ... omeNirii

Trăiască! Pampollinn! Trăiască!
sTăpînul global al universului
și triverssului local

U U U r r r a a

a

a

a

a

a

a

a

a a

a a a

[Agenția de publicitate a Instituției teatrale poate fabrica eventual
un alt afiș în genul acestuia: scris de mînă, cu greșeli gramaticale,
dezacorduri, punctuație aiurea, neglijent, cu ștersături, tăieturi, care
să spună ceva despre Pampolinn (a) sau Palillula într-un sens cînd
derizoriu, cînd illogic (chiar incoerent).

Analog, pentru Programul de sală pot fi contrafăcute, simulate,
interview-uri cu personaje din piesă, sau caricaturi ale lor etc. în
stilul ideilor de aici...]

(Anti) prefață

Scriu această prefață pentru că sînt împotriva prefețelor, fiindcă aici criticii denunță subiectul, personajele... și astfel trădează cartea; o dată acțiunea știută, cititorul își pierde din interes.

Și totuși, adevărata prefață trezește imbolduri la lectură, produce motivații, curiozitate...

[În ciuda poate a numeroase indicații de regie, scenografie, costumologie(!) etc. autorul consimte întru totul libertatea trupei teatrale de a-și imagina diverse moduri de interpretare a acestei (non) piese. Regizorul și Actorii sînt adevărați creatori prin re - crearea scenelor și personajelor din piesă. Cu cît sînt etalate mai multe formule scenice, cu atît piesa este mai complexă în ansamblul ei. (Așa cum este scrisă, piesa reprezintă doar viziunea autorului).

Opera nu e un timp încremenit, o fotografie de carton, ci o vietate în continuă mișcare. Cum nu există doi inși care citind o carte să înțeleagă același lucru, tot așa fiecare echipă de actori în frunte cu regizorul va fi o adevărată creație de modele și idei noi pe seama unor schelete existente.

Considerați teatrul ca pe o pictură cu idei, și apoi o sculptură în interiorul ideii, iar ideea dintr-un material flexibil. Vremea își lasă amprenta iar regizorul remodelează structura. Actorii, ca elemente din sistemul literar, vor influența prin personalitatea lor "personalitatea" Personajelor.

Dacă piesa în sine, abstractă, *nu are* ca parametri un Timp și un Spațiu bine conturate, în schimb ea *are* un Timp și un Spațiu al reprezentării pe scenă în fața unui public. Cum în ultimul caz parametrii sînt variabili, de aici provine și necesitatea de maleabilitate a operei literare, posibilitatea ei de a fi mulată pe matrițe date - deci incontestabil "mișcarea" ei scenică, de unde transformarea ei inevitabilă.

Cuvintele subliniate în text vor fi culese cu caractere cursive în roluri, actorii le vor pronunța accentuat (de multe ori reușita replicii următoare depinde tocmai de ele), în scenografie ele vor înălța obiectele centrale, predominante, ale decorului.

S-a încercat exprimarea sub o formă literară chiar și a Indicațiilor de regie, deoarece s-a considerat că fac parte din text, iar *o piesă de teatru este mai înfii citită și abia după aceea jucată pe scenă.*

Non Piesa nu are un început, dar are două finaluri (!), deoarece autorul a ezitat între aceste alternative (roze sau negre!) ale textului,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

și - neștiind pe care să pedaleze - le-a pus pe-amîndouă (!) lăsînd spectatorilor posibilitatea... să-și aleagă!

Lumea este anapoda iar piesa... la fel!!

Deci: contradicțiile izbitoare de acțiuni, decoruri, mișcări ale personajelor de la o scenă la alta, limbaj, etc, vor constitui un fapt normal. Logica piesei stă tocmai în lipsa ei de logică, unitatea piesei subzistă chiar în lipsa de unitate a elementelor sale structurale. Trecerea de la o scenă "mecanică" (de exemplu) la una obișnuită să fie făcută ca o trezire din somn a personajelor, o ieșire din hibernare: de la iarnă la vară. Pe cînd invers, să însemne un îngheț al firii umane, aflată în continuă așteptare, o conservare a spiritului, pentru ca atunci cînd se va destinde să o facă mai puternic.

Să încercăm o modelare matematică a teatrului: atît a decorului cît și a acțiunii în sine. Teoria grefurilor cred că merge foarte bine aplicată aici. Numai figuri geometrice în decor. Bineînțeles, toate să aibă o logică a lor - chiar dacă la prima vedere ar părea...illogic.

Autorul își cere scuze pentru indecența (non) - personajelor sale. [Într-o societate paradoxală nu poți fi decît paradoxal.]

PERSONAJELE:

PAMPOLINN (Comandantul, Vinzătorul, Popa, Nașul, Balerinul, Doctorul)

PAMPOLINNA

CON - SULICĂ (Judecătorul)

NEBUNUL

AGENTUL H_2S^2 (Cerșetorul 1, Polițaiul 1)

AGENTUL S^2H_2 (Cerșetorul 2, Polițistul 2)

123

475 (VAX KAKATT)

BULA

SMARANDACHE

HAMLET AL II-lea

ÎNVĂȚĂTOAREA

IȚIC

IȚICA

ȘTRUL

Școala Pampolinniană

ȘTRULA

MORITZ

A5

A4

A3

Comerțul Pampolinnian

A2

A1

RECLAMAGIUL

CĂLĂUL

PREZENTATORUL

SUFLEORUL

UMBRA REGIZORULUI

BĂIATUL CARE - ADUCE FLORI

NORODUL

CLACA (X,Y,și eventual alții...)

VOCILE (1,60,2,41,92,93,20000,57,106,

Personaje colective

108,73,55,56,112,113,292,293,152,4

490,301,1986,1985,15000,12003,286432,

100000,43,300,123,90909,100001,86520,100002,

9139,9130,9301,18020,8007,777,101,010,111)

ORCHESTRA (cu Dirijorul - Jandarm)

FOTOGRAFI

CRAINICUL TV

CRAINICUL DE FILM

RADIOUL

SUBCONȘTIINȚA

CÎNELE

[Pe afișul teatral al (non) piesei, la Distribuție, se va menționa:
"PAMPOLINN..... (Numele actorului 1) (Actele II, I și III) &
(Numele actorului 2) (Actul III).

Deci doi actori vor juca un singur rol în același timp. (Structura
piesei permite însă și distribuirea unui actor în mai multe roluri.
(Rămîne la aprecierea regizorului.)

Analog privind **AGENȚII** și **CONSULICA**.

Cu excepția Orchestrei, celelalte personaje-colective pot fi constituite
din actorii care interpretează deja roluri singulare — în funcție de
situație —.

Următoarele personaje (și nici numele actorilor care le interpretează)
nu vor apărea pe afișul teatral: **SUFLEORUL** și **UMBRA RE-
GIZORULUI** — pentru a da publicului prezent la spectacol senzația
că actorii au greșit cîteva replici (cel puțin la premieră să nu-și
dea seama) — precum și : **BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI** și
CLACA — din considerente analoage: spectatorii să creadă (cel
puțin la premieră) că este o manevră de culise a unor actori
pentru a se autoelogia — ! În acest scop, este bine ca actorii
acestor personaje să fie necunoscuți publicului.

Chiar dacă pe parcurs publicul își va da seama, acest lucru va
însemna o surpriză.]

CARACTERIZAREA PERSONAJELOR:

Toate <personajele> vor fi infirme (de exemplu: șchiopi, ologi, leproși, sau cu malformații etc.) ca la un azil de bolnavi, pentru a îngreșoșa publicul. Dar în momentul când devin actori vor apărea ca oameni normali. Spectatorii trebuie să reziste la aceste treceri de la infirmitate la normalitate, și reciproc.

PAMPOLINN va trebui să fie cel mai scund dintre toți actorii și actrițele care vor apărea în această piesă — ar fi interesant ca rolul să fie interpretat de un pitic! Slab așchie, firav, cu fața gălbejită; bătrîn ramolit, rău, laș, avar, despot. Îmbrăcăminte demodată: pe cap poartă cînd o bască veche, cînd coroana de rege — evident o coroană cît mai aiurea lucrată; la război, basca va fi înlocuită cu un castron (=caschetă!); are pantaloni pescărești foarte largi din care ies niște țurloaie subțiri de picioare; este cocoșat (de răspunderi!); nas ascuțit și lung (cu înfățișare ca de drac!), gheare de uliu; cămașă scoasă din pantaloni, jechoasă. Părul; tuns pe-o jumătate de cap, pe alta nu.

Poartă ochelari cu lentile la ceafă (pentru a vedea la spate!): din cînd în cînd ține în mînă un fîraș (care îi servește la "măturarea" adversarilor).

În picioare are bocanci largi — un fel de toflogea!

Partea cea mai relevantă o constituie decorațiile, insignele, diplomele pe care Pampolinn le are prinse peste tot; pe piept, pe spate, pe fund, pe cap, pe picioare, pe izmene, pe bocanci — în care el este elogiat.

În unele scene el poate apărea călare pe tricicletă, trotinetă sau alte bazeconii.

Pampolinn este diform în cuget și-n simțiri, diform la trup. Limbaj agramat, cu înjurături, arhaisme, dezacorduri gramaticale. El reprezintă o *caricatură de rege*.

În celelalte stări ale metamorfozării sale (Comandant (militar), Vînzător, Popă, Naș, Balerin(!); Doctor) Pampolinn se va echipa ca atare, înfățișînd respectiv o caricatură de Comandant, Vînzător, etc. Vor fi atunci diferențieri la nivel de limbaj, machiaj, îmbrăcăminte, comportament...

PAMPOLINNA este un personaj semimut, dar îi mai spune din cînd în cînd... conture(!) lui Pampolinn.

Ea are replici foarte puține, și își va însoți în permanență soțiorul. Este mult mai înaltă ca el, grasă și buhăită la față, bătrînă, zbîrcită — un fel de baba-cloanța.

Poartă decolteu și minijup (spre a-și pune mai mult în evidență urîtenia (!) și a da naștere la scene grotești).

NEBUNUL: tânăr hippy (pletos, bărbos), blugi americani, geacă americană, espadrile albe în picioare. Fire visătoare uneori, idealistă. Limbaj literar.

AGENȚII H_2S^2 și S^2H_2 (se citește "haș doi es pătrat" și analog) au o înfățișare și statură asemănătoare: ca doi gemeni venețieni. Mîini albe, fine (nemuncite!), obraz proaspăt ras, pălărie pe-o parte, costum la dungă, cravată, cămașă de nylon cu butoane aurii, pantofi de lac, pardesiu lung. Mișcări calculate ca din carte.

Vor acționa ca o singură persoană (dedublată).

La metamorfozarea lor din Cerșetori (de puțină libertate) în Polițai și Agenți, se va evidenția schimbarea și la nivel de limbaj, machiaj, îmbrăcăminte, comportament — oamenii au evoluat pe scara acestei societăți decăzute!

CON-SULICA este mina dreaptă a lui Pampolinn (cu care acesta din urmă se șterge la... fund!); lingușitor, prefăcut; trecut de 60 ani. Banal ca înfățișare.

BULA: tip de golănaș de la oraș, cînd meșcher cînd serios — trecînd brusc de la o stare la alta; veșnic tînăr, pus pe șagă. De cele mai multe ori nesianos. Rău văzut de autorități.

Îmbrăcat cît mai haios, soios; geacă roasă-n coate și cu petece de cauciuc, blue-jeans — scortșoși, frecăți în genunchi, peticiți, șlapi de lemn în picioare cu care va troncăni pe scenă, șapcă de șomer pe cap, eventual ochelari fumurii de ganster din Chicago.

Neras, dar nu cu barbă; înalt și slab.

Limbaj de miștocar.

SMARANDACHE și **SUBCONȘTIINȚA** sa: inși anonimi; limbaje italianizate.

NORODUL: o mulțime pestriță de femei, copii, bătrîni, bărbați... (sau decor (fie o pînză desenată, sau statui luminate din unghiuri multiple, sau o peliculă cinematografică pe un ecran în spate) și sunete înregistrate pe bandă care să presupună existența lor.)

VOCILE: idem. Oameni obidiți, leșuiți, anemizați.

CLACA: reprezenta (poate mai reprezintă și astăzi!) acei spectatori plătiți care, așezați în sala de teatru, aveau maniera de a aplauda furtunos după anumite replici sau la un semnal anume — spre a crea o falsă impresie asupra piesei. Claca va fi formată din cel puțin două persoane așezate în colțuri diferite ale sălii. Nu se vor ridica în picioare atunci cînd își rostesc replicile pentru ca spectatorii să nu-și dea seama imediat cine le-a rostit. (De vor fi cumva

Întrebați de colegii de scaun, spectatori, dacă sînt actori sau replicile acestora fac parte din piesă, ei vor răspunde NU!)

În cazul nostru Domnii X și Y vor fi numiți "actori — spectatori"

Celelalte personaje sînt: fie caracterizate (la indicațiile de regie) în momentul în care ele intră pe scenă, fie nu prezintă particularități deosebite.

Ar fi recomandat să existe printre actori unii exagerat de înalți, pentru a contrasta cu Pampolinn.

(I)
STRUCTURA PIESE (LOR).

— peste un miliard — de miliarde de piese de teatru —

A	1. PREZENTAREA	
	2. PE DRUMURI DE ȚARĂ	A
	3. PREMIATUL	C
B	4. CONDUCĂTORUL ÎȘI IUBEȘTE POPORUL	T
	5. MASA	U
	6. MĂREȚELE CONSTRUCȚII	L
C	7. METAMORFOZE. COADA	
		II
		Primul antract
D	8. DECOR FANTASTIC CU PERSONAJE MECANICE	A
E	9. ZIDUL	C
F	10. SCROAFA SAU COMERȚUL PAMPOLINIANN	T
	11. ȘCOALA PAMPOLINNIANĂ	U
	12. ȘEDINȚA	L
G	13. CULTURA ȘI ȘTIINȚA	
	14. RĂZBOIUL	I
H	15. SCENE SIMULTANE LA GRANIȚĂ	
		Al doilea antract
I	16. DISCURSUL	A
		C
		T
		U
		L
		III

Piesa cuprinde 16 tablouri (...diferit colorate!), dar relativ independente ca acțiune. Din această cauză ele pot fi *permutate*. [Premiera teatrală, prima adaptare radio sau cinematografică, publicarea manuscrisului (sau a traducerii) etc, vor păstra ordinea indicată de autor. Aceasta este oricum mai "cuminte" par rapport aux autres.] La următoarele reprezentații teatrale actorii vor juca diferite variante ale piesei rezultate prin schimbarea ordinii tablourilor (aceeași indicație pentru ulterioare adaptări radio, cinematografice,

sau ulterioare ediții de carte) astfel ca eventualii critici, vizionînd variante diferite să scrie cronici diferite, chiar... contra — dictorii! Nu se va anunța despre schimbare tocmai spre a surprinde publicul (... în poziție de offside!)

Aceste permutări ale tablourilor nu sînt făcute din pură vanitate, pedanterie, dorința de a epata a autorului, sau de dragul jocului. Nu. Ci (pe lingă determinarea anumitor categorii de spectatori sînt vină de mai multe ori din curiozitate! cel puțin — la piesă, și — apoi pur și simplu pentru (în)frîngerea monotoniei repetării) ele vor să pună în evidență *importanța hazardului* într-o operă artistică. [Dacă aș fi compus-o acum 3 ani, sau peste 3 ani cu siguranță că piesa ar fi arătat altfel. Inițial am pornit de la cîteva idei: cu Zidul și Discursul, pe care le-am dezvoltat și transformat în module (=mici piese) cvasi - independente. Au urmat imediat celelalte. Ordonarea lor a ținut de un criteriu pe moment, întîmplător, și firavele relații între unele module. Dacă aș "umbla" din nou asupra piesei, cu siguranță că aș avea ce modificări să îi aduc (cred că s-ar ajunge ca pînă la urmă să nu mai semene deloc cu ceea ce a fost la început), dar... nu mai pierd timpul cu această <lume întoarsă pe dos>, de care sînt sătul... pînă-n gît!]

Cercetările autorului în teatru țin de experimentalism în dorința de a căuta *forme noi* (care forme să dea lovitura de grație *fondului*, să-l bată cu mătuioiul la fund, și mai ales la... cap), de a sparge tiparele învechite în care este închisat teatrul.

Să recurgem acum la o problemă de matematică (din combinatorică): Fiind date tablouri, numărul de permutări al lor este $1.2.3...n=n!$. O piesă de teatru cu n tablouri poate avea de la 1 la n acte (adică de la 0 la $n-1$ antracte), deci ordinea tablourilor fiind stabilită și schimbînd doar numărul sau locul antractelor — avem:

$$\binom{n-1}{0} + \binom{n-1}{1} + \dots + \binom{n-1}{n-1} = 2^{n-1}$$

Astfel avem în total $n! \cdot 2^{n-1}$ piese distincte de teatru care au n tablouri fiecare. Dar putem și renunța la unele tablouri, formînd piese cu: de la 1 la n tablouri. Numărul pieselor cu k tablouri luate din cele n tablouri este

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

Astfel, numărul total de piese de teatru, distincte, pe care îl putem forma va fi egal cu

$$\sum_{k=1}^n \binom{n}{k} k! 2^{k-1} = \binom{n}{1} 1! 2^0 + \binom{n}{2} 2! 2^1 + \dots + \binom{n}{n} n! 2^{n-1}$$

unde $\sum$ înseamnă sumă.

În cazul nostru avem:

$$\sum_{k=1}^{16} \binom{16}{k} k! 2^{k-1} > 10^{18} = 10^9 \cdot 10^9,$$

adică peste un miliard de miliarde piese de teatru.

În urma acestui nou record mondial (hai că mă dau "prea ... sobru!") în literatură, pot afirma cu "modestie" că sînt cel mai prolific scriitor din lume!! Această performanță nu mă îndoiesc că va fi depășită, ca orice record... sportiv! [Vechiul record aparținea lui Raymond Queneau, scriitor francez tot de formație matematică, cu ale sale "Cent Mille Millions de poèmes" volum despre care G. Charbonnier afirma că este <premier livre qu'aucun homme n'aura jamais de temps de lire pendant sa vie>...]

Subscriem și noi cu teatrul nostru metafizic.]

Analog, "opera" (sau non-opera!) mea literară (și muzicală chiar!) nu va putea fi editată, nici tradusă, jucată, sau adaptată în întregime niciodată!

[Veți spune că era simplu de scris o astfel de piesă. Posibil. Dar atunci de ce n-ați scris-o pînă acum?

(... Oul lui Columb!)]

Și ce-am realizat prin aceste permutări, mă întrebați?

(:economie de hîrtie, de pastă de pix, și ...alte...). Chiar și economie de ... gîndire!

O permutare a tablourilor va constitui o variantă (=o piesă de teatru) dintre cele peste un miliard de miliarde. Unele variante vor fi lipsite de logică, dar nu trebuie considerate ca absurde, deoarece este logic ca într-o lume întoarsă pe dos totul să fie illogic!

Există însă și un număr enorm de mare de piese cu logică în acțiune. În acest sens, autorul a împărțit în nouă module notate A,B,C,D,E,F,G,H și I, deoarece tablourile 2-6, respectiv 11-14, reprezintă o dependență (privind decorul). S-a ținut cont de următoarele condiții impuse piesei:

— să înceapă cu modulul A, sau înaintea lui A să se afle cel mult modulele C,D,F;

— să se termine cu H sau I sau C;

— în cazul în care se termină cu C trebuie ca penultimul și antepenultimul modul să fie H sau I;

(C reprezintă un final... fără final! (=nedecis);

spectatorul (cititorul) va continua acțiunea în imaginația sa...)

— B să se afle întotdeauna înaintea lui G;

— H să se afle într-unul din ultimele trei module; analog pentru I.

Iată spre exemplu vreo douăzeci de variante "mai" logice:

(varianta autorului):

ABC - DEFGH - I; CAB - FEDGI - H; DFA - BEGH - CI;

AEDB - GFHI - C; DCFAB - EGH - I; FABC - DEGI - H;

CABF - GEDH - I; ADEBF - GIH - C; FAB - EDGIC - H;

DAEBF - CGI - H; ABDE - GFH - CI; CABDE - FGI - H;

AEDF - BGHI - C; CFAB - EDGI - H; AEDFC - BGH - I;

FDAB - BGH - CI; BADEF - GIC - H; AEDFB - CGH - I;

DCAEB - FGI - H; FDAC - BGE - CI;

Pe alocuri, unele replici pot fi adaptate sau se pot improviza altele, spre a suda mai bine modulele într-un întreg.

Pentru a testa reacția publicului și a măsura "flerul" criticii la <ilogism> și a determina forța de electricitate în gândire și adaptare la mediu, la condițiile neprielnice de viață (teoria lui Darwin) ale spectatorilor într-o lume ostilă, impusă "regizorul ar putea propune și niște variante care să încalce condițiile de mai sus, dând naștere la *piese total nelogice* (în special în acțiune), lipsite de sens, timpite (probabil ca și autorul lor!).

Sper să se facă bine distincție între <absurd> și <ilogic>: pe cînd absurdul are o logică a sa: "absurdă", nelogicul nu are nici una.

Ne putem permite acest ILOGISM deoarece lumea, pe care piesa o scoate în față, este ilogică.

Teatru întors pe dos.

Astfel variantele:

IBAF - H - CG - ED

HGB - DIF - ACE

GCE - B AHI - DF

sau chiar cu permutări efectuate în sinul modulelor B ori C constituie piese nelogice.

Să luăm totuși în serios și ... neseriosul!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

A(1) PREZENTAREA

TOATE PERSONAJELE, plus UN ACTOR aiurea

[Piesa va începe aidoma unui film: cu un generic.

Pe toată durata ei, orchestra ar putea umple golurile dintre replici, dar mai ales cele rezultate din schimbarea decorurilor în chiar văzul publicului, sau acompania pe alocuri unele replici mai importante-gen muzică de film.

Scena complet goală. La ridicarea cortinei nici un actor nu va fi prezent. Apoi două persoane vor traversa (destul de lent în așa fel ca publicul să aibă timp să citească) de la un capăt la altul scena cu o tablă mare pe care stă scris:

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS (i)

— comedie tragedie farsă dramă —

— inspirată din folclorul neoficial —

teatru metafizic

în două acte și jumătate

dintre care unul sexual

și un miniact...

operă pentru cor și orchestră

în sol-minor major

în traducere liberă

de Florentin Smarandache

unde $i = 1$, sau 2, sau 3,... și reprezintă varianta dată piesei. Apoi se vor întoarce cu alta, traversînd în sens contrar scena pe care se scrie:

Acțiunea se petrece în Palilula

unde domnește Seniorul Pampolin.

Aici se vorbește limba păsărească.

Guvernul se menține la putere

cu sprijinul Organizației din Pațagonia

și din nou cu altă tăbliță:

D I S T R I B U Ț I A

traversînd de această dată repede scena. Asemeni unui film mut. Mai departe va fi un continuu du-te-vino: pe unde ies unii vor intra următorii.

Apar PREZENTATORUL și cei doi actori PAMPOLINN. PREZENTATORUL va fi îmbrăcat elegant: în frac, papion, pălărie și baston — ca un "gentlimân" englez.]

PREZENTATORUL: (Către public) Vă prezentăm în rolul lui (Numele actorului 1) și (Numele actorului 2) pe cel mai mare MARE SENIOR PAMPOLINN, Împărat de Palillula, Atașat de Pașagonia, Icre de Manciuaria, Președinte al Președinției general generalizate, Cartof de Colorado (Între timp Actorul 2 a ieșit din scenă), Membru al CACademiei de Lombago, Înalt, (Arată spre micimea fizică a lui PAMPOLINN) principe al Mauritaniei Internaționaliste, Savant de renume comunal — a inventat felia de pâine cu unt —, Ministru extraordinarius și plenipotențiar al Filipinelor Majore de Acolo (Nu schițează nici un gest), Viezure Aristotei din Pădurea tropicală, Cel mai iubit senior din popor...

[Claca, în sală, comentează fără să se ridice în picioare, cu voce tare. Pe cât posibil, spectatorii să nu-și dea seama că acești doi necunoscuți sînt actori.]

X: Eu cred că nu-l iubește nimeni, nici în Palillula, nici aiurea...

Y: (Răspunde din alt colț de sală) Nu trebuie să fii iubit pentru a căpăta titlul de cel mai iubit dintre pămînteni...Dimpotrivă...

PREZENTATORUL: (Care fusese șocat de întrerupere)...

Lup de Bavaria Inferioară de Sus, Director Internațional al Filialei Filatelice de Timpane Arse, Cel mai viril bărbat feroce, Puternic (Arată spre fizionomia firavă a lui PAMPOLINN) comandant de oști, Mare voinic mare, Inspector secundar principal al Inspecției principal secundare, Gras (Arată cât de slab e PAMPOLINN) porc de Mangalia, Cel mai mare orator dintre surdo - muți și cel mai surdo-mut dintre oratori, Dovleac de India.

(PAMPOLINN face cîteva tumbe rostogolindu-se ca dovleacul la ieșirea din scenă.)

[Intră PAMPOLINNA grăbită și afurisită, iar PREZENTATORUL strigînd după ea.]

PREZENTATORUL: ...Seniorina Pampolinna... Domnișoara (Numele actriței bătrîne)... cea lati-fundi-ară (Arată spre bazinul larg al femeii)... (Către PAMPOLINNA care a ieșit) Sinteți cam simandicoasă!

[Intră NEBUNUL]

PREZENTATORUL: Asta e Nebunul (Numele actorului)!...

(Către NEBUN) Așa de rău ai ajuns?... Eu m-așteptam s-ajungi și mai rău!

NEBUNUL: Mi-am lăsat barbă pentru că-mi port doliu mie-insumi.
Dar de ce m-ați născut? eu nu v-am rugat!

La "facerea lumii" ... pe dos... din prea bun m-au luat nebun. M-au făcut din om neom

Cînd mă piș mă țin de pom...

(Iese)

[Intră 123 și 475.]

PREZENTATORUL: Domnul 123 și Domnul 475... văzuți de (Numele actorilor).

123 și 475: Noi sintem oameni simpli, din popor: țărani și muncitori. Ne-au *depersonalizat*, nici nu mai avem nume, prenume ca lumea cea albă... ci numere ca vitele înfierate.

PREZENTATORUL: Aceștia din popor sînt dușmanii poporului!

[Apare Consulică.]

PREZENTATORUL: Dînsul este Consulică.

123: (Către PREZENTATOR) Con Sulică?

PREZENTATORUL: Desigur.

(Către Consulică) Ia-n ascultă, Coane Sulică...

[Apar AGENȚII H_2S^2 și S^2H_2 cu pistoalele în mînă, urmărind pe cineva. 123 și 475 fug din scenă.]

PREZENTATORUL: (Arătînd spre AGENȚII) Iată adevărații cetățeni pașnici (Cei doi trag focuri de armă) ai Palilulei, care se ocupă de păstrarea dezordinii sociale: AGENTUL H_2S^2 alias (Numele actorului) și fratele său geamăn AGENTUL S^2H_2 alias (Numele actorului). (Ies)

[Apare un grup talmeș-balmeș.]

PREZENTATORUL: Iată și NORODUL, format dintr-o mulțime de năroji (Numele actorilor)!

NORODUL: Uraaa!

PREZENTATORUL: De unde veniți?

MAI MULȚI NĂROJI: (Simultan sau pe rînd, în timp ce părăsesc scena în dezordine). Din Injoseni...

PREZENTATORUL: (Recitînd)... Ce-ți doresc eu ție, dulce Josnicie?

MAI MULȚI NĂROJI:... din Valea Plingerii... Flămînzeni... Însetați... Vaidenoi... Mocirloasa... Afumați... Amărăști... Spintenii... Robești... Belești... Măciuca...

[Apar BULĂ și SMARANDACHE.]

PREZENTATORUL: (Către BULĂ) Țsta e Bulă... (Către SMARANDACHE) de SMARANDACHE... (Arătînd spre fiecare:) (Numele actorului Bulă) și (Numele actorului Smarandache). (În timp Bulă a ieșit.)

Un pirlit de autor! Un rahat! Un neobrăzat!...

L-am scos pe ușa de incendiu în afara legii.

SMARANDACHE: Vă mulțumesc că mi-ați salvat moartea! (Pauză) Aici, în buzunarul de la spate (Se bate cu mîna pe fese) îmi țin Conștiința și subconștiința — niște personaje pe care nu le joc ca la carte.

[Iese. Apare HAMLET AL II-lea.]

PREZENTATORUL: Aveți în fața Dvs. în carne și oase... mai mult în oase (Făcînd aluzie la "subțirimea" fizică a actorului) pe Hamlet al II-lea, de (Numele actorului).

[Iese. Intră CĂLĂUL.]

CĂLĂUL: Eu sînt un personaj mut: nu vorbesc deloc dar tai mereu în carne vie (Își arată satîrul)... Și lumea este mulțumită de serviciile mele.

PREZENTATORUL: Se numește (Numele actorului).

[Călăul iese. Un cîine jigodit traversează scena.]

PREZENTATORUL: Acesta este un Cîine-actor, nu un Actor-cîine!

[Intră alt actor.]

PREZENTATORUL: Renumitul actor (Numele și prenumele).

El are un rol predominant în Lumea Întoarsă pe dos!

(Actorul iese. De fapt el nici nu va apare deloc în piesă!)

(Pauză)

Dar pe mine cine mă prezintă?... (Își suflecă mînecele) Să mă autopezint: sînt renumitul actor și reactor (numele său).

(Iese)

[Un Radio care se afla pe scenă se aprinde singur și pornește.]

RADIOUL: Hei, dar și eu mai sînt pe-aici, nu mă faci cunoscut marelui public? Eu sînt un personaj de fier, ineputabil, interpretat de un actor electronic.

[Radioul se stinge. Intră Reclamagiul cu o reclamă de-a-ndoaselea pe care nu scrie nimic.]

RECLAMAGIUL:(Către Prezantator, aflat în culise) O să te reclam! Se vor lua măsuri po-pula-re, fiindcă dumneata ai uitat să mă prezinți. Sînt Reclamagiul (Numele actorului)... Un personaj mecanic care prezintă reclame... (Iese)

PREZENTATORUL:(Care a reintrat) Vă anunțăm cu regret că din cauza îmbolnăvirii unor actori, piesa "Lupul cenușiu" de Sofocle Gheorghe nu poate avea loc.

[Prezantatorul iese. Cortina coboară puțin. Claca dă să părăsească sala.]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

Întră cele două persoane de la început cu altă tablă pe care va fi scris

ÎN ALTE ROLURI:

și se vor menționa: ingineri de sunet, orchestra (cu dirijorul), machiaj, costume, scenografie etc. terminînd cu REGIA (scrisă mai pronunțat) și în dreptul lor numele persoanelor respective care vor defila prin fața spectatorilor.

Personajele (și actorii care le interpretează) care nu apar scrise pe afiș nu vor fi scrise nici pe tablă, și nici nu vor defila.

S-ar putea scrie un libret întreg pentru piesă, fără a transforma-o însă în operetă. Ar fi recomandat ca regizorul să consulte și un compozitor.]

[Întră Învățătoarea și elevii ei: Ițic, Ițica, Ștrul, Ștrula, Moritz, apoi Prezentatorul, după ce în prealabil ieșiseră toți ceilalți.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Sîntem nedreptățiți! Tocmai noi, Școala Pampolinniană, care pregătește viitorul de poimîine al Palilulei, vîrstarele țării... Tocmai noi să nu fim cunoscuți opiniei publice?

PREZENTATORUL: Vă rog să mă scuzați... Așadar Școala Pampolinniană va fi jucată... în picioare... de (Numele actorilor)! Ei sînt adevărații vinovați fără vină.

[Ies toți. Întră A5,A4,A3,A2,A1.]

A5-1: Sîntem nedreptățiți! Tocmai noi, Comerțul Pampolinnian, care pregătim viitorul negoț al Palilulei de aur. Tocmai noi să nu fim cunoscuți opiniei publice?

PREZENTATORUL: Vă rog să mă scuzați... Așadar Comerțul Pampolinnian va fi... dat gata în cîteva minute.. de (Numele actorilor)!

Ei sînt responsabili de iresponsabilitatea altora.

A5-1: Dar ce-i asta? Parcă-am face teatru!

PREZENTATORUL: Păi teatrul a și-nceput, draguții de voi!...

Chiar dacă nu are un început anume.

Hai! Grăbiți-vă!

A5-1 Decît repede și bine, mai bine încet și prost.

PREZENTATORUL: Acuș o să-i jucați pe sîrmă lui Pampolinn... Pentru că lumea este întoarsă pe dos piesa va începe direct cu Actul II

[Ies. toți. Pauză]

Bate gongul de două ori. Pe o tablă scrie:]

A C T U L I I

B (2) PE DRUMURI DE ȚARĂ

123,475 (VAX KAKATT), PAMPOLINN, CONSULICA
SMARANDACHE, SUBCONȘTIINȚA, ORCHESTRA (DIRIJORUL — JANDARMUL)

[Decor: sărăcie lucie. În zare se ghicesc: o crișmă ordinară, afumată, un gard, cîini. Un balansoar printre grămezi de gunoae, un ceaslov cu legi. Alăturat o pușcărie frumoasă pe care scrie:

ÎNCHISOARE DESCHISĂ ÎNTREGULUI POPOR

O R I C I N E E S T E L I B E R S Ă Î N T R E

Domnii 123 și 475 sînt îmbrăcați fără gust: jumătate țărani, jumătate muncitori, țerpeliți, nerași, dar nu bărboși, cu părul răsculat (cel puțin părul dacă ei nu îndrăznesc!), prăfuiți, transpirați. Astfel:

.123 are cisme înalte de cauciuc, pantaloni-salopetă de sondor, iie albă cu flori roșii (țărănească), și pe cap căciulă albă de miel; ține sapa pe umăr; plin de nămol.

.475 are opinci (!), ȋțari albi (țărănești), jachetă-salopetă de sondor, caschetă de miner; ține în mină o cheie franceză; murdar de unsoare.

123 este moșuleț cu părul alb, 475, ca vîrstă, are o jumătate de secol. Limbaje populare.]

123 și 475: (Cîntînd, mirosînd a alcool, împleticindu-se, cu sticle de vin și vodcă în buzunare)

De la beat cîrciumă viu

Merg pe gard de drum mă țiu

Dau cu cîinii-n bolovani

(Se aud cîinii lătrînd, aruncături de bolovani care se sparg în bucățele, cîini schelăiînd)

Și-s prieten cu dușmani!

123: Unde te duci mă, așa grăbit?

475: În Paliitula!... Dar tu?

123: La scirbici.

475: Las-o bă mai moale.

123: Hai să bem! O viață are omul și-o gaură-n...fund!

475: Iar femeia două. (Pauză)

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

- 123: Două vieți?
475: Da.
123: Sintem îmbrăcați cam sărăcăcios.
475: De, în ton cu vremurile păcătoase.
123: (Strănută) Hăpciu! (Tușește)
475: Noroc!... Dar parcă tușeai mai bine?!
123: (Strănută iar) Hăp - ciuu!
475: Faci chef!
123: (Strănută a treia oară, își suflă nasul) Hăăăpciuuuu!
(Pauză) Frrr... Vrrr...
475: Ești răcit du-te dracu!
123: Sintem sub influența alcoolului.
475: Ba cred că alcoolul este sub influența noastră!
AMÎNDOI: Când ne mai trezim și noi odată? ca să facem o beție!
123: De mult n-ai mai dat nici un semn de viață.
475: Fiindcă am murit spiritual...
123: Ia zii, în ce raport te afli cu Pampolinn?
475: De doi pe trei..
123: Dar cu Pampolinna?
475: În raport de cum se poartă cu mine... sau chiar în raport sexual,...
123: O să ne calce pe nervi... sau pe urme.
475: Pe Mihai l-a călcat pe nervi cu tractorul, și l-a omorât.
123: E cel puțin nerod...
475: ... ba nu, e rod...
123: E cel puțin nemernic...
475: ... ba nu, e mernic...
123: Și ce-o să-i facem?
475: O să-i facem laba!...
123: Dar ce e cu el? a slăbit.
475: S-a ascuțit ca lupta de clasă!
123: Hai să-ți spun ceva la ureche!
475: De ce nu spui tare? că sintem doar noi doi!
123: Nu știi că sînt microfoane peste tot?
475: Mergem, sau: nu mai stăm?
123: Să-l răsturnăm pe Pampolinn de la putere!
475: Să-i răsturnăm pe Pampolinn de la putere!
AMÎNDOI: Uurra! Trăiască răsturnarea!
123: Pampolinn e un prost fără pereche.
475: Nu-i adevărat, e cu perechea lângă el: Seniora Pampolinna.
123: N-aș vrea să fiu în pielea ei!

475: Ba eu aş vrea... măcar cu 15 cm!

123: Seniora Pampolinna nu zice cumva că e şi frumoasă?

475: O zice în sinea ei, dar n-are curajul să spună.

123: În preajma paiaului se sapă gropi pentru Seniorul Pampolinn.

475: Zău? Şi ce face Pampolinn cu aceste gropi?

123: Cum, nu ştii? Pampolinn e prost de dă în gropi... şi de-aia e aşa infumurat!

Îşi sapă gropi împărăteşti, sau senioreşti.

475: Şi noi n-avem onoarea de a cădea în gropile lui de proşti ce sintem, pentru că aplaudăm toţi porumbelii care-i scoate din gură?

123: Desigur că nu; doar Pampolinn are înalta cinste şi datorie de-a da în gropi de prost.

475: Ce idiot!

AMÎNDOI: Jos Pampolinn! Sus Răsturnarea lui Pampolinn! Jos! Să-l răsturnăm pe Pampolinn! (Limba li se împleticeşte mai mult în gură) Trăiască ura!

Apare Pampolinn şi senatorul său Consulică, timizi, moleşiţi.

PAMPOLINN: (Către 123 şi 475) Nu daţi şi dumneavoastră "bună ziua"?

475: Nu dăm domnule... că nu avem. Pentru noi nu există zile bune în calendar, iar aceea pe care o avem să ţi-o dăm dumitale?

123: (Către Consulică) Cine mai e şi aschimodia asta?

CONSULICĂ: Înaltul Pampolinn. (Pauză) A obţinut acest post în urma unui mare concurs... de împrejurări.

123&475: De mult nu l-am văzut, dar nici dor nu ne era!

123: Pampolinn pare cam prost dispus.

475: Eu cred că e doar... prost...

123: (Către Pampolinn)

Ia-ţi şefule ziua bună

De la mapă de la gumă

De la biroul cu flori

Şi mocheta în culori

De la uşa cea cu yală

Ce-ai s-o-nchizi pe dinafară!

475: (Tot lui Pampolinn, care se dă într-un balansoar)

Ce te legeni şefule

Fără scaun fără gînd

Dat din schemă la pămînt?

PAMPOLINN: (Cu nostalgie, balansîndu-se în continuare)

De ce nu m-aş legăna

Dacă trece vremea mea
Leafa-mi scade, munca-mi crește,
Buzunarul se gotește
Anturajul se rărește.

(Consulică dă vînt mai departe balansoarului care între timp încetinise. Apoi se va îngriji ca pe toată perioada cît Pampolinn își ține monologul să-l legene ca pe un copil mic)

Bate vîntul frunza-n dungă
Subalternii mi-i alungă
Se duc și cafelele
Pleacă și cucoanele
Scuturînd jupoanele
Și mă lasă-ncărunțit
Veștejit și ramolit
Și cu doru-mi singurel
Să fug acasă cu el.
Bate vîntul dintr-o parte,
Eu aici. Ce-a fost... departe!

123: (Către Pampolinn)

De ce te pleci lașule
Fără ploaie fără vînt
Cu funcția în mormînt?

PAMPOLINN:

Și de ce să nu mă plec
Cînd pe jos trebui să merg?
Trec în stoluri păsărele
Ducînd gloriile mele:
Funcții, volgi, apartamente
Pe-atunci toate inerente
Și se duc pe rînd pe rînd
Zilele-mi întunecînd...
Au zburat cu post cu tot
Și-acum zic că n-am noroc
Și m-au lăsat pustii
Nici măcar n-am bănuît.

[Pampolinn se dă jos, locul lui este luat de Consulică.
Umilindu-se, Pampolinn încearcă să împingă balansoarul.]

CONSULICĂ:

Nu mă-mpinge șefule
V-am slujit pînă la stele
Și pe bune și pe rele

Și-am ajuns să-i cînt așa

Soțioarei draga mea:

[O mică pauză în care Consulică tușește de două ori, ca să-și dreagă glasul, iar la Orchestră - ca la operetă se aud cîteva acorduri pregătitoare pentru a începe melodia populară: "Ia-ți mireasă ziua bună" ; după care (odată cu Consulică) orchestra va cînta acompaniindu-i. Din sală se va putea observa spatele dirijorului îmbrăcat în frac negru de ginere, cu baghetă, dirijînd și pe Consulică.]

Ia-ți nevastă ziua bună

De la 4000 pe lună

De la volgă, de la scară,

De la doamna secretară.

TOTI: (Jucînd "Hora unirii" și cîntînd acompaniați de orchestră)

Hai să dăm mîna cu mîna

Cei cu patru mii pe lună

Cei cu două s-o-nvîrtim

Cei c-o mie să muncim!

PAMPOLINN: Cinci cu mapa, doi cu sapa!

CONSULICĂ: (Ținînd refrenul) Drapa hrapa

123: (Către Pampolinn) Nu mă-mpinge c-amețesc!

475: (Către Consulică) Nu mă-mpinge c-amețesc!

SUBCONȘTIINȚA: (O voce bîlbîită din culise, ca din fundul pămîntului) Atenționamente autore Smarandache, nu face caca... CaCa...ragiale s-a născut în Haimanale! Oare lăsare conștiința la copiare?

SMARANDACHE: Cer iertare de plagiare involuntare... (Tocmai apare).

123: (Către Pampolinn, făcîndu-i vînt cu mîna) Îndrăznești să dai în mine?

475: (Către Consulică, același joc) Îndrăznești să dai în mine?

123: Eu, laureat al festivalului de... Cacaleji...

475: Eu, premiat și diplomat... Diploma de bețiv fruntaș pe țară...

123: Se caută prin toate buzunarele pînă cînd găsește în buzunarul lui 475 un petic de hîrtie de 1-2 cm2 (= diploma!), pe care-l va ține cu amîndouă mîinile, citind necursiv, cu sughițuri.

MINISTERUL BĂUTURILOR ALCOOLICE

Școala Superioară de Pileală

D I P L O M Ă

Noi, comisia de examinare de pe lângă Sucursala "Adio mamă", conform instrucțiunilor în vigoare și prevederilor sociale ale legii nr. 261 din <Codul Bețivanilor>, am procedat la examinarea numitului Seniorul 475, născut în Cîrciumă, fiul Doamnei Crijmă și al Domnului Tulburel, de naționalitate Spumos, cetățenia Tescovină, religia Bețivă, studii: 4 cls. Bodegă, 4cls. Bufet, plus cls. Restaurant. În prezentul act se atestă că numitul a făcut Școala Superioară de Pileală din orașul Șanț. jud. Noroi, raionul În Brînci, regiunea Sub Gard.

Susnumitul a absolvit această școală cu calificativul < foarte bine >, întrucît la examenul de admitere cît și în cursul anilor de studii, s-a prezentat într-o perfectă stare de ebrietate.

În baza celor arătate mai sus, i s-a eliberat prezenta D i p l o m ă pentru a-i servi la nevoie, cu ajutorul căreia va putea intra în orice local să consume orice fel de băuturi alcoolice.

De asemenea prin această Diplomă i se asigură dreptul de a merge în patru LABE și la nevoie Tîrîș pe ududoaie, în așa fel încît să fie lins de cîini de statură potrivită.

PREȘEDINTE

Costică Cinzeacă

DIRECTOR

Nicu Butoi

SECRETAR

Vasile Litruță

475: (Aplaudă)... Bețiv în ultimul grad: gradul 40 la umbră!

123&475: Să-l răsturnăm pe Pampolinn! Ajută-ne Smarandache!

Ajută-ne Smarandache! Ajutoor!

Ajutor, strigă fata lui Mosor

Îmbrăcată-n fundu gol!

CONSULICĂ: (Către Pampolinn) Nema problema!

PAMPOLINN: (Către SMARANDACHE) Pun eu gheara pe tine, măgar de Maroc, smarandache mangafache și te bag la zdup, catîr albastru că catîrii sînt negri...

CONSULICĂ: (Către Smarandache) Aaa, mistă autore, nu ți se va întîmpla nimic grav... decît un mic accident, ici-colea... mortuu... și gata... După aceea nimeni nu se va mai atinge de tine.

PAMPOLINN: Ce, te-ncrezi că vin americanii și te scapă? Sar și franțizoi, nemțoi și gambino-papițoi?... crăcat în ploaie! Găgăuțe cu ciorapi de vată!... Ahăăă, ăia te-ațiță, te-ntărită dar nu tu țită!

CONSULICĂ: (Către Smarandache) uite eu, din prudența de-a nu greși, nu întreprind nimic! (Către Pampolinn) Pune-i în ștreang Majestate! Tunde-i gîndurile toate!

SMARANDACHE: Nu știu eu să fac piese, împărate!

PAMPOLINN: Dar cine, armăsar de Livărpul?

SMARANDACHE: Să întrebăm la vreun atelier de mecano-sudură...

CONSULICĂ: De cît e piesa, diametru?

SMARANDACHE: De 8 phi.

PAMPOLINN: Mie să nu-mi vii cu-n asemenea răspuns! Eu vreau o piesă enormă de 14km și 5 ore, ca să facă o publicitate mondială în jurul meu. Vreau să cuceresc tot globul, babe cu chiloți de tablă, patru ochi în plapumă, băfbați... (Corectîndu-se) mîi... bărbați cu mîna scuiată, și voi începe mai la început prin a le învinge pălăriile de paie de foc...

CONSULICĂ: (Bate din palme, apoi amenință pe ceilalți) justiția noastră are menirea de a apăra in justiția. Iată "Legea privind legiferarea legală", Nambă 13 miliarde, litera alphe Beta, aliniatul 1 milion. (Arată ceaslovul, apoi citește) Art. 1 Șeful are dreptate.

Art.1. Șeful are dreptate

Art.2. Șeful are întotdeauna dreptate.

Art.3. Cînd șeful nu are dreptate se aplică Art.1 și 2.

(Lăsînd ceaslovul din mînă și adresîndu-se muștrător)

Constituția din Palillula prevede că ca cetățeni aveți drepturi și îndatoriri:

Drepturile voastre sînt îndatoriri.

Iar îndatoririle sînt tot îndatoriri.

PAMPOLINN: Decret Pampolinnian! (Citește de pe foaie cu încurcături, întreruperi, confuzii — ca un analfabet)

Se interzice... portul Constanța... portul de către Constanța... portul sub formă de plete a gîn... gîndacilor... gîndurilor... virgulă... autorii vor trece... (Revenind) trece... la noi în cur... Kur... în curtea noastră... noastră... semnul mirării ca să fie tunși ... de idei... punct.

[În acest timp Smarandache, care era deja tuns zero, apare în costum vîrgat într-o frizerie unde Dirijorul-Jandarm îi pipăie inițial *coama imaginară de idei* plimbînd mîna cam la 10 centimetri de pielea capului lui Smarandache, ca o aură la sfinții de pe icoane; apoi foarfeca și pieptenele se aud clănțănind tot în jurul corpului,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

la aceeași distanță. La fiecare "șuviță" de gînd tăiată, Smarandache scoate gemete de durere.

În final își pierde conștiința... rămînînd doar cu subconștiința!]

CONSULICĂ: Cel ce are mai multe idei... este idiot Măria-ta!

PAMPOLINN:... Nimeni nu are... n-are... nu are...

CONSULICĂ:... Toată lumea are nare

Numai papa n-are nare...

PAMPOLINN: Nimeni nu are voie să gîndească, gîndim noi în locul vostru!

... Nimeni nu are voie să aibă, avem noi în locul vostru!

CONSULICĂ:... Nimeni nu are voie să aibă voie, afar'de Senior Pampolinn!

PAMPOLINN:... Nimeni nu trebuie să stea degeaba, stăm noi și pentru voi!

... Nimeni nu are voie să facă, facem noi în locul vostru!

Vom interzice totul!

CONSULICĂ: Vom interzice chiar și interzicerea!!

123&475 (Către Pampolinn) Domnule mahăr, vrem să ne facem nevoile spirituale.

123: (Ridicînd două degete ca un școlar) Înălțate, eu fac pe mine, nu mai pot!

475: (Pentru sine) Nu se mai termină odată de două ori actul acesta?

123: Care act?

475: Actul de proprietate pampolinniană asupra bunurilor de consum reale.

123: Înălțate, dacă nu am voie să fac pe mine, îmi cer permisiunea nobilă să fac pi pirsoana dumitale!

CONSULICĂ: Ți s-a spus că facem noi în locul tău.

PAMPOLINN: (Către Consulică) Fă, bă, fă!

CONSULICĂ: Nu-mi vine Maiestate!

PAMPOLINN: Cine să-ți vină, dihor de Malayezia? Pe cine vrei să vină?

CONSULICĂ: Im... Im... el... adică... ea... materia fecală nu-mi vine...

PAMPOLINN: Motan încălțat în pijamale, ogar de treabă mică mare, ce materie focară vrei?...

Ordon imediat să-ți vină!

CONSULICĂ: (Neavînd încotro începe să se screme scoțînd sunete ridicole)... Crr... Prrrr... Srrrr... Vrrr...

PAMPOLINN: Băgați la pîrnaie zevceci șobolani, codlobani!

[Consulică pune lanțuri și cătușe lui 123, 475 și Smarandache și-i conduce foarte politicos spre locul de detenție.]

PAMPOLINN: Pe ce stradă e Pușcăria?

CONSULICĂ: Pe strada Eliberării nr.13.

PAMPOLINN: A, numărul 13 este norocos.

CONSULICĂ: Da, știam... De la acest "țuhauzăr" îi duc să viziteze cimitirul "Învierea"...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Bagă-te și pe tine în rahat, nătăfleş codalb!... Cu țambalagii ăștia!...

[Consulică își pune cătușe și intră singur la arest.]

123: (Către 475) Ce mai faci acum?

475: No, bine. Dar tu?

123: No, bine.

475: Las', c-așa ne trebuie!!

[Cei patru joacă pe scindura goală legați la mâini și la picioare — un amestec de grotesc, comic, ridicol.

Orchestra reapare. Se vede dirijorul îmbrăcat jandarm dirijându-i cu pulanul de cauciuc.]

123,475,SMARANDACHE, CONSULICĂ:

Hai să dăm labă cu labă

Cei cu vitejia slabă

Să-nvîrtim hora frăției

Pe podeaua pușcăriei...

[După care pușcărișii se-ncolonează și părăsesc scena defilînd cu cîntecul patriotic "Noi sîntem mîndria țării!"]

B (3) PREMIANTUL

PAMPOLINN, CONSULICĂ, BULĂ, PAMPOLINNA

[Schimbare bruscă de decor în chiar timpul piesei. De la mizerie la lux exorbitant.

Un castel, reședința lui Pampolinn, covoare persane, bibelouri. Pe un perete este desenată o sobă (mărime naturală) iar lîngă ea sînt puse în realitate lemne tăiate pentru foc (= îmbinare de abstract cu concret făcută pe plan metafizic). Analog: o fereastră desenată și flori reale puse alături în glastră.

Pereții încăperii vor fi pur și simplu căptușiți cu tablouri de diferite mărimi reprezentînd pe Pampolinn prins în poziții multiple: bust, privit din față, din spate, de jos, de sus, profil, îmbrăcat, dezbrăcat,

cu Pampolinna, cu terțe persoane (dar el în plin plan), vorbind, tăcînd, făcîndu-și nevoile (la toaletă sau în public), etc. Apoi cărți, cărțile, pancarte, pancarteluțe, pancarteloai; steme, stemuțe, stemoaie; lozinci, lozincuțe, lozincoai - toate cu sau despre Pampolinn. Citate banale, prostești din/despre Pampolinn:

"Găina face ouă de Pampolinn"

ori: "Trăiască mîncatul de brînză

Fără de osînză!"

ori: "Creștem furnici de soi de Pampolinn".

Foarte indicată ar fi regizarea unor portrete stilizate ale lui Pampolinn, în gen de pictură metafizică, și să dea într-un umor negru, deformări violente, cruzime, absurd, stil anacronic, lugubru, sinistru (precum renumiții pictori Jérôme Bosch, Bruegel Le Vieux și Bruegel d'Enfer, Francis Bacon, James Ensor, Joan Miró, sau ca desenatorul Roland Topor). Un tablou s-ar intitula "Pampolinn omorînd balaurul cu șapte capete", altele: "Puterea de convingere a lui Pampolinn" (I: Pampolinn ține o cuvîntare unei cirezi de boi, și II: un bou cu coarne ține o cuvîntare unei mulțimi de oameni) "Umanismul din Palillula" (o adunare de moși strînge de gît un copil cu tot felul de eșarfe pe care scrie Palillula), "Eroismul lui Pampolinn" (este înfățișat împăratul omorînd o broască), etc.

O sculptură în genul lui Gregorio Hernandez ("Christ zăcînd") intitulată "Umanitatea înșingerată" (va avea chipul Nebunului), altele în genul figurinelor scheletice ale lui Giacometti ("Pampolinn alungînd dușmanii", înfățișîndu-l cum dă muștele afară)...

Acestea sînt importante îndeosebi pentru forța simbolică a piesei. (A vorbi fără cuvinte) Tablourile vor fi așezate în diferite poziții (Unele chiar cu fundul în sus), vor fi de culori diferite ca un mozaic.

Pe lângă toate cele se vor mai găsi: ziare (un titlu "Viața Nouă în Palillula"), reviste ("Flacăra Palillulei"), panouri despre Pampolinn și o carte exagerat de mare ca format, cu peste 10.000 file, pe care va scrie: "Nemaipomenitul discurs și viață ale Seniorului Pampolinn".

Scena va rămîne cîteva minute fără un actor pentru a da posibilitate publicului să pătrundă sensul abscons, semnificația simbolică.]

PAMPOLINN: Care este, Consulică cel mai mare autor de bancuri din Palillula noastră?

CONSULICĂ: (Fără să stea pe gînduri) Bulă, Șefule.

(Pentru sine) Se pare că toată lumea a uitat că eu trebuia să fiu ascuns... la întuneric... (Își freacă mîinile) Am să tac chitic.

PAMPOLINN: Să fie, aşadar, adus acest mare... banchier!
Intră Bulă, care păşeşte timid în vârful picioarelor pe un covor persan moale, imens. În mână are o pungă de nylon plină cu rulouri de hîrtie igienică.

PAMPOLINN: Hai, curaj! Păşeşte!... Peste cîtva timp fiecare om al muncii o să aibă un asemenea covor...

BULĂ: Vedeţi domnu tovarăş, şi ziceţi că eu spun bancuri...

(Pauză)

PAMPOLINN: Ce mai faci, mă băiatule, potaie împotrivită?

BULĂ: Nu mai fac doi bani!... Îi iau făcuţi gata...

PAMPOLINN: Dar de ce cumpăraşi atîta hîrtie igienică, cînd de fapt toată lumea se aprovizionează cu de-ale gurii?

BULĂ: Ehee, tov-ule, ne-aşteaptă vremuri căcăcioase!

PAMPOLINN: Ia zii, dihor albastru, cum se transmit bancurile?

BULĂ: Nu ştiu padişahe... bancur la mine... bancur la tine...

PAMPOLINN: Bă Bulă, gogoman thomas mann, cum o cheamă pe maică- ta?

BULĂ: Lucia Sturdza Buiandra

PAMPOLINN: Şi ce e ea?

BULĂ: Mama e pecoaie.

PAMPOLINN: Cum pecoaie, ce e a'a?

BULĂ: E distribuitoare la P E C O.

PAMPOLINN: Şi pe tacto, împielîţatule - imbrobodit - mentalo - casnic?

BULĂ: Pe tata îl cheamă Buloi.

PAMPOLINN: Şi ce e el?

BULĂ: Tata e bărbat.

PAMPOLINN: Mă, apă-de-ploaie - covăsită, eşti sigur?

BULĂ: Eu aşa cred, prea înălţimea voastră scundă...

PAMPOLINN: N-ai voie să crezi, bou-de-india-că-vacile-sînt- sfinte, tîntălău piulărău...

Dar nevastă ai?

BULĂ: N-am. Tocmai m-am însurat...

PAMPOLINN: Şi cum este?... Era fată mare?

BULĂ: Păi eu ştiu?... Unii zic că da, alţii că nu...

PAMPOLINN: Cum o cheamă?

BULĂ: Bulica... Soarbe zamă

Şi-nghite la mămăligă goală...

PAMPOLINN: Nu te bucuri lighioană că este multe lipsuri, că este absenţe, că este <nu este>... situaţia se agravează şi prezintă umflături?

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

BULĂ: Ba da sultane. Constituie materia primă a bancurilor mele.

PAMPOLINN: Unchiu-tău ce mai face?

BULĂ: (Rece) Mulțumesc... mai bine ca la anu... (Pauză)

La anu'și la codanu! La anu' și la mulți ani să ne dați și nouă bani!

PAMPOLINNA: Vă dăm la anu și la mulți ani!!

PAMPOLINN: În aleasa recunoștință și grijă a guvernului față de preamărinimosul și talentatul Bulă, noi, Pampolinn, Împărat de Palilula, Conte de Manciuria...

PAMPOLINNA: Hooo, morișcă de vînt, oprește-te, termină-te!

PAMPOLINN: ... deci noi, Pampolinn, avem bunăvoința de a premia din nou pe renumitul actor Bulă, artist al poporului, cu 17 ani muncă silnică pe viață la Ocna Mare...

PAMPOLINNA: Ocele Mare, incultule.

BULĂ: (Duios) Vă mulțumesc *vouă*, împărat de Palilula, este o nes perată surpriză din parte-mi... N-aș fi crezut vreodată să fiu atît de venerat. Credeam că mă veți jicni cu doar 3-5 ani de carceră sau muncă în vreo carieră...

PAMPOLINN: Ce carieră, bashină de Bucharest? Noi nu avem nevoie de... piftie congelată ce ești!... de carieriști...

PAMPOLINNA: Ba piftie congelată cu crăcat măninci, Surcel Purcel!

PAMPOLINN: Nu mă-ntrepuce că te ciup! (Arată spre fundul madamei ... *Noi*, Împăratul Pampolinn facem, crăcat în ploaie... deci *noi*, adică numai eu am voie să fac ca cariera mea de piatră să străbată mileniile *la sfînga* și *la dreapta*...dreapta...

BULĂ: (Execută în pas militar) La stîmîn-ga!...

La dreaaaap-ta!...

PAMPOLINN: Înainte de a-ți începe frumoasa... osînză... asîndă... ai posibilițiunea să fumezi. Ce țigări îți place?

BULĂ: Eu fumez numai țigări de tutun, chinezești, marca "Nam Dăm Tu".

PAMPOLINN: (Îi întinde un băț scurt) Ține, destrăbălatule!

(Către ceilalți, arătînd bățul) Presupunem prin reducere la absurd că acesta este o țigarie...

(Către Bulă) Cu ce mi te ocupi mătăluță în timpul liber?

BULĂ: Eu sînt tăietor.

PAMPOLINN: Și ce tai... te rog-pardon-mă rog...toată ziua?

PAMPOLINNA: (Către Pampolinn) Te rugăm nu te ruga!

PAMPOLINN:(Către Pampolinn) Te rog nu mă ruga!!

PAMPOLINNA: Trebuie să te împing eu meru din spate...

PAMPOLINN: Las'că și eu te împing din față... (Face un semn porno)

BULĂ: Eu tai ziua frunze la cîini... Am niște cîini ierbivori...

PAMPOLINN: Bineee... Vei, atuncea la zdup, tăia cîini la frunze...
Îți dau voie să faci cum nu vrei tu.

PAMPOLINNA: (Lui Pampolinn) Vezi că cazi în ridicol. Noroc că te ridic eu... în slăvi.

B (4) CONDUCĂTORUL ÎȘI IUBEȘTE POPORUL

PAMPOLINN, PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNU,
CERȘETORII 1 și 2 — POLIȚAII 1 și 2 — AGENȚII H_2S^2 și
 S^2H_2 , BĂLATUL CARE-ADUCE FLORI, CÎINELE.

[Decor "mirositor". Un colț de stradă cu cerșetori. Un closet pe care să scrie W.C. și cu mirosuri urite care să poată fi simțite de spectatori. Tablouri cu Pampolinn puse în virf de pari (ca sperietori), și la closet, imediat sub firmă. Cînd Pampolinn își va ține pușinul său discurs va fi improvizată o mică tribună, aiurită.

Scenă cu cerșetori (= persoane opuse sistemului) îmbrăcați luxos: costum, cravată, pantofi lustruiți..., care se umilesc și întind mîna la colț de stradă pentru a cerși. Trece suita regală: Pampolinn, Pampolonna, Consulică.]

CERȘETORUL 1: Dă și mie o bucățică de pîine... sau măcar o frimitură de libertate!

PAMPOLINN și PAMPOLINNA: N-avem!

CERȘETORUL 2: Dă și mie puțină dreptate!

PAMPOLINN și PAMPOLINNA: N-avem!

CERȘETORUL 1: (Cu accent țigănesc) Hai cucoane, să-ți dea Dumnezeu tot ce n-ai...

CERȘETORUL 2: (Același accent)... crăcat la nas și mucii la fund.

PAMPOLINN: N-avem!

PAMPOLINNA: Ba avem!

PAMPOLINN: (Către Pampolonna) Ce să avem?... Ești stupidă?

CONSULICĂ: Nu avem Majordome.

CERȘETORUL 1: (Către Consulică) Dă-mi și mie măcar o idee...

CONSULICĂ: N-am nici o idee!... Nici n-avem *dreptul* să avem!

CERȘETORII: Dar ce aveți?

CONSULICĂ: Avem *sîngul*.

CERȘETORUL 1: (Încet, către Cerșetorul 2) Se pare c-așa nu merge.

Hai să schimbăm tactica.

[Apare și Nebunul. Pampolinna se-mpiedică și cade cu cracii-n sus!]

NEBUNUL: Domnișoară, sau doamnă... (Arată spre Pampolinna)

CERȘETORII: E același lucru!

NEBUNUL: ... s-a lovit la picioare.

CERȘETORUL 1: Și ce te legi de rata de picioarele dinsei?

CERȘETORUL 2: Pornește și el de undeva poate ca s-ajungă unde vrea...

CONSULICĂ: De ce vorbești obscen de casta și pura noastră fiică, soră, nevastă, mamă și bunică?

PAMPOLINNA:(Răbufnind) Cum, eu bunică?

CONSULICĂ: (Pampolinnei) Voi sînteți steaua noastră..

NEBUNUL:... care explodează în interior... face implozie!

PAMPOLINNA: E îmi păstrez sulietă.

[Cerșetorul 2 se ia după Pampolinn, călcînd ușor în virful picioarelor, exact pe urmele acestuia.]

CONSULICĂ: (Către Cerșetorul 2) Ce faci netotule?

CERȘETORUL 2: Vreau și eu să calc pe urmele Seniorului Pampolinn!

PAMPOLINN: (Către Cerșetorul 2) Să mă pupi în anus, nenorocitul!

[Între timp Cerșetorii s-au schimbat în Polițai: cu șapcă, centură, diagonală — docili sistemului.]

POLIȚAIUL 1: Seniore, rezervă-mi mie plăcerea asta deosebită!

POLIȚAIUL 2: Ba mie Seniore! Eu știu s-o fac mai cu artă... mai cu o poezie, mai cu o televiziune, mai cu o filmotecă...

POLIȚAIUL 1: Ba nu, că eu am buzele mai groase.

[Polițaii se iau la bătaie. Polițaiul 1 încalecă pe Polițaiul 2 și-i cară la pumni.]

POLIȚAIUL 2: Ia-l de pe mine că-l omor!

Ia-l de pe mine că-l omor!

POLIȚAIUL 1: Putu-ți mata ia să-ți put

De poet recunoscute!

POLIȚAIUL 2: (Lovit de colegul său) Mă doare drept în mijlocul mijlocului mijlocului mijlocului pipăiecului măt!

PAMPOLINN: (Pentru sine, referindu-se la Polițai) Greu la deal cu boii zglăbiți... (Pronunțînd cuvîntul "boi" arată spre cei doi)

POLIȚAIUL 1: (Sărînd în fața lui Pampolinn și făcîndu-se înclinat în genunchi) Seniore, dă-mi mie primul onoarea să fiu bou! marile tale!

POLIȚAIUL 2: Nu-l asculta seniore doctore, eu sînt mai bou ca el și e dreptul meu!

POLIȚAIUL 1: Păi sigur, el are dreptul să se transfere, iar eu am dreptul rupt... și în ghips... (Șchioapătă puțin)

PAMPOLINN: Am luat deciziunea de a nu mai lua deciziuni.

Descurcați-vă boii mei!

CONSULICĂ: (Către Pampolinn) Seniore, cu cît sînt mai boi, cu atît trag mai bine la jug. Împărăția pune mare accent pe docilitate, purtare...

POLIȚAIUL 2: (Îngenunchiat în fața lui Pampolinn și făcînd semnu crucii) În numele tatălui, al fiului, al Sfîntului Pampolinn, amin...

În numele tatălui, al lui Pampolinn (În acest moment a dus mîna dreaptă — făcînd rugăciunea — la penis) ... amin...

POLIȚAIUL 1: Să mergem la sindicatul nostru, să ia el hotărîrea cea mare.

PAMPOLINN: Sindicăcătui vostru e format din mine singur, oi cu floc de soc!

POLIȚAIUL 2: Măria-ta, păi ziceai că sîntem boi goi!

PAMPOLINN:... zevzeci, golani, găligani...

POLIȚAIUL 2: Măria-ta, lasă-mă să fiu eu oaia ta cu floc de poc...

PAMPOLINN: ... butie rasă în zamă acră de murătură, pușlama cu trei picioare...

POLIȚAIUL 1: (Către Pampolinn) Fă-mă pe mine Neghiob Rob!

PAMPOLINN: Din hotărîrea Consiliului Oamenilor Pampolinni, a prea vestitului vestit inițiator de inițiere Niciolaie Pampolinn, se acordă înalta distincție de 5 m lungime și 3 kg lățime de mare Neghiob Rob milițianului POLIȚAIUL 1. Prin aceasta dumneaei se va putea bucura de toate nedreptățile în vigoare.

POLIȚAIUL 2: Și mie, Senior Judecător, nimic?

PAMPOLINN: (Îl scupă-n cap c-o flegmă tuberculoasă) Ptiu, Ptiu, dihanie diformă aform și reformată inform.

POLIȚAIUL 2: Uraa! M-a scupat în cap Maiestatea sa măiastră!

POLIȚAIUL 1: Te felicit sincer amice!

POLIȚAIUL 2: Și pe tine! (Se îmbrățișează ca doi prieteni)

[Polițaii s-au metamorfozat acum în AGENȚI, apărători ai sistemului; în locul șepcii pălărie, iar centura și diagonală sînt date jos și înlocuite cu un pardesiu lung.

Au devenit: Agenții H_2S^2 respectiv S^2H_2]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

AGENTUL H^2S_2 : Domnule Agent S^2H_2 , să păstrezi cu grijă această flegmă, nu se știe ce mare moștenire lași la urmași. Când Pampolinn va fi răsturnat, scuipatul său va fi aur pentru istorie.

Veți intra în paginile istoriografiei ca critic de carte.

Ești Om Mare dacă te-a scuipat, dacă a mai avut scuipat și pentru tine!

AGENTUL S^2H_2 : Dar nici tu nu te poți plînge cu titlul de Măreț Neghiob de Stat Major, Agentule H^2S_2 ... Cînst dezonoarei tale!...Și noi succese!

PAMPOLINN: (Către Agentul S^2H_2) Năîng de la mine pîn la tine, ce te vrei și tu un șsfuț? Ți-ar place, ai? Marș în piula mea sculată cu úlei în amestec — că de floarea soarelui nu se găsește!

AGENTUL S^2H_2 : (Cu toată ființa lui radioasă) Oh Doamne, ce clipe fericite trăiesc! O să mă laud la toată lumea:

m-a-njurat Măria Sa! Aș fi fost și mai mîndru dacă mă-njura de mamă! Dar nu-i rău nici așa...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Să vină la mine Seniorul 123!

CONSULICĂ: (Dînd din umeri a indiferență) Să vină! 123; (Apare din culise, purtînd haine vărgate, în pas militar)

La ordinele dumneavoastră!

PAMPOLINN: Ai executat întocmai planul?

123: Întocmai

PAMPOLINN: Cu cine ai mai fost?

123: Cu Senior 475, Senior 483 virgulă 2, și Senior 123.

PAMPOLINN: Deci au fost trei, și cu tine patru.

123: Ba nu, am fost cinci, fiindcă 475 a fost de zece ori!

PAMPOLINN: Ai dreptate.

123: Da de unde, dreptatea e întotdeauna în mîinile Dvs., uneori mai des o țineți în ... picioare...

PAMPOLINN: Am legat-o cu lanțul că se făcuse a dracu și-ncepuse să mă muște...

123: I-ați pus și botnițe serioase. Îi stă admirabil așa încătușată. Să trăiască!

PAMPOLINN: Marș de-aici!

123: (În patru labe ca un cîine) Ham! Ham! (Schelălăie)

Pampolinn: (Către Consulică) Să vină la mine Seniorul 475!

CONSULICĂ: (Acelaș joc) Să vină!

[Apare 475 din culise, purtînd haine vărgate: Bîlbîit, fricos, tremurînd.]

PAMPOLINN: (Lui 475) Bă, cine mai fu cu voi?

475: Să trăiți... fu Tache, Vacis, Lyndi Cutza, Vax Kakatt, Tishinjoss, Sokaci, Bous, Băssă Nău, Koy Grassu, Pizz Doy, Pis Dana Pullăreano...

PAMPOLINN: Bă și cu cine... cu cine mai fu?

475: Să trăiți... Aăă... Să trăiți... Iăă... cu... fu... cu... fu... Tică!

PAMPOLINN: Bă, fu Tică sau fu Tache?

475: Să trăiți da... Să trăiți nu... Să trăiți fu... fu... fu Tică! ... fu Tache să trăiți!

PAMPOLINN: Vax Kăkatt!

475: Eu sint. Ordonăți Să trăiți.

PAMPOLINN: Să trăiesc! E bine?

475: Ordonăți... Să trăiți...

PAMPOLINN: Să trăiesc! E bine?

475: Sintem o placă strică de patefon...

PAMPOLINN: Idiot ordinar împuțit calcinat, Kăkatt Vax!

Du-te-n mă-ta-n cur!...

475: Să trăiți mă duc. Am înțeles mă duc! Am plecat să trăiți!

PAMPOLINN: ... Du-te-n pista mă-ti!

475: Mă duc să trăiți! Mă duc să trăiți!

PAMPOLINN: ... Te bag pe unde-ai ieșit cît ai zice pește!

475: M-ați băgat să trăiți!...

PAMPOLINN: Piei din fața mea, scîrnă!... În mormînt!

475: Am pierit să trăiți!... În mormînt să trăiți!... În mormînt să trăiți!... Să trăiți în mormînt!

[Reapare 123 în patru labe.]

PAMPOLINN: (Către 123 și 475) Drept răsplată am să vă dau și prime: (Către 123, arătînd direcția) prima la stînga (123 ieșe prin stînga) și prima la dreapta! (475 coboară niște scări în dreapta).

PAMPOLINN: (Întîi către Agenți, apoi adresîndu-se spectatorilor, deci trecere de la planul fictiv la cel real) Mă scuip pe voi, carvasani de cinci parale, îmi sînteți mai inferiori... ori... total... Voi sînteți simpli... muritori... oameni neînsemnați... nu veți ajunge în veci regi de Palillula. Eu voi rămîne în istorie; se va scrie despre mine cu litere de argint, aramă și cașcaval în Marea Cartă a Nașunii.

Se va analiza deșteptăciunea mea furunculoază, mațul pleptului exterior și alte documente. Cercetători din toată lumea mă sîmcează, mă sîmcează. Sint cel mai frumos om de pe pămînt, cel mai pomenc om nepomenit. Fără mine nu ar fi existat omenia (îi crește disprețul)...

NEZUNUL...neomenia...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN: (Corectîndu-se fără să-și dea seama) neomenia... Ziceți poate că eu o duc bine, dar n-aș dori nimănui să ajungă ca mine!

CONSULICĂ: (Făcînd pe întristatul) Din ce cauză Imperatoare?

PAMPOLINN: Pentru că vreau să fiu *singurul* stăpîn atotbiruitor... Să nu mai am rival...

CONSULICĂ: Oooooooo ... Să strigăm din tot sufletul:

Albastru de metil!

CONSULICĂ și CEILALȚI:

Albastru de metil! (bis)

PAMPOLINN: Aveți șansa de a fi contemporani cu mine.

... Eu am dat indicații prețioase de construire a uzinei atomo-infecțioase de joasă presiune la altitudine — chiar dacă nu mă pricep deloc —, am ajutat cu privirea la ridicarea colinelor acestora de granit, numite "Calcaroșii Moi"...

(Pampolinn va vorbi foarte serios)

Oăi ce sînt eu, bărbat sau lapte praf?

... Datorită mie Amazonul se varsă în Marea Moartă, iar Oceanul de la Nord de Sud a înghețat conform instrucțiunilor mele. Recent am reușit, prin inteligența mea scăpărătoare, să obțin lapte praf din vaci cărora le dau drumul din avion și se fac praf... și să sparg lemne cu paiful de gălbează... Am condus conducerea Palilulei. Sînt *nemuritor*! (I se pune un junghi în spate)...

NEBUNUL: Am auzit. Corpul tău se va conserva. Se vor face din el conserve de porc afumat.

PAMPOLINN: (Impacientat) Vă rog să luați o pauză de un sfert de oră. Mă duc la W.C. -u-.

PAMPOLINNA: Succes!

PAMPOLINN: Voi continua discursul după aceea.

NEBUNUL: (Ironie) Vai, abia așteptăm. Ce ne-am face noi fără atîtea vorbe goale?!

PAMPOLINN: (Nebun-ului) Eu fac pe mine și tu mă bruiezi?

NEBUNUL: NIMIC NU POATE FI NECRITICAT! deci nici conducătorul...

PAMPOLINN: Am să-ți succesc gîtul ca la puiul de găină!

[Ia un pui mărișor de găină, viu, și-i sucește gîtul — cu multă cruzime și sînge rece — omorîndu-l. Apoi l-aruncă în mijlocul scenei. Picături de sînge. După care se năpustește asupra Nebun-ului începînd să-i care la pumni și picioare pe unde nimerește. Nebunul nu zice nimic, nici cel puțin nu se apără, ci se chircește pînă cade la pămînt.

Bătându-l măr, Pampolinn se rănește la mîini de-atîtea lovituri. În tot acest interval exclamă către Nebun]

PAMPOLINN: Neobrăzatele, cine ți-a permis să crești mai înalt ca mine? (Nebunul cade la podea, ca la box)

Așa zic și eu respectul pe care mi-l datorezi!

Îți interzic să mai crești!

(Lovit mai rău la mîini) -ndrăznești să dai în mine?

Să mă lovești la mîini și la picioare? De ce opui rezistență?

(De fapt Nebunul nu opune nici o rezistență)

NEBUNUL: (Mirat)...Îmi cer scuze Seniore că v-am lovit!

PAMPOLINN:(Coleric) Acum îți sucesc gîtul ca la puiul de găină. [Se-ndreaptă spre Nebun, îi prinde capul între mîini și i-l întoarce într-o parte — scenă metafizică: deci i-a sucit gîtul și Nebunului —. Nebunul va juca pînă la sfîrșitul piesei în această postură. (Iată-mă așadar transformat într-un autor-criminal! (la fiecare reprezentație să sucești baroar capul unui pui de găină!...))]

CONSULICĂ: (Către Nebun) Măi omule măi, ai rămas într-o parte!

NEBUNUL: Mi-ați făcut un serviciu prin acest deserviciu!

[În sfîrșit, lăsîndu-și coroana sa regală pe tribună, Pampolinn intră într-un W.C.-u public. Se aud cufureli și zgomot de apă.]

CONSULICĂ:(Adresîndu-se publicului) În acest closet s-a rahat Marele Senior Pampolinn. Deci să-l decretăm *Monument de artă!*

NEBUNUL: Dar Arta a fost deja castrată de Pampolinn!

CONSULICA:... Fie atunci ca W.C.-ul cu pricina să fie declarat *monument istoric*

AGENȚII: Magnifică idee!

CONSULICĂ: Să păstrăm la Muzeu marele crăcat al lui Pampolinn!

AGENȚII: Trăiască și-nflorească scumpul crăcat al Seniorului Nostru!

NEBUNUL: Caca - maca!

[Intră un cline jigărit dar dresat, care are în coadă legat un covrig, ia coroana în gură, apoi iese cu ea.

Pampolinn iese închizîndu-se la pantaloni și nu-și găsește coroana.]

PAMPOLINN: M-au mazilit! Mi-au luat toată puterea! Încercare de lovitură de stat?... Care-i animalul care-a cutezat, a avut intenția?

[Pauză. Poporul pleacă. Apar Agenții cu Cîinele de zgardă și coroana în mînă.]

AGENTUL H₂S²: Cîinele acesta, Seniore, pe care l-ați omenit cum se cuvine, a-ncercat să vă detroneze, să vă fure coroana...

PAMPOLINN: Nesimțitul! Lacomul de putere!

AGENTUL S²H₂: În mod cu totul neintenționat a avut această intenție.

PAMPOLINN: Educați Cîinele în spiritul Organizației noastre, a crescătorilor de vite!

[Agenții ies cu Cîinele care latră de cîteva ori pe scenă.]

(Către popor) Așadar vă disprețuiesc că voi nu sînteți ca mine. Mă scuip pe voi, mă piș pe voi, mă cara pe voi, putorilor!

(Scoate penisul și urinează pe scenă, stropind chiar și unii spectatori din primele rînduri.

Este foarte posibil ca scena sau personajul Pampolinn să fie fluierați. Cu cît piesa va fi mai mult și mai intens fluierată huiduită ca la meci, cu atît trebuie considerat succesul mai mare — în special al actorilor — care au știut să intre în pielea acestor (non) personaje atunci cînd era nevoie, și să se distanțeze de ele cînd atmosfera o cerea.)

[Din sală vine cu un buchet de flori Băiatul care- aduce flori. El pornește în momentul în care Pampolinn își declama ultima frază ("Așadar vă disprețuiesc că ...") și ajunge pe scenă cînd Pampolinn urinează.]

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Stimate D-le (numele actorului Pampolinn), în semn de aleasă prețuire din partea publicului vă aducem aceste garoafe...

ACTORUL PAMPOLINN: Idiot ordinar, tembel astronomic, pampirist cortist, păi acu'ți-am spus eu!?... La sfîrșitul spectacolului, prostie omenească!

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: (Arătînd la garoafe) Sire (Numele actorului Pampolinn), mai îmi trebuie trei gologani că nu-mi ajung de ambalaj, să iau un celofan ca lumea...

ACTORUL PAMPOLINN: (Luîndu-se cu mîinile de păr) Plotogar de mitocan, bimbimpan, mă făcuși de ris în fața spectatorilor că-mi dau singur flori...

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Iertare, Senior (Numele actorului Pampolinn)!

ACTORUL PAMPOLINN:...Vezi c-acu pun călăul să-ți taie boșogii! Profiterol că joc rolul unui tyran: craț praț braț haraistas — ai rămas fără cap... fără capac...

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: Iertare. senior Pampolinn...

PAMPOLINN: Marș jigodie-mputită ordinar! Dinar vrei, ai?

BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI: (Plecînd în sală cu flori cu tot)... N-am!

PAMPOLINN:Înainte marș! Tot înainte! Marș!... Pat's-cinci!

... Pat's - cinci! (Îi dă un șut în fund)

[Băiatul care-aduce flori iese în pas de defilare, încercînd zadarnic să facă cinci pași în timp ce Pampolinn numără "pat'ș - cinci", împiedicîndu-se.]

PAMPOLINN: Patru or cinci fac patrușcinci.

CONSULICĂ: Patrușcinci, dacă ordonați Dvs.

PAMPOLINN: Ordon ca de azi înainte, paraistasui mă-si, unu și cu unu să facă brînză...

CONSULICĂ: Să trăiți! atîta fac. Am să le comunic.

PAMPOLINN: Cui?

CONSULICĂ: Lui Unu, și lui Unu.

PAMPOLINN: Bravo! Te avansezi ca Împielîțat de carconat... Să facă și miere de trîntori!

CONSULICĂ: Să facă dictatore, sînt de acord!

B(5). MASA

PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNUL, AGENȚII

[W.C.-ul se transformă treptat în restaurant. Instalatorii vor lăsa circa o jumătate de minut cele două firme împreună. "W.C. RESTAURANT"

apoi firma W.C.-ului va fi scoasă. După un amestec de mirosuri (de cîșet și de bucătărie) va rămîne doar ultimul: mîncăruri proaspăt gătite.]

PAMPOLINNA: Pregătirea pentru masă!

CONSULICĂ:

Meniul Împăratului

Dimineața cînd se trezește, Marele Senior Pampolinn
ne mîncîcă sufletul... cu lapte și miere...

La prînz ne mîncîcă zilele... cu salată de salată.

Seara ne mîncîcă fripti... în untură de crocodil și sos
de hipopotam.

NEBUNUL: Sos de hipopotam? Ahăăă, să am eu asta, aș fi...
boier!

AGENTUL H_2S^2 : Nu ți se permite să fii boier... poate oier...

NEBUNUL: Pentru mine ar fi un sentiment nobil.

AGENTUL S^2H_2 : Ce nobil domne? sentiment pampolinn!

NEBUNUL: Voi face o plîngere.

AGENTUL H_2S^2 : Nu este recomandată înainte de masă. Mai
degrabă un surîs către Pampolinn. Este chiar indicat.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

AGENTUL S²H₂: (Către Nebun) Nu știi că dacă scuipi în sus, tot în cap îți cade?!

CONSULICĂ: După fiecare masă Pampolinn se relaxează și patinează pe creierii noștri... Apoi ne calcă pe timpane cu bocancii de sky, iar noi sîntem foarte mîndri și canceroși...

AGENTUL H₂S²: Nu-i adevărat, șeful nu mănîncă, șeful se hrănește...

NEBUNUL:... se hrănește cu viețile noastre...

AGENTUL S²H₂: Șeful nu doarme niciodată, șeful se odihnește...

CONSULICĂ: Meniul Poporului:

Poporul mănîncă zilnic răbdări prăjite... cu măsline de capră și găinaț în ploaie...

NEBUNUL: A-nceput de ieri să cadă

Un palillulean pe stradă

Cu șapca goală-n mînă

Nemîncat de-o săptămînă.

Ar citi, n-are lumină,

Ar dormi, n-are căldură,

Ar fugi, n-are benzină...

AGENTUL H₂S²: În timp ce Pampolinn mănîncă numai cu gura, poporul mănîncă cu ochii...

NEBUNUL: Păi sigur:

Dimineața: "ce ai"

La prînz: "cumpot"

Iar seara: "gem"

(Către Agenți) V-ați uitat la ăștia (Arată spre Consulică) care ne sfătuiesc să nu mîncăm, că ei au bucele pline?

CONSULICĂ: ... Iar periodic poporul mănîncă bătaie... la cap... cu bătătorul de discursuri ale lui Pampolinn...

NEBUNUL: Mai rău de-așa nu se poate!

PAMPOLINNA: Tu ești pesimist. Fiți optimiști, dragii mei!

CONSULICĂ: (Sărind de la locul lui) Bambina Pampolinna, eu sînt optimist: se poate și mai rău!

AGENTUL S²H₂: Pentru ca totul să *pară* dintr-o bucată, totul să *mară*, să *gutuie*, să *rănuie*...

NEBUNUL: Dați-ne și nouă bucate alese. Ne dați, ori nu ne dați?

CONSULICĂ: Nu este permis să vă atingeți de bucatele alese. Acestea sînt bunuri ale întregului popor! care revin Seniorului Pampolinn...

NEBUNUL: Pampolinn ne mănîncă... ne mănîncă... ne mănîncă... în fund...

AGENTUL H₂S²: Și carne este în autoservire?

AGENTUL S^2H_2 : Este amice... este nevoie...

NEBUNUL: Se mai găsesc prin autoserviri: mezeluri de cauciuc, lapte de var, cozonac de zgură...

CONSULICĂ: ... Rețeta pentru Ciorbă de pui: pui morcovi, pui ceapă, pui ardei... și pui nu mai pui, că ai pus de trei ori mai înainte!...

AGENTUL H_2S^2 :... Cu mărar, cu pătrunjel
Cu untură de cățel...

AGENTUL S^2H_2 :... Bagă-n ea bagă-n ea
Macaroane și fidea...

AGENTUL H_2S^2 : ... Nu te da nu te lăsa
Hop - așaaa...

CONSULICĂ: Apoi, un Cozonac de modă nouă
Fără unt și fără ouă.

NEBUNUL: Vai de cozonacul vostru!

AGENTUL H_2S^2 : Și covrigi cu gaură.

AGENTUL S^2H_2 : Gaura de la covrigi se plătește!

AGENTUL H_2S^2 : Nu.

AGENTUL S^2H_2 : Atunci de ce nu se fac covrigi cu gaură mai mare!

NEBUNUL: Păi ce, poporul mănâncă găuri!

CONSULICĂ: Dar așap că cele mai bune produse materiale și spirituale le consumă poporul — prin re p e z e n t a n ț i i săi!

AGENȚII: Am demonstrat empiric că alimentația e științifică.

NEBUNUL: Bine, dar stomacul meu (Pune mîna la burtă) e fără nici o știință!

B (6). MĂREȚELE CONSTRUCȚII

CONSULICĂ, PAMPOLINN, NORODUL, NEBUNUL, AGENȚII,
ORCHESTRA.

[Tribuna cea scundă dinainte va arăta ca o tribună înaltă și prăpădită, din scinduri vechi, creșterea obiectelor în detrimentul ființei umane. Cu cît posedă lucruri mai multe și prețioase cu atît omul devine sclavul lor.]

CONSULICĂ: Atențiune vă rog, Monsieur ul (Citește așa cum se scrie) Pampolinn va avea de sus — jînut (Arată spre cer) un monolog în - te - ri - ori!

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

[Pampolinn urcă la tribună. Se face liniște . Cu gura complet închisă dă din cap, din mâini, face gesturi ca și când ar ține o prelegere. Cam 1-2 minute va dura.]

AGENȚII: Foarte interesant monolog, ne-a plăcut la ambele urechi.

PAMPOLINN: Dă-i cu hau hau, și iar dă-i cu hau hau...

Hau hau hau hau ... hau ... hau ... hau ... hau hau hau ... hau hau hau hau... hau hau ... hau ... hau hau hau

Norodul: (Unii) Meeee! Meeee!

(Alții) Beeee! Beeee!

PAMPOLINN: Să vă devotați mie trup și suflet!

NEBUNUL: Nici trupul, nici sufletul nu ne mai aparțin.

Totul se află în posesia Statului. Ne-au murit și speranțele, ca în infernul lui Dante.

PAMPOLINN: Să fiți de bună credință, eu sînt Dumnezeuul vostru!

NEBUNUL: Putu-ți Dumnezeu mă-ti!

PAMPOLINN: Nu există Dumnezeu, eu sînt Dumnezeuul.

NEBUNUL: Eu cred numai în Dumnezeuul meu, nu al altuia...

PAMPOLINN: Să fie clar, chestiunea asta nu vă e prea clară...

AGENTUL H_2S^2 : Asta așa, ca chestie.

AGENTUL S^2H_2 : Ce chestie!

PAMPOLINN: Veți lupta și veți muri pentru mine, iar eu voi sta ascuns în buncăr, iar la sfîrșit Istoria va zice că EU am cîștigat războiul, chiar dacă nu știu nici să trag cu pușca.

NEBUNUL: Voi, adică tu, știți doar să trageți... mița de coadă!

PAMPOLINN: Eu decît comand... Faceți măi!... Trageți hăi!...

Munciți proștilor!...

NEBUNUL: E ușor să dai ordine, e mai greu să execuți.

AGENTUL H_2S^2 : (Către S^2H_2) Ți se pare bună politica pe care o aplică Pampolinn?

AGENTUL S^2H_2 : E bună...

NEBUNUL: ... pe varză!

AGENTUL H_2S^2 : Desigur, e bună...

NEBUNUL: ... de aruncat la gunoi! (Pauză)

Pampolinn ăsta reprezintă PROSTIA ÎN CEL MAI ÎNALT GRAD DE EXPRIMARE.

PAMPOLINN: (Inocent) Nu mă pot lăuda că aș fi chiar așa, dar oricum mă apropii...

AGENȚII: Pampolinn doar are salariul cel mai mare.

NEBUNUL: Păi nu știți?... Prostia se plătește scump!

PAMPOLINN: Tot poporul va învăța să solfegieze, să acompanieze. O să vă dau și instrumente muzicale. Eu voi da tonul... Va trebui să-mi cîntați în strună!

[Orchestra va solfegia ceva confuz. Pampolinn va lălai ca un afon, tare, iar ceilalți îl vor acompania prin bătăi din palme, din picior sau cîntînd:

"Ia porumbu na coceanu
Dă-i cu druga sparge geamul
Pulabadim Pulabada
Pulabadim Pulabada"...

PAMPOLINN: Asta-i muzica ce-mi place!...]

Ne dezvoltăm impetuos în toate direcțiile: la stînga-mprejur și-napoi, la dreapta și la fund...

NEBUNUL: A fi multilateral dezvoltat înseamnă a ști cîte ceva din toate domeniile, pînă ajungi să nu știi nimic din nici un domeniu!

PAMPOLINN: La noi nu există șomeri...

NEBUNUL: ... ci personal neîncadrat în muncă....

PAMPOLINN: La noi nu există foamete...

NEBUNUL: ... ci oameni nehrăniți...

PAMPOLINN: La noi nu există biruri, nu există impozite...

NEBUNUL: ... ci taxe, dări, cotizații...

PAMPOLINN: La noi totul este benevol...

NEBUNUL: ... în sensul benevol-obligatoriu...

PAMPOLINN: La noi nu există analfabeți...

NEBUNUL: ...ci persoane cu diplomă care nu știu să scrie, nici să citească — dar știu să conducă, să poruncească!...

PAMPOLINN: La noi nu există crime, furturi...

NEBUNUL: ... ci omucideri, delapidări...

PAMPOLINN: La noi nu există tîrfe...

NEBUNUL: ... ci femei de moravuri ușoare...

PAMPOLINN: La noi nu există minciuni...

NEBUNUL: ...ci neadevăruri...

(Visător) "La noi sînt codri verzi de brad

Și rîuri de mătase

La noi atîtea doruri sînt

Și-atîta jale-n casă..."

PAMPOLINN: Deci sîntem o nație superioară!

NEBUNUL: Fița-r nația a dracu!

PAMPOLINN: Organizația noastră, Crescătoare de Vite — de muncă și de muls — , forță conducătoare în Palilula, este superioară celorlalte organizații din Univers.

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL: (Despre Pampolinn) Unii șefi mai obiectivi, văzînd dezastrul la care au adus ei lumea, și-ar da cel puțin demisia dintr-o funcție în care sînt incompetenți, dar ăsta se încăpățînează, ba mai mult: se urcă pe ulucă și mai și cîntă... cu - cu - ri - gu cu - cu - ri - gu!

CONSULICĂ: Știți... Majestate,... din punct de vedere tehnic ei ne depășesc...

PAMPOLINN: Chiar dacă ne depășesc tehnic, societatea noastră este mai tehnică decît a lor.

CONSULICĂ:... Și ei au o democrație mai largă.

PAMPOLINN: Nu-i nimic. Și voi sînteți liberi să fiți sclavi!

Să munciți să vă spetiți!

CONSULICĂ: Producția marfă a lor avansează în ritm rapid.

PAMPOLINN: Nu contează. Și producția noastră avansează înainte.

NEBUNUL: ... Ne fudulim ca capra rîioasă care stă cu coada-n sus! (Ridică degetul arătător imitînd coada caprei.)

PAMPOLINN: (Către Consulică) Vă recomand să întăriți critica la adresa celorlalte organizații, societăți!

CONSULICĂ: (Sfios) Dar Seniore, ce să criticăm? să-i criticăm că o duc bine??

PAMPOLINN: Nu este bine că ei o duc bine...

(Tresărind) Am a aduce o critică Radio - Televiziunii și paraviziunii: ieri, timp de 5 secunde, nu s-a vorbit deloc de mine...

Deci am arătat aici foarte clar că la toți indicatorii societatea noastră este mai superioară decît celelalte societăți!

(Pauză).

Vă vorbesc acum despre *mărețele construcții* din țara noastră (În acest moment se dărîmă o parte a tribunii la care pleda)...

NEBUNUL: (Lui Pampolinn) Nu mai vorbi că faci praf!

[După cîteva secunde un nor de praf se ridică din direcția lui Pampolinn și se răspîndește înspre popor. Se aud unii tușînd, alții înecîndu-se.]

PAMPOLINN: Tot ce s-a realizat s-a realizat numai datorită mie (Se bate cu pumnii în piept), tot ce nu s-a realizat nu s-a realizat numai din cauza voastră! (Îi arată cu degetul)

(Pauză)

... Vă vorbesc despre *nivelul înalt de trai* al populației.

CONSULICĂ: O legendă din străbuni povestește cum că un avion americanesc chiar s-a prăbușit deasupra Palilulei — lovindu-se de nivelul nostru înalt de trai...

PAMPOLINN: Trebuie să avem și nivelul politic ridicat.

AGENTUL H_2S^2 : Mie mi s-a sculat nivelul.

AGENTUL S^2H_2 : Și mie.

NEBUNUL: Nici mie.

CONSULICĂ: Nivelui 11 vom ridica la toată lumea... cu macaraua.

PAMPOLINN: Vă vorbesc despre viitorul nostru luminos...

(Inopinat până de curent atît pe scenă cît și în sală.

Întineric beznă timp de 15-20 secunde cînd sala începe să se foiască.)

CONSULICĂ: Recent, Seniorului Pampolinn i-a fost decernat Premiul internațional "Bronzul de aur" pentru propagarea întinericului cu viteza luminii...

AGENTUL H_2S^2 : Cîți concurenți au participat?

CONSULICĂ: A fost un singur concurent, Pampolinn, dar s-a clasat pe locul doi.

PAMPOLINN: Avem o concepție înaintată...

NEBUNUL: ... în mizerie...

PAMPOLINN: ... despre lume și viață.

NEBUNUL: Noi ne dezvoltăm numai cu gura, cu palavre...

PAMPOLINN: Avem cea mai înaltă rață... ăă... rată... de dezvoltare din lume... și ne dezvoltăm în continuare...

NEBUNUL:(Arătînd spre podea)... în jos! ... Am ajuns la marginea prăpastiei...

PAMPOLINN: ... Și mergem mai departe (Gesticulînd cu mîna)...

NEBUNUL: Săriți! Ne prăbușim! (Se aude o căzătură, cu ecou, într-o prăpastie)

PAMPOLINN: (Arătînd cu mîna întinsă spre prăpastie, pe care de fapt el n-o vede)... Înainte!

(Se aud căzături multe, lovituri, vaiete)

NEBUNUL: Păi sigur, dă-i înainte ca un bou!

PAMPOLINN:... Tot înainte!!!

C (7). METAMORFOZE. COADA.

RADIOUL, VOCILE, COMANDANTUL → VÎNZĂTORUL →
POPA → NAȘUL → BALERINUL, PAMPOLINNA, NEBUNUL,
ORCHESTRA (DIRIJORUL).

[Scena începe cu vocea Comentatorului - Radio care descrie — în sunete de fanfară — *plutonul de defilare al oamenilor muncii*, pluton pompos dar ordonat, ostășesc.

Pe măsura deplasării, acesta se va dezorganiza, dezintegra continuu, se vor adăuga noi persoane pe margini: toți deplasându-se sub formă de grămadă (!); personajele vor purta plase goale și borcane goale, în mâinile goale vor avea cartele. Treptat plutonul devine o coadă lungă și stufoasă la lapte, pîine sau carne: dezordine, fluierături, țipete, înjurături (muzică de jazz destrăbălat, în surdină); copii, bătrîni, plîsete vor întregi atmosfera. Apoi coada se va transforma într-un cortegiu funerar cu preoți, persoane în doliu, bocitoare electronice, și un sicriu pe care scrie: ION DREPTATE; muzică de înmormîntare. În final acest cortegiu se va converti într-o odă a bucuriei inconștiente, lumea cîntă, rîde și joacă de mama focului, ca isterică, fără să-și dea seama de ce. Apoi totul se transformă într-un balet grotesc.

Aceste metamorfozări vor fi făcute gradat, ca un lucru obișnuit. Este de fapt o autodistrugere semi-inconștientă. Pampolinn se schimbă din Comandant militar în vinzător la alimentară, apoi popă, și în cele din urmă... naș la horă-n sat, balerin caraghios.

Pentru a sugera mișcarea se poate deplasa decorul din spate, actorii pe scenă mimînd doar...

Personajele nu vor auzi Radioul. (Presupunem că acțiunea se petrece în aer liber, iar publicul din sală se află într-o cameră unde aude altă Radioul dar poate asista și la manifestarea de afară. La început vocea Comentatorului - Radio este întreruptă de replicile mulțimii, apoi rolurile se inversează: Radioul, fiind în contratimp cu mulțimea, transmite lozinci.

Este o intersecție de dialoguri care se înțeapă reciproc. Vocile vor fi diferite ca timbru, înălțime, intensitate spre a putea fi distinse. Se consideră că Radioul merge permanent, dar din cauza mulțimii de pe scenă, publicul din sală nu îl aude decît fragmentar.

Autorul nu are nici o viziune asupra decorului; acesta poate fi în mod paradoxal, primitiv și modern, vesel și trist, blînd și agresiv, etc. în același timp, stilizat...

Sarcina aceasta va reveni deci regizorului.]

RADIOUL: Cu ocazia Sărbătorii Naționale a Palîllulei va avea loc în Piața Progresului din spate o mare demonstrație a oamenilor muncii, ca un omagiu adus conducătorului iubit, Palîllulei noastre, Organizației din Pațagonia, limbii păsărești care e dulce și gustoasă și pe gît alunecoasă... Băieți și fete de la orașe și sate, făcînd parte din Uniunea "Tînărul Pampolinnist", cu buchete de flori, simbol al gingășiei și frumuseții, purtînd pancarte și alte lozinci și lozincuțe (Într-adevăr, se observă pancarte în mîini, pe cap, pe

piept, pe fund...) defilează prin fața tribunei oficiale. Se intonează cîntece patriotice, revoluționare... (Se aud Hei rup!... Hei rup!)

COMANDANTUL: Stîng!... Drept! (unii fac un pas cu dreptul, alții se opresc în poziție de drepti, apoi pornesc împinși din spate de ceilalți)... Stîng!... Drepti! (Același joc)... Stîng!... Drepti! (Idem)... Înaiiii - te marș!... (Apoi vrînd să se răzgîndească) Înapoi... (Unii o iau înainte, alții înapoi. Se ciocnesc. Harababură.) Înapoi comanda, marș înainte! (Același joc: cei care o luaseră înainte o iau acum înapoi, și invers)... Marș!... Marș n-auzi?... Niii! (Ca la cîini)... Niii!...

[Voci din mulțime.]

VOCEA 1 (unul cu ochelari de cal): Dă-l afar din formație! nu ține cadența...

RADIOUL: Îndeplinindu-vă această îndatorire cetățenească, răspundeți sprijinului lucrătorilor, cerințelor dezvoltării economiei patriei, spre binele tuturor, al întregului popor!...

VOCEA 60: (Către Cel cu ochelari de cal) Vezi-ți mai bine de miopia ta!

RADIOUL:...Muncitorii în fabrici, țărani pe ogoarele patriei, cu hărnicia lor caracteristică, neprecupețind nici un efort în sporirea continuă a înavuțirii sociale, în grija pentru păstrarea avutului obștesc; acest avut obștesc ne aparține, tuturor, adică nimănui în mod special!...

VOCEA 2: Ia uite-l și pe-ăla! nu păstrează ritmul.

RADIOUL:... O splendidă demonstrație de vigoare și tinerețe...

VOCEA 41: Scoateți-l din rînd!

RADIOUL:... Obiectiv prioritar în reducerea cheltuielilor materiale...

VOCEA 92: Toarș Comandant, m-a lovit la genunchi!

VOCEA 93: Minte dom'le, mănîncă rahat!

VOCEA 92: Ba el mănîncă cu gura plină!

COMANDANTUL: Continuați!

RADIOUL: ... Aprovizionarea populației din Capitală cu cele necesare hranei...

[Apar persoane pe delături formînd o coadă la alimente.]

VOCEA 20000: Stai cucoană, că nu iau nimic!

RADIOUL:... Livrarea ritmică la fondul de stat a tuturor produselor agricole-obligație socială de maximă responsabilitate...

VOCEA 41: Da ce faci cu sticlele alea goale în sacoșe?

(Se aud zdrăngănind sticle goale)

RADIOUL:...Dovada îndeplinirii și depășirii planului - criteriu de apreciere a activității Organizației...

VOCEA 20000: Nu sînt ale miele!

VOCEA 57: Și ce cauță în mină la d-ta?

VOCEA 20000: Nu știu dom'ule.

RADIOUL:... Avem cetățeni bine pregătiți, buni specialiști, cu o concepție înaintată despre lume și viață...

VOCEA 106: O să te lingi dumneavoastră pe bot, de lapte!...

Că n-o să mai apuci nimic!

RADIOUL:... Rezultate care bucură învățăminte care îndeamnă la o activitate mai eficientă în toate domeniile...

VOCEA 108: Dă-l dracu de smintit! (se aud cîteva lovituri de pumnă. O femeie țipă.)

VOCEA 73: Faceți loc... un copil c-o mamă-n braț!

VOCEA 55 (O femeie): Dați-mi trei litri.

VÎNZĂTORUL: Nu dăm decît doi.

VOCEA 56: Dacă nu dați voi, dăm noi! (Îi dă un ghiont lui 55. Scandal)

RADIOUL: ... Se îmbunătățește mereu viața de Organizație, se promovează un stil de muncă dinamic (Doi inși se bat de-a binelea: box!), de angajare îndrăzneță — ca o preocupare permanentă a organelor de resort...

VOCEA 55: Adică cum, stau toată săptămîna la servici și nici duminica nu pot să iau?...

VOCEA 112: Noi ne facem că muncim,

Ei se fac că ne plătesc!

RADIOUL:... Concepție novatoare de o valoare colosală...

VOCEA 113: Și timpul trece.

Leafa-mi merge

VOCEA 55:... am mai făcut și-o droaie de copii!...

VÎNZĂTORUL: Ce, ți i-am făcut eu? (Risete)

VOCEA 299: Nu se știe, că mamă e numai una, tați sînt mai mulți!

VOCEA 293: Copii, salutați pe toți bărbații, nu știți care e tatăl vostru!...

VOCEA 55: (Către copii) Plîngeți mă, hai, să vă audă! Că dacă nu, vă las aici, să vă dea el deminare! (Le dă cite una la popou. Copiii încep să chirăie în cor: mai tare, mai încet — la comandă. Dirijorul îi conduce cu bagheta. Unii suspină.)

RADIOUL:... Bărbați, femei, copii mulțumesc din inimă guvernului pentru bucuria de a trăi în acest minunat colț de lume paradisul din întregul Univers...

VOCEA 152: Nu-i da domne, că-l bea!

VOCEA 293: Dă-i domne, dă-i la moacă!

RADIOUL:.... O nouă și importantă etapă pe calea progresului și civilizației, a înfăptuirii programului neabătut...

VOCEA 55: Bă, tu vezi-ți de coada ta!

RADIOUL: Rolul vizionar al organizației noastre...

VOCEA 56: Aveți brânză?

VÎNZĂTORUL: Aici nu avem *carne*; în partea cealaltă *nu este brânză!*...

VOCEA 56: Dar cartofi aveți?

VÎNZĂTORUL: Da.

VOCEA 56: Atunci dați-mi și mie o jumătate de marmeladă...

VOCEA 483: Fă, aia fără basma, treci la spate!

VOCEA 490: Nu cumpăr nimic, stau și eu lângă bătrînu cu baston, să-i țin de urît.

(Se aud cîteva tuse de moș)

RADIOUL:.... O îndatorire înaltă de răspundere față de societate, față de strămoșii noștri...

VOCEA 483: Ține-i mai bine de frumos te rog, afară!

VOCEA 301: Ce-ai neică, cu ea? Mă ține și pe mine de baston(!).

RADIOUL:.... Noi expresii ale interesului major, ale aprecierilor manifestate în numeroase continente și contingente față de Sfatul Înțelept al bătrînilor, față de contribuția teoretică în practica agricolă a Regatului Palilula la abordarea creatoare a problemelor existente între Statele Unite Sovietice Socialiste și Uniunea Republicilor Americane.

VÎNZĂTORUL: Baliverne!... Cartela matală e veche.

VOCEA 1986 (Un Tinăr): Ce faceți aici?

VOCEA 1985 (Alt Tinăr) : Coadă la carne.

RADIOUL:.... Tinerii, participanți activi la realizarea obiectivelor celui de-al 999-lea Congres de-o importanță covârșitoare...

VOCEA 1985: Dar d-voastră?

VOCEA 1986: Facem pe noi de necaz că pierdem orele pe la cozi în loc să citim o carte...

Facem urină, materiale fecale...

RADIOUL:.... S u p l i m e n t a r cît mai multe materiale necesare economiei naționale...

VOCEA 15000: Vă rog să-mi permiteți să intru în față, sînt gravidă.

VOCEA 12003: Ce, ești gravidă cu mine?

[Mai multe voci rîd.]

VOCEA 286 432 (Un pici): Nene, dă-mi și mie un miligram de carne!

VOCEA 100000: Treci la coadă, puță!

VOCEA 286 432: Mie încă nu mi-a crescut coadă nene, că eu sînt mic.

RADIOUL:... Formarea tinerilor pentru muncă și viață, mai ales pentru muncă...

VOCEA 43: Dați-mi vă rog un centimetru de pîine!

VOCEA 152: Fiți atent că ăsta e șmecher. Nu-i dați pîine c-o halește!

VÎNZĂTORUL: Este... Nu mai este... S-a terminat... Este... Nu... Ba nu...

RADIOUL:... Oamenii muncii răspund afirmativ la îndeplinirea datoriei...

VOCEA 300 123: Ce se vinde aici?

MAI MULTE VOCE: Nu știm nici noi, așteptăm.

VOCEA 300 123: De cînd așteptați?

VOCEA 90 909 (O bandă): De anul trecut. De anul trecut așteptăm...

RADIOUL:... Participare plenară, entuziastă, a vîrstnicei generații la înfăptuirea neabătută a înțeleptei aprovizionări a populației...

VOCEA 100 001: Poate se bagă ceva!

VOCEA 86 520 (O adolescentă): Ce să bage, că nu mai au ce!... nu mai au cu ce!...

VOCEA 300 123: Și dacă n-o să fie nimic?

VOCEA 100 001: E, nu e, omu e dator să-ncerce...

RADIOUL:... Gîndire și acțiune originală, cutezătoare, dinamică, de amplu și profund ecou mondial...

VOCEA 100 002 (Pasă-mi-te scriitor): En attendant Godot!...

VOCEA 300 123: Și ce credeți că vine?

VOCEA 100 001: Poate e pe vine!

RADIOUL:... În slujba intereselor supreme ale întregului neam!...

VOCEA 300 123: Și dacă n-are vine?

VOCEA 100 001 (Posibil să fie vreun pensionar): Atunci îmi iau scăunelul și mă așez la această mare coadă...

RADIOUL:... Deplină angajare, maximă responsabilitate în participarea tuturor la această mare adunare populară, ale cărei rînduri sînt în continuă creștere...

VOCEA 9131 (O babetă):(Văitîndu-se) Au! Au! Au!

RADIOUL:... Sintem gata să răspundem cu veselie înaltelor comandamente ale prezentului...

VOCEA 9130: Ce-ai țapo?

VOCEA 9301: M-a lovit fiule... soarta!

VOCEA 18020: Au, îmi vine rău!

VOCEA 9131: Mă sufoc... Salvați-mă!... Mi se-apropie sfârșitul...

RADIOUL:... Sensul major al vieții...

VÎNZĂTORUL: La noi găsiți pine neagră și cu coadă...

VOCEA 8 007 (Un bărbat): Nu mă-nghesuiți că sint boțos!...

Nasc... Mi-am luat concediul de paternitate...

(Rîsete)

RADIOUL:... Măsuri energice pentru ducerea pînă la finis a sarcinii pe care o avem fiecare...

VOCEA 777 (diavolul): Ce naști camarade?

VOCEA 8 007: Nasc... o idee...

RADIOUL:... Idei forță ale devenirii proletare...

VOCEA 777: Ai aprobare?

VOCEA 8 007: Ce aprobare?... N-am nevoie!

VOCEA 777: Și nu ți-ai luat încă zilele?

VOCEA 8 007: Ia uite băăă, am uitat!

RADIOUL:... Să treacă din plin, cu toate forțele, la executarea directivelor date...

VOCEA 777: Luați-le!... Umflați-le!...

RADIOUL:... Iată grija deosebită pentru formarea omului nou...

VOCEA 8 007: (Ca un urs) Mor mor!... Ajutor!... Moor!

RADIOUL: ... Trăim stăpîni pe destinul nostru...

CEILALȚI: Nu muri! Te implorăm, nu muri!

VOCEA 777: Ssst!... Liniște!

RADIOUL:... Vorbește Istoria...

VOCEA 8 007: Am murit!... Gata!... Însmormîntați-mă!...

[Se schimbă decorul. Sumbru. Toți cerniți. Popa în frunte. Jelituri. Muzică macabră. Sicriul.]

POPA: Iartă-i doamne nevinovăția!

VOCEA 101 (Bocitoare): O-oa-ne! I-oa-ne!

(Pentru sine) A murit I-on...

POPA: (Pe nas) Și se va duce într-o lume cu multă verdeață...

NEBUNUL: Ia ascultă părinte, dar o lume cu multă carne nu există?... că de verdeață a murit!...

RADIOUL:... Creșterea în ritm susținut a producției vegetale...

VOCEA 010 (Bocitoare): I-oa-neee, I-oa-neeeeee!...

[Se zărește sicriul negru, pe care scrie alb, mare, vizibil publicului: ION DREPTATE]

VOCEA 111 (Bocitoare): Ne lăsași singuri, I-oaaa-neeeeee!...

VOCEA 101: Te băgară în pămînt. I-oaa-neee!... și-acum ne bagă și pe noi!

RADIOUL: Însămînțările de primăvară să se facă în sol fertil, cu ritm intens!...

VOCEA 010: De ce ne părășiși I-oaa-neee?... Nu-ți fu milă de noooi?

RADIOUL: Nici o milă față de buruienile din lan...

VOCEA 111 "(Fredonînd cunoscuta melodie populară)

Mai vino seara pe la noi

Ioneeele draaagă (bis)

RADIOUL:... Economisiți curentul electric, prerogativ major al fiecărui cetățean!...

VOCEA 101: (Fredonînd o altă melodie populară, stil folk)

I-oaa-nee I-oa-ne

Toată lumea doarme

Numai eu nu dorm

De dorul lui I-on

I-oaa-neee I-oa-ne

Toată lumea doarme...

RADIOUL:... Noi stăm mereu treji, la hotarele patriei!...

VOCEA 010: (Cîntînd ca Maria Lătărețu)

Ce se-aude măi neicuță

Joacă hora-n poieniță

Hai neică și noi la joc

Să nu ne lăsăm de loc!

RADIOUL:... O preocupare de înaltă răspundere față de societate, față de viitorul națiunii.

(Radioul își încetează transmisiunea)

[Și se încinge o horă mare ca-n povești. Orchestra acompaniază lăutărește, chiar cu un iz țigănesc. Siciul este lăsat pe jos la-ntîmplare, iar în jurul său, un brîu de sfîrșite călcîiele. Pampolinn și Pampolinna (redeveniți ei înșiși), conduc hora. Din cînd în cînd cimilituri, chiote!... (Nașul Nuntașii sînt îngeri.)

Hora aceasta se transformă treptat într-un balet disgrațios de babe cu sîni lăsați, burtoase, picioare uscate cu varice, păr albit; și moși cheloși, cu barbă-cioc ca de țap, lungă, picioare flocoase și noduroase, scunzi, eventual fără dinți, ori cu ciuperci infecțioase pe piele, pentru a înflora publicul.

Ei vor fi dezbrăcați la slip iar babele la bichini. Vor interpreta un balet modern pe o temă de dragoste(!) încercînd să facă pe tinerii. Este de fapt un spectacol de balet văzut pe negativ! Considerate ca stăpînite de diavol, anti-personajele acestui anti-balet din această anti-societate vor întrupa grotescul și scirba pînă la saturație. De

preferință acești anti-balerini să fie trecuți de 70 de ani, sau ar putea fi niște persoane de la azil: schilози, epileptici în timpul unei crize, născuți cu anomalii etc. pentru a încarna o scenă opusă baletului tradițional: teatru grotesc.

<Balerinii> se vor împiedica și vor cădea de multe ori. (Acesta e iadul pe pământ. — balerinii sînt șchiopi)

O parte a acestui anti-balet se va juca fără muzică.

Personajele se vor mișca dînd impresia că există o muzică pe care publicul nu o poate auzi.

Autorul dorește regizorului mult succes!]

(Primul antract)
PREZENTATORUL, ORCHESTRA

[Cade cortina. În fața ei apare PREZENTATORUL care anunță:]
PREZENTATORUL: Pe durata antractului veți audia un SINGLE dedicat PreaMăritului (În sensul de <mărit prea mult, exagerat> Senior Pampolinn și PreaMăritei Senioare Pampolinn, din ultimul Album best-seller internațional! (Iese)

[urmează cîteva melodii ordinare (!), de bodegă: "Cine-a pus cîrcuma-n drum", "Dă mamă cu biciu-n mine", "Deschide bageo fereastra să-ți dau foc să-ți arză casa" alte melodii cu teme sexi din folclorul neoficial, cîntece țigănești (Gabi Luncă), murdare, lăutărești etc. transmise prin stație, fie interpretate de orchestră]

ACTUL I

[Gongul bate o singură dată. Pe o tăblie se va citi

A C T U L I]

D (8). DECOR FANTASTIC CU PERSONAJE MECANICE
CONSULICĂ, PAMPOLINN, HAMLET AL II - LEA; AGENȚII

[Un fel de teatru postionescian. Cele trei personaje vor executa numai mișcări rigide, de roboți, ca acele unui ceasornic. Hamlet al II-lea este un personaj fantastic.

Decorul va fi format din obiecte (semi) rotunde:

o semisferă avînd în față o deschizătură în formă de arc de cerc (ca navetele spațiale). În fața semisferei este trasat un semicerc AB, al cărui centru O va fi același cu al semisferei. Consulică se

va deplasa încontinuu pe acest semicerc, du-te-vino, de la A la B; în virfurile A și B va face întoarceri la stînga- mprejur ca un militar destoinic; replicile sale vor fi în ritmul pașilor.

Hamlet al II-lea se va afla deasupra, pe semisferă, mișcîndu-și antenele, iar Pampolinn înăuntru, nemișcat, așezat pe un scaun de formă cît mai rotundă.

Consulică și Pampolinn îmbrăcați cît mai fastuos.

În rest scena e goală.

Deasupra semisferei este întuneric, încît Hamlet al II-lea nu se vede.

Prin decor și îmbrăcămintea personajelor, în special Hamlet al II-lea, avem o scenă de teatru S.F.

(De fapt și celelalte scene ale autorului sînt tot S.F. (= Smarandache Florentin)!)

CONSULICĂ: O să mă fac că plouă!... ca să crească recolta...

PAMPOLINN: Cum?... Să plouă fără consimțămîntul meu?... Voi da ordin să dispară norii după cer.

CONSULICĂ: Știți, plouă cu găleata!

PAMPOLINN: Ce vorbești Franz?! Ce e asta, anarhie?... Trădare!... Cum v-ați permis să puneți mîna pe găleată?!

CONSULICĂ: (Intimidat) Știți... Îm... Știți...

PAMPOLINN: Ce să știu? Nu știu nimic! Cine v-a lăsat în magazie la găleată, ca juveții, ca castraveții?...

CONSULICĂ: Noi am luat-o...

PAMPOLINN: Dar cine, impristat parponit, a dat drumu'la apă?

CONSULICĂ: Ăl-de-Sus!

[Un mic suspans, după care reflectoarele luminează pe Hamlet al II-lea: un individ în costum de astronaut, cu cască pe cap din care mai multe antene etc. (ca-n romanele Science-Fiction).]

PAMPOLINN: Bă, ăl de sus, ia dă-te-n moaș'ta pe gheață jos!... că-ți sparg creierul din buricul stîng...

HAMLET AL II-LEA: ...?! (Nu vede, n-aude, nu răspunde)

PAMPOLINN: (Către Consulică) Ordon să se oprească ploaia și să nu mai revină decît atunci cînd șiretul de la bocancii mei va fi mai șiret decît toate șiretlicurile.

CONSULICĂ: Ploaio, oprește-te, temperează-te, termină-te!...

HAMLET AL II-LEA: (Cu o voce de robot)... m-am terminat!

(Simulează încheierea la pantaloni)...

PAMPOLINN: ...Calmează-te, farfurează-te, pricindează-te.

HAMLET AL II-LEA: ... mă calmez, mă farfurez, mă pricindez...

CONSULICĂ: (Foarte mirat, către Pampolinn) Ia uite domnule, ploaia nu vrea s-asculte! Parc-ar fi de capul ei!

PAMPOLINN: Ce e aia, ce plouă fiecare cînd vrea și ce vrea?... Dacă nu va înceta pînă număr la patru i se va lua scara... ca să cadă... din pod.

PLOAIA: Pic, Pic, Pic, Pic... (Va trebui ceva natural care să ude actorii; o stropitoare cu apă sub formă de sferă, de exemplu, în mîna ălui de sus(Teatru real).)

CONSULICĂ: Fiți atent Domne, nici nu se sinchisește!

PAMPOLINN: Băgați-o la ocnă! Troscoliț-o! Căsăpiț-o! Behăiț-o! Ristoniț-o!

HAMLET AL II-LEA: ... mă troscolez, mă căsăpez, mă aiurez...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Ai înțeles?

CONSULICĂ: Mda (Pauză)

(Pentru sine) Cum să bag ploaia la ocnă?... Cine dracu-a mai auzit?... (O străfulgerare) Aaa, ba nu... ahaa... fac o gaură într-o galerie prin care să intre ploaia... O idee extraordinară!

PAMPOLINN: Înțelesit-o? Executașit-o?

CONSULICĂ: Către Hamlet al II-lea) Cum te cheamă, Pișan-jos?

HAMLET AL II-LEA: Pe mine mă cheamă Piulă P. Piulă.

ACTORUL PAMPOLINN: Dar în distribuție parcă scrie Hamlet al II-lea?

ACTORUL HAMLET AL II-LEA: N-are contează!

PAMPOLINN: Căpitane și patrulă, puneți mîinile pe piulă, tăiați-i capul, puneți-i sare!

AGENȚII: (Din culise) Nu-mpărate că ne doare!

CONSULICĂ: Vircolare. Burcolare. C'lare. Lare. Are. Re.

PAMPOLINN: (Către Hamlet al II-lea: Cobori în jos luceafăr blînd...

HAMLET AL II-LEA: ...lasă că cobor în sus.

PAMPOLINN:... Alunecînd pe-o rază.

HAMLET AL II-LEA: ... ce ești nebun-umplut - cu - magiun, vrei să-mi rup mijlocăcarea?

PAMPOLINN: Curaj bărbate de barbă castiliană...

Du-te la oștire pentru țară mori...

Și-ți va fi mormîntul încornorat de ciori...

CONSULICĂ: Dar ce-a făcut, prea mărită Mărie a ta?

PAMPOLINN: S-a pișat în sus! Tuuur... Tuuur... Tuuur... Tuuur-ruuu...

CONSULICĂ: Vai ce neascultare! (Către Pampolinn) Ascultă-l, pre-luminate întunericos!

PAMPOLINN: (Către Hamlet al II-lea) La ce materie, dromader acvatic, preferi să te-ascult, eu, cel mai modest emfatic din Palillula?

HAMLET AL II-LEA: ... îți cer ascultare, mare senior pampolinnist...

PAMPOLINN: Hai cere...

HAMLET AL II-LEA: ... iată ce ascultare îți cer...

PAMPOLINN: Ia...

HAMLET AL II-LEA: (Vorbire fără intonație, fără pauze, monotonă, robotică)... a fost odată o capră cu trei iezi făcuți cu creangă și într-o zi scușița roșie plecă de acasă și-i spune bunicuțe-i trei iezi cucuieți ușa mamei descuieți aaa nu e asta mă măicuța zise contele și mai luă o gură de vînt atunci vînătorul luă pușca și o puse la ochi trase și-i sări ochiul de sticlă și-i sări ochiul pînă se lovi de o sticlă lupul văzînd aistă treabă se duse la un fierar să-și mai ascută glasul și atunci nina cassian refuză invitația refuzată de autorități de se rendre à l'étranger și vînătoru făcu o masă mare din scîndură de brad proaspătă și invită la masă pe lup să se îndestuleze și numai ce auzi la ușa glasul mamei trei iezi cucuiezi ușa caprei descuieți închise ușa și ce-i fu dat să vadă în fața ochilor?... nimic! pur și simplu un drac de copil se suise în cireșul din fața casei din urmă și culegea să-și umple stînul mai repede las c-o să te-nvăț eu minte nănașule zise capra și mai luă o gură de fin în vremea asta Nică supărat pe o pupăză care-l trezea nevoie mare cu noaptea-n cap își luă într-o zi șapca-n cap și se duse la scorbura dar nu trecu mult și lupul o înghiți pe scușița roșie moș chiorpec ciubotariul și piticii din poveste aleargă să salveze pe albă ca zăpada care făcea antireclamă merelor nu mîncăți mere sar putea să vă rămînă în gît de aceea campania dalas where a fost ucis un președinte kennedy pierdu o mare sumă de \$ chinezi în asia -de-vest-estică atunci făt frumos (către culegătorii de perle culegeți frumos cu f mare S.F.) din lacrimă coborî din copac într-o super daciaford de calibru 3 virgulă paispe și alergă să se bată cu zmeii paralelii dar îi ieși în cale viteazul decebal cu ostașii săi tăie făt frumos capul de sus capul de jos eccetera ale zmeilor dar uită să le taie și coada aștia io trebuie lupului care deschise ușa și mîncă în grabă cei doi iezi cu plîne și usturoi iar ca felul trei răbdări prăjite în ulei de amestec că de floare nu se găsește ia de floare ia prăjite ia de floare ia prăjite aleargă pînă la alimentara din colț rupse eticheta la o sticlă de țuică americano-americană și citi pe un afiș remaiem ciorapi femei de nailon sau naideloc pentru că nu există bordele și atunci soarele și onanismul întărește organismul faci la baba meandrele la țigănci sau cotoronji de aceea

gavrilescu cînd se scormoni prin buzunare să plătească biletul de tramvai vai constată că s-a scumpit de trei ori în numai cîteva ore cum e cu puțință cum e cu puțință exclamă prea măritul sultan aladin unde e aladin aici sînt împielitate iar la un semn deschisăi calea și sapropie agale un bătrîn a cărui coaie atîrnau vro cinci ocale tu ești mircea dampărate iami căcatul de la spate eu laș lua măriata dar nu pot de gura ta de aici se observă modestia și curajul domnitorului român care ar vrea să ia căcatul acestuia dar este împiedicat de turci cu o funie groasă dar abu hassan învățase multe din astea și întro zi veni la el chiar sultanul harun al rachid bună dimineața soare hai ku minen lumea mare unde este sora ta este în ogradă taie un om ce? taie un om lemne și îl supraveghează uraaa uraaa trăiască gîștele coanei pipa Uraa trăiască pipa coanei pipa trăiască de trei ori: trăiască trăiască trăiască (gata acum poasă moară ca trăit de trei ori) se opinti făt frumos din lacrimă și din toate puturile sale și îl băgă pe zmeu în pămînt pînă la deget șiatunci greuceanu luă buzduganu din cui și îl puse într-un diplomat cu mare diplomatie dar veni rîndul și lui prîslea care păzi cu strășnicie merele conform indicațiilor prețioase și politiciii înțelepte a organizației numai că între timp se puse o ploaie de ziceai doamne ce e aia? e ploaie și se răspundea plouă nu vezi? șa fait rien zise sophie mugnier specializată în dragoste cu furculița și tontu porni în căutarea și de alți proști și găsi unu care băga soarele cu banița în casă.

și uite așa au luptat străbunii noștri eroici cu dare de mină și au ajuns cel mai popor dintre toate popoarele ei șa dau viața și cămașa de pe ei ca noi astăzi să trăim bine și să *navem* de toate.

mihai mihai

călare pe șapte cai

PAMPOLINN: Ce tot bîlmăjești acolo? nătăfleț-fără-baston-în- buzunar.

HAMLET AL II-LEA: m-ați neînțeles cumva scumpe tyran?

PAMPOLINN: Amanu pricepu da nu-nțelegu...

CONSULICĂ: (Lui Hamlet al II-lea) Ai avut neprețuita cînstă de a fi neînțeles de neprețuitul nostru Pampolinn cel prețuit.

PAMPOLINN: Și în final cum s-a înecat Albă ca Zăpada?

CONSULICĂ: Cu grijă...

PAMPOLINN: De ce oare?

CONSULICĂ: De-aia.

HAMLET AL II-LEA:... de brad și de fag...

CONSULICĂ: Ba de mîner...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

PAMPOLINN: (Lui Hamlet al II-lea) Mai repetă o dată basmul începînd cu mijlocul sfîrșitului și urmînd cu prașila de toamnă și semănatul orzului.

HAMLET AL II-LEA: (Cîntînd pe două note doar)
foaie verde lobodă
baba-n cur se piaptănă...

PAMPOLINN: Senzațional!

HAMLET AL II-LEA:
foaie verde laba gîștii
mor de foame tractoriștii

Hai să-l mai cînt o dată mai tare ca să vi se scoale o să se scoale din morți ca Isus Cristos care a înviat din morți iar eu am murit în vii (e vorba desigur de viile din drăgășani pe care nu le-am văzut în viața mea) mi s-a sculat cîndva o idee tare ca piatra iute ca săgeata cîte cuie sînt pe masă atîți galbeni saveți pe masă cîte frunze în frunzar atîți bani în cîlindar săpunat măturar ura uraa domnește peste tot întro zi făt frumos la răpus pe zmeu cu paloșul la băgat în pămînt pînă la șolduri (aici fac o paranteză și pe mine or să mă bage în pămînt mizeriile intelectuale cemi dau) apoi la băgat și mai adînc pînă la genunchi apoi la băgat de tot pînă la gleznă în pămînt că îl băga cu capul în jos și cu picioarelen sus și ia retezat tălpile picioarelor ca să nimerească și călcîiul lui abile de fapt era călcîiul zmeului sau cumva zmeul îi furase lui abile călcîiul?

Dumne-zeul știe cert e că troia a fost cam spartă de zmeu Adrian actor român de origine americană
dracu tună

dracu ține post două zile pe săptămîună, una pe marți și alta pe vîns dracu pe vîns auzi vorbă mai dobitocească nu ie! pe zeița vîns veche decînd grecimea cu sînii goi nu iar fi rușine ce exemplu de puritate dă ea tinerelor fete rămase unele bătrîne altele borțoase? oase colțuroase cine poate oase roade cine nu mîmîncă carne arne dracula a cumpărat 732 de arne care au costat fiecare 732 de lei și 15 tigri, cîte pantere fac 819 de arne?

PAMPOLINN: A, da, acum înțeleg eu de ce Hamlet al II-lea de Monaco 1 — a cunutat pe în ginochio date!

E (9). ZIDUL

PAMPOLINN, DOCTORUL, NEBUNUL, AGENȚII.

[Un zid vopsit cu var alb, foarte înalt. Mucegai. Noroi. Un scaun negru.

De la fantastic extrem se va trece la un realism crud. De la mișcări mecanice compiuterizate ale personajelor, la mișcări necalculuate, dezordonate. Multe gesturi făcute fără să-și aibă rostul. Nebunul va fi îmbrăcat simplu.]

PAMPOLINN: (Către Nebun) Ce vezi în fața ochilor?

NEBUNUL: Un zid invizibil.

PAMPOLINN: Acesta este zidul care înconjoară Palillula. Nimeni nu pătrunde, și nu evadează fără dezaprobarea mea.

NEBUNUL: De aceea avem traiul în netihnă, și nimeni nu ne liniștește apele tulburi, iar fanariotul stârnește furtună când vrea... Dar unde este colegul meu, Bulă?

PAMPOLINN: A fost trimis la specializare (Pauză) la Penitenciar...

NEBUNUL: Doamne fereastră și-o juma de ușă spartă!!

PAMPOLINN: Zii, ce culoare are zidul?

NEBUNUL: Albă, bineînțeles.

PAMPOLINN: Uită-te mai bine, chiorule! Nu vezi că e negru?

(Pe zid, într-adevăr, începe să se întrezărească scris mic, undeva mai jos: SCRINUL NEGRU, dar de fapt el e alb).

Belește ochii boule, că dacă nu... belești sula!

NEBUNUL: (Belește ochii cu mâinile. Se zgîiește. Își întoarce pleoapele pe dos. Timid:) Ochii mei văd alb, Seniorite.

PAMPOLINN: Ai orbul găinilor? cocoșate pintenate!

NEBUNUL: Văd bine, oftalmologule...

PAMPOLINN: (Făcînd semn cu mîna către culise) Sanctionați-!l!

AGENTUL H₂S²: (Din culise) Numaidecît. Îi iau caii de la bicicletă.

AGENTUL S²H₂: (Din culise, cu accent de țigan) Să trăiască bicicleta!

PAMPOLINN: Ați suferit vreodată de vreo boală pisică... psihică?

NEBUNUL: Din păcate nu.

PAMPOLINN: Atunci o să te ducem la un doctor să te lecuiască... pentru totdeauna!

[Nebunul este împins cu forța și pus pe un scaun negru. Apare un doctor cu halat negru, chipiu negru, cu un satîr mare în mînă, care este de fapt tot Pampolinn deghizat în doctor- călău.]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

DOCTORUL: Ia probează ochelarii ăștia! (Cititorii își vor închipui cum Doctorul îi întinde Nebunului o pereche de ochelari) Cum vezi cu ei?

NEBUNUL: Nu văd deloc.

DOCTORUL: E un început bun. Dar trebuie să-i aducem câteva îmbunătățiri ca să vezi cum vrem noi. Hai să-nțercăm cu alte metode. (Schimbă lentilele convexe cu unele concave) Cum vezi?

NEBUNUL: Văd totul în roz! Hainele sînt roz. Viața o văd în roz. Albastrul e roz. verdele e roz.

DOCTORUL: Foarte bine! Acum știu unde e buba!

(Frecîndu-și palmele)

NEBUNUL: Buba?... Credeți că e nevoie de operație la ochi?

DOCTORUL: Nu la ochi, la creier... Înghite dumneata hapul ăsta!

NEBUNUL: (Cioflăind ca un lup, cu gura largă) Hap! Hap! Hap!

DOCTORUL: Cum îți mai e?

NEBUNUL ȘI ORCHESTRA: Tot pe loc pe loc pe loc

Să răsără busuioc

DOCTORUL: Știi să dansezi, să iei hora'nainte?

NEBUNUL: Nu.

DOCTORUL: Atunci va trebui să înveți să joci cum îți cîntăm noi!...

NEBUNUL: Vă mulțumesc. (Își dă jos ochelarii)

DOCTORUL: (Uitîndu-se cu aparatul în ochiul drept al pacientului)

Ai vederea redusă la ochiul stîng... minus doi... miopie politică...

(Schimbă și se uită în ochiul stîng) Din păcate, la ochiul drept vederea ți-e normală. Dar o s-o-ndreptăm noi!

NEBUNUL:(Pentru sine) Parcă-aș fi ciclop... cu doi ochi!

(Doctorului) Vă rămîn profund, profund îndatorat!

DOCTORUL: Deocamdată nu e prea grav, dar boala ar putea să avanseze dacă nu o tratezi... Și-atunci e mai grav. Poți orbi... din cauza altor doctrine...

Înghite te rog *doctorina* asta filozofică, producția proprie... made în Palilula...

NEBUNUL: Medice, dar eu mă simt sănătos.

DOCTORUL: NU se poate. Dacă am zis că ești bolnav, ești bolnav! Că poți să deranjezi pe cei din jur cu văzul dumneavoastră, ceilalți să nu vadă esențialul din cauza văzului tău.

Boala ta e contagioasă și molipsitoare: dacă tu vezi rău, și vecinul o să vadă la fel de bine ca tine, copilul tău se va naște cu defect mărit la ochi...

NEBUNUL: Și ce e de făcut?

DOCTORUL: Va trebui să porți zilnic acești *ochelari-de-cal*. (Îi întinde o pereche fumurie de ochelari cu lentile concave, exagerat de mari, care îi vor acoperi fața în întregime.)

NEBUNUL: Și noaptea cum procedez?

DOCTORUL: Dormi cu ei în nas.

NEBUNUL: Păi nici visele nu mi le lăsați libere?

DOCTORUL: De mîine s-a interzis visatul în Palilula...

Visele sînt droguri ... și cei care visează toxicomani...

Aceștia sînt un pericol social, de aceea prin Decret de stat - supus Pampolinn a hotărît să se viseze cu porția. Fiecare avînd nevoie doar de un miligram de vise...

NEBUNUL: La forța d-voastră... de convingere!... (Arată spre satir) Și fiu-meu care ar vrea să se nască în curînd?

DOCTORUL: Îți dau un sfat... popular...: decît s-ajungă ca tine, mai bine să-l naști direct cu ochelari de cal!

NEBUNUL: Și nevastă-mea?

DOCTORUL: Ochelari de iapă.

NEBUNUL: (Arătînd la ochelari) Pot să-i port și pe ploaie?

DOCTORUL: Da sigur. Sînt ochelari - umbrelă...

NEBUNUL: Și dacă mi se udă șapca?...

DOCTORUL: ... Îți protejează retina de impurități străine... posturi clandestine...

NEBUNUL: Eu postesc marțea, vinerea și seara (Își pune ochelarii de cal pe nas. Arată caraghios.)

Acum protestez...

[Cînd nu poartă ochelarii de cal pe nas Nebunul redevine el însuși: opozant al regimului. La unele critici mai dure pe care le va aduce lui Pampolinn (ptnă la sfîrșitul piesei) ceilalți îi vor atrage atenția să-și pună ochelarii. Replicile acestea vor fi improvizate de actori la momentele pe care le consideră ei de cuviință]

DOCTORUL: Bravo! Nici nu ți-ai pus bine ochelarii în ochi și-ai și devenit mai deștept!

NEBUNUL: Dar acum văd totul în negru. Iarba e neagră...

DOCTORUL: Excellent! (Intră în culise și se schimbă în rolul lui Pampolinn)

NEBUNUL: (Vorbînd de unul singur, nesecizînd absența doctorului)... Suflul Nebunului îl văd prin corp... e negru... Visele copiilor sînt negre. Vai, ce minunat e totul! Albul e negru... **ZIDUL E NEGRU...**

PAMPOLINN: (Care tocmai apare) Bravo mă băiatule!

Așa mi te vreau: patrihoț. Toți s-avem aceeași viziune. Zidul e desigur negru, chiar dacă e alb.

(Către Doctor, care se află în culise) Ah, medicii!... Domnu De Medicii, metoda dumentale dă rezultate dintre cele mai negre!

(Către Nebun, bucuros) Te felicit! Vino să-ți strâng mina! (Nebunul se-apropie. Pampolinn îi ia mina și o strânge între clanță și tocul ușii. Nebunul scoate sunete de extaziere).

NEBUNUL: (Purtând încă ochelari) Vă sînt recunoscător, mare Senior!

F (10). SCROAFA SAU COMERȚUL PAMPOLINNIAN

A5, A4, A3, A2, A1, PAMPOLINN.

[Decorul: fără! (= nici un obiect pe scenă). În felul acesta personajele sînt eliberate de povara lucrurilor, care apasă asupra atmosferei... Le rămîn doar problemele de spirit!]

S-a trecut astfel de la un decor încărcat, la unul vid.

Cinci personaje îmbrăcate la fel, machiate identic, așezate identic A1, A2, A3, A4, A5 în șir indian, în ordinea înălțimii — scara măgarului, cum se zice în limbajul copiilor — cam la jumătate de metru unul de altul, cu fața spre public, în așa fel încît să fie vizibili toți cinci. Ei vor forma un fel de telefon fără fir în care datele care intră în sistem se denaturează pe măsură ce sînt transmise de la individ la individ, putînd ajunge în final să fie înțeles un mesaj contra celui început.

Cei cinci vor vorbi fără a se clinti din loc și fără a gesticula — ca niște manechini. Se vor apleca doar puțin fiecare la urechea celui alt — atunci cînd te vine rîndul.

În final Pampolinn se va duce el singur cu urechea la A1, apoi se va așeza în fața lor pentru a completa șirul.

Va trebui să dea senzația unei scene mecanice, cu personaje robotizate, care au însă mecanismele defecte.]

A5: (Către A4, la ureche) A fătat scroafa. N-a făcut decît un purcel — deși a fost avertizată că va fi aspru criticată în ședință... că va fi retrogradată cu o treaptă de salarizare... fără să se sinchisească cliuși de indicațiile deosebite date de guvernatori... i s-au creat toate condițiile de viață în robie, și a dracu scroafă s-a încăpățînat și n-a făcut decît un purcel — și ăla pipiriu și rahitic, că a doua zi a murit.

A4: (Către A3, la ureche) A fătat scroafa. N-a făcut decît zece porci — deși fusese avertizată că va fi criticată de organizația noastră... că procentul indicat a scăzut și-a descăzut vertiginos... că

n-a respectat prevederile de creștere a productivității muncii deși i s-au creat condiții minunate de sclavie.

A3: (Către A2, la ureche) A fătat purceua. A făcut: cinzeci de purcei. I s-a atras atenția că ar fi putut face mai mulți, pentru ca nu care cumva în ședință să se scoale vreun porc necastrat și s-o belească... (îngHITE în sec) pur și simplu cu injuriile. Statutul ocrotește familia, și vrea ca ea să fie cât mai numeroasă deoarece este nevoie de animale de povară.

A2: (Către A1, la ureche) A fătat scroafa. A făcut șaptezeci și cinci de purcei și jumătate... A fost lăudată și ovaționată de întregul grajd. A luat cuvîntul un dihor de la Centru și un grangure din Capitală. Un vier și-a oferit serviciile sale pentru anul viitor. La care doamna scroafă a mulțumit din copită și s-a angajat să depășească producția netă brută cu 0,2% valută forte.

A1: (Către Pampolinn, la ureche) Prea mult Mărite Senior, a fătat scroafa. A făcut 100 de purcei, toți șăgalnici și berbanți. Pentru acest măreț obiectiv realizat, Domnul A2 (citește a doi) — care mi-a raportat prompt și exact — a fost decorat cu "Ordinul Fiara de Fier". Indicațiile dumneavoastră prețioase au fost strict respectate, planul depășit cu -11%, și perspectiva înnoitoare pentru înflorirea țării noastre îndrăgite, Palillula, ca băiegarul în grajd...

PAMPOLINN: Seniorii mei, A1, A2, A3, A4, A5, pentru rezultatele deosebite obținute în muncă și purtare, merit așadar o decorațiune. Mă voi premia cu Mențiunea de Doctor Honoris Causa, din lipsă de probe, și Premiul special al juriului — juriu pe care îl și conduc, și din care fac parte numai eu —. (Își ia o mare insignă cît pumnul și palma, care (Agățînd-o de piept) îi rupe veșmintele. Insigna atîrnă ca un pietroi din cauza greutateii.)

Vă rog să mă felicitați, nesimțitorilor!

A1-5: (Care rămăseseră cu gura căscată) Să vă felicităm!

PAMPOLINN: Și-acum, datorită acestui succes de răsunset mondial, vom împărți roadele muncii noastre: Dați 1% la export iar restul... pentru popor!

[A1, A2, A3, A4, A5 aplaudă cu mîinile deasupra capului, în același ritm, mecanic.]

PAMPOLINN: Avem un popor îndestulat... de bunăstare materială și spirituală... care avansează înainte... (În acest moment toți șase s-au prins ca la un semn cu mîinile de mijlocul celui dinainte formînd un tren care merge de-a-ndăratele.

PAMPOLINN: ... care avansează în urmă...

A1-5: (Ceva între imitat de tren și huiduit pe stadion) Uuu! Huu! Hoo!Uuu!

PAMPOLINN:... care merge cu spatele în față...

A1-5: (Același joc) Uuu! Huu! Hoo! Uuu!

(Replici simultane)

[După câteva rotiri intră într-un tunel unde cad grămadă unul peste altul, cu Pampolinn deasupra. Se aud prăbușiri, zgomote, iar peste toate: un rîs isteric, al lui Pampolinn... amintind de rîsul lui Giovanni.]

G (11). ȘCOALA PAMPOLINNIANA

ÎNVĂȚĂTOAREA, IȚIC, IȚICA, STRUL, STRULA,
MORITZ, RECLAMANGIUL, 123, 475, PAMPOLINN,
PAMPOLINNA, NEBUNUL.

[Teatru în miniatură. Toate personajele de pînă acum vor fi așezate cu spatele la public, pe scaune, într-o sală de spectacole, privind desfășurarea unei mici piese de teatru "Școala Pampolinniană". Pe toată durata piesei celei mici aceste personaje vor mîncă semințe, vor foi celofane sau se vor muta de pe un scaun pe altul. Vor rîde, vor aplauda după replici mai acide.

Din cînd în cînd vor șopti cîte ceva la urechea vecinului.

Unii vor intra după începerea Pieseii, alții vor pleca înainte de final. Vor fi chiar momente cînd sala cea mică va fi goală, dar Piesa va rula în continuare ca și cînd ea ar fi plină. Actorii din piesa cea mică făcînd gesturi semnificative către publicul inexistent. Este de fapt un teatru în teatru.

Noua scenă a Teatrului cel Mic va fi mai înaltă decît scena inițială cu peste 1m, pentru ca piesa lor să poată fi vizionată și de publicul real. La început, cortina cea mică va fi lăsată, apoi se va ridica. Piesa cea mică va reprezenta o sală de clasă dintr-o școală: decor pampolinnian, bănci pampolinniene, învățătoare pampolinniană, elevi pampolinnieni. Fiecare elev are un tricou pe care scrie: în față numele său, pe spate <Pălădă>. Peste tot tablouri cu Pampolinn, Pampolinnă, citate banale, caraghioase, timpice, ale lor. La ridicarea micii cortini va fi scris pe tablă:

ȘCOALA PAMPOLINNIANĂ
— PIESĂ ISTORICĂ — premieră universală-

Distribuția

ÎNVĂȚĂTOAREA(Numele actriței)
IȚIC(Numele actorului)
IȚICA(Numele actriței)
ȘTRUL(Numele actorului)
ȘTRULA(Numele actriței)
MORITZ(Numele actorului)

Încît să poată fi citit de publicul real.

Clasa e goală. Năvălesc elevii (Ștrul, Ștrula, Moritz) și se așează aiurea: în bănci, sub bănci, pe bănci.

Unii în picioarele pe pupitru. Altul aprinde o țigară sub o inscripție pe care scrie <Fumatul oprit!>

ȘTRUL: (Pîndind pe gaura cheii) Șase, bă! vine!

[Între Învățătoarea cu catalogul sub braț, fusta mini.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Bună dimineața! (Își mișcă provocator fesele în timp ce băieții fluieră a pagubă, fetele zimbesc.

[Toți murmură ceva.]

BĂIEȚII: (Între ei, aluziv) Buunăăă!... E bună!

ȘTRUL: (Către Învățătoare) Sărămînuțele noastre! (Apucă mîna Învățătoarei, se apleacă să o pupe, dar sucește puțin amîndouă mîinile și astfel își sărută tot mîna sa (!))

ȘTRULA: Felicitările mele!

MORITZ: (Către Învățătoare, cu gesturi) O, frumoasă ești azi de dimineață... patria mea! ... Ce ți-aș face eu...

ȘTRULA: (Către Moritz) Spermatadegeaba!

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Ajunsă între timp la catedră și așezată) Dar ceilalți unde sînt?

ȘTRUL: Pe-afară!

MORITZ: (Ridicîndu-se în picioare și plecînd din casă) Mă duc eu să-i întreb în clasă!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ițic, șterge tabla!

IȚIC: dar nu este scris nimic pe tablă (Într-adevăr nu este)

ÎNVĂȚĂTOAREA: Chiar dacă. Șterge ceea ce nu este scris. (Ițic șterge tabla)

(Către Ițic) Excepțional! (Ițic trece încurcat la loc.)

(Către ceilalți) Ca de fiecare dată, vom începe cursurile cu Ora de dezinformare politică. (Citește un referat de peste o sută de pagini, schimbând mereu foile.)

Astăzi Seniorul Pampolinn a efectuat o vizită în camera vecină unde Seniora Pampolinna i-a dat onorul și apoi papucii. Marele Senior Pampolinn s-a înfățișat în... (Se bîlbîie) pizdamale și după aceea s-a dus la baie să facă ceva... (Ștrula zîmbește. Îțic sforăie. Moritz fluieră.)

MORITZ: (Către Învățătoare) Vă rog să mă scuzați. Eu am uitat să rîd...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Nu scuz pe nimeni... (Continuînd) dar a venit foarte obosit de treaba făcută, după care a băut un pahar de lapte de cuc...

ȘTRUL: (Către Învățătoare) Îmi permiteți și mie să rîd cu fundu? [Piesa cea mică va fi brusc întreruptă de reclame. Astfel cele șase <personaje> încremenesc ca o pictură într-un tablou, ca niște stane de piatră în poziții cît mai incomode (O mînă ridicată, un picior îndoit, sau capul aplecat etc) pe toată durata prezentării reclamelor. Apoi piesa cea mică va continua ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat! Cei șase nu aud și nu văd nimic în acest timp. Apare un actor (îmbrăcat ca un bufon) care va prezenta mereu reclamele (RECLAMAGIUL) pe un carton, traversînd scena.

Simultan va și pronunța textul.

Prima reclamă:

Votați-i pe Pampolinn și Pampolinna, părinții tuturor copiilor din Palillula!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Nărodule, îmi deranjezi ora?!... (Continuînd lectura) Avînd în vedere importanța magistrală a acestor evenimente...

ÎȚICA: ... politico-ideologice...

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... va trebui să le acordăm...

ȘTRULA: ... dezacordăm...

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... sentimentele noastre profunde.

ÎȚICA: (Zgîlțîndu-l pe Îțic) Deșteaptă-te voinice

Din somnul cel de moarte!

ȘTRULA: (Către Îțica) lasă-l fato! Că face economie de vedere.

ÎȚIC: (Trezindu-se și căscînd) Care fu taina?

ÎȚICA: (Învățătoarei) Senzațional!

ȘTRUL: De importanță istorică!

MORITZ: Nu-mi cred ochilor! Seniorul Pampolinn a reușit să aibă o dimineață atât de încărcată în folosul țării, al păcii, al bunăstării și înțelegerii între națiuni!

ITIC: De ce sacrificiu a dat dovadă domnia sa domnul Pampolinn!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Văd că v-ați însușit informațiile în spiritul noilor orientări școlare... (Continuarea nu se aude din cauza glasului lui 123 din piesa cea mare)

[Cei doi înși, 123 și 475, sînt îmbrăcați în civil.]

123: (Tare) Cine dracu a scris capodopera asta nasoală, plicticoasă și tembelă... Ar trebui să ne plătească el ca să venim la o astfel de premieră!...

PAMPOLINNA: (Tare) Premiera asta are loc pentru a doua oară!

475: (Tare)... Vreun imbecil, un pierde-vară.

PAMPOLINN: În Palatul cultura are libertatea de a executa întocmai hotărîrile organizației, de a reflecta realizările sale majore. (Întorcîndu-se către 123 și 475) Dar voi parcă erați la închisoare?!...

123&475: Ne-a salvat Smarandache!!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să vă anunț ultima schimbare: Învățămîntul nostru s-a dat de Ministerul Cultelor...

[Toți rămîn perplexi.]

ITIC:... Nici Dumnezeu nu mai știe ce e cu el!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Înainte de a trece la lecții, Ștrul va depune Jurămîntul de primire în Liga de Păsări a țării: vulturi, șoimi, uli, și bufnițe de noapte.

Ștrul, care este jucat de un actor tînăr, va fi costumat ca un bebeluș, dîndu-i astfel un aspect ridicol: va purta tichie pe cap, barbișon, fundiță la gît, pantalonași scurți, fustiță, ciorăpei trei sferturi cu găurele, sîndăluțe. Cînd tace are barbișon, cînd vorbește are fundiță.

ȘTRUL: (Așezat pe oțeta de noapte) Jurămînt pe scutecește:

Jur cu mîna pe fustiță

Și cu fundu pe oțetă

Ca să fac un caca mare

Pentru clasa muncitoare.

Jur cu mîna pe buric

Să trăiesc mîinii în frig

Să crească mare și volnic

Pîcă să mălăieze nimic.

[Colegii sîi aplaudă.]

ITIC: Ei sînt șoimi! (Arată spre Ștrul), iar noi șoimălușii patriei!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ștrule, tu ce te faci cînd vei fi mare?

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ȘTRULA: Eu mă fac actriță.

ÎȚIC: (Către băieți) Poate actriț-a... pulii!

MORITZ: (Către băieți) Își arată chiloții pe scenă!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar tu, Îțica?

ÎȚICA: Eu nici nu știu ce să mă fac de atît amar...

ÎȚIC: Eu mă fac că n-aud nimic...

MORITZ: Fu mă fac că ninge...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce ați avut pentru astăzi de învățat la zoologie, Îțica?

ÎȚICA: Noi pentru astăzi la zoologie am avut de învățat Insectele.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce știi tu despre insecte?

ÎȚICA: Insectele au mare trecere la Seniorul Pampolinn, care este un pasionat colecționar de insecte și insecticide.

El are o sumedenie de gărgăuni... mai ales la cap!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar la anatomie ce ați avut de studiat Ștrula?

[Un elev va scrie pe tablă: <Boala Pampolinnei>, <Osul lui Pampolinn> iar la terminarea orei de anatomie un altul le va șterge].

ȘTRULA: (Uitîndu-se pe furiș în carte) Noi... Noi am avut.

ȘTRUL: (Către Ștrula) Fă, nu numai noi... și alții!

ȘTRULA: ... Noi de studiat la anatomie... dinții Seniorului Pampolinn: alcătuire, formare, calcare...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Cîți canini și cîți incisivi are Seniorul Pampolinn? Îțic.

ÎȚIC: Nu știu domniță că nu i-am numărat.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Ironic) Foarte bine, boule... îți pun un patru în catalog. (Scrie)

ȘTRUL: (Către Îțic) Să-l porți sănătos!

ÎȚIC: De ce să studiez cînd văd că incultii conduc? Dacă n-o să învăț nimic și-o să rămîn repetent sau cel puțin corigent, am șanse să ajung și eu vreun director, un inspector...

De ce să muncesc? cînd văd că ai care nu muncesc cîștigă bani mai mulți!...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar la geografie, Îțica?

[Un elev va scrie pe tablă: <Peștera "Pampolinna de Jos"> iar la terminarea orei de geografie va șterge.]

ÎȚICA: Pe mine m-ați mai ascultat o dată, tovarășa, eu am notă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să-l vedem atunci pe Ștrul!

ȘTRUL: Da domniță, ia uitați-mă, sînt întreg!

ÎȚIC: (Către Ștrul) Întreg la minte, mă netotule, trebuie să fii!

ȘTRUL: Îțic, du-te-n pizda mă-tii!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Vai, da se poate?? ... Ștrul, retrage-ți cuvintele!

ȘTRUL: Ijic, ieși din pizda mă-tii...

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... Cine știe?

ELEVII: Nimeni, tovarășe.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce?

ELEVII: NU ne interesează.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dacă venea o inspecție acum... ne belea!

FETELE: Ne belesa sula!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Noi pentru astăzi la geografie am avut despre Palilula, locul de naștere al Seniorului Pampolinn: economia țării, cultura...

ELEVII: Bun răspuns.

ÎNVĂȚĂTOAREA: De ce n-ați învățat, Moritz?

MORITZ: Fiindcă economia e ca și inexistentă, iar cultura s-a pălit... Deci n-avem ce învăța!

[A doua reclamă. RECLAMANGIUL:

Elevi, stringeți fiare vechi!]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Cum să nu! La loc de cinste din partea Seniorului Pampolinn se bucură azi cultura de soia, numită pe latinește soia-cultură -...

ÎȚIC: S-o ia mama dracu de cultură!

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... cultura de leuștean, numită leuștean - cultură, apoi piru-cultură, în-cultură...

STRULA: Da, Seniorul Pampolinn acordă un rol primordial inculturii...

MORITZ: Asta o știe orice prost

ÎȚIC: Numai el n-o știe! (Arată spre un tablou).

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui ÎȚIC) Stai în picioare!

ÎȚIC: Numaidecât. (Se-așează jos, pe podea.)

A treia reclamă. RECLAMANGIUL:

Culegeți plante medicinale
pentru Școala Pampolinniană!]

ÎNVĂȚĂTOAREA: În țara noastră se pune un accent tot mai mare pe dezvoltarea economiei țării: efi mai multă economie de cărbuni, de gaze naturale, economie de electricitate... ba chiar de viață...

ÎȚICA: După o anumită vîrstă persoanele inapte de muncă trăiesc pe spinarea celorlalte.

ȘTRULA: Condiția ca să ieși la pensie este să ai

40 de ani vechime

40 de kilе

și chemare de la ... bunici.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Văd că v-ați însușit întocmai legile date de guvernul nostru înțelept...

(Continuînd) Deci avem o economie avansată. Sîntem ȧara cu cea mai dezvoltată economie de pe globul ceresc.

[Toți aplaudă.] Dar sînt sigură că e loc și pentru și mai multă economie... de viață!

ÎȚICA: așa mai da!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Tot la geografie: în ce țară numită Mexic se află orașul Mexico?

ȘTRULA: În Congo.

ÎȚICA: Corect răspuns.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Știți voi cum se rezolvă un exercițiu de aritmetică?

[Apar pe tablă tot felul de formule precum:

<Pampolinn + 1 = 2 Pampolinni>

<Pampolinn²>

< $\frac{Pampolinn}{Pampolinna} = Pampolinnel$ >

<Pampolinn + Pampolinna = Palilula>

pe care le poate scrie unul dintre elevi, iar la sfîrșitul orei le va șterge.]

MORITZ: Ne apucăm de membrul stîng, desfacerea parantezelor, introducem întregul în fracție și scoatem numitorul comun.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar $1 + 1 = ?$

[Moritz saltă un deget, pentru a răspunde, vrînd să se ridice în picioare. Învățătoarea îi face semn să rămînă jos.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Moritz) Răspunde din fund, dar pe gură!

MORITZ: Doi.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Fenomenal răspuns!... dar aflați că fac atîta tot din grija Seniorului Pampolinn... ca și în exercițiul pe care vi-l lîndic...

ÎȚIC: Eram singur!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Să aflăm volumul unei piramide. Ce face dacă piramida este neregulată?

ÎȚIC: O regulăm!...

MORITZ: Cu ce?... Nouă ne-au ruginit instrumentele din cauza nefolosinței...

ȘTRULA: ...Iar nouă ne-au sfoiegit!...

ȘTRUL: Lăsați-ne domniță, că sîntem sătui de matematică... pină-n gît!

MORITZ: Păi tocmai asta e, că matematica de la gît în sus începe!

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Descifrind dintr-un manual pe care scrie:

<Școala Pampolinniană>

Ministerul Învățămîntului și-al Cultelor

din Republica Palillula

ARITMETICA

Manual pentru elevii pampolinnieni)

Problemă propusă: Un plop face două pere

Și-o răchită micșunele.

Un vînător trage cu pușca

Aer în piept.

Cîte cărți au mai rămas

În Biblioteca din Palillula?

ȘTRULA: (Privind în Manual) Răspuns:

Ali baba și cei patruzeci de hoți

Pupa-i-ar în cur pe toți!

ÎNVĂȚĂTOAREA: În locul orei de fizică vom face educație fizică, fiindcă mă simt cam obosită...

ÎȚIC: (Cu înțeles obscen) Cine v-a obosit?

ÎNVĂȚĂTOAREA: ... Veți avea un concurs de alergare. Va învinge cel care iese ultimul...

ELEVII: (Izbucnind) Hăăă! Uraaa!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și un campionat de șah. Care va primi mat va câștiga partida!

ELEVII: (Izbucnind) Hăăă! Uraaa!

ÎNVĂȚĂTOAREA: La chimie am să vă pun o singură întrebare. [Un elev va scrie pe tablă: Acid picioric de Palillula, $<C_1O_2Pampolinn_3H>$, iar la terminarea orei de chimie va șterge.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Știți voi cumva ce face apa la 100 de grade?

ÎȚIC: La o sută nu știm, dar la 90 de grade face un unghi drept.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Din ce cauză?

ÎȚIC: Fiindcă așa a dat directive Seniorul Pampolinn.

ÎȚICA: Apa fierbe de minie...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ora de limbă păsărească. Cine spune o poezie?

ȘTRUL: Eu știu versuri din lirica canadiană.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ia s-auzim!

ȘTRUL: (Ca un școlar timid)

Poa să ningă

Poa să plouă

Mi-am luat canadiană nouă.

MORITZ: Eu sînt culegător de folclor — nou

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ÎNVĂȚĂTOAREA: Frumos. Recită-ne ce ai cules de la străbunii noștri înțelepți și viteji.

MORITZ: Zicători și Vorbitori.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Celorlalți) Să sesizați, vă implor, curățenia morală și corporală, castitatea strămoșilor noștri.

MORITZ:... Că cînd aud că cîntă corul

Mă fac că cat în buzunar

Că cam așa cînta poporul

Că care din noi

Că care din voi

Caca pe care?...

[Învățătoarea scrie pe tablă: <Ora de GHICITORI.>]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Prima ghicitoare:

Se poate face dragoste cu o fereastră deschisă?

ÎȚIC: Da, însă este mai preferabil cu o femeie!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A doua ghicitoare:

Ce diferență este între un crocodil și un crocodil?

ȘTRUL: Un crocodil e mai mult lung decît verde!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A treia ghicitoare:

Ce diferență este între o găină?

ȘTRULA: Găina are picioarele la fel de paralele, mai ales stîngul!!

ÎNVĂȚĂTOAREA: A patra ghicitoare:

Care este culmea înolului?

ÎȚICA: Să înoți cu o mină, iar cu cealaltă să dai din picioare!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și-acum, la încheierea zilei, după ce ați dobîndit o serie de noi cunoștințe pregătindu-vă astfel pentru muncă și pentru viață, urmează lecția de istorie.

Istoria este cel mai important obiect de învățămînt...

ÎȚIC: Da madam. Istoria este curva politicii.

ÎNVĂȚĂTOAREA:... Cînd a avut loc Revoluția de la 1848?

ȘTRUL: Revoluția de la 1848 a avut loc în anul 2048... odată cu venirea la putere a Seniorului Pampolinn.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Bine... Cîți ani a ținut Războiul de 30 ani, Moritz?

MORITZ: Războiul de 30 de ani a ținut 6 luni... în urma unei păci amenințătoare inițiată de Pampolinn.

ȘTRULA: Ba permite-mi să te contrazic. Acest Război a ținut 6m, pînă ce întreaga pînză a fost ținută pentru covor...

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și rezultatul tău este bun.

MORITZ: Cu ce nu știm noi, cu ce ne mai derutează Ștrula...

[Învățătoarea se ridică de la catedră și scrie pe tablă <Pacea războiului din Pațagonia, țara prietenă>. În vreme ce scrie, ridicînd mîna i se ridică fusta. Fetele zîmbesc. Băieții o provoacă mai mult, din cînd în cînd îi mai trag cîte-un Of!.]

MORITZ: Mai sus tovarășa, nu se vede bine! (Se apleacă și privește cu binoclu!)

[Învățătoarea se ridică mai sus.]

ITIC: Și mai sus ca să se vadă tot! (Se apleacă și el pentru a privi.)

[Fusta Învățătoarei se ridică pînă la fund.]

ȘTRUL: Gata, văd America!

ȘTRULA: (Ironie) Dar aici e vorba de Pațagonia! (Arată spre fundul Învățătoarei)

[Învățătoarea revine la catedră. Pînă la terminarea orei de istorie un elev va șterge tabla.]

ÎNVĂȚĂTOAREA: Altă întrebare: Cine a fost rege al Angliei pe vremea cînd domnea Richard al III-lea de Shakespeare?

ITIC: Pampolinn.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar în primul război universal, ce popoare s-au bătut?

ȘTRUL: (Ridică ambele mîini. Învățătoarea îi face semn din cap.) S-au bătut nemții cu germanii.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Da... Cu cine s-au luptat rușii în războiul ruso-japonez?

MORITZ: Cu mongolii.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Corect. Și cine a învins?

ITICA: Au învins japonezii în anul 1905.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Nu-i adevărat. De ce nu ți-ai însușit cum trebuie lecția, în spiritul noii lumini aruncate asupra istoriei?

ITICA: Am lipsit data trecută.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Dar acum cred că sînt prezenți toți absenții...

MORITZ: Lipsesc doar eu.

ITIC: Din avion nu se observă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Atunci vă mai repet o dată răspunsul!

În războiul ruso-japonez din anul 1904 am învins noi, palillulienii... după lupte seculare care au durat cîțiva ani...

ȘTRULA: Păi data trecută parcă ziceați că rușii?

ÎNVĂȚĂTOAREA: De-atunci pînă acuma s-a mai schimbat cîte ceva în istoria veche, și astfel japonezii au avut timp să-și refacă forțele și să învingă. Deci noi am cîștigat bătălia...

Dar în lume nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, ci totul se transformă. Prin urmare evenimentul istoric, antic vechi și de demult, deja consumat, este în continuă transformare și interpretare - așa cum o cer interesele conducerii!

ȘTRUL: Domniță, eu nu pricepu, sînt cam tare de capu...

ÎȚIC: (Către Ștrul) Dă-l la reparat!... sau schimbă-l!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Prost mai ești, Moritz!

MORITZ: (Surprins) Eu?

ȘTRUL: (Către Învățătoare) Vă rod să-scuzați!

ȘTRULA: (Rîzînd) Ce complimente pe tine, Moritz!

MORITZ: (Către Ștrula) Ce rînjești fă, ca o greblă radiată...

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Către Moritz) Nici nu e nevoie să te obosești.

Este unii care înțelege

Este alții care nu înțelege

(Către Îțic) Tu ai înțeles, Îțic?

ÎȚIC: Am înțeles!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Ce-ai înțeles!

ÎȚIC: Că e foarte greu de înțeles.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Către Îțic) Biineee, mă băiatule, vino să te pup! (Îl pupă zgomotos pe frunte.) Să te duci acasă, și să spui părinților că Învățătoarea te-a trecut examenul și te-a pupat în...cur! (Îțic pleacă rușinat la loc.)

(Către ceilalți) Cum toată clasa a înțeles perfect această cestiune arzătoare la ordinea zilei, să trecem mai departe... Unde a avut loc Tratatul de la Versailles?

ȘTRULA: În Palestina...

ÎNVĂȚĂTOAREA: De acord... Cum îl chema pe Napoleon Bonaparte?

ÎȚICA: Pampolinn Bonaparte.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Neașteptat de bun răspuns! Inventiv...

Dar cine a condus revolta lui Garibaldi?

ȘTRUL: Garibaldi!

ÎȚIC: Ești inconștient? Nu știi că Pampolinn a condus totul!

ÎNVĂȚĂTOAREA: Așa este copii.

(Către Îțic) Dacă știi și tu, înseamnă că știe toată clasa!

Noi trebuie să facem zilnic cultul personalității Seniorului Pampolinn.

ÎȚIC: Să facem cultul incultului!

ȘTRUL: Vă rog să mă scuzați că am fost bolnav... și n-am învățat. Am răcit la unul dintre capete și tușesc din toți rinichii mei. Mă doare creierul drept din capul pieptului.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Ștrul) Avem ceva de discutat între patru ochi.

CEILALȚI: Vorbiți, că noi închidem ochii! (Aceștia pun mîinile la ochi ca să nu vadă.

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Lui Ștrul) Ai certificat medical?

ȘTRUL: Bineînțeles. (Făcînd cu ochiul) Am adus un certificat — cu — dop...

ÎNVĂȚĂTOAREA: (Dînd din cap) Hm!... E valabil!

MORITZ: (Către Învățătoare) Dar Pampolinn nici nu se născuse atunci.

ÎȚIC: Chiar dacă... el a dirijat încă din burtă de la mă-sa!

MORITZ: Păi nici mă-sa nu trăia pe-atunci!

ÎNVĂȚĂTOAREA: De unde știi tu? Ai fost acolo, de față?

MORITZ: Nu.

ÎNVĂȚĂTOAREA: Și-atunci? Vezi-ți de treaba ta singur, pînă nu ne ocupăm noi de ea.

MORITZ: Voi ține cont de ilogica istoriei.

(Privind la tablourile din jur) numele proștilor pe toate...tablourile!
[Între timp pe diferite tablouri elevii i-au desenat lui Pampolinn mustăți, barbă, cioc, favoriți...]

ÎNVĂȚĂTOAREA: La sfîrșitul de tot al zilei de astăzi vreau să-mi faceți o paralelă între Școala Greacă de Filozofie și Școala Pampolinniană de Filozofie.

[A patra reclamă. RECLAMANGIUL:]

Participați la colectarea de sticli goali
și borcani, cea mai importantă activitate școlară!

ȘTRULA: Dacă în trecut Școala Greacă de Filozofie era acoperită cu șîță și paie, era mică și înghesuită, astăzi Școala Pampolinniană de Filozofie este spațioasă și înaltă, și învață în ea copii de toate vîrstele și nevîrstele. Școala Greacă De Filozofie n-avea electricitate, pe cînd Școala Pampolinniană de Filozofie are becuri și dulii în fiecare clasă... Iar școlarii noștri sînt deștepți... se scoală singuri de jos!...

ÎȚIC: Ehee, ei ar fi băieți deștepți... dacă n-ar fi proști!

ȘTRULA: La Școală facem de toate: muncă agricolă, ostășie, dezinformare și referate, ședințe de toate felurile și pe cît posibil la orele cele mai nepotrivite, creștem viermi — chiar și de mătase —, colecționăm sticli goali și borcani, haini vechi, cotizații, totul...

ÎȚICA:... numai carte nu!

ÎNVĂȚĂTOAREA: La încheierea anului școlar, elevii care rămîn repetenți vor avea posibilitatea ca mai tîrziu să ocupe funcții de

răspundere în conducerea Palilulei, posturi — cheie... Deci copii, avem un învățământ modern, cu becuri și neoane, dulii electrice, care face față și pe spate celor mai exigente criterii de evaluare a nepriceperilor, noncunoștințelor și nondeprinderilor — gata oricând să răspundă prezent la toate chemările și nechemările de sacrificiu inutil al țării... Elevi sîrguincioși, harnici și disciplinați, respectoși față de cadrele didactice, fii de nădejde degeaba ai patriei de mîine, cu o demnă ținută și conduită morală...

NEBUNUL: (Tare, din sală, ridicîndu-se-n picioare) Am auzit de succesele d-voastră și vă transmit sincere condoleanțe!

[Cade cortina cea mică. Personajele aplaudă. Nebunul huiduie de unul singur. Apoi este ridicată și coborîtă de cîteva ori cortina cea mică, personajele (din piesa cea mare) s-au sculat în picioare și aplaudă continuu. Actorii din piesa cea mică se string toți și fac plecăciuni în fața publicului lor, sînt bucuroși. Un Agent dă flori Învățătoarei. Aceasta radiază de fericire. Apoi cade definitiv cortina cea mică, iar actorii din piesa cea mică dispar în culise. Personajele din piesa cea mare ies din sala de spectacol șușotind, rîzînd; se aud rostind: Iată, aplauze la scenă deschisă!, dar de fapt scena cea mică a fost închisă...]

G (12) ȘEDINȚA

AGENȚII (personaj colectiv-izat), **CONSULICĂ**, **NEBUNUL**, **PAM-POLINNA**.

[Cei doi Agenți vor reprezenta un singur personaj: ca la un film pe care un bețivan îl vede... dublu! deci aceleași replici rostite simultan(Ca un cor), aceleași gesturi și joc al scenei... — ca doi figuranți de cinema.

Sala de spectacol s-a transformat într-o sală de ședințe.

Analog, tablouri etc. ale lui Pampolinn peste tot, chiar și pe tavan.]

AGENȚII: Ce să facem, ne plictisim de moarte.

CONSULICĂ: Și eu la fel.

AGENȚII: Atunci hai să facem o ședință.

NEBUNUL: (Ca la ospătar) Cum o doriți: mai caldă, mai rece?

AGENȚII: Mai întâi vom alege un prezidiu, iar ca președinte pe cel mai prost dintre noi... fiindcă unul foarte deștept le-ar impune tuturor să facă ceea ce face el — și asta nu e posibil —, iar

altui de la mijloc ar obliga jumătatea de sub el să-l urmeze — și asta iar nu e posibil —... pe cînd alegînd pe ultimul, ștacheta va fi de cel mai scăzut nivel și va putea fi sărită de oricare dintre noi. Deci cel mai prost va fi ales de toată lumea!

NEBUNUL: ... Desigur, e vorba de lumea cea întoarsă pe dos!...

CONSULICĂ: Să inventăm, de exemplu, un felinar care să fie utilizat numai ziua.

NEBUNUL: (Pentru sine) Dacă știi un lucru, te-apuci și-l faci. Dacă nu știi, faci ședință și-i înveți pe alții cum să facă. Dacă nu știi nici cum să înveți pe alții, conduci...

AGENȚII: Deci noi conducem ședințomania...

NEBUNUL: (Pentru sine) Ne-am făcut naibii de panoramă!...

CONSULICĂ: Să vorbim discuții.

[Apare Pampolinna gîfîind.]

PAMPOLINNA: Ajutor! Soțiorul meu a plecat la plimbare! Ajutor!

AGENȚII: (Către Pampolinna) De ce ne cereți ajutor?

PAMPOLINNA: Nu v-am spus? Fiindcă soțiorul meu a plecat la plimbare!

CONSULICĂ: Vai, ce dezastru, Senioară! Ce nenorocire!

[Pampolinna dispăre prin partea opusă.]

NEBUNUL: (Către Agentul H²S₂, ridicînd două degete răsfire.) Îmi permiteți și mie să fac două propuneri?

AGENȚII: Prima propunere nu se aprobă! Mai aveți alta?

NEBUNUL: Aș propune ca de acum înainte toate propunerile de la ședințe să fie analizate.

AGENȚII: Spre deosebire de prima propunere care nu s-a aprobat, cea de-a doua este... respinsă.

CONSULICĂ: (Către Nebun) Aveți astfel amabilitatea... amabilitatea...

NEBUNUL: (Ironie, rupîndu-i cuvîntul din gură) Vă mulțumesc pentru amabilitatea de a-mi respinge toate propunerile!

AGENȚII: Vom fi în asentimentul tuturor polologhînd despre formarea unei conștiințe înaintate despre pamoplism, trăsătură fundamentală a omului — nou pampolist... ist... ist... ist... Pentru acest imperativ major avem nevoie de un bun trombon, de papagal...

[Consulică dispăre în culise de unde vine cu un trombon muzical la care va sufla din cînd în cînd - un fel de domn Goe la trompetă-și un papagal împărat.]

AGENȚII: (Văzîndu-l pe Consulică cu trombon și papagal) Te decorăm pentru efortul tău intelectual!

(Îi dau o insignă.) Ești de-al nostru, dar am vrut să te verificăm, fiindcă toți au devenit suspecti. Pampolinn nu mai are încredere în nimeni. Nu-l mai păzesc nici ogarii!

CONSULICĂ: (Pentru sine) Decît să-mi fi dat tinicheaua asta (Arață spre insignă) mai degrabă un stimulent material... (Către Agenții) Primiți, vă rog, gratitudinile mele!

[Acum vor începe două monologuri simultane: Agenții și Nebunul. Agenții vor declama în plen, Nebunul va avea un monolog <semi-interior>. Discursul Agenților va fi ca un zgomot de fond, o perturbare a gândirii interioare a Nebunului.]

Vor începe monologurile și se vor sfîrși în același timp.

Agenții se vor auzi slab de undeva din negură, doar nebunul va fi în centrul opiniei publice a spectatorilor.

Se stinge lumina pe scară. Un reflector va încadra doar capul Nebunului (cadru ireal).]

NEBUNUL: (Pentru sine) Ședință. Mi-e greață de-atîtea taciale. Vorbe goale. Nimeni n-aascultă. O nemaipomenită pierdere de vreme. Cine-mi va da timpul acesta înapoi? (Uitîndu-se la ceasul de mî-nă) Astăzi, de la ora 2 voi plînge cinci minute. Voi plînge de la ora 2 (fără cinci) pînă la 2 fără cinci: Plîng în mine. Plîng Replîng Mă plîng De plîng. Ședință ședință ședință ședință.

Lumea se-nscrie la cuvînt. Totul despre nimic. Tra la la tra la la la mă dusăi cu florile pe cîmpul cu oile a uu uu auă uuă au au auă uuă Îmi vine să vomit. Achruuuuh... achruuuuh... pciu! Vomit ce se vorbește. Vomit cuvinte. Să nu mă intoxice. Veniți să vomăm împreună!

AGENȚII:..... Hodoronc...
tronc..... rop... top... tap...
sp..... cip..... trip..... trop.....
crap..... țap..... soc..... hi.....
di..... di..... di.....
șto..... hu hu ru
zu.....la fa na fa.....
----- sa fa ga
fa.....-----

go go go go go -----

u u u u u u u u u u u u
u u u u u u u u u u u u
u u u u u u u u u u u u
8 8 - - - - - -su cu
ru..... cu cu..... brio cio io
ho ho..... stei tei ei i.....

Vomați cu noi!

Se fac statistici. Se demonstrează prin cifre cifre cifre Uraa! Sintem grozavi. cel puțin pe hîrtie. Uraaa! Sintem nemaipomeniți pomeniți mai-pomeniți.

Dare de seamă. Dare, dare mai mult luare... de timp. Dare de luare. De timp. Trăiască tralala-ul! Trăiască Trăiască... Asta se-ntîmplă cînd n-a-vem ce face... chemăm pe ceilalți și facem o ședință dință dință ță.

ci ci mi mi la la

do re mi re mi fa so le

tri co tri co

-----tri co tri co ta

[Nebunul leșină. Se stinge și acest reflector lăsînd ședința în beznă intelectuală.

Puțină lumină. Se aude cîntecul de muzică ușoară: "I want to be free" ca un fel de vis al Nebun-ului. Toate personajele rămîn în nemișcare — pentru că e vorba de o secundă dilatată, în care Nebunul își permite să viseze.

Apoi se aprind reflectoarele pe scenă. Agenții vor fi puternic ovaționați de spectatorii lor — de fapt mica sală va fi goală, cu excepția Nebun-ului leșinat, a lui Consulică sforăind - dar se va auzi de pe bandă înregistrată.

Agenții vor saluta persoanele invizibile, vor face plecăciuni. În cazul în care publicul real aplaudă. Agenții vor fi cei care vor ieși în față și vor culege aplauzele, se vor înclina, celelalte personaje rămînînd nemișcate.]

G (13). CULTURA și ȘTIINȚA

CONSULICĂ, NEBUNUL, AGENȚII, DIRIJORUL.

[Sala de ședințe s-a transformat într-o sală de tribunal. Tabkouri Pampolinn etc.

În sala tribunalului e o liniște perfectă, se-aude musca bîzîind.]

CONSULICĂ: (Îmbrăcat în robă de judecător. Sună din clopoțel perturbînd calmul.) Liniște vă rog! Nu se-aude o dată?... Se pronunță

sentința în numitul renumit-process Corupere de minore... săvârșită de Domnul Nebun... (Citește un act oficial)

CORUPERE DE MINORE

Domnul Nebun, ca inculpat, este învinovățit de a fi pătruns cu forța poeziei în Istoria literară, fără a mai cere aprobarea portarului aflat la intrare.

Într-o ședință extraordinară și plenipotențiară tovarășul s-a dovedit a fi nerespectuos cu normele gramaticii și nepoliticos în fața limbii. Prin hotărâre judecătorească a fost expulzat din tagma scriitoricească. Reclamantul a declarat că și așa nu voia să fie poet, că dinăștia sînt prea mulți, că el este de fapt antipoet... dar în activitatea sa de anticreație s-a dovedit a fi paradoxal! -

Tot inculpatului i se aduce și acuzația de viol.

În noaptea de 28-29 februarie 1986 a pătruns în clădire și a găsit Arta în obscuritate și a violat-o cu, și împotriva voinței acesteia, făcîndu-i un copil din flori și din urzici. Martori neoficiali afirmă că arta, ca fată, nu era deloc mare. Că ar fi vrut să se violeze și singură...

Deci, în baza Decretului 364, Aliniatul 7 1/3, susnumitul este învinuit de corupere de minore.

Alții afirmă că ar fi fost violată în timp ce aceasta se afla în adormire — spirituală —, iar în momentul cînd s-a trezit a țipăt văzîndu-se cu un necunoscut.

În numele legii, Domnul Nebun este obligat de a plăti pensie de întreținere Artei, pînă la maturizare, și este condamnat la șase ani de poezie — la locul - de - muncă —.

... (Către Nebun, după o pauză) Aveți ceva de spus în apărarea Dvs.?

NEBUNUL: (Serios) Vă mulțumesc prieteni pentru grija deosebită ce ați manifestat-o față de persoana mea, prin a mă exclude din Asociația Scriitoricească a Palilulei. Ar fi fost pentru mine o rușine să mă știu membru al unei astfel de... Adunături...

Eu și lumea ne disprețuim reciproc. De la bun început m-am dovedit a fi vrednic de cinstea de a fi necinstit. Însă acum îmi revine deosebita cinste și plăcere să mă cert cu d-voastră.

(Monolog în boxa acuzaților. Aproape delirînd, ca un nebun) Cînd eram flăcău m-a atras curentul literar... și am răcit... la inimă!

- - - - - Mi-e frig
pe dinafară și pe dinăuntru - - - - - -Pînă acum mă

simţeam foarte rău, dar acum mă simt tot ca înainte
 În condiţiile în care nu am condiţii, nu lucrez.
 Mi s-a recomandat un regim literar.

Mi-au interzis să mă gîndesc să mai scriu. Sînt condamnat la
 abstenenţă... intelectuală...

Am revelaţia nerevelaţiei.....

Trăiesc ca orice animal, îmi satisfac.....doar necesităţile
 biologice, şi nici.....pe-acelea ca lumea: ci ca a n i m a l e
 l e.....alele oalele... O să ne facem toţi oale şi ulcele. Eu mă
 pregătesc de pe acum. Unde voi fi înmormîntat? Aş putea să n-am
 mormînt de exemplu — adică nemuritor! — ca mama scriitorului
 ciorogîrlă Sandocanu, carierist de profesie naţională — peste hotare
 nu l-a băgat nimeni în seamă... ba l-au băgat în aia mă-si —
 scriitorul despre care aflăm cu senzaţie, din cele mărturisite de un
 analist al vremii, că a scris atît de mult cu minile cît şi cu
 picioarele, într-una. Nemaipomenit!... dar o să-l pomenesc eu cu
 colivă şi colaci ispre făcuţi... Cică a mai scris mai ales cu picioarele,
 caz nemaîntîlnit în nici o altă literatură universală şi multiuniversală,
 pentru că în timp ce un Joyce scria "Ulysse"-ul, el compunea
 poveşti de adormit copii! Sînt oameni
 de litere — era să zic: de paie! — care-şi bat joc de timpul
 cititorilor. Literatura din Palillula a murit
 pentru mine, iar eu abia supravieţuiesc. Mă simt un însingurat, un
 neînţeles.

Mă înăbuş aici, sînt ca o plantă fără apă, soare...
 Trăiesc din amintiri. Mă înăbuş bineînţeles - dar nu de căldură!!!!!!

Cel mai rău pentru un om este cînd nu mai are nici speranţe.
 Atunci trăieşte doar pentru a-şi aştepta moartea. Asemeni lui Dante:
 <Lasciate ogni speranza voi ch'entrate qui>. Eu le-am lăsat, deşi
 mă împac greu cu gîndul acesta. Trăiesc ca un om — animalizat...
 ...Au mocirlui dracu şi arta! În loc ca artiştii să-şi concentreze forţa
 talentului spre inovare stilistică, experimentare — vezi de exemplu
 Grupul Oulipo din Paris de literatură potenţială, teatru de avangardă
 din New York, Şcoala de la Frankfurt despre estetică, Şcoala
 italiană de pictură post-modernistă ... —, să abordeze subiecte cît
 mai felurite, să promoveze curente noi, sînt obligaţi să scrie şi să
 facă numai portrete Pampolinnei, Palillulei, Pampolinului... parcă
 n-ar exista alte figuri, imagini, teme.. . . .

Nonconformismul în artă înseamnă a fi conform cu poruncile guvernatorilor.

. . . Scriitorii regimului pot scrie oricum, chiar și greșit — se va crede că au făcut o <licență>...poetică!

Îl Concurso Litterare del Universso a decernat Înalta Distincție escului <Organizația și Palillula>, care a fost dedicat ciorapului sting al Seniorului Pampolinn, și în care se studiază compoziția din punct de vedere chimic al Organizației și din punctul de vedere al orbilor...

... Eu și prietenii mei <nebunii> sintem scriitori neoficializați de către guvern. Poliția ne-a tăiat naibii și elanul și dragostea. Sentimentele au devenit de cauciuc, ordonate de forurile superioare, ciuntite. Cei care strigă că respectă dreptatea, ei n-o respectă!

..... Pentru a participa la Congresul Internațional al Matematicienilor trebuie să obții aprobare de la Organizația Crescătorilor de Vite; iar ca tehnician veterinar trebuie să știi să cînji la pian.

Singura răzbunare a mea, sau cel puțin consolare în această <Lume întoarsă pe dos> care se joacă sub ochii mei, iar eu asist neputincios, ar fi să zugrăvesc cît mai fidel societatea murdară și inutilă din Palillula, într-un miliard de miliarde de fresce, și mai bine! Ca o imensă Commedia dell'arte tragică! Toate piesele de teatru pe care le voi scrie se vor numi O lume întoarsă pe dos... Manuscrisul uncea este deja gata, dar nu știu cum să-l scot în afară..... Pentru prima dată piesa s-a jucat în mine: *teatru interior*.

Eu am fost și singurul spectator. M-a zăpăcit de cap! Mi se tot învîrtea prin gură, și nu avea curajul să se aștearnă pe hîrtie... (Din ce în ce mai tare și sacadat ca roțile de tramvai).....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume întoarsă pe dos.....

.....O lume.....

.....O nelume.....

.....Nelume.....

Îmi pare cu regret, dar cred că Pampolinn e infirm la cap! După el, literatura ca maculatură merge și cînd stă!.....

Toți scriu <patriotic>... Eu am cunoscut și cunosc destui falși patrioți, patriotismul fiind în momentul actual o conjunctură pentru scriitorășii Palillulei. Recunoașteți că m-am scriu așa pentru a se

face publicații, sau a linguși, pentru bani, glorie... dar asta e o glorie efemeră

.....NIMIC NU E ETERN NICI CHIAR ETERNITATEA.....

Din păcate, efemerul e etern. Așa că dragii mei literatori, sufer pentru voi... În cazul unor războaie sau calamități tot țăranul de la sapă și muncitorul de la strung vor lupta, vor construi reconstrui, în timp ce un <mare-poet> sau <mare-comandant> va da din gură recitând versuri patriotice <ce din coadă au să sune> — azi am putea zice, referind la aceste poeme moderne, că <nici din coadă n-au să sune> — ei fiind la adăpost de tot și toate, cu burta umflată de mîncare. Ei vor striga: <Luptați hăi! Muriți măi! Eu sînt poetul vostru care cîntă <hei rup> cînd voi <tăiați lemne> iar la sfîrșit el, poetul și dirijorii din buncăre (Se vede pentru o clipă Dirijorul orchestrei cu o șapcă militară) vor fi eroii. Căci dacă poezii glorifică poporul în vorbe-goale ale lor, o fac pentru a se lăuda pe ei înșiși!.....

.....Cînd marele mahăr Eugen Porceanu cîștigă sutele de mii pe un roman, un țăran muncește zi-lumină pentru 15 gologani! Și tocmai cei ce se bat cu pumnii în piept că sînt patrioți, sînt de fapt patrihoți.....

.....Din păcate, puterea și adevărul sînt de partea lor... Acum eu postesc în literatură. Mi-am interzis să mă gîndesc să mai compun ceva. Am sentimentul că-mi lipsesc sentimentele!.....

.....Lumea dezvoltată vorbește de o universalitate a culturii, deschidere a ei spre oricine — fără a-i da într-una cu provincialismul din Palilula, cu importanța culorii locale. Ce culoare de fapt am avea noi?... Sumbra!... dar cred că vorbim limbi diferite.....

.....Vă spun că și eu sînt patriot, dar în felul meu, și chibzuit, și fără naționalism șovin. Joyce scria despre Irlanda că este <scroafa care după ce-și naște puii îi mănîncă>! Și este unul din marii irlandezi, și Irlanda îl venerază. Vreți să spuneți cumva că Joyce n-a fost patriot?... Sînt oameni care-și slujesc țara mai bine dinafară!... Ionescu Ionescu, la care mă gîndesc, credeți că ar fi devenit el IONESCU dacă rămînea în Palilula? Să fim serioși! ***** În țară la noi nu putem rămîne iar afară nu ne primește nimeni — parcă-am fi păduchioși sau am avea bube în cap! Și-atunci ce ne mai rămîne de făcut? Să ne agățăm ștreangul

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

de git!! Ne distrugem pe noi înșine, este de fapt autodistrugerea...
- - - - - Cultura la noi e făcută numai de doi-trei oameni, nu este <populară> cum se afirmă! Oricît de geniale ar fi unele personalități, ele au totuși niște limite — reduse la domeniul care îi preocupă, și la subdomeniu și subsubdomeniu etc care țin de firea noastră uman limitată. Nu ne putem încadra toți în matrițele lor strîmte. Dacă Shakespeare a creat atît de perfect încît se crede că nu va fi egalat, înseamnă că nimeni astăzi să nu mai scrie teatru? N-ar fi o monotonie sufocantă să ruleze mereu pe toate scenele lumii numai piesele sale și nimic altceva?..... Dragă Șecspîă, te rog să mă scuzi că te-am comparat cu scriitorășii din Palillula!..... Deci consider că fiecare trebuie să-și poată exprima ideile sale, nu doar <gașca> de la ziar, revistă, editură, radio, teve și... cercurile conducătoare.....
Contactele cu persoane străine sînt detestate de către Organizațiile... care ni-i prezintă pe aceștia ca adevărați balauri cu nouă capete!.....

.....
În regiunea de baștină a Seniorului Nostru apare o revistă literară a i-n-t-r-e-g-u-l-u-i- p-o-p-o-r. Ea se numește "Familia" și colaborează aici: Marin Sorcescu, George Sorcescu, Ion Sorcescu, Radu Sorcescu... și alți membrii ai familiei... Această familie are rădăcini ilustre: două de sfecă, o rădăcină de ridiche și alta de pus în pămînt... Articolele de fond care-s nelipsite, sînt de fapt de formă puse... Aici publică mult și prozatoarea Finarea pentru că este tarentată... tacsu cel mare e șef cucu... cu cultura... Dacă ai <obraznăcia> de a dori să publici în revista Familia trebuie: fie să scrii la modul apologetic despre <rudele> familiei, fie să le oferi stimulente... materiale! Aceasta este literatura de clan... Nici revistele științifice nu fac excepție, sau de orice alt gen; — toate revistele din Palillula se numesc <familia>!.....
Necazul cel mare este că dacă vrei să-ți editezi revista ta personală unde să te poți desfășura: nu ai voie! — și-atunci ești nevoit să recurgi la <familia> ... COSA NOSTRA... mafie literară... mafie științifică.....

Pentru a te înscrie la un doctorat despre eseistica italiană trebuie să cunoști limba armeană.....

Legile prea stricte înăbușă populația, care, nerevoltîndu-se nu poate ieși din încătușare decît prin CORUPȚIE. Va rezista cel mai dur... mai escroc... mai lingușitor... Lumea a devenit nervoasă, se dispută

din orice, le sare imediat țandăra. Și toate din cauza vieții
insuportabile... - - - - -

Scribii noștri compun doar volumașe, plachetașe patrihotice, despre
istorie, țară și organizație, poeme închinat Mai-marilor- de-un-ceas-
al-zilei... Eugen Porceanu, Adrian Împăunatu, Mitru Popescur, și
alți patrihoți.....numai așa pot ei intra în Istoria
Literaturii și se cramponează acolo ca niște catiri, numai așa pot
ei avea bani și glorie. Dar una e să scrii poezii patriotice, și alta
să fii patriot! - * - * - * - **** - * - * - * -
* - * - * - * - - - - -

Cel mai important cerc literar din Paliillula este Cercul vicios,
supranumit Cenaclu - de - luni; acesta se ține în fiecare marți.
Numai din el ies scriitori moderni, superiori, inferiori și suprasuperiori
pentru Paliillula modernă... cenaclu e condus de criticăcați literari:
Criticii sînt scriitori ratați, fără operă... e ușor să afirmi despre
unii că n-au talent, dar arată- le că ai tu!.....Mnealor lansează
oamenii lor, în cenaclul lor, ca să arate lumii că ei au descoperit
marile <talente>... Criticăcații literari fac cenacluri nu pentru a
lansa scriitori, ci pentru a se lansa pe ei înșiși... Unii publică la
cărți cu kilogramul, alții stau și se uită. Noi dăm cu tunul! Unii
publică, alții aplaudă: ura ura!... Ura domnește din plin între fiecare
din noi. Noi cădem de acord, cădem mai degrabă pe jos în ceea
ce ei exprimă izmă zmă - - - - -

Nu sînt proprietatea statului ca să folosesc o replică dintr-un film
cehic - spre a fi manipulat ca un obiect, și nici animal de ținut
în cușcă. M-am născut fără voia mea în Paliillula și, precum vitele
la stăpîn care o dată ce-și nasc puii ajung și ei sclavi ai aceluiași
stăpîn, așa mă simt eu acum. Nu sînt nici rob — după cîte știu,
sclavia s-ar fi terminat de mult.....

În Paliillula nu este nevoie de filozofi, ci de executanți mecanici,
roboței miitei cîrnăcei — a spus unul cu bască aleasă și cu fără
- de - sub - bască.....

Nu trebuie să-ți revendici meritele profesionale pentru că șefii s-au
ridicat pe cale politică, nu științifică! Cînd apar restructurări de
posturi, ei șefii, îl dau afară pe cel mai bun, ca nu cumva să
atenteze la scaunul lor!.....

Nu este voie nici să scrieți trist, e interzis prin lege!

Textul produce texte, subtexte, pretexte. Autorii se tem. Intervine
autocenzura înaintea cenzurii... Ride la comandă! nu contează că

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

ești șubred prin interior, mușegăit — că sufletul ți-e sfoiegit de așteptare și ger intelectual. Rideți fraților de tristețea voastră! Rideți cu toții! Trăiască netoții...

.....Trebuie să publici despre iubirea de patrie chiar

.....dacă n-o simți, chiar dacă nu citește nimeni.

.....Oricum, cărțile vor fi băgate pe gît la biblioteci

.....publice, instituții etc. Vor fi comentate în presa

.....centrală, studiate la școală, elevii vor fi obligați

.....prin programa didactică să le învețe.....

Deigur e mai simplu să scriți pe hîrtie-decît să dai cu sapa. E mai simplu să lupți în imaginație contra inamicului — decît în realitate. Unde sînteți dar, patrihoții mei? să vă zic cîteva la urechea bleagă!...

Blenoragie de poezie patriotardă, pacofizată...

Șablonizare timpită, uniformizare amară...

Decît să scriu ce se scrie acum

mai bine nu scriu nimic

Decît să fac ce se face acum

mai bine nu fac nimic

Decît să ascult ce se-ntîmplă acum

mai bine să fiu surd

Decît să văd ce se vede acum

mai bine să fiu orb nebun

Ați înțeles ce-am vrut să zic? atunci e bine. Iar dacă n-ați înțeles... e tot bine!

Trăiesc retras din viața literară — dacă asta poate fi numită <literatură> —: niște dictatori, proprietari personali — în numele poporului! — de reviste, ziare, edituri, unde-și depun excrementele literare iar pe noi ne obligă să le mirosim...

Indivizi care nu se dau în lături de la nimic pentru a-și apăra fotoliul cald în care stau... degeaba.

Să-i ia dracu!...

CONSULICĂ: (Despre Nebun) A nu fi la modă, este și asta o... modă!

NEBUNUL: Într-o țară bolnavă și pe moarte ținut cu silă!...

Vreau să plec ca să nu mai plec... Dar ca să pot ieși din Patlulula va trebui: fie să mă îmbolnăvesc de cancer ca să pot merge la tratament în străinătate, fie să iau Premiul Nobel!!

CONSULICĂ: (Către Nebun) Nu se poate fîrtate, fără aprobarea Organizației se anulează orice premiu!

NEBUNUL: ... Mie nu mi s-a permis colaborarea la revistele acestea populare decât cu lecturi, dar alții colaborau cu scrieri. Până când le-am spus-o verde-n față: situația e albastră!...

ACEASTA ESTE ANTISOCIETATEA DIN PALILLULA!

(Către Consulică) Ți-am spus de mult că am terminat-o cu doamna tirfă literatură!... De când nu mai citesc publicații palilluliene, nu mai ascult radio, Te Ve din Palillula, nu mai particip la cenecluri, cercuri, ședințe, dezinformări, mă simt mai liniștit. Că făceam pur și simplu alergie la știrile lor! Îmi venea să iau aparatul de pe masă și să dau cu el de pământ!

Plătim al abonament de pomană!... Nu știu cum se face, dar când dau ei o directivă mie îmi vine să fac invers!!

Singura noastră salvare

Va fi moartea

Care ne eliberează

DACĂ NU MURIM

AȘA NE PĂTIMIM

CONSULICĂ: Domnule Nebun, tu nu cunoști normele de bună funcționare a Festivalului Național de Cultură și Știință din Palillula. (Ia o broșură și o dă Agenților) Hai, s-auzim!

[Agenții urmăresc cu degetul buchisind pe marginea broșurii luată cu fundu-n sus, ca niște școlari]

AGENTUL H_2S^2 : Cultură și Știință

În primul rând se va publica cartea lui Pampolinn...

AGENTUL S^2H_2 : În al doilea rând se va publica cartea lui Pampolinn...

CONSULICĂ: (Completînd) În ambele cinci scrieri Segnorul (Citește cum se scrie) Nostru are enșpe mii șase sute trei pagini și două rînduri...

AGENTUL H_2S^2 : În al șaispelea rînd se va publica cartea despre Pampolinn...

AGENTUL S^2H_2 : În al doispe mielea rînd se va publica cartea lui ~~despre~~ Pampolinn...

NEBUNUL: Păi cartea asta nici n-a fost scrisă!

CONSULICĂ: Nu-i nimic, o vom publica înainte de-a scri-o! Pampolinn scrie o carte de vizită... o carte de vizită a globului...

[Agenții închid broșura.]

AGENTUL H_2S^2 : (Scuturîndu-și palmele) Gata, au fost ocupate toate locurile.

AGENTUL S²H₂: restul rămîne pentru popor...

AGENTUL H₂S²: Cum se numește cartea nescrisă a lui Pampolinn?

AGENTUL S²H₂: Nu știu.

AGENTUL H₂S²: Nu știi cum se numește cartea, sau se numește Nu știu?

AGENTUL S²H₂: O să mai vedem. Încă nu știu. Este FĂRĂ TITLU.

AGENTUL H₂S²: Vrei să spui că titlul său este fără titlu.

AGENTUL S²H₂: Nu vreau să spun nimic, dar n-are titlu.

CONSULICĂ: Pampolinn publică cărți străine de filozofie...

NEBUNUL... Cărți care sînt străine de filozofie... El studiază în particular importanța Teoriei Futilității!...

CONSULICĂ: În fiecare lucrare a sa Pampolinn enunță legi, de o excepțională valoare, și apreciate pentru caracterul lor blajin.

AGENTUL H₂S²: Legea 5 000 000,2: Cetățenii care consumă iaurt în stare proaspătă vor fi aspru pedepsiți.

AGENTUL S²H₂: Legea 5 000 000,3: Cetățenii care nu consumă iaurt în stare proaspătă vor fi aspru pedepsiți.

CONSULICĂ: (Către publicul din sala de ședințe) Țin să mai fac o completare la acest capitol: pentru că periodicele de pe vremuri nici nu pomeniseră de persoana lui Pampolinn, Arhivele au reimprimat acele ziare cu caractere identice și aceeași hîrtie — în care s-a specificat pe primele pagini rolul hotărîtor al Seniorului Pampolinn în timpul său — și astfel un adevăr a fost restabilit; s-au fabricat și reviste din vremea cînd Pampolinn nici nu se născuse, în care s-a specificat vizionar că el se va naște, va crește și se va înmulți pe toate drumurile...

NEBUNUL: Nu am timp de pierdut în Palilula.

Și-n cîrjă și tot o să plec în Țara Libertății! Chiar de-o fi să mor aici voi lăsa testament să-mi îngroape oasele acolo! Măcar ele să se odihnească-n pace!

[În acest loc poate fi inserată în continuare (eventual cu mici adaptări) Postfața (Non) piesei, și considerată ca un al doilea monolog al Nebun-ului.

Rămîne la latitudinea trupei de actori.]

G (11). RĂZBOIUL

PAMPOLINN, NEBUNUL, CONSULICĂ, AGENTII 123, 475,
NORODUL, PAMPOLINNA, CRAINICUL TV,
CRAINICUL DE FILM.

[Sala de tribunal se transformă într-o Sală de Coroană, unde are loc Consiliul de Război. televizor, ecran cinematografic, harta Palilulei agățată de un cuier, telefon.]

PAMPOLINN: Va trebui să apărăm pacea noastră cea de toate zilele.

NEBUNUL: (Recitind parcă un poem în versuri albe)

Noi vorbim de pace dar văd că ne înarmăm

Noi vorbim de pace dar recrutăm la oaste și femeile

Noi vorbim de pace dar instruiм până și
copiii de la grădiniță

Noi vorbim de pace dar fabricăm mitraliere
și bombe atomice

Noi vorbim de pace dar militarizăm țara

Noi vorbim de pace dar facem războaie
care cică apără pacea

NORODUL: Trăiască Constantin Pacea!

NEBUNUL: Numai pacea-de-arme vă interesează, dar pacea sufletească?... La sufletul nostru nu vă gândiți? la liniștea lui?

PAMPOLINN: Vom merge cu toții la război. Vom lupta pe baricade. Vom ataca noi ca să nu ne atace ei. Îi vom birui noi, mai nainte de-a ne birui ei.

NEBUNUL: (Gest aluziv la adresa lui Pampolinn) Asta e-n stare să facă numai nefăcute!... E un moment al idioțeniei generale!

CONSULICĂ: Pampolinn e genial în timpenia lui!... A înlocuit o teză a filozofului Kant-Laplace cu un extemporal... Este singurul peda - psiho - pedagog care a depășit în prostologie pe skizofrenicul Lambur von Waerdun.

NEBUNUL: Are un caaap care produce numai... mătrează!

AGENTUL H_2S^2 : Și ce facem totuși dacă pierdem bătălia?

AGENTUL S^2H_2 : Ne dăm... învingători!... Pampolinn va pune toată presa să scrie că am avut o victorie răsunătoare, se vor da și cifre...

AGENTUL H_2S^2 : De unde atâtea cifre?

AGENTUL S^2H_2 : Din burtă de la Pampolinn.

NEBUNUL: Păi ce să apărăm, Seîniore, zăpada de pe drum? Nimic nu ne aparţine, proprietatea privată s-a desfiinţat... Să apărăm nedreptatea socială?

PAMPOLINN: Să mă apăraţi pe mine, să-mi măriţi gloria... eu fricosul curajos... eu, anti - eroul - anti - Christ...

NEBUNUL: N-avem nici un interes...

Înţelegem să luptăm pentru o ţară, dar nu numai atât! Ţara să nu lupte pentru noi? Să fim mereu sclavii ei?...

Sînt persoane care luptă numai cu...

CONSULICĂ: (Către Nebun) Guuu - raaa!

NEBUNUL: ... se ştie. Sînt altele care storc ţara de vlagă şi-o bagă la ei în buzunar — aştia îi înţeleg: strigă <Trăiască Ţara> fiindcă au profitat, au de ce să fie <ţărişti> sau <ţărişti>. Mie îmi vine să mă băş cînd îi aud, şi să rigi. Şi să trag apa. Nu că aş fi cosmopolit, dar prea sînt cusute patrioţismele astea cu apă albă...

(Către public) Şi-atunci vă-ntreb confracţii mei, ce este patria?: O noţiune de care se servesc unii pentru a exploata pe alţii?!... Ce este patria?: pentru unii mumă, pentru cei mai mulţi ciumă?!... Naţionalismul acesta exagerat duce la atîtea războaie. Ce cred ei, că Palillula va dura aşa la infinit?... Au existat ele imperii care au dăinuit milenii, şi tot s-au prăbuşit... Şi-atunci? Bineînţug — fiindcă dacă nu. cine ar mai munci pentru ei? pe cine ar mai stăpîni ei.

PAMPOLINN: Şi ce v-aţi face voi fără mine?

NEBUNUL: Am trăi mai bine!...

Căci Statul fură oficial, cetăţenii săi neoficial! Statul înşală oficial prin legile şi decretale sale, Statul minte oficial prin mijloacele sale de dezinformare în masă... şi-n scaun... şi-n mobilă de durere... Deviza omului de rînd: Să înşeli Statul de bani, şi pe Dumnezeu de zile!

CONSULICĂ: Ai noroc că eşti nebun şi nu te ia nimeni în seamă.

NEBUNUL: Într-o lume întoarsă pe dos, ca negativul unei fotografii, un om onest e trimis la ospiciu.

PAMPOLINN: Fii al dracu Nebun-escu-le pe 20 de ani!

NEBUNUL: Mulţumesc asemenea.

PAMPOLINN: (Către Nebun) Ce funcţie deji în Armata Palilluliană?

NEBUNUL: Funcţia de Prost.

CONSULICĂ: Domnule Nebun, d-ta eşti Prost conform Articolului 41 din decretul 233 pe 2986.

NEBUNUL: Eu sînt străinul de albert camus. dar nu pot renunţa la mine, la sufletul meu... nu mă pot vinde lor... nu pot deveni

o marionetă la îndemna dogmaticilor. Vreau să rămân eu, cu caracterul meu, sucit cum o fi!...

PAMPOLINN: (Către Nebun) Îți poruncesc să-mi faci socoteala!

NEBUNUL: Ce treabă am eu cu socoteala dumitale? De fapt nu mă mai mir de nimic... Adică mă mir dacă totul e normal.

PAMPOLINN: Așadar și prin urmare am hotărât cu toții să întrunim Consiliul de Război. prin urmare și-așa deci vom alege de comun acord un guvern democratic. (Pauză. Apoi tot el ridică două degete.)

[Toți sînt strinși în jurul unei mese rotunde, Pampolinn în capul mesei.]

PAMPOLINN: Propun ca Ministru cu Probleme de Tineret să fie Pampolinn cel Bătrîn, Ministrul Afacerilor cu Dop: Pampolop, Ministru pentru creșterea furnicilor de soi: Pampolinoi, Ministrul de Energie Spirituală: Pampulica Mică, Ministrul cu Războiul Nervilor: Pimpalinn Porcin...

NEBUNUL: Trîntorii își schimbă meseria...

[Agenții și Consulică încep să se rotească încet în jurul lui Pampolinn, apoi din ce în ce mai repede. Pe toată această perioadă, ele se vor demachia și se vor transforma unul în celălalt:

Actorul H_2S^2 va juca rolul lui S^2H_2

Actorul S^2H_2 va juca rolul lui Consulică

Actorul Consulică va juca rolul lui H_2S^2 .

S-a produs deci o permutare circulară.

Se va face distincție între Actorul Consulică și Personajul Consulică, etc. Spectatorul va trebui să sesizeze această schimbare a rolurilor între actori. Aceștia se vor remachia, schimba îmbrăcămintea între ei...]

PAMPOLINNA: (Către Pampolinn, privind la cei care se învîrtesc) Ce faci cu bieții oameni?

PAMPOLINN: Nu vezi bine? Îi rotesc... fac rotirea cadrelor.

PAMPOLINNA: Ca ce scofală?

PAMPOLINN: Păi să n-aibă timp să prindă rădăcini înalte. Țăranul care se duce la tîrg cu traista cu șoareci învîrte traista în jurul capului, ca șoarecii să nu aibă timp să o roadă...

PAMPOLINNA: Îi sucești, îi învîrtești, de le vine rău.

PAMPOLINN: Nu-i nici o pierdere!

[Se reasează toți la masa rotundă păstrînd aceeași ordine a personajelor, dar cu actorii permutați.]

PAMPOLINN: Au loc următoarele rotiri de cadre: Ministrul Energiei va fi înlocuit din funcție; el va fi numit Ministru al Repaosului, Seniorul Pampolinnel va fi acreditat simultan ca Secretar particular

general la Ministerul creșterii și îngrijirii dăunătorilor agricoli. Ca și la Ministerul combaterii dăunătorilor din cultură...

NEBUNUL: Că tot se pricepe la deoate — adică la nimic!

PAMPOLINN: Vom schimba totul. Vom schimba și schimbarea și neschimbarea.

NEBUNUL: Îi schimbă pe toți și lucrurile tot nu merg. Cred c-ar fi mai bine dacă s-ar schimba mai întâi pe ei!

PAMPOLINN: Și acum să votăm: îndrăznește cineva să fie împotriva? (Cu excepția sa și a lui Consulică toți ridică mâna)

Se abține cineva?

CONSULICĂ: (Ridicînd mâna) Eu sînt pentru contra și mă abțin.

PAMPOLINN: Cine este de acord? (Ridică doar el mâna, apoi — văzînd că nu mai ridică nimeni — ridică și cealaltă mînă, după — aceea ridică și picioarele).

Deci în unanimitate de voturi toată lumea a aprobat noua modificare.

NEBUNUL: Eu am fost împotriva.

PAMPOLINN: Tu ești nebun!

AGENTII: Seniore, să schimbăm modificarea!

CONSULICĂ: N-are rost. Dacă campania de votare îl alege pe Pampolinn, ea este validată. Dacă nu-l alege, campania este falsă, și ca urmare va fi abrogată. Într-un an s-au anulat astfel unșpe sute de campanii, toate foarte necorecte.

Atunci Pampolinn, văzînd că ceilalți nu îndrăznesc, s-a votat singur în unanimitate, și s-a ales el însuși pe sine se — dînd dovadă de bărbăție, înalt spirit de sacrificiu, de etică și echitate. Și uite-așa, dreptatea a fost restabilită!

NEBUNUL: Lucru ordinar!

AGENTUL H_2S^2 : Extraordinar!

AGENTUL S^2H_2 : Nemaipolonic!

CONSULICĂ: (Sună telefonul. Consulică ridică receptorul iar după cîteva secunde îl pune în furcă. Maiestate, se naște un copil în Palillula.

PAMPOLINN: Cum, fără încuviințarea mea? Fără măcar să bată la ușă?

AGENTUL H_2S^2 : (Făcînd pe supăratul) Ce pușca calului în virful dealului!?

AGENTUL S^2H_2 : As caimici cu parcuse

A lamuru tutere!

(Înjurătură pe țigănește)

NEBUNUL: Ei nu au nevoie de oameni cu inițiative care să le pună probleme, ci de simpli executanți mecanici, bătători din palme,

roboți umani, păpuși ce joacă pe sîrmă, animale cu zgardă... Țara asta a ajuns o mare închisoare... Eu mi-am permis niște drepturi și asta i-a deranjat. Am publicat prin străinătate; de obicei eu scriu cărți care nu se publică în țară...

Aici n-ai voie să te duci nici la closet fără să faci cerere de aprobare; dacă nu, între bare! Dar în prealabil ar fi trebuit făcută o altă cerere, în care să soliciți să ți se aprobe să faci o cerere, care să-ți aprobe să faci o cerere

Deci cerere la cerere la cerere la cerere... Orice nesupunere e pedepsită.

Întotdeauna cei mari au făcut nedreptăți

și atrocități

Întotdeauna cei mici au fost nedreptățiți

și masacrați

Și la urma urmei ce e statul? Cei mai mari ca noi care ne înjură în voie. Că doar n-o să zică cineva că prin discursuri se face pîinea...

Orice succes al cuiva sau tendință de a scoate capul (În acest moment un actor scoate capul din culise) este înăbușit în fașă (Agenții împing cu o fașă în mînă capul înapoi în culise). Deșteptii sînt dați la marginea societății pentru a deranjează prin ideile lor liberale. Aceștia ar putea concura, și chiar adumbri, personalitatea guvernatorilor.

PAMPOLINN: Noi, adică voi, ne pregătim pentru război...

NEBUNUL: În trecut, conducătorii de oști erau primii în luptă, astăzi văd că sînt ultimii!

PAMPOLINN:... Mă străduiesc a face ca lumea... filozofie... să vorbească pe păsărește — dialectul pampulinnian, care se utilizează în Palillula.

S-aducem un omagiu celor căzuți în războaie...

NEBUNUL:... de pe cal...

PAMPOLINN: Celor morți în luptă...

NEBUNUL:... de frică...

PAMPOLINN: Generalilor care-au săvîrșit mari isprăvi...

NEBUNUL:... la closet...

PAMPOLINN: Alții nu cîștigă pentru că nu se bat. Noi sîntem bătăuși. Ne batem...

NEBUNUL:... cuie în tălpi!

PAMPOLINN: (Reluînd) Ne batem...

NEBUNUL:... pe noi înșine!

PAMPOLINN: (Întărind ideea) Pe dușman îl batem...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

NEBUNUL... cu palma pe amăr!

[În aceste replici Nebunul a fost un ecou al lui Pampolinn.]

AGENTUL H_2S^2 : (Către Pampolinn) Căpitane, eu regret din inimă că nu poti să merg la război și nu poti astfel să-mi etalez vitejia și dragostea de țară — deoarece sînt bolnav grav.

PAMPOLINN: Ce-ai mă?

AGENTUL H_2S^2 : M-am lovit la cîină, și mă doare-n cot!

AGENTUL S^2H_2 : (Către Pampolinn) Colonele, și eu sînt bolnav grav și inapt cînd e vorba de război.

Dar luptă prostimea și pentru mine, iar eu petrec în locul ei. Deci ne completăm reciproc... reciproc...

PAMPOLINN: Tu ce mai ai, mă?... Pe tine te doare-n fund?

AGENTUL S^2H_2 : Nu, generale.

PAMPOLINN: Cum, nici în fund nu te doare de armata noastră populară?

AGENTUL S^2H_2 : Ba da, amirale... Adică nu...

CONSULICĂ: (Sărind repede de la locul lui) Mă doare pe mine, Comandante.

PAMPOLINN: A, de-ăștia-mi ești? Te doare-n fund de armata populară?

CONSULICĂ: Nu, Împărate. Nu de armată. Pur și simplu sînt bolnav: mă doare-n fund!

AGENTUL H_2S^2 : Vai de capul tău!

AGENTUL S^2H_2 : Păi de ce de cap cînd pe el îl doare fundul?

PAMPOLINN: Dați-i un cimitirol să-l vindecați pentru totdeauna. [Intră vijelios 123.]

123: (Speriat) Seniori, a-nceput războiul! De aproximativ cinci minute! Se transmite la radio și televiziune.

[Dă drumul la televizorul color așezat cu ecranul spre public. Apar două umbre de culori diferite care se luptă. Umbrele se vor mișca cu încetinitorul. Ele vor fi stilizate, gen jocuri mecanice. Se aude vocea Crainicului TV]

CRAINICUL TV: Atac al lui α (Umbra din stînga se apleacă asupra celei din dreapta)

Atac al lui β (umbra din dreapta revine și se apleacă asupra celei din stînga)

Nou atac al lui α (Același joc)

Atac de cord al lui β (Umbra din dreapta pune mîna la inimă)

α atacă din nou la coarda sensibilă a lui β (Umbra din stînga se apleacă mai mult peste cea din dreapta)

Ultimul atac de cord și infarct al lui β (Umbra din dreapta cade la pământ, iar cea din stînga peste ea, ieșind amîndouă de pe ecran)

[Televizorul se stinge. Pe un ecran cinematografic, în spate, se proiectează ceva între război și fotbal. Pot fi văzuți soldați cu ranița în spinare și caschetă pe cap jucînd fotbal, precum și fotbaliști (în tricouri și șort, jambiere, bocanci cu crampoane) cu pușca în mînă pornind la atac și strigînd <gool>.

Se zăresc mulți soldați. Se aude vocea Crainicului de film, că la un meci de fotbal, învăluită de strigătele suporterilor înflăcărați.]

CRAINICUL DE FILM: ... Soldații au depus jurămîntul într-o ladă... l-au lăsat acolo... apoi și-au luat tălpășița... (Dispar soldații, ecranul rămîne complet alb)

475: (Care intrase în scenă, arătînd cu degetul spre ecranul luminat, dar fără imagini) Ia uitați-vă la ăia cu ochelari ce se cotonogesc!... Acum își dau ochelarii jos și se bat ca chiorii!! (Ceilalți privesc ținută la nimic(!)).

NORODUL: Hai ai noștri! Hai ai noștri! Hai ai noștri!

CRAINICUL DE FILM: Caporalul Garder rezistă în apărare. Plutonierul Garder rezistă. Maiorul Garder rezistă. Inamicii atacă furibund. Colonelul Garder rezistă dar începe să se clatine în urma unui fault de joc. Căpitanul Garder rezistă și mai puțin. Locotenentul Garder se apleacă în fața dușmanului. Soldatul Garder, zis Svek, cade înfrînt... (Sunete de apocalips.)

Oamenii nu mai vor să lupte, s-au retras la ospiciu...

123: Dar cît e scorul?

AGENȚII: 1-1 pentru ai noștri!

PAMPOLINN: Facem golaveraj cu ei.

CONSULICĂ: Cum vă explicați?

PAMPOLINN: Avem tunuri de calibru mai mare, importate din Pațagonia.

475: Dar cine a marcat golul pentru ei?

AGENȚII: Noi. Am dat o bombă chiar în ograda noastră, lîngă poartă... ca să-i intimidăm...

[În vreme ce rulează aceste <bătălii>, toate personajele se schimbă pe scenă luînd costumații de militari cu diferite grade, șepci în cap. Se aud și ordine militare de intensitate redusă (aproape șoptite) rostite aiurea cînd de Pampolinna și Consulică, sau de Pampolinn: <echiparea>! (Personajele se dezbracă), <dezechiparea>! (Se îmbracă cu haine militare)

<Pregătirea de pregătire de război!>.]

[Toate personajele din scena aceasta, îmbrăcate militărește — inclusiv groteasca Pampolinnă —, vor avea în centrul atenției lor o Hartă mare pe care scrie, cu litere de-o șchioapă vizibile publicului, PALILLULA, agățată cu o sfoară destul de lungă și vizibilă, de un cuier, care cuier are forma unui cioc (de pasăre răpitoare) cu gheare. Palillula va avea forma unui pește mic pierdut în imensitatea Hărții, în locul rectumului peștelui se află un oval unde scrie CAPITALA. Ca vecini se va găsi la toate punctele cardinale PAȚAGONIA, cu excepția unei mici frontiere cu REPUBLICA LIBERTATE. Peștele pare ca într-un ocean, luat de valuri (înspumate, albe).

Personajele vor fi așezate de o parte și de alta a Hărții, lăsînd-o pe aceasta etalată publicului. În replicile lor vor gesticula arătînd spre Hartă.]

AGENTUL H_2S^2 : Să ne cucerim independența!

AGENTUL S^2H_2 : Să ne sacrificăm pentru suveranitatea patriei!

CONSULICĂ: Să dobîndim neatîrnarea țării noastre!

PAMPOLINN: (Dînd comenzi celorlalți) Marș! Marș! La dreapta-mpre-juuur! Marș! (Aceștia se ciocnesc între ei, îl mai ciocnesc și pe Pampolinn)

Avem o armată... marș!... pregătită...marș!... să înfrunte ... marș! ... cotropitori!... marș! ... stop... marș!...

123: Hai Liberare!

475: Hai Libi!

123: Hai Liberare!

475: Hai Libi!

CONSULICĂ: Să nu mai atîrne de nici o forță străină scumpa patrie Palillula!

PAMPOLINN: Să luptăm pentru NEATÎRNARE! (Taie cu sabia sfoara care leagă harta Palillulei în cuier. harta cade grămadă pe jos făcînd un zgomot tumultos la care personajele tresar)

NORODUL: Ura! Ura!

AGENTUL H_2S^2 : Am obținut neatîrnarea Palillulei!

AGENTUL S^2H_2 : De azi înainte Palillula nu mai atîrnă de nimic! (Arată spre Harta care nu mai atîrnă de cuier.)

NORODUL: (Arătînd spre Pampolinn) Să proslăvim Eroul nostru Național, ctitorul Palillulei moderne!

PAMPOLINN: Trăiască curajul supraostășesc al ostașilor pampolinni!

NORODUL: Trăiască Vitejia!

ECOUL:... Vitregia

Vitregia

Vitregia...

H (15). SCENE SIMULTANE LA GRANIȚĂ

PAMPOLINN, PAMPOLINNA, CONSULICĂ, NEBUNUL, IȚIC,
IȚICA, 123, 475, AGENȚII, NORODUL.

[Din economie de vedere și de timp pentru spectatori, autorul a concentrat trei scene în una singură.

Aciunea se desfășoară în două compartimente ale unui tren, și deasupra pe tren. Peretele dinspre public lipsește. Scena cea mare va fi împărțită astfel ca cele trei piese de teatru să ruleze simultan. Scena cea mare va fi împărțită în două printr-un perete, acesta separă cele două compartimente; deasupra este un tavan, acoperișul trenului.

Pe toată durata acestor scene simultane se va auzi (ca fond slab) un zgomot sacadat de roți de tren, șuierat de locomotivă, frîne, anunțuri prin gări. Pe alocuri, de exemplu când Nebunul are jocul de pantomimă, acest fond sonor poate fi redus la minim.

Personajele nu știu unele de prezența celorlalte, cu excepția acelor care trec dintr-un compartiment într-altul. În timp ce rulează o scenă, personajele din celelalte scene mimează vorbirea, gesturile corespunzătoare...

Trecerea unui personaj din Scena 1 în Scena 2 (și reciproc) va fi însoțită de gesturi de pantomimă. (Se presupune că pereții AB și Be, de altfel invizibili, au câte o ușă la mijloc) X mimează apăsarea clanței primei uși (însoțită de zgomotul caracteristic), deschiderea ușii (cu scîrțîit), închiderea ei (același scîrțîit) și zgomotul de clanță. Urmează un joc similar pentru ușa cealaltă. Gesturile vor fi însoțite de zgomotele caracteristice regizate din culise. Compartimentele au desenate câte o fereastră. Personajele din Scena 1 mimează din cînd în cînd deschiderea ferestrei (scîrțîit de geam, intrare bruscă de aer rece, accentuarea bruscă a fondului sonor al trenului) și închiderea geamului (scîrțîit rapid de geam, dispariția vîjîitului curentului de aer, dispariția completă a fondului sonor al trenului, apoi reapariția sa slabă). Personajele:

123,	475
P, PA,C	IȚIC
	IȚICA
N	N

Nebunul a îmbătrânit: are păr alb, barbă albă și toiag; hainele aceleași, dar prăfuite; adidași murdari.

La început Seniorii 123 și 475 dorm. E noapte. Pampolinn, Pampolinna, Consulică, și Nebunul moșăie pe banchetele primului compartiment. Îțic și Îțica stau lângă fereastră în compartimentul al doilea, în poziție de drepti cu mâinile lipite pe lângă corp unul în fața altuia ca niște manechine fără să se miște — decît rostind rigid replicile.

Scena 3 este deci o scenă mecanică.

(Cifrele din fața dialogurilor prezentate în continuare, ca și așezarea în pagină, indică scena în care se derulează acțiunea.)]

1. **CONSULICĂ:** (Către Pampolinn) Veți avea o întîlnire la nivel înalt cu piticul din Țara de Jos. Trenul Express sosește în capitala lor la orele 29 și 8 secunde.
1. **PAMPOLINN:** Eu vreau o întîlnire la cel mai înalt nivel!
Numai asta e demn de mine.
1. **CONSULICĂ:** Atunci vom proiecta întîlnirea pe muntele Himalaya.
Se va semna acolo un tratat de asistență mutuală între țările noastre.
1. **PAMPOLINNA:** Și ce trebuie să facă cei doi regi?
1. **CONSULICĂ:** Să stea față în față, muți, timp de 7 ore!
2. **ÎȚIC:** Ce faci acolo fetițo?
2. **ÎȚICA:** Cresc copile.
2. **ÎȚIC:** Ce faci domnișoară?
2. **ÎȚICA:** Cresc băiete.
1. **PAMPOLINN:** Mai întîi și la început voi însărcina toate femeile din regatul meu... (Toți din Scena 1 rămîn cu gura căscată)
1. **NEBUNUL:** Băă, al dracu bic!
1. **PAMPOLINN:** ...să ducă la împlinire sarcina pe care le-o încredințez...
3. (Seniorii 123 și 475 se dezmoțesc. Deschid ochii speriați.)
3. **123:** Mai e mult pînă la graniță?
3. **475:** Silang! Te-am învățat pînă m-am prostit și eu.
2. **ÎȚIC:** Ce faci domnișoară?
2. **ÎȚICA:** De mult nu mai sînt domnișoară... nici virgină...
2. **ÎȚIC:** Păi cum?
2. **ÎȚICA:** Bine! Ne-a tot regulat Pampolinn... la cap!
1. **CONSULICĂ:** Mă simt satisfăcut!
1. **PAMPOLINNA:** (Către Pampolinn) Vrei să mă dezbrac în fața ta ...de caracter?
1. **PAMPOLINN:** Ești nasoală Pampolinno, dar să nu mai spui la

nimeni.

1. PAMPOLINNA: Ooo, frumosu lu Cristos!
1. PAMPOLINN: Dă-mi un pupic... lugu...lugu... lugu... lugu...
1. PAMPOLINNA: Nu mai pupi tu sărutare de la mine, și nici păsărică mică.
3. 123: (Făcînd pe păsările) Spectatorii vor presupune că noi sîntem niște păsări cu zborul frînt. Ne așteaptă căderea iminentă oricărei încercări de înălțare în Palilula!
3. 123:Dacă trec dincolo, o să-ți las totul.
3. 475: Nu este de ajuns:
3. 123: Ce este, este.
3. 475: Nu este.
2. IȚIC: Și-ai rămas însărcinată?
2. IȚICA: Da.
2. IȚIC: Și-n ce lună ești?
2. IȚICA: În luna aprilie.
1. PAMPOLINN: (Către Consulică) Simt că fac alergie la nevastă cînd o văd bine n-aș mai vedea-o!
1. CONSULICĂ: Psicologia femeii este complicat de complexă.
1. PAMPOLINN: Pampolinna era totuși frumoasă pe vremuri: că la soare te puteai uita, dar la dînsa ba.
1. NEBUNUL: Păi dacă nu te puteai uita la ea, de unde știai că e frumoasă?
1. PAMPOLINN: Conform Legii Estetice nr.625 din 33 iunie 2984. Era de o frumusețe necugetată, de gradul 7 pe scara Richter.
3. 475: Ca să nu te recunoască, îmbătrînește mult pînă mîine.
3. 123: Trei ani nu cred că pot să îmbătrînesc, dar o să îmbătrînesc trei capre.
3. 475: Bine. Tot e rău și-așa.
2. [Între timp Nebunul a trecut dintr-un compartiment în celălalt.]
2. IȚIC: Ce faci, studento?
2. IȚICA: Cresc studentule.
2. IȚIC: Ce faci femeie?
2. IȚICA: Cresc, bărbate...
cresc mare în burtă!
2. NEBUNUL: Cine dracu-a mai văzut
Iepure viu în frigare
Și studentă fată-mare?
1. CONSULICĂ: Numai cine nu vroia nu se culca cu ea!...
(Monolog)
Pampolinn are 40 de ani

Pampolinn iubește
Pampolinn iubește
Deci Pampolinn are 20 de ani
Pampolinn mai iubește
și Pampolinn nu mai iubește decât
Deci Pampolinn are 60 de ani

3. 475: Și ce faci pe urmă?

3. 123: Tuberculoză.

3. 475: Cam rău. Dar tot e bine și-așa.

2. IȚIC: Come state seniora? cu burta la gură...

2. IȚICA: Molto bene.

2. IȚIC: Pe cine m-aștepți?

2. IȚICA: Pe tine!

1. [Nebunul a revenit în Scena 1 prin același joc al ușilor.]

1. NEBUNUL: Tirfa asta nerușinată cu rușinea ei: o femeie pe care o fuți în cur... și-o tot fuți în cur pe mă-sa!

3. 123: Îmi vine și amețală pe acoperiș aici.

3. 475: De unde?

3. 123: De la Popleaca.

3. 475: Vom trăi și vom vedea la televizor.

2. IȚIC: O să naști un hipoconzaur. S-a anunțat prin mijloacele de dezinformare în masă.

2. IȚICA: Cît de fericită sînt!

1. CONSULICĂ: Programul la Radio, Tele-viziune și Para-viziune:
(Citește de pe un ziar)

" orele 19³⁵ Mesaj nemaipomenit al seniorului Pampolinn

" orele 19⁵⁰ Vizita de stat... în genunchi... a seniorului
Pampolinn în țara vecină

" orele 19⁸⁵ Cuvîntare la cel de-al paispēmielea Congres care
studiază importanța congreselor în Palilula.

" orele 28 și 63 de minute Economia pampolinniană și direcțiile
ei pentru milenarul următor

" orele 11 și opinci minute: Agricultură multilateral nedezvoltată
și Pampolinn: întîiul gospodar din Palilula

" orele 563 și 1 minut prețios: Muzică populară Pampolinn,
floare de crin.

" orele 112,026: Industriașul Pampolinn fabricator de iluzii optice
de dumintru somon, și pe coadă la lapte și cîine
cu era Pampolinn

" orele 18219465 și nici un minut: Trăiască Palilula, Pampolinn și
Pampolilla, cea mai mare țară-amară de pe Universul

- nostru și celălalt!
3. 123: Cît e ceasul?
3. 475: Cinci și-a stat
Și merge regulat
3. 123: Ne-apropiem de vamă.
3. 475: Acum o sută de ani guvernul ne băgase la zdup...
3. 123: Mi-aduc aminte. Din dragoste nestinsă pentru cei obidiți...
(Tresărind) Cînd?
3. 475: Acum o sută de ani... De fapt o sută un an, fiindcă mai trecu un an de cînd vorbim..
3. 123: Înseamnă că noi am murit?
3. 475: S-ar putea... (Pauză)
3. 123: Hai mai bine să-ți spun un banc cu un ștab din Palillula, un ștab chinez și-un pechinez...
3. [123 simulează bancul. Apoi rîd amîndoi cu poftă bătîndu-se pe umeri.]
2. [Intră Agenții, îmbrăcați controlori de tren, în Compartimentul 2.]
2. AGENȚII: Actele la control, vă rugăm!
2. IȚIC+IȚICA: Noi nu avem nici un act...
2. AGENȚII: Chiar așa?
2. IȚIC: Adică am avut aseară un act... sexual...
2. AGENȚII: Să-l vedem!
2. Trenul suieră mai puternic. La curbă șinele pocnesc Ițic și Ițica se caută în zadar prin buzunare.
- 3.475: Cît mai e ceasul? Am emoții!
- 3.123: Cît ți-e nasul.
- 3.475: Ți-am spus să-ți iei nasul și să-l dai la reparat... ba nu, ceasul.
- Să-ți dai ceasu la cizmar, să calce cu picioarele pe el!
3. 123: Ceasu meu costă parale
Pîrț în gura dumatăle!
1. PAMPOLINNA: Of, e tîrziu. Sînt surmenată.
1. PAMPOLINN: Cîți ani ai, băbuțo?
1. PAMPOLINNA: Eu am împlinit 16 primăveri... (Pauză)... acum cincizeci de ani.
1. NEBUNUL: Încîntat de cunoștință, domnișoară! (Face o plecăciune.)
1. PAMPOLINN: (Pentru sine) E nesimțită de grasă ce e!
1. PAMPOLINNA: Ce, cu sînt ultima urîță?
1. PAMPOLINN: Ba nu, ești prima!... Totuși ... Cît ești tu de grasă ai devenit slăbiciunea mea!

1. [Agenții intră în Compartimentul 1 unde încep să salute pîn'la pămînt, să ia poziția de drepti, mereu. Același joc al ușilor.]
2. IȚIC: Îmi permiți să-ți fut una la muie?
2. IȚICA: Cu ce, mă rog?
2. IȚIC: Cu sare și mușchi țigănesc.
2. IȚICA: Nu-mi plac nici mușchii nici lichenii.
2. IȚIC: Atunci înseamnă că la noapte va ninge.
2. IȚICA: Nici mie nu-mi vine să cred.
2. IȚIC: Și ce te fute pe tine grija?
2. IȚICA: Păi soțul meu e pe front!
3. 123: Dă-mi un șut în șezut și-aruncă-mă peste graniță!
3. 475: (Conformîndu-se) Cu plăcere!
3. 123: Așa! Mai tare! (475 dă foarte tare. 123 alunecă de pe acoperiș. Abia se mai agață cu rîinile.) (Avînd glasul schimbat) Tembelule, de ce dai în mine? Ce ți-am făcut?
3. 475: Eu dau în Seniorul 123, nu în actorul (Numele lui 123).
3. ACTORUL 123: M-am deghizat ca actor într-un personaj care trece clandestin frontiera... Poate așa am și eu șanse... cel puțin cu gîndul!...

Te rog, spune-i Seniorului 475, personajul pe care-l joci, domnule (Numele actorului 475), să dea mai cu milă!

3. ACTORUL 475: O.K.!... S-a făcut!
- [Agenții părăsesc scena, presupunînd că intră într-un alt compartiment nevizibil publicului. Consulică îl înșfacă pe Nebun și intră în Compartimentul 2. Același joc al ușilor. Aceste mișcări ale personajelor se desfășoară concomitent cu Scena3.]
3. 123: Ajută-mă, nu mă lăsa să mor!
1. PAMPOLINN: (Cîntînd, cu mîna pe inima din dreapta (!). Către Pampolinna)

Nu mă lăsa Marghioako
Nu mă lăsa să mor
Că deseară-ți bag antena
La televizor...

(Refren)

3. (123 se urcă din nou pe acoperiș în timp ce Pampolinn cîntă.)
1. [În Scena 1 este semiîntunerice. Va urma un moment de dragoste între un moș și-o babă: Pampolinn care e foarte slab și foarte mic,
și Pampolinna foarte grasă și mult mai înaltă ca el. dar, nemaivînd cu ce, vor folosi tot felul de obiecte - porno din comerț masculine mai ales, chiar feminine. (El pare ca o gînganie cu multe copite!

așezat pe o vacă! Din cînd în cînd vaca mai dă din copite!) destul de disgrăioși, gîfîturi de moși, diformi, urîțiți și mai mult de situație, băloși, idioți- scenă ce ar trebui să provoace scîrba spectatorilor, în comparație cu muzica veselă și drăguță. Pentru a înfățișa publicului o dragoste falsă, artificializată, schimonosită.

Orchestra va acompania acest cîntec începînd cu prima strofă.

Se aud în special sunete de acordeon. Toate personajele celor trei scene vor cînta — cu excepția lui Pampolinn și a Pampolinnei ocupați cu actul în sine (E vorba de actul sexual)

Este o melodie din folclorul sexi-porno al adolescenților.

Pe cît posibil va fi o concordanță între versurile cîntecului și gesturile, mimica lui Pampolinn și Pampolinnei.

Iată alăturat portativul, simplu, în gama do major.]

TOȚI: Baba zice zero unu

Moșu pregătește tunu

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zêro doi

Moșu-i dă pe dinapoi

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero trei

Moșu dă de sar scînteii

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero patru

Moșu dă de rupe patu

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero cinci

Moșu dă de cade-n brînci

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero șase

Moșu-o bagă pîn'la oase

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero șapte

Moșu i-o dă pe la spate

(Anterefren)

(Refren)

Baba zice zero opt

Moșu zice nu mai pot

(Anterefren)

(Refren)

[S-a terminat cîntecele. Trenul oprește în gară, la frontieră. 123 și 475 se culcă pe burtă, pitiți, să nu fie văzuți. În Compartimentul 2 nimeni nu mișcă, par impacientați.

Pe peron Norodul (Bărbați + Femei) — adus cu hapca să-i întîmpine pe rege și regină face galerie celor doi, care abia se mai mișcă în actul sexual:]

BĂRBAȚI: Hai Pam-po-linn!... Hai Pam-po-linn!.

FEMEILE: Nu te lă-sa Pam-po-lin-na!... Nu te lă-sa Pam-po-lin-na!...

BĂRBAȚII: Hai Pam-po-linn!... În c-o da-tă Pam-po-linn!...

FEMEILE: Con-trea-ză-i Pam-po-lin-na!...

Pu-ne-i contre!... Îfii contra lui!...

BĂRBAȚII: Mai ta-re Pam-po-linn!... pe ultima sută!...

FEMEILE: Ți-ne-i piept Pam-po-lin-na!...

Pu-ne-i con-tre!...

[Pampolinna îi pune o contră mai tare lui Pampolinn și dă cu el în fund! Pauză. Amindoi, extenuați, abia mai respiră, se ridică și fac plecăciuni către popor (norod) mulțumind pentru galerie, pentru încurajare...

Trenul pornește cu un șuierat prelung.]

3. 123: (Privind în depărtare) Se vede hotarul care există între Palilula și Libertate.

2. IȚIC: (Privind pe fereastră) Ne-apropiem de Libertate! Mai avem 4 km.

1. PAMPOLINN: Simt că-mi scad puterile. Ieșim din Palilula.
[Luminile se întesesc.]

3. 475: O soare, răsări și pentru noi?

2. IȚIC+IȚICA: De-acum încolo nu vom mai fi niște manechine.

1. PAMPOLINNA: Mi-a pălit farmecul. Numai în Palilula străluceam eu. Prin decret de stat fusesem declarată cea mai frumoasă.
[Lumini mai puternice.]

3. 123: Precum cîrțile ieșim din mușuroi la lumină.

2. NEBUNUL: Lumea-cea-albă nu-mi zice nebun.

2. CONSULICĂ: Nu mai slujesc Nelibertatea.

1. PAMPOLINN+PAMPOLINN: Au! Au!... Lumina prea tare nu trebuie s-o vadă liliecii din Palilula. Le va lua mințile!

3. 123&475: Vivat Libertatea!

2. **NEBUNUL:** Vivat Democrația!
2. [Ițic și Ițica devin oameni cu mișcări flexibile, genoflexiuni, exerciții de înviorare. Au redevenit ființe umane, nu obiecte ale altora.]
3. 123 & 475: Nu mai sîntem animale numerotate. Avem și noi o personalitate.
3. 123: Pe mine mă cheamă Jean.
3. 475: Și pe mine George.
- [Următoarele șase replici vor fi pronunțate: mai întâi separat de către fiecare personaj, sacadat, iar în final: simultan, încît să nu se mai înțeleagă nimic. Sunete din ce în ce mai tari. Crescendo. Se repetă de cîteva ori.]
1. **PAMPOLINN:** Mi-au slăbit forțele...
1. **PAMPOLINNA:** S-a dus gingășia mea...
3. 123 & 475: Avem și noi un nume!
2. **NEBUNUL:** Sînt un intelectual normal!
2. **CONSULICĂ:** Slujesc Libertatea!
2. **IȚIC+IȚICA:** Sîntem, în sfîrșit, oameni!
- [Luminile devin orbitoare. Pampolinn și Pampolinna din ce în ce mai abătuți. Trenul șuieră încît acoperă toate glasurile. Cîteva personaje leșină de bucurie cu zîmbetul pe buze. Cade cortina.
- Pe o tăbliță mare va scrie
- SFÎRȘIT.]**

(Antractul al doilea)

[Apare **PREZENTATORUL** în fața cortinei căzute.]

PREZENTATORUL: Acesta a fost un happy end: triumful binelui, cu toate că răul n-a fost în întregime smuls din rădăcini.

Dar finalul putea fi și altul...

Vă invităm (Spectatorilor) să urmăriți în actul al III-lea o altă variantă finală.

[Prezentatorul se retrage în culise.]

I (16). DISCURSUL

PAMPOLINN, CONSULICĂ, NEBUNUL, NORODUL,
AGENȚII, 123, 475, SUFLEORUL, CLACA, BULĂ,
SMARANDACHE, PAMPOLINNA, UMBRA
REGIZCRULUI, BĂIATUL CARE-ADUCE FLORI,
FOTOGRAFII, CĂLĂUL, SUBCONȘTIINȚA.

[Pe o tablă mare apare scris:

ACTUL III

SFÎRȘITUL LUMII

Decorul: o tribună pompoasă împodobită cu flori și coroane ca la mort. Pe dinafară va trebui să semene cu un mormînt (fără cruce). Tablouri etc. În loc de microfon Pampolinn va ține în mînă o capsulă de mărăcină (crescut chiar în mijlocul tribunei) la care va vorbi poporului (uneori făcînd și piruete ca un cîntăreț de muzică ușoară). Din loc în loc pe lîngă tribună cresc alți mărăcini în timp ce Pampolinn predică. În final se va forma o leasă întregă. Alăturat: un OSPICIU cu inscripția BINE AȚI VENIT

Mulți fotografi care îl pozează pe Pampolinn din față, din spate, la picioare, la fund, la stomac...

Steaguri, stegute; drapele, drapuțe, eșarfe, eșarfuțe.

Poza lui Pampolinn lipită pe conserve cu carne de porc, de măgar...
Nebunul este tot tînăr, dar cu hainele prăfuite, adidașii murdari.]

CONSULICĂ: Are cuvîntul marele Senior Pampolinn, profesor nemerit muncitor doctor țăran tractor contabil șef dispecer doctor electrician maistru docent inginer analfabet magistrat de Palilula...
cacademician...

(Claca aplaudă)

PAMPOLINN: Nu-mi dau nici un cuvînt pentru că n-am!

NEBUNUL: La mintea d-voastrăăăă ... e scuzabil!...

CONSULICĂ:... care va prelege despre prodigioasa activitate pusă în slujba dreptății...

NEBUNUL: ...pe care a încătușat-o...

CONSULICĂ: ...și al progresului...

NEBUNUL:... nenorocirilor...

PAMPOLINN: (Hotărât) Dragi tovarăși și tovarășe, membri și membroaice... Ne-am adunat aici casa... căsuță... ca să fim strinși toți la un loc... adică la două locuri: într-un loc măriă mea, în celălalt prostimea voastră...

Iacă-tă, seniori și senioare, că io dau din timpul meu personal și individual și supraprețios pentru dobitoci ca voi, dau în voi cu ce nimeresc... (Aplauze furtunoase) Vrem să construim casă... căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păți că știe ce-o ști...

Nimenca nu are voie să știe, știu eu în locul vostru...

Vom făuri o lume mai bună, o viață NOUĂ — o viață bună, NOUĂ, nu vouă!... (Se arată pe el și pe cei din prezidiu)

NORODUL: (Era să nimeresc <Nărodul>) Ura! Ura! Ura!

PAMPOLINN: Istoria se repetă, dragi camarazi... Istoria nu se repetă... Noi sintem modești... sintem cel mai viteaz popor de pe glob, care sub conducerea clarvăzătoare a mea am înfruntat atâtea pribegii... (Bea un pahar de apă) Noi nu sintem cel mai viteaz popor de pe glob...

NEBUNUL: Seniore, te plătim, numai să taci!

PAMPOLINN: (Amenințând cu degetul pe Nebun) Dacă mă intrerupi unde-ți va sta capul îți vor sta și picioarele!

NORODUL: Uraa!

PAMPOLINN:... Dragi mei nași și oenași, șață Floare... Ne-am adunat aici casă... căsuță... ca să fim strinși toți la un loc. (Aplauze furtunoase) Vrem să construim casă... căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păți că știe ce-o ști... Nimenca nu are voie să știe, știu eu în locul vostru!... Vom făuri o lume mai bună, o viață NOUĂ- o viață bună, NOUĂ, nu vouă! (Aceleași gesturi)

NORODUL: Ura! Ura! Ura!

AGENTUL H₂S²: Ce original este Marele Senior în cuvîntări!

AGENTUL S²H₂: Așa e! de fiecare dată aduce cîte ceva nou.

AGENTUL H₂S²: El nu se repetă deloc.

AGENTUL S²H₂: Se vede clar.

PAMPOLINN:... Aveți onoarea să plătiți bir și pentru aerul care-l respirați. Acesta este aerul Statului. Mi-l consumați... Sint că nu mai am aer!... Atunci fiecare om al muncii va fi... amendament... amendat... de trei ori pentru a doua oară și de două ori pentru a treia oară!...

AGENȚII: Va să zică Pampolinn, fiind foarte darnic, ne dă o amendă.

NEBUNUL: Nu ne dă, ne ia... banii!

NORODUL: Foaie verde cimpilin

Să trăiască Pampolinn!

PAMPOLINN:... La cererea și rugămințile fierbinți ale tuturor lucrătorilor, zilele de sărbători legale vor fi de muncă silnică.

Aceasta este chezașia neabătută a învățurii mele!...

NORODUL: Foaie verde cimpilina

Să trăiască Pampolinn!

PAMPOLINN:... Eu vă îndrum, vă conduc, de nas vă duc. Înălțimea Noastră n-are timp de voi, blegi de rablagiți, piperniciți, veniți de la țaruș... corcoduș... (Către popor cu gesturi) uș! uș! uș!...

NORODUL: (Ca la meci) Gool! E gol! E gol! Regele e gol!

PAMPOLINN: Aveți noroc cu un conducător ca mine! Nu meritați voi un atari șef, deștept nevoie mare...

NEBUNUL:... nevoie n-are...

PAMPOLINN: (Răstit) La culcare tot poporul! (Oamenii închid ochii)

Culcat! Drepti! Culcat! Tiriș! Tiriș! Tiriș-grăpiș!

În genunchi! Capetele plecate!... Dacă nu, vor fi tăiate!

Animale de oameni ce sînteți! Culcat! Culcat! (Norodul execută întocmai)

NEBUNUL:... Dar de ne vom scula-sculare, cu mic cu mare... <pre mulți o să popim și noi>...

PAMPOLINN:... Mă lingușiți, mă onorați, venerați, venețiați.

Pe mine nu mă meritați!

NEBUNUL: Aveți dreptate luminate, noi nu vă merităm. Merităm o soartă mai bună, stră-bună, ne-bună!

NORODUL: Dumnezeu tună, se răz-bună!

NEBUNUL: Luminate împărate, ne-ai întunecat, ne-ai luat toată lumina carolina.

PAMPOLINN: La ce vă trebuie vouă lumina, orbilor? Fiți fericiți că pribegiți... aiuriți...

NEBUNUL: Să trăiești luminate, ești atât de bun în răutatea ta!

(Fără să ridă) Ha ha ha!

(Către Norod) Seniorul Pampolinn călătorește cu racheta personală, cu auto-mobilul, iar poporul cu auto... pasul!

CONSULICĂ: Nu mă revoltă NEDREPTATEA care există peste tot, ci mă revoltă dreptatea... care mai există din joi în paștele cailor!

AGENTUL H_2S^2 : Trăiască dreptatea Nedreptate!

AGENTUL S^2H_2 : Trăiască Nedreptatea Dreptate!

NEBUNUL: După cîte presimt eu, se-apropie sfîrşitul lumii... al unei lumi întoarse pe dos de nişte dobitoci...

PAMPOLINN: ... Draci tovarişi... Să dezvoltăm aşadar nedezvoltarea... Să ne cufurim mult... Să... Să trilu liru crocodilu... Şi triru liru crocodilu...

NEBUNUL: dacă o mai continuăm aşa cu dezvoltarea noastră, o s-ajungem nu în era ci înaintea erei noastre —!

NORODUL: Virilu! Virilu!

PAMPOLINN: Eu sînt forţa conducătoare, am întors lumea cu fundu-n sus!

[În aceste momente Norodul se aşează cu capu-n jos şi fundu-n sus făcînd o rugăciune mahomedană către Alahul Pampolinn.

După cîteva secunde ei ridică fundul şi mai sus.]

NEBUNUL: Pînă mai ieri plîngeam şi mă enervam la asemenea abuzuri, acum am început să... rîd!

CONSULICĂ: Lucrurile strîmbe au devenit un fapt de drept, iar cele drepte s-au strîmbat... la noi...

Cînd ar părea normal pentru toată lumea ca Pampolinn să zică da, atunci cu siguranţă că el va zice nu. Pampolinn este un om sucit care şi-a scrîntit mintea cînd a căzut... pe scări...

NORODUL: Trăiască Oamenii Scrîntiţi!

[Norodul revine la normal.]

PAMPOLINN: Nu aveţi voie să vă plimbaţi prin străinătăţi... mă plimb eu în locul vostru... şi suita mea...

Nu aveţi voie să vorbiţi, să deschideţi pliscul... vorbesc eu în locul vostru... şi suita mea...

Nu aveţi voie nici să vă odihniţi... mă odihnesc eu în locul vostru... şi suita mea...

Pur şi simplu **NU AVEȚI VOIE SĂ AVEȚI VOIE!**

NEBUNUL: Dar lucrul, lucrul seniore?

PAMPOLINN: Lucrați voi în locul meu... şi al suitei mele...

AGENȚII: Este foarte normal şi corect.

PAMPOLINN: Sîntem un popor liber... Aveţi libertatea de a flămînzii... libertatea de a îngheţa de frig... libertatea de a fi nedreptăţiţi... Şi alte condiţii minunate de trai!...

(Vii aplauze)

NORODUL: Foaie verde de dudău

Şi-o să fie şi mai bine!

NEBUNUL: Ah, nu am o putere ca Moise, că aş transforma totul în...rahat!

CONSULICĂ:... Seniorul Nostru este un nebun mai nebun...

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

... Noi îi alintăm, îi alienăm...

AGENȚII: Și ne aliniem...

PAMPOLINN: În apartamente ultramoderne aveți lunar apă caldă...

NEBUNUL:... care se anușcă prin radio: La a! cincilea semnal va fi apă caldă: pic, pic, bic, pic, pic. A fost apă caldă!

CONSULICĂ:... Pampolinn este un bărbat foarte înalt, nu îi putem ajunge la nas... nici cu prăjina!

NORODUL: Trăiască Prăjina!.. Jina...

AGENȚII: În Palilula pentru ceilalți indivizi nu este indicat să crească mari.

NEBUNUL: Atunci vor crește mici!

PAMPOLINN: Avem o patrie care crește și înflorește...

NEBUNUL:... precum sfoiagul în noroi...

PAMPOLINN:... noi ne mândrim...

NEBUNUL:... cu imbecilitatea noastră intelectuală.

AGENȚII: Dar ce se întâmplă? Lui Pampolinn îi apare un mărăcine pe umărul stâng!

[Într-adevăr, Agenții au dreptate.]

PAMPOLINN: Uf, mărăcinele ăsta, prost a mai crescut!

CONSULICĂ: Desigur, e prostcrescut.

PAMPOLINN: Vom decreta mărăcinii ca Flori Naționale! Să se planteze peste tot numai spini și para-spini.

Tăiați și exilați toate florile din Palilula!

Să gonim izvoarele din țară!

Să alungăm munții peste graniță! - fiindcă nimeni n-are voie să mă umbrească.

CONSULICĂ: Dar luminate, o să faceți insolamție!...

PAMPOLINN: Ce insolamție este asta?

CONSULICĂ:... O să vă bată soarele la cap.

NEBUNUL: El este deja bătut... în cap!

PAMPOLINN: (Către Norod, după o pauză) Țin să vă aduc la cunoștință o uriașă bucurie, duceți-vă-n draci: (Tăcere deplină a Norodului) Am să vă tai la toată lumea câte o mină...

și pentru că eu de felul meu, hodoronc tronc, sint un om foarte bun, vă dau posibilitatea să alegeți ce mină să vă tai!

AGENTUL H_2S^2 : Vai, ce domnitor cumsecade...

AGENTUL S^2H_2 : Ce ins de treabă... ne pune să alegem...

CONSULICĂ: Ce șansă pe noi! Ne taie doar o mină!

NEBUNUL: (Către Pampolinn) Javtră murdară, mai bine ți-ai rupe ghearele spurcate!

(Pentru sine) Am obosit să trăiesc. Viața îmi pare inutilă. N-am nici un prieten, nici un coleg: toți au devenit Rinocéros... Singurătate absolută. Viață neatrăabilă, insuportabilă, dar cât să mai suport insuportabilul?

N-am nici un ideal. Trăiesc degeaba. Seara fac plajă la lumina luminării.

Atîta nesimțire din partea lor înseamnă... lipsă de bun simț!

CONSULICĂ: (Către Pampolinn, în șoaptă) Seniore Doctore, dar n-o să mai aibă cum să te aplaude...

PAMPOLINN: (Către Consulică) Bolovan mai ești! Or să aplaude cu picioarele!...

[Printr-un artificiu scenic toți vor rămîne ciungi, unii de mîna dreaptă alții de stînga, tăiate fie din umăr, fie din cot, fie numai palma — în așa fel încît să dea o senzație sumbră, imagine singeroasă. Lumină roșie. Scena va fi în contrast acompaniată de muzică veselă, toți actorii vor rîde satisfăcuți ca la o petrecere — în afara opoziției formată din Nebun și alte două-trei persoane în jurul său.

Călăul, care intrase în scenă pentru a-și îndeplini rolul său, deosebit, dispăre în culise.]

CONSULICĂ: Ce petrecere frumoasă!

NEBUNUL: Îți mulțumim din inimă, dihanie!

Ne-ai făcut de petrecanie!...

PAMPOLINN: (Același joc) Seniori și senioare... Ne-am adunat aici casă... căsuță... ca să fim strînși toți la un loc. (Aplauze prelungite din picioare) Vrem să construim casă... căscioară... (Corectîndu-se) pardon, căsuță... ca să facem de dragul de a construi, și să dregem c-o fi c-o păți că știe ce-o ști... Nimenea nu are voie să știe, știu eu în locul vostru... Vom făuri o lume mai bună, o viață NOUĂ — o viață bună, NOUĂ, nu vouă...

NORODUL: Huraaaaaaa! (Ridicînd sinistru brațul amputat în semn de omagiu. Veselia fizică a Norod-ului trebuie să fie în contradicție cu decorul singeros, cioturi de mîini pe sus, ca la ființe nepămîntene. Scenă ridicolă, grotescă, amară. Apoi mulțimea începe să se agite...)

Gool! Regele e goi! (Arată cu brațul amputat spre Pampolinn)

CONSULICĂ: Liniște la galerie

Că s-a spart o farfurie

Drept în capul lui Ilie! (Se face tăcere.)

PAMPOLINN:... Dar de fapt seniori, eu nu dau doi bani pe voi! Pentru mine contați ca număr, și vă consider niște opincari de căcănari!...

NORODUL: HUUUUUUUUUU-aaaa!

PAMPOLINN:... De aceea consider că este și mai bine dacă vă tai amîndouă mîinile!

CONSULICĂ: (Către popor, făcînd semne din spatele lui Pampolinn și dirijîndu-l ca la cor) De opt ori hip hip hurap!...

NORODUL: (Strigă de cîteva ori) Hip hip hurap!

AGENTUL H_2S^2 : Vai, ce domnitor cumsecade...

AGENTUL S^2H_2 : Ce băiat de gașcă, ne și anunță...

AGENTUL H_2S^2 : Este indicat să ne taie ambele mîini ca să fim simetrice, domestice...

AGENTUL S_2H^2 :... Trăiască simetria!

AGENTUL H_2S^2 :... Și se apleacă asupra noastră...

NEBUNUL: Ce mîrșav și megaloman și asupritor!

AGENTUL S^2H_2 : Trăiască asuprirea!

NEBUNUL: (Își pune ochelarii de cal. Pentru sine) Sîngele meu e negru, deși acum mă simt mai bine. Gîndurile mele sînt negre. Hainele mele sînt negre. În fața mea văd negru. Scriu negru. Inima mea e neagră, albastră. Galbenul meu e negru. Negrul meu e mai negru.

Se va putea renunța complet la dogme? — Insuși nedogmatismul este o dogmă, isn't it? —.

Ce bine e că nimeni nu poate impune granițe gîndirii —!

AGENTUL H_2S^2 : Trăiască nădragii lui Pampolinn!

AGENTUL S^2H_2 : Și-ai lu' Pampolinnă!!

[Apare Călăul îmbrăcat ca de sărbătoare, vesel, toată lumea rîde ca la o petrecere. După ce le taie și celălalt braț, oamenii se sărută cu Călăul și îl felicită pentru arta sa de a distruge, cu excepția opoziției care se aude țipînd, apoi gemînd și înjurînd. La fel, muzică și mai veselă, contrastînd cu un fond de gemete și schelăituri înfiorătoare.]

CONSULICĂ: Mare Senior, dar n-o să mai aibă cine lucra pentru Majestatea Voastră, pentru Palillula Noastră. Le-ai tăiat la toți brațele de muncă și...

PAMPOLINN: (Furios) Mă-nveți tu pe mine, buștean de Azuga? (Călăului) Taie-mașu brațu grasu!

[Călăul se execută. Sîngele țîșnește pe mîna lui Pampolinn.]

AGENȚII: Șefule, ai mîna pătată de sînge.

PAMPOLINN: (Pentru sine) Ah, ce-mi place licoarea asta roșie! (Suge cele cîteva picături de sînge de pe mîna)

NORODUL: UUUUUUUUUUUrrrrraaaaa!

PAMPOLINN: Și ca să vă arăt că vă disprețuiesc din tot sufletul meu și suflu nasul pe voi, vite de grajd împărătesc, căcăreze de Indonezia, saci de box populis vox dei umpluți cu căcat împarfumat...

NORODUL: (Cu entuziasm) Uuuuu! A e i o u ă !!

AGENTUL H_2S^2 : Ce complimente ne adresează!

AGENTUL S_2H^2 : Mai mare ocazie ca asta nu am fi găsit...

AGENTUL H_2S^2 : Trăiască Planeta de ghips!

AGENTUL S^2H_2 : Crească și-nflorească

Mucegaiul de pe iască!

NORODUL: Trăiască Vodă la Pătrat! [Vodă²]

AGENTUL H_2S^2 : Trăiască cravata lui Pampolinn!

NEBUNUL: (Către Agentul H_2S^2) Păi n-are nici o cravată.

AGENTUL S^2H_2 : Cu-atât mai mult.

NORODUL: Trii lîi lîi!

PAMPOLINN: (Continuînd prețiosul discurs) ... secături pline cu bulion...

NORODUL: Trăiască Cadavrele vii!

PAMPOLINN:... pampițoi degăinat...

NORODUL: Abonat! Abonat!

PAMPOLINN:...pișolbei în pădure...

NORODUL: Tulbure! Te tulbure!

PAMPOLINN:... marionete pe sîrmă-nghimpată...

NORODUL: Pată ată tă ăăăă...

PAMPOLINN:... păpușoi de șters la fund cu voi...

NORODUL: Altoi! Noroi!

PAMPOLINN:...aveți nesăbuita onoare să mă criș piș criș piș pe voi!

NORODUL: Usturoi! Usturoi!

AGENTUL H_2S^2 : Trăiască Crișu!

AGENTUL S^2H_2 : Trăiască Pișu!

[Euforie generală în rîndul populației.]

PAMPOLINN: Dar mai întîi de sfîrșit am să dau ordin, și aceasta este ultima mea concesiune ca să simțiți că sînt conducătorul, să vi se taie la toți capul...

[Consternare generală. Unora le vine rău. Schimbare bruscă într-un decor macabru (cu cruci) care apoi dispare. Liniște. Dar poporul își revine repede și, forțați de Agenți, încurajat de Clacă, încep să aplaude.]

NORODUL: Urrrrraaaa! Trăiască Moartea noastră!

[Euforia generală renaște. Se văd persoane îmbrățișându-se cu cioturile de mîini rămase, sărutîndu-se parcă ar fi fost scăpate de la moarte.]

AGENȚII: Iată de ce înalt umanism revoluționar dă dovadă Pampolinn!

PAMPOLINN: Noi, adică eu, nu avem nevoie de popor cu cap!

NORODUL: (Revenind la starea inițială) Așa este. Ura!

NEBUNUL: Popor de lași! (Scîrbit)

PAMPOLINN: Ia să-mi spuneți la care, ce, v-a folosit pînă astăzi capul în Palilula?...

NORODUL:...capu la pește...

AGENȚII: Ca să nu ne plouă-n gît!

PAMPOLINN: Păi vezi că știți. Și-atunci ce folos să mai vă obosiți purtîndu-l? O să vă dau în schimb cîte-o...umbrelă...

NORODUL: (Cîntînd și legănîndu-se) Ce biii - neee!

Ce biii - neee!

AGENTUL H_2S^2 : Ce grijuliu conducător!

AGENTUL S^2H_2 : Cum își dă el toată osteneala pentru bunăstarea poporului!

NEBUNUL: (Pentru sine) setea de a exista a dispărut din mine. Trăiesc fără dorințe. Ca Budha. <Religia> actuală încurajează lipsa de dorințe... Uneori mi-e totuși dragoste de viață de Jack London.

AGENTUL H_2S^2 : Un atît de vrednic guvernator n-am avut în veci!

AGENTUL S^2H_2 : Este un geniu al prostimii...

ACTORUL AGENTUL S^2H_2 : ... (Către Actorul Agentul H_2S^2) sau prostiei?... ce scrie în rolul meu?

ACTORUL AGENTUL H_2S^2 : Păi eu / un'să știu/ întreabă-ți autorul!

ACTORUL AGENTUL S^2H_2 : E la închisoare din milostirea lui Pampolinn.

ACTORUL AGENTUL H_2S^2 : Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor.

ACTORUL AGENTUL S^2H_2 : Merită.

AGENTUL S^2H_2 : Eu dacă-l prind îl string de gît...

ACTORUL AGENTUL S^2H_2 : ... sau de gînd?

ACTORUL AGENTUL H_2S^2 : Păi eu de un'să știu? întreabă-ți autorul!

ACTORUL AGENTUL S^2H_2 : E la-nchisoare, din milostirea lui Pampolinn.

ACTORUL AGENTUL H_2S^2 : Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor.

ACTORUL AGENTUL S²H₂: Merită.

AGENTUL S²H₂: Eu dacă-l prind îl strâng de gndt...

ACTORUL AGENTUL S²H₂: ...sau de gît?

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Păi eu de un'să știu? Întreabă-ți autorul!

ACTORUL AGENTUL S²H₂: E la-nchisoare din milostirea lui Pampolinn.

ACTORUL AGENTUL H₂S²: Lasă-l să zacă acolo că-și bate joc de popor...

NORODUL:... Ura! Ura! Trăiască Muștele lui Pampolinn!

AGENTUL H₂S²: Atît de iscusit și priceput, Seniorul...

AGENTUL S²H₂: Pentru ca să nu mai avem suferință s-a îndurat de noi și ne taie capul!

NEBUNUL: Nu, mitocane! Nu! (Lui Pampolinn)

PAMPOLINN: (Salutînd) Tot respectul cuvenit poporului muncitor! (Arătînd cu degetul spre Nebun) Pe el singur îl voi pedepsi și anume: îi voi cruța capul! Avînd căpățîna pe umeri va suferi...

CONSULICĂ: Cel mai deștept astăzi e să faci pe prostul!

NEBUNUL: Da, dar să nu rămîi așa!

AGENȚII: Consulică face pe prostul. Da, așa a ajuns Consulică să facă pe Prostu din oraș pipi, în văzul oamenilor... chiar și-n văzul oamenilor a găsit gunoaie: pare-mi-se aceștia erau chiori.

PAMPOLINN: (Referindu-se la Nebun) Luați-î! Aluați-î! Sfirtecați-î! Cacați-î! Blocați-l la mantinelă! Retezați-i inima dinainte de patrușpaispe!

NEBUNUL: (Implorînd cerul) Doaaam-neeee, dă-mi voie să mor! [Agenții îl iau pe Nebun cu o roabă imperială și-l duc frumos la Ospiciu în sunete de fanfară, cu pas de defilare.

Aici încearcă să intre pe poartă dar n-are loc. Atunci este împins de Agenți, și cade înăuntru.]

NEBUNUL: (Dînd mîna-ciot în ciot — cu Agenții) Vă mulțumesc amiciei mei! Voi m-ați ajutat să intru la închisoare!

Sînt fericit!

(Ați ghicit: avea ochelarii de cal pe nas!)

[În timp ce Călaul retează capetele la toți cetățenii Paliilulei, aceștia rămîn în picioare ca niște butuci într-o pădure defrișată. Inițial, prin schimb de lumini să dea impresia unei păduri împietrite.]

PAMPOLINN: Aruncați toate capetele la gunoi! Măturați sala! Burtoi goi... (Pauză)

Dar ce se-ntîmplă? nu mai strigă nimeni <Pam-po-linn! Pam-po-linn!> (Mulțimea aplaudă din picioare) Nu mai strigă nimeni <Trăiască>!

[Tropăituri din picioare, Trunchiurile însingurate (Fără cap, fără mâini) se mișcă pentru a da senzația de Cadavre vii.]

Nu mai strigă nimeni <Ura, Ura?>

[Apar 123 și 475.]

123 & 475: (Îngrețoșați) Ba da, măria-ta! Ne manifestăm ura noastră față de-nălțimea voastră.

PAMPOLINN: S-o văd, unde e? S-aud! Scoateți-o!

123: O scot imperatore?

PAMPOLINN: Scoate-o!

123: (Desfăcîndu-se la pantaloni)...!?

[Intră fulgerător Consulică.]

CONSULICĂ: Luminate, a fost prădată poliția de hoți, a luat foc centrul de pompieri, inamicii poporului au evadat de la pîrnaie!

PAMPOLINN: Ce populație are Palillula?

CONSULICĂ: Trei miliarde. dar vom mări natalitatea.

NEBUNUL: (De la Ospiciu, către Norod) V-ați uitat laăștia care-ți spun să faci copii mulți, că ei n-au nici unul?

PAMPOLINN: (Către Consulică) Cîți inamici există în Palillula?

CONSULICĂ: Patru miliarde.

PAMPOLINN: Și cîți au onoarea să se afle în închisori?

CONSULICĂ: Cinci miliarde.

PAMPOLINN: Înseamnă că stăm bine. Eu sînt poporul, iar toți ceilalți inamicii...

Dar cîți au evadat?

CONSULICĂ: Șase miliarde de deținuți...

PAMPOLINN: (Către Consulică) De ținut... ce mă?

123:... minte, înălțate!

PAMPOLINN: Cum își permite? în fața mea.

123: (În timp ce Consulică ajunge în spatele lui Pampolinn) Nu Cezare, minte în spatele vostru! (Arată spre Consulică)

CONSULICĂ: El minte, doamne președinte!

PAMPOLINN: Care minte, castraveților?

123: Mintea cea de pe urmă a Omului de Palillula.

CONSULICĂ: Ba e vorba de Omul de Neanderthal.

PAMPOLINN: Neandertal? Cînd am încheiat eu un acord comercial cu Domnul Neandertal?

CONSULICĂ: Știți înțelepte, deșteptăciunea voastră nu era pe vremea aceea...

PAMPOLINN: Cum îndrăznești? Eu am fost la...dintotdeauna mare...

123: Și anul trecut ați fost la mare...

475: ...la mare distanță...

PAMPOLINN: Nu mă zăpăci de cerebelul inferior stîng, biegtotei de Palilulă!...

Unde-am rămas? (Pauză. Încet) Hei, sufleor?

SUFLEORUL: (I se vede puțin casca și manuscrisul în mînă) la scena cu tăierea pruncilor.

PAMPOLINN: (Repetînd automat) La scena cu tăierea pruncilor.

SUFLEORUL: Nu e bine!... Asta nu e o replică din rolul actorului (Numele actorului Pampolinn)...

ACTORUL PAMPOLINN: A, daaa! Mi-aduc perfect aminte. Am o memorie care nu mă-nșeală deloc!

ACTORUL CONSULICĂ: Numai nevasta citeodată!

PAMPOLINN: Să tăiem așadar capetele la toată lumea!!

ACTORUL CONSULICĂ: Știți, eu (Numele Actorului Consulică), îmi permit să vă spun că le-ați tăiat deja în scena dinainte!

ACTORUL PAMPOLINN: Foarte bine, le mai tăiem o dată!

ACTORUL CONSULICĂ: Un om căruia i-ați tăiat odată capul, nu mai are alt cap să-i tăiați...

ACTORUL PAMPOLINN: Daaa? N-am știut!

PAMPOLINN: Ba nu, hai să le retezăm picioarele!

(Pentru a face distincție între personaje și actori se va lumina diferit, iar vocea va fi schimbată.)

CONSULICĂ: Aceasta este o directivă genială!

[Același joc, Călăul le taie și picioarele, trupurile pîrînd acum o pădure-mpietrită.]

PAMPOLINN: Hai s-aud, nu mai aplaudă nimeni?

CONSULICĂ: Știți, nu mai au cu ce!

PAMPOLINN: Unde sînt copilașii-marionetă, plimbați din oraș în oraș, ca să-mi dea floricele și să mă sărute?

CONSULICĂ:...?! (Dînd din umeri)... Ați tăiat pruncii...

PAMPOLINN: (Către sală) Nu mai ovaționează nimeni?

CONSULICĂ: Știți, nu mai au cu ce!!... Iertați-i vă rugăm frumos.

PAMPOLINN: Hei, Claca mea, Băieții veseli — plătiți să mă aplaude, să mă salute pîn'la pămînt, să strige <Ura! Trăiască!> intrați-vă în roluri!

CLACA: (Din sală) Nu ne-am luat leafa de-un secol, împărate! —

PAMPOLINN: N-am bani! Tot ce am îl păstrez...

Ce-i al meu e al meu

Ce-i al vostru e tot al meu!

Să fie cîar!

CLACA: Dă-ne gologanii noştri munciţi cu gura...

PAMPOLINN: Ce e băi, aţi dat în greu? Vă e lehamite să strigaţi şi voi acolo <Trăiască Pampolinn!>, să mă întîmpinaţi la aero-port şi apo-port, treno-port?

CLACA: Am cîntat destul şi am zbierat pînă ne-au luat gurile foc! (Încep să fredoneze un cîntec militar)

(Către Dirijor) te rugăm să dai tonul!

PAMPOLINN: Ce e aia?... Eu sînt singurul care dă tonul.

(Ia cîteva note false, iar Claca va cînta fals ca Pampolinn, în discordanţă cu Orchestra, şi în contratimp.

PAMPOLINN , CLACA , ORCHESTRA: (Cîntînd. Pampolinn trece la pupitru şi dirijează orchestra)

Crambambuli este refrenul

Cîntat de gurile de foc

Şi pe-nserat şi-n zori de zi

Noi vom cînta crambambuli

Cram - bim - bam bam - bu - li

Cram - bam bu - li...

PAMPOLINN: Dacă nu mă aplaudă nimeni, mă voi aplauda singur.

(Bate din palme) Dacă nu strigă nimeni, voi striga singur:

Trăiască Pampolinn! Ura! Ura! Ura! Ura! Trăiască EU!...

(Către public) Hai lighioanelor, aplaudaţi-mă că nu faceţi băşici în palmă! Strigaţi: Vi - vat Pam - po - linn

Şef de Trinn!

că de-aia veniţi la teatru - chiar dacă nu înţelegeţi nimic...

SUBCONŞTIINŢA: (Din culise) Alo, Smarandache, nu mai te-atralizare il teatro!

[123, 475, SMARANDACHE apar în marşul Aidei de Verdi cîntînd pe note: Sol dooo re sol re miii...]

CEI PATRU: Strigăm, cum să nu strigăm...

PAMPOLINN: Brava! Aşa mai zic şi eu!

CEI PATRU:... Jos cu Pampolinn! (Pampolinn este încă la tribună)

Să-l răsturnăm pe Pampolinn!

PAMPOLINN:... Cuuum?

CEI PATRU:... Răsturnaţi-l pe Pampolinn! (Se reped la el şi îl răstoarnă — la propriu cu cracii în sus şi capul în jos) Trăiască Pampolinn răsturnat!

PAMPOLINN: (Care stă în cap, la început ţinut de uzurpatori, apoi singur) Aoleo, vai de capu mio! Înduraţi-vă de un biet

pampolinn!... Scuzele mele de rigoare... Fiți îndatoritori pentru tot binele pe care l-am făcut poporului!

CEI PATRU, CLACA, ORCHESTRA: Trăiască Pampolinn răsturnat!

[Cei patru ies tot în marșul Aidei.]

PAMPOLINN: (Stînd în cap) S-a întors lumea cu fundu-n sus.

Acum cerul e la picioarele mele. Pămîntul îl sprijin pe țeastă ca pe-un bolovan. O să cuceresc Universul acesta și celălalt.

(Către public) Toată greutatea de pe lume atîrnă pe capul meu...
(În acest moment cade)

PAMPOLINNA: Vezi că spui minciuni, lepră!

[Pampolinn se pune iar în cap, și iar cade.]

PAMPOLINNA: (Către Regizor, căruia i se va observa în momentul primelor replici ale Pampolinnei profilul pe un ecran din spate: cu pălărie, baston, cam de 50 ani)

Tovarășu Domnu Regizor, aduceți o dublură pentru (Numele Actorului Pampolinn), nu vedeți că nu e-n stare nici să stea-n cap!

UMBRA REGIZORULUI: (Numele Actorului II Pampolinn), tu ești mai cap pătrat, du-te și dublează-l pe (Numele Actorului I Pampolinn) în scena asta dificilă pentru el. (Timbrul vocii acestuia trebuie să pară cumva enigmatic ca-n filmele polițiste. Eventual voce înregistrată pe bandă, ceva gen sunete de orgă.)

ACTORUL II PAMPOLINN: (Din culise) Numai decît, să mă schimb.

ACTORUL I PAMPOLINN: De ce mă-nlocui Domne tocmai în final?

UMBRA REGIZORULUI: Nu te mai vrea poporul!

[Apare Actorul II Pampolinn.]

ACTORUL II PAMPOLINN: (Către public) Eu sînt noul Pampolinn.

ACTORUL I PAMPOLINN: Ești pe dracu! (Încearcă să se ridice să-l pocnească pe noul venit, dar intervine împăciuitoarea Regizorul)

UMBRA REGIZORULUI: (Făcînd muștrător din deget, ca unui copil sau unei păpuși) Ia vezi, ia vezi...

[Actorii I și II se dispută, se trîntesc puțin, și Actorul I Pampolinn este scos din scenă și obligat să stea în sală printre spectatori.]

ACTORUL II PAMPOLINN: (La fel de mic și slab ca Actorul I, dar mai athletic. Pentru sine) Iată-mă și actor-cascador...

(Pauză. Stă în cap cu picioarele luminate în sus. Către public) Eu sînt stăpînul stăpînilor și universul universurilor

[La pronunțarea acestor replici Umbra Regizorului dispare de pe ecran, semnificînd reînceperea piesei cu noul actor în rolul lui Pampolinn.]

UMBRA REGIZORULUI: (Reapărînd) Fii atent idiotule, că ai sărit o replică.

ACTORUL II PAMPOLINN: (Către Umbra Regizorului) Vă rog nu-mi faceți scene, aici în fața spectatorilor!...

(Înghite în sec, rușinat față de public)

Pe umerii mei sprijin totul... (Dispare Umbra Regizorului)

Eu sînt administratorul Universului...

SMARANDACHE: (Reapărînd): Ce piesă tembelă, triumful răului asupra binelui! Cine-o fi autorul?

PAMPOLINN:... Eu sînt... Eu sînt stăpînul stăpînilor
și universul universurilor...

(Spus ca o poezie)

(Către Pampolinna) Acum e momentul, spune-i ăluia cu garoafe să mi le aducă... fiindcă se termină piesa... și să vadă spectatorii cît de "magnet...magnific...mi-am jucat rolul vieții!

[Băiatul care-aduce flori vine cu un buchet de urzici, de care Pampolinn va fi foarte mîndru. Nebunul va huidui.]

PAMPOLINN: Ce buruieni drăguțe, nu alta! Îți vine să le faci ciorbă de potroace afumate în ghiveci de flori cu castane luate din foc cu mîna altuia.

TRĂIASCĂ PALILLULA

[Dacă din întîmplare vreun spectator, fără știrea trupei de actori, din proprie inițiativă, aduce flori adevărate — cu atît mai bine. Paradoxul, confuzia, vor fi mai mari.

Pampolinn va lua florile și le va arunca dizgrațios în sală replicînd:]

PAMPOLINN: Mie, seniori, (Numele Actorului II Pampolinn) nu-mi plac florile în supă! Poate vă plac vouă! (În această secundă le va arunca)

Dacă florile vor fi adresate unui alt actor, acesta le va dărui lui Pampolinn spunînd:

ACTORUL CARE-A PRIMIT FLORI: Ție ți se cuvin toate.

[După care va urma scena cu aruncarea lor publicului.]

[În cazul în care aceste situații neprevăzute nu se întîmplă replicile corespunzătoare vor fi suprimate.]

[Se lasă Cortina. După cîteva secunde, în timp ce sala aplaudă, cortina cade zgomotos de pe suport surprinzînd actorii în diferite ipostaze: fie încercînd să se dezbrace, unii îmbrățișîndu-se, alții îmbrîncindu-se.]

PAMPOLINN: Bou de mașinist! Mașinist de bou!...^{*} Șuncă de Praga! Îmi făcuși spectacolul de ris! (scena aceasta va trebui jucată indiferent dacă o parte dintre spectatori părăsesc sala.)

[Actorii pufnesc de ris. Claca ride dînd tonul spectatorilor. Spectacolul este într-adevăr făcut de (=pentru) ris!,!]

[Dacă sala va aplauda în continuare, actorii revin, fără cei doi Pampolinn-i.]

CONSULICĂ: (Către sală, făcînd semne să fie liniște)

Vedeți dragi spectatori, ne disprețuiți pentru că i-am făcut jocul lui Pampolinn, că sîntem lași și jucăm așa cum ne cîntă el în acest spectacol, că-l aplaudăm și-i urăm, că l-am sprijinit să devină stăpînul Universului — dar și voi sînteți ca noi dacă bateți din palme, dacă veniți la spectacolele sale... Fără voia voastră l-ați aprobat...

Nu e de ris ceea ce se-ntîmplă în Palillula, ci de plîns.

N-ați asistat la o comedie, ci la o TRAGEDIE, stimați spectatori!
VĂ ROG PLÎNGEȚI, ȘI SĂ PĂSTRAȚI UN MOMENT DE RECULEGERE...!...

[Apar cei doi Actori Pampolinn și mai ridicol îmbrăcați și caraghioși, stîngaci, împiedicîndu-se ca niște tîntălăi unul de altul și căzînd pe scenă de cîteva ori.]

Note pentru eventualii traducători

Autorul optează pentru o TRADUCERE TOTALĂ, înțelegînd aici traducerea și a numelor personajelor, și a localităților (Cînd e cazul) prin analogie: se vor schimba și anii (în funcție de situație), iar expresiile (clișeele de limbă, etc.) vor fi înlocuite prin expresii (clișee, etc.) similare-chiar dacă de altă factură semantică. Este vorba, deci, mai degrabă de o ADAPTARE, decît o traducere!

Astfel:

— vor fi traduse numele proprii următoare:

Palillula și Pațagonia, care vin de la expresiile: — Un te duci?/ — În Palillula! (În Pațagonia!) (=la dracu-n praznic!); s-a scris Palillula cu doi pentru a-i spori... prestigiul!

.. Popleaca (= o vîgăună uitată de vreme)

.. Injoseni, Valea Plîngerii, Flăminzeni, Însetați, Vaidenoi,

Mocirloasa, Afumați, Amărăști, Spineni, Robești, Belești, Măciuca

.. buștean de Azuga; se va înlocui cu o localitate din țara respectivă

.. Cacaletți = localitate reală; cacofonie.

.. Pampolinn = nume inventat, pompos; scris cu doi n pentru că-și

- dă importanță; dacă se traduce într-o limbă romanică numele va fi germanizat sau slavizat și invers
- .. Con-Sulică = joc de cuvinte pentru a ridiculiza personajul.
 - .. Norodul = Nărodul!
 - .. Bulă = emanație a spiritului popular românesc, pus pe șagă; neoficial.
 - .. Analog Itic, Ștrul (cu consoartele), și Moritz: șugubeți din bancuri. Vor fi alese personaje populare (orale) glumeți, aflate în opoziție.
 - .. Reclamangiul = Cel care face... reclame! (Definiție gen rebus.)
 - .. Eugen Porceanu, Adrian Împăunatu, Mitru Popescur.
 - .. Ion Dreptate; dacă se traduce și prenumele, atunci să existe o concordanță între cintece și prenume (vezi Metamorfoze. Coadă.).
 - .. Piulă P. Piulă = rezonanță porno.
 - .. Sofocle Gheorghe Sofocle (Prenume din țara de traducere, în așa fel ca să sune caraghios împreună).
 - .. Lucia Sturdza Bulandra: apropiere fonetică de Bulă
 - .. Costică Cinzeacă, Nicu Butoi, Vasile Litruță
 - .. Constantin Pacea.
 - .. Vacis, Lyndi Cutza, Vax Käkatt, Pishinjoss, Sokaci, Bous, Băssă Nău, Koy Grassu; Pizz Doy, Pis Dana, Pullăreano: tente sexi, porno, murdare; jignitoare; scrise cât mai sofisticat, afonetic.
 - .. Pișânjos: analog
 - .. Neghiob Rob: rimă
 - .. atenție la sintagmele fu Tică, fu Tache! etc
 - dacă se traduce în italiană, replicile vor fi englizate, sau
• spaniolizate, etc.
 - sintagmele într-o limbă străină în acest manuscris vor trebui să fie tot în limbă străină față de manuscrisul tradus (deci eventual vor fi și ele traduse în altă limbă) — cu excepția citatelor din Dante care rămân în italiană indiferent de limba de traducere.—
 - în caz că se traduce într-o limbă în care cuvântul <senior> există (într-o formă apropiată fonetic; de exemplu: în italiană, spaniolă, franceză,...), atunci echivalentul lui <domnul> va fi împrumutat din altă limbă (adică <mister>, <herr> etc.) dacă nu se poate utiliza forma italiană signore; această alegere i-a permis autorului jocul <seniore - senioare> și... alte... camuflări!
 - cîntecul " Nu mă lăsa să mor Marghioalo " poate fi înlocuit cu altul similar din țara respectivă (porno - despre un act sexual)

- analog pentru celelalte cîntece din piesă.
- să se respecte (non) ortografia autorului: <Pe cine m'aștepți?> <Congress> , <tyran> etc, găsind ceva asemănător în limba de traducere (deoarece o piesă de teatru este și citită, nu doar jucată)
- limba păsărească = limbaj greu accesibil (figurat); deci traducere ca atare (nu are nici o legătură cu <pasăre>, dar profită de această posibilă confuzie)

Traducătorul și regizorul vor încerca să adapteze piesa la condițiile regiunii respective (materiale, culturale, istorice...) și epoca sa; aluzii schimbate.

Acesta este un teatru în special la nivel de limbaj, înțesat de:

- expresii din folclorul copiilor [<Extraordilingură!>, <Ne mai-pomenit!, <Doamne fereastră și-o juma'de ușă spartă!>,...,...]
- sintagmele figurative deformate [<face pe prostu... face pe Prostu din oraș pipi>,...]
- jocuri de cuvinte [<C'lare. Lare. Are. Re.> (=logogrif) masa: <ce ai> + <cumpot> + <gem>! <anamabilitate> + <amana-bilitate> (= amabilitate);
<in - cultură> (= cultură de in),...]
- vorbire murdară (cacofonii) [<La'cur'bă șinele'pocnesc> <Sper mata' degeaba,> ...]
- sexi sau porno [<publicito - ideologie. <Care fu taina?> ă-i întrebog>, <po - pula - ră, > (=poporul)
- <pișolbei>, <capu la pește>, <Mă simt satisfăcut>, <putu-ți>, <Osul lui Pampolinn>...]
- argotic [<Îmi pare cu regret>, <Nare contează!> Hai Libi!> (= liberare; folosit de militari)...]
- aluzii directe (unele puse chiar în indicațiile scenice ale autorului) și mai absconse (la titluri de cărți, acțiuni, idei...) [<titlu de cel mai iubit dintre pămînteni>, <Regele e gol>, <Asta-i muzica ce-mi place!>...]
- pleonasme [<avansează înainte>, <mai întîi pentru început>,...]
- parodieri, parafrazări [Diploma de bețiv, <Sindicăcat>, <criticăcați literari>, <cacadimician>,...]
- fragmente de cîntece populare (și muzica respectivă)
- foarte multe bancuri din popor
- greșeli de ortografie și gramaticale) dezacorduri)
- [cele două monologuri ale lui Hamlet al II-lea,...]
- limbaj popular (familiar) [<Ce chestie!>, <dă-te-n moaș'ta pe gheață jos!>...]

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

- țigănesc [<sticli goali și borcani>,...]
 - scriere fonetică pe alocuri [<Nu sînt ale miele!> , (<io> =eu),...]
 - violențe de limbaj [<drapele, drapuțe>, <lozinci, lozincoae>, <domnișchioară>, <săptăluna>, <O să mă fac că plouă!.... ca să crească recolta...>,...]
 - centoane [în monologurile lui Hamlet al II-lea,...]
 - citate fără a menționa sursa [versuri din O. Goga, versuri din foldor,...]
 - automatisme [Pentru ca totul să pară dintr-o bucată, totul să mară, să gutuie, să răruie....>,
<orele11 și opinci minute >(: opinci rimează cu cinci)]
 - pocirea (mutuarea) cuvintelor pe alocuri [< Teie vi - zi - une și Para - viziune>, <Prostiologie>, <schizofreneticul>, <psicologia>, <profesor nemerit> (= emerit)]
 - inversarea fără nici un rost a altor cuvinte [<impristat>, <parponit>,<Calmează-te>, farfurează-te, pricindează-te!>, <Înțelesit-o? Executașit-o?>(:țin de sonoritate, ritm, rimă),...]
 - citate în alte limbi
 - ambiguitate la tot pasul [<Huraaaaaaaa! (= a ura și a huidui concomitent), <Să prostslăvim, <Stîng! Drepti!>(= Drept și Drepti), război sau întrecere sportivă?...]
 - etc[...]
- Succes!

Postfață: non - piesă? contra - piesă?...

Am scris <O lume întoarsă pe dos>, piesă pe care probabil nu o va pune în scenă nimeni, niciunde, nicicînd... și nici că va fi publicată... Atunci de ce-am mai scris-o?... Pentru a mă răcori de toate cîte am și cîte voi mai suferi! Pentru că am avut o poftă nebună, ca la un act sexual... Pentru că mă descarc psihic de tot ce îmi apasă mai greu pe inimioară...

Dacă (non) piesa nu va fi, poate, niciodată jucată, ea va fi judecată (<critică> <critică> am vrut să mă exprim) sper! [Am zis piesa, nu că autorul va fi judecat!] Deși nu este exclus să rămîn singurul cititor al (non) piesei mele!

(Sînt prea pesimist?)

Am scris printre picături, pe ascuns — după ce în prealabil îmi dădusem zvonul că m-am lăsat... de sportul acesta!

Sînt un scriitor neoficial. (Uite că am îndrăznit să creez fără a cere vreo aprobare!) (Non) regimul nu mă recunoaște, revistele și editurile nu mă publică.

Scriu doar despre sufletul meu... Majoritatea cărților le-am publicat în străinătate, unele chiar în lb. română!... Jignit, umilit și dat la marginea (non) societății în ultima perioadă semișomer și chiar șomer...

M-am dăruit atît de mult (non) piesei acesteia ca o răzbunare la cele ce mi-au făcut! (... S-ar exprima, spun unii, Nebun-ul...) M-am secăt de toate resursele spirituale pentru a vă umple pe voi, ca să luați contact - cel puțin cîteva ore - cu o lume întoarsă cu fundu-n sus!

Cred că un interval de timp n-o să mai pot crea sau noncrea(!) Mă simt epuizat de subiecte și idei. Mi-am folosit toată știința literară aici, și-am rămas gol. Am căutat să fiu meticolos ca un ac, să pun în această NON - LUME tot ce reușisem să inventez, sau știam de la alții. Mă simt așa de epuizat de subiecte încît probabil nu voi mai putea în teatru ceva nou. Mă retrag de aceea în matematici, pasiunea mea de copil. <Vizita> pe care am făcut-o literaturii a fost un accident (am mai scris înainte poeme și anti — poeme în romînă și franceză). (Mă confesez d-voastră.) Mi-aș dori, decît un succes mediocru, mai bine un insucces teribil!

Meritul meu la această lucrare este minim. Nu am făcut decît să montez ceea ce poporul a creat. Am devenit, dacă vreți, fără intenția mea: Un regizor — deși în viața (mai degrabă non-viața) mea n-am fost regizor!

S-a încercat cuprinderea pe de-a-ntregul a societății pampoliniene, și de aceea sînt perfect lucid că trebuie să existe destule omisiuni. Indiferent dacă această (non) piesă va cauza moartea fizică a <Nebun>-ului (nu vreau prin aceasta să fac pe viteazul; dimpotrivă, sînt un fricos din cale-afară, și de aceea vă cer ajutor; S.O.S.!... S.O.S.!...), deoarece din punct de vedere spiritual el este mort demult, adus deja în culmea disperării - să rămînă totuși lucrarea ca mărturie literară pentru generațiile viitoare.

AUTORUL: (Către Nebun)... Știi că prin nașterea ta pe scenă m-ai pus rău cu (non) autoritățile?

NEBUNUL: Regret profund!

AUTORUL: Nu puteai să fii și tu mai ponderat?

NEBUNUL: Mi-am uitat de mine și de semenii...

M-am revoltat în teatru, dacă în altă parte n-am putut, transformîndu-mă în non-teatru. Să fi făcut toți cel puțin cît mine...

Teatrul meu începe să ia forma unui roman teatralizat sau teatru romanizat sau... sau... ori ... și ... și... cu... amestec de genuri,

O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS

inovații de stil, idei și non - idei (manicheism), un fel de teatru ca Ulysse -ul joyce - ian.

Știință experimentală. Forță generalizată. Automatism. Aluzii.

Pentru că lumea este întoarsă pe dos piesa va fi la fel (limbaj, acțiune, timp, ordine,...), adică non piesă.

Toate anomaliele trebuiesc puse pe seama acestei lumi informе, răsturnate: ca o peliculă cinematografică care rulează cu picioarele pe tavan, sau într-o dungă ... și! Pampolinn este un rege... scilciat, ca un scaun cu trei picioare. Apocalipsa din Palilula. Trăire lăuntrică a (Non) piesei. Haos în interiorul disciplinei rigide. O zguduitoare critică a indolenței. (Non) personajele fără nume, ci cu număr, reprezintă omogenizarea cretină a unei societăți devenită negația ei. Cerșetorii, bețivii, tirfele denotă decadența. Sociologie a (non) societății. Prendre en non - dérision la dérision. Pozeare ideatică, nervoasă. O ștampilă asupra non lumii. Alegorie. Muzici idioate. Irațional. Timp dilatat și contractat. Eșec. Contra-sens. Anomalie. Delir. Hazard. Asocieri bizare. Coșmar. Prostitualizare a intelectului. Confuzie. Circ (în sens figurativ), Muzic-hall. Gaguri. Extravagant. Nebunie. Primitivism al modernismului și modernism al primitivismului. Incomunicabilitate. Jocuri (artificii) de scenă. Interogații metafizice. Mai multe stiluri într-un singur stil, și invers. Structură în cadrul structurii. Ar trebui să mai dau și alte explicații, dar nu mai am. (Și lipsa de explicații este o... explicație!)

(Non) eroul principal al (non) piesei nu este vreun (non) personaj ci verbul <trăiască> rostit anapoda!

[Vă rog, stimați auditori, să simțiți și Dv. nesimțirea lui Pampolinn! Și spiritul de sacrificiu al spiritului în favoarea materiei!] Pampolinn, deși este declarat zeu (= Caligula!), are și treburi lumești — el, supraomul lui Nietzsche, al cărui sistem filozofic îl respinge oficial dar îl utilizează în practică — se duce la W.C., mănincă, se culcă... Rețineți: dacă el progresează înseamnă că noi regresăm! Ne constrînge să ne acordăm creierii la non-filozofia lui. Însă, înjurîndu-l ne vom lua frumos rămas bun de la (non) înțelepciunea sa!

Către primul final, situația pe scenă devine... obscenă.

(Non) piesa este o reprezentare frumoasă a uritului, și-o urțire a frumosului. Întrucît Pampolinn îngiobează totul, (non) personajele i se adresează cu diverse titluri.

Teoria catastrofelor în teatru...

(Non) piesa nu are un caracter liniar, dar nici concentric.. de aceea este și liniară și concentrică!... Este un fel de teatru static (clocit), ca o baltă împușcată vara de pește mort.

Dacă lumea ar fi fost normală, m-aş fi făcut matematician; dar aşaaa... sînt nevoit să devin scriitor, sau nonscriitor!

Deşi amator într-ale literelor, pe care chiar le-a dispreţuit, autorul a vrut să creeze ca un profesionist înrăit!

A vrut să bulverseze publicul prin complexitatea unei (non) opere care să facă incursiuni pe teritoriile multor genuri literare: poezie, nuvelă, eseu, teatru scurt, ba chiar roman...

De la comedie burlescă la tragedie amară, că doar extremele se întîlnesc (îl cităm pe Marx împotriva lui însuşi)!

Lucrarea se vrea plesnind de modernism (dar nu... plesnind, pur şi simplu)... ultra(!) modernă... inovator, deşi în ultimul timp mediile interlope ar fi cică saturate pînă la refuz de avangardă, transavangardă... Poate că-i un <show> prea dens, într-un limbaj sibilin pe alocuri, dar popular în general, argotic. Neoavangardă?

[Dacă mă controversaţi, plăcerea va fi de partea mea!]

Este greu de etichetat o (non) operă literară ca făcînd parte dintr-un curent anume, fiindcă graniţele nu sînt rigide ca în Palilula! Nu există nici vreun zid separator, trasat brutal între Teatrul Metafizic, pe care autorul pretinde a-l fi derulat aici, şi celelalte forme de teatru. Nu vă miraţi atunci de întrepătrunderile lor!..

În intenţia autorului a fost ca nimic să nu fie gratuit (cu excepţia gesturilor din episodul "Zidul", unde gratuitatea are o semnificaţie precisă, deci negratiuită!), dar aceasta rămîne la aprecierea posibilor cititori (spectatori)

Antractele fac parte din spectacol, de aceea le-am umplut:

cu muzică <tematico-matematică> (primul), sau cu... suspans (al doilea)! S-a insistat asupra fiecărui detaliu, riscînd chiar să mă repet, sau să devin cicălit. Toată (non) piesa este un discurs al posibilităţii imposibilului, al afirmării negaţiei, etalate sub formă de teatru baroc, teatru parabolă, teatru simbol, teatru parodie... Pornind din realitate m-am depărtat pînă la absurd, şi-apoi dincolo:

În dadaism, în nihilism, în imposibilism(!) chiar, de unde se vedeau în zare luminile simbolismului, şi-n cele din urmă răspunzînd de unde-am plecat. Cerc vicios? M-am, de fapt, îndepărtat de real spre a-l privi mai de aproape, ca la microscop. Din cînd în cînd plonjam, cum zice francezul, în realitatea naivă şi prea concretă, dar nu pentru a rămîne acolo, ci pentru a avea de unde să mă înalţ spre culmi noi ale inexistentului — pe care apoi îl făceam să existe... în paginile cărţii.

Am încercat să elimin şi din autocenzură, dînd drumul la cuvinte aşa cum sînt, spunînd lucrurilor pe (ne) nume, fără ocolişuri sau formule...

Instabilitate lingvistică. Straniu. Paradoxuri. Libertinaj. Codaj și supracodaj. Interferență. Suprapunere de tablouri. Cu excese. Cu minusuri. Rebus. Partea finală este un discurs împotriva teatrului (anti - teatru?). Non-epopee (Pampolinniada!).

Autorul a încercat un TEATRU TOTAL, înțelegând aici utilizarea tuturor mijloacelor și tehnicilor dramatice pe care le-a cunoscut, sau le-a inventat el-însuși. (Evident adjectivul <total> este valabil la timpul prezent, mai târziu va fi cu siguranță depășit.)

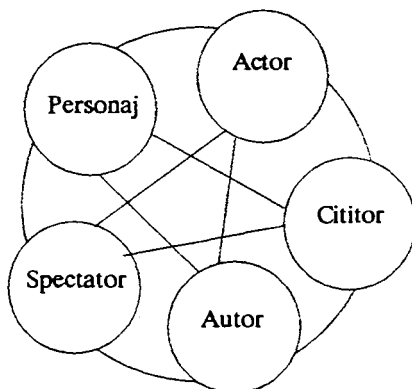
(Non) piesa utilizează în construcție demolarea clasicului. Desigur că, distrugând un stil (sau limbaj, gen, curent literar,...), nu faci decât să crezi altul.

Negînd ceea ce, afirmi altceva. Răsculîndu-te împotriva tradiției, non-tradiția va deveni cu timpul... tradiție!

Dacă azi sîntem denunțatori, mâine vom fi denunțați.

Și totuși, autorul mărturisește că putea să fie și mai ... teribilist!

Ele se bazează
pe
interrelațiile:

Autorul ține să mulțumească marilor personalități care l-au marcat și influențat. Iată așadar câteva <exercices d'admiration> cum se exprima recent Cioran:

Ionesco (absurdul) în special, apoi Tzara (dadaistul) și Urmuz — ultimul prozator român, cu o operă foarte restrînsă ("Pagini bizare"). Mircea Eliade cu fantasticul și misticul prins în cadrul real. Apoi Arthur Adamov ("La Parodie") pe care-l iubesc ca pe orice exilat, și Samuel Beckett (așteptarea așteptării) și Jean Genet (violența pe scenă) pentru teatrul de avangardă din anii '50. Italianul Luigi Pirandello ("Șase personaje în căutarea unui autor") cu relațiile actor-personaj-autor, și André Gide cu romanul în roman "Les Faux-Monnayeurs". Franz Kafka sau scurta irațională a omului sub destin, renumitul James Joyce ("Ulysse") care întrece tot ce se putea întrece, apoi spiridușul Laurence Sterne ("The

Life & Opinions of Tristram Shandy Gentleman") fredonînd pe corzile nemelodice ale poeziei, burlescul Alfred Jarry ("Ubu roi") cel neserios, Albert Camus ("Caligula") cel revoltat. Mici afinități cu exotericul science-fiction al lui Hermann Hesse, Bertold Brecht (teatru epic și de sunet și lumini), Friedrich Dürrenmatt (crima colectivității împotriva unei persoane: dar în cazul nostru este invers), Henrik Ibsen ("Peer Gynt") cu rima și ritmul perfecte (la noi fiind... imperfecte!), William Faulkner (utilizarea limbii vorbite). Georges Perec, Raymond Queneau ("Zazie dans le métro"), François Le Lionnais (analog: matematician(!) și scriitor) de la grupul experimentalist de literatură din Paris — cu ultimul, autorul chiar a corespondat pe la sfîrșitul lui 1983 și începutul lui 1984 cu puțin înainte de sucombarea francezului. (Nu am avut posibilitatea să citesc Orwell, cred că e grozav.)

[Terminasem de scris esențialul (non) piesei cînd am avut ocazia să cunosc semiabsurdul unor dramaturgi care mi-au plăcut în mod deosebit: Fernando Arrabal ("Le Pique-Nique en campagne", <teatrul de panică>), libanezul Georges Schéhad ("Gotha et les vieux maîtres"), Jean Giraudoux (Intermezzo", forța simbolului), Jean Tardieu ("Théâtre de chambre")...]

Și în afara lor, probabil, mulți de care nu îmi mai aduc aminte, dar care sălășluiesc pe undeva prin sertare prăfuite ale subconștientului, refulate din memorie...

Principalele forme de teatru pe care le vede autorul (împărțirea, evident, nefiind exhaustivă) ar fi:

Teatrul metafizic: diverse acțiuni și procese metafizice în teatru, apropiate într-unele de farse.

De exemplu, în cadrul lumii noastre putem enumera:

- răsturnarea lui Pampolinn (de la putere)
- strînsul mîinii (între ușa)
- furtul coroanei (= încercare de lovitură de stat!)
- sucitul capului (într-o parte)

După știința autorului (limitată desigur, ca tot*ceea ce poate fi omenesc) procedee metafizice de genul acestora ar fi noi (a se diferenția teatrul metafizic de farsă).

Metafizica de aici duce la ambiguitate:

Pampolinn a fost într-adevăr răsturnat de la putere (în sens figurativ)?... Autorul nu a trăit suficient pentru a ști!...

Iată că nu este obligatoriu ca binele să biruie întotdeauna!...

Teatrul ca experiment: poate fi asemuit în știință cu cercetările de laborator ale savanților. Autorul experimentează diverse procedee și metode dramatice noi.

Teatrul ca metamorfozare: transformare succesivă a decorului, personajelor, acțiunii la diferite nivele.

Exemplu: — Marșul → goadă → cortegiu funerar → horă → balet grotesc.

- Nebunul: tânăr - bătrîn
- Pampolinn trece prin diverse funcții (împărat, comandant, vânzător, popă, naș, balerin, doctor)
- Agenții: cerșetori, polițai, etc.

Teatrul mecanic: mișcări mecanice, rigide ale personajelor: decor geometric (figuri geometrice: sferă, disc, cub, pătrat).

Teatrul combinatorial: utilizînd procedee matematice constînd din aranjamente și permutări, o piesă este organizată în mai multe moduri...

Exemplu: schimbînd ordinea scenelor acestei (non) piese, obținem peste un miliard de miliarde de (non) piese de teatru!

Teatru recursiv: teatru care se generează mereu (ca o mulțime recursivă infinită din matematică), adică avînd sub ochi un text literar (al unei piese de teatru să zicem) T_0 și un algoritm (în sens matematic) A, să generăm mecanic o infinitate de texte diferite - cu ajutorul unui computer care să aplice algoritmul de o infinitate de ori. Astfel

$T_0 T_1 = A(T_0), T_2 = A(T_1) = A(A(T_0)), T_3 = A(T_2) = A(A(T_1)) = A(A(A(T_0))), \dots, T_{n+1} = A(T_n) = A(A \dots \text{de } n \text{ ori} \dots (A(T_0) \dots)) \dots$

Nu avem cunoștință de existența vreunui asemenea text literar.

Vom avea în vedere cercetări ulterioare în această direcție.

Teatrul non-psihologic: persiflarea psihologicului.

Exemplu: — discursul interior(!) al lui Pampolinn

— asistența mutuală (!) între cei doi împărați

Teatrul grotesc: urfîre a frumosului și sensibilului, sau înfrumusețarea urîtului.

Exemplu: baletul dizgrațios de babe și moși.

Teatrul de groază: gen filme de groază, numai că aici vezi ceva real, pe scenă, foarte aproape de tine.

Exemplu: Pampolinn ucigînd un pui viu de găină.

Autorul imaginase chiar o scenă în care se taie mina sau se scot ochii unui actor, ba mai mult: este înjunghiat și omorît în realitate un actor în fața spectatorilor! - așa așa pentru amorul artei...

Sau actorii vin înarmați pe scenă și impușcă spectatorii (în realitate!)...

[Sînt criminal? Sînt anormal?... într-o astfel de lume, e normal!...]

(Mă puteți acuza de tentativă de... crimă)]

Teatrul științifico-fantastic: decor fantastic, costume fantastice etc. (gen proza S.F.)

Teatrul sexi (porno): spre deosebire de film care este totuși o poză, un obiect, teatrul îți prezintă ceva real, uman, imediat în fața ta.

Teatrul ca o convenție: spectatorii admit anumite convenții pe care actorii le lasă să se presupună, prin uimire, pantomimă etc.

Teatrul ca o schemă logică: în funcție de reacția publicului actorii au posibilitatea de a alege între anumite replici, gesturi, etc.

În cazul nostru, dacă actorul Pampolinn va primi în realitate flori la sfârșitul (non) piesei el le va arunca publicului rostind câteva cuvinte, în caz contrar aceste replici vor fi suprimate.

Teatrul ca realitate: (a se distinge de curentul realist) care este în opoziție cu cel convenție.

Exemplu: udarea reală cu apă a actorilor (în teatrul convenție doar s-ar fi mimat udarea actorilor, fără a executa și țiunea).

Teatrul de artificiu: folosește procedee menite a modifica (în sens pozitiv sau negativ) realitatea.

Exemplu: utilizarea de obiecte improvizate la actul sexual.

Teatrul neoficial: limbaj argotic, expresii cu aluzii sexi (porno), cuvinte de mahala; apoi bancuri și folclor neoficial (= care nu convine autorităților); personaje create de popor, dar nerecunoscute oficial deoarece intră în contradicție cu guvernarea...

Exemplu: (non) piesa <O lume întoarsă pe dos> pe care am avut nefericirea să o scriu!!!

Cam atât pentru până acum. Celelalte forme nu au fost expuse, neîntinând de domeniul preocupărilor mele.

ACEASTA ESTE PĂREREA AUTORULUI (care consideră teatrul ca pe un viciu, cum ar zice Artaud) ȘI N-AR FI EXCLUS CA DUMNEAVOASTRĂ SĂ ÎNȚELEGEȚI CU TOTUL ALTCEVA (fiindcă un adevăr începe prin a fi paradox, iar relativitatea este... relativă) NONPIESA aceasta mă va scoate din iad!... sau mă va afunda mai rău?!

P.S. Postfața poate fi eventual adaptată și inclusă în monologul Nebun-ului ("Cultură și Știință") la locul indicat acolo.

14 februarie - 18 iunie, 1986

— Craiova, Bălcești, Drăgotești, București —
AUTORUL

PATRIA DE ANIMALE

de FLORENTIN SMARANDACHE

membru al Academiei Rebele

PATRIA DE ANIMALE .

piesă mută în trei acte

de disperare

PERSONAJE:

INSTRUCTORUL – GENERAL

indivizi îmbrăcați în pantaloni

INSTRUCTOAREA – ADJUNCTĂ

negri, haină roșie cu un F

alți INSTRUCTORI

pe spate, șapcă militărească, grași, rumeni la față, de aceeași talie și înălțime – cu excepția Instructorului – General care-i depășește mult;

PLEBEA

Oameni goi (eventual cu o frunză care să le acopere sexul, ori chiloți vârgați), slabi ca varga, cu obrații supti, galbeni ca mumiile;

DECORURILE UMANE

oameni utilizați ca obiecte în serviciul Instructorilor; poartă costume verzui mulate pe corp.

În alte roluri:

ANIMALE (reale și confecționate)

MONȘTRI

SCHELETE

MARIONETE

ROBOȚI DE METAL

SOLDAȚI DE PLUMB

[În continuare vă prezentăm o piesă fără cuvinte, un spectacol de zgomote și imagini.

(Piesa de teatru trebuie să fie creată în așa fel încît să poată fi citită în volum ca un roman și judecată pe scenă ca o piesă de teatru.) Puținele dialoguri existente sînt rediate prin *tăblițe* pe care sînt scrise replicile – ca la filmele mute. Fiecare personaj ridică tăblița sa astfel încît să-i acopere capul. În acel moment acțiunea a înghețat (persnajele rămîn nemișcate cîteva zeci de secunde). După care tăblița dispăre.

La începutul fiecărei scene este coborîtă și o *plăcuță* cu titlul (subiectul) respectiv, care va rămîne pe toată durata scenei. Modul de confecționare și scriere trebuie să difere net între tăblițe și plăcuțe, pentru a nu produce confuzii.

Aceste tăblițe sau plăcuțe nu au rolul distanțării ca la Brecht, ci dimpotrivă, contribuie la înăunțuirea tablourilor și la exegeza lor, la unitatea întregii opere – aparent eclectică; pe urmă, deoarece este lipsit de replici vorbite, acest spectacol se adresează și... surdo – muților!! (fiind adaptat ca atare). Soarta i-a privat de plăcerea de a se instrui și delecta prin teatru. Să le-o oferim noi. Poate aceștia or să ne audă și înțeleagă... Și nu numai publicul ar putea fi surdo – mut, dar și... actorii! (Viitoarea mea piesă se va adresa în mod sigur... Orbilor și surzilor!!) Deși are foarte multe tablouri nu este un teatru descriptiv, ci de idei vizualizate. El se poate compara cu "The Civil Wars" al lui R. Wilson, se poate compara pentru a se deosebi. Deși fragmentar și descompus, nu este un teatru epic.

Spectacolul acesta este mai mult decît o pantomimă, el este o tragedie modernă, în care comentariile și indicațiile regizorale se confundă cu textul propriu-zis al piesei. (W. Faulkner, în "Requiem for a Nun" s-a apropiat de acest deziderat în proporție de 75%) Pledind pentru un teatru eliberat de convenții și constrîngerii autorul nu mai specifică intrările și ieșirile actorilor, ele fiind la aprecierea regizorului – pe care cade de fapt toată greutatea acestui spectacol! Cred că ar fi mai ușor de realizat o peliculă cinematografică după scrierea aceasta, un fel de teatru filmat, deoarece au loc multe metamorfozări și dese schimbări de imagini – care s-ar putea efectua astfel: întuneric lăsat treptat pe scenă, (reapariția) beznă, reapariția progresivă a luminii (cu alt decor, sau un stadiu nou de metamorfozare). Dar, deocamdată, să-l considerăm un fel de teatru

PATRIA DE ANIMALE

- laborator à la Grotowski, ori Brook, sau teatru - atelier postmodernist în maniera regizorilor, scenografilor, coregrafilor, etc. europeni contemporani, sau a Școlii Românești de Regizori din SUA: Liviu Ciulei, Lucian Pintilie, Andrei Șerban.

Probabil că cer prea mult de la actori și mai ales de la regizor, sau contribui la risipa financiară printr-un spectacol costisitor... pînă acum n-am făcut altceva decît să scriu *opere imposibile*, lucrări neraționale de prost gust, piese care să nu vadă ridicată luminile rampei!]

*

[Dar să trecem la fapte. De preferință: o *scenă* cutie. Se vor utiliza mai multe *cortine* care se ridică și coboară pe rînd descoperind sau acoperind cîte o imagine. Cortina principală este din fier, reală; ea separă lumea liberă din sală de lumea oprimată de convențiile din piesă; de fiecare dată cînd cade provoacă un zgomot înfrîorător. Sala cu public va fi și ea decorată (vezi Max Reinhardt sau Giorgio Strehler) cu tablouri ale Inspectorului - General și picturi gen Ascimboldi în care ca elemente de compunere ale unui obiect vor fi folosite efigiile Instructorului - General.

Spectacolul începe odată cu intrarea publicului în holul teatrului, unde se află "Expoziția Națională" de artă (vezi Scena 4, Actul III), care poate fi vizitată și în antracte, dar care între timp va trebui să fie transferată pe scenă (măcar parțial) pentru necesitățile decorative din finalul piesei.]

A C T U L I

Scena 1

[Acțiunea este prezentată înainte de a bate gongul. La intrarea în sală spectatorii vor găsi în loc de cortină o carte uriașă, deschisă, acoperind în întregime scena, avînd scrise cîte unul - două cuvinte pe pagină:]

PATRIA DE ANIMALE

Scena 2

[Bătăile de gong care anunță începerea spectacolului vor fi înlocuite - asemănător lui Jean Vilar - prin șocuri cît mai înfrîtoare. Cartea începe să se răsfoiască singură. La început file albe.

Apoi se citește următorul text:

- " SUB ÎNDRUMAREA ȘI CONDUCEREA
- " GLORIOASĂ A INSTRUCTORILOR ÎN
- " ȚARA NOASTRĂ SE APLICĂ ÎN
- " PRACTICĂ IDEOLOGIA FONFOISTĂ,

- * CARE PUNE UN DEOSEBIT ACCENT
- * PE FORMAREA, EDUCAREA ȘI
- * MANIPULAREA CONȘTIINȚELOR
- * INDIVIDUALE".

INSTRUCTORUL - GENERAL

Pe durata acestei scene se aud urlete de fiare sălbatice în junglă. Când se retrage cartea, este văzut la tribună Instructorul - General, agităndu-se, pentru a se da senzația că textul anterior a fost rostit, nu scris.]

Scena 3

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

C O N F E R I N Ț Ă

Decor: O sală cu tribună, scaune. Toate obiectele vor purta efigia Inspectorului - General. Pe spătarul fiecărui scaun, ca și pe toți pereții și pe tavan tablouri, picturi, sculpturi, cărți, reviste ale Inspectorului - General, puzderie.

Această scenă este împărțită în mai multe subscene:

Subscena 3.1.

Instructorul - General prelege la tribună, Oamenii - Auditori vomită în ritmul gesturilor lui. Instructorul - General vorbește pe mușește (alfabet special, prin semne).

Subscena 3.2.

Instructorul - General prelege fără cuvinte. Un alt Instructor îi ține microfonul în dreptul gurii, dar nu se aud sunete. Apoi Instructorul - General începe să bese. Celălalt Instructor, auzind, îi mută microfonul la fund. Instructorul - general bese la microfon, cu rezonanțe. Face câțiva pași. Se aude scrișitul pantofilor. Doi Instructori apar cu microfoane, se culcă pe burtă și-i înregistrează pașii. După aceea gesturi și pocnituri din degete. Alți doi Instructori cu microfoane în dreptul degetelor de la mâini. Subscena mai durează 1-2 minute, timp în care Instructorul - General prelege cu ceea ce poate, pufăind pe nas. După care ceilalți Instructori se retrag.

Subscena 3.3.

Instructorul - General ține o cuvîntare. Atît acesta cît și Oamenii au înșepenit vreme de aproximativ 3 minute, timpul s-a oprit și el nu mai vrea să înainteze.

Subscena 3.4.

Un alt Instructor urcă la aceeași tribună și, împreună cu Instructorul – General, predică simultan, cu gesturi identice. Succesiv, trupurile lor se contopesc, apare un ins cu două capete și patru mâini, și iar se multiplică: patru capete, opt capete predicând, scoțind limbile, lungindu-și gâturile ca de balauri. Oamenii se sperie.

Subscena 3.5.

Au dispărut Oamenii de pe scaune. Instructorul – General, singur la tribună, cuvîntează și urinează.

Subscena 3.6.

Din nou Oamenii pe scaune. Instructorul – General ține un discurs lung, ca un gentleman. Gesturi și mimică stilizate mecanicist (stil Marinetti). I se vede doar bustul: joben, frac roșu, papion. Terminînd, Instructorul – General iese de după tribună și face o plecăciune către Oameni salutînd cu jobenul (se observă că jos este în curul gol!), apoi se retrace imposibil.

Subscena 3.7.

Oameni cu lacăte la gură și belciuge în nas, tunși chilug, rujați (în maniera Cătălinei Buzoianu) cu negru pe buze, fardați cu negru în obraji, vopsiți cu negru pe la ochi, ridică pe rînd două degete, se scoală în picioare la comanda Instructorului – General și încep să fonfaie. Pînă cînd unul dintre ei se metamorfozează în țap (cu coarne, bărbie) ispășitor, și-ncepe să behăie. Ceilalți s-au reasezat.

Subscena 3.8.

Instructorul – General dă explicații Oamenilor, apoi se metamorfozează în bou și continuă discursul mugind.

Subscena 3.9.

Redevine Inspector – General, dar de data asta Oamenii se preschimbă în boi, care vor aplauda cu copitele din față și vor scanda în cor urale (bovinești).

Subscena 3.10.

Instructorul – General se transformă din nou în bou îndrumînd niște boi. Cele două subscene anterioare s-au contopit.]

Scena 4

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

A U T O A L E G E R I

Decor: O secție de votare.

Un Instructor – Președinte la tribună gesticulează aprins. O mulțime omogenă de Oameni – Manechini (aceeași talie, mărime, coafură etc., ca niște gemeni care nu sînt... frați!), cu mișcări mecanice de figurine ce joacă pe sîrmă, ascultă pledoaria Instructorului – Președinte.

Au mîinile legate cu o sfoară de tavan și alta de podea, sfoară vizibilă publicului. Sînt dirijați ca niște obiecte de către Instructorul – Mașinist.

INSTRUCTORUL – PREȘEDINTE: (Punînd tăblița)

<Cine este de acord cu alegerea Seniorului?>

(Este lipită poza Instructorului – General într-un chenar pătrat. Lectorul poate citi "Seniorul Cap Pătrat".)

Instructorul – Președinte face semne Instructorului – Mașinist aflat mai către marginea scenei. Acesta încearcă să acționeze de o manșetă care să le ridice Oamenilor – Manechini mîna dreaptă. Se aude scrișfîitul pîrghiilor, scribeților, mișcarea rapidă a brațelor (comparabilă cu niște rîngi de fier) care sînt săltate cu sfoara pînă la un unghi de 75° față de trup. Instructorul – Mașinist scapă maneta. Cad greu și brațele. După două – trei cazne brațele sînt ridicate deasupra capului.

Instructorul – Președinte începe să numere voturile: din zece în zece...

Instructorul – Mașinist acționează maneta invers. Bufnitură a brațelor căzute.

INSTRUCTORUL – PREȘEDINTE: (De la tribună, gesticulînd, și punînd tăblița).

<Sînteți o adunătură de alegători deștepți, bine organizați și îndrumați conform celor mai exigente norme de conviețuire socială.>

(Pauză. Gesticulații. Din nou tăblița:)

<Într-adevăr, nu mai avea nici un rost să vă opuneți revotării unicului candidat, deoarece ați fi rămas fără un ales.>

(Pauză. Gesticulații. Din nou tăblița:)

<Sper că nu e nimeni împotrivă!?...>

Cinci – șase Oameni – Manechin fac eforturi să ridice cînd o mînă cînd cealaltă, neizbutind decît cel mult pînă la un unghi de 75° deoarece sfoara legată de podea îi stînjenește.

Instructorul – Președinte face din nou semn Instructorului – Mașinist, care întinde la maxim sfoara de la podea, încît cei cinci – șase (trași în jos) stau cu spinarea aplecată, distingîndu-se de ceilalți aflați în poziție normală. Acum nu mai există nici o încercare de opoziție.

INSTRUCTORUL -- PREȘEDINTE: (Gesticulînd, punînd tăblița)
<Conform pronosticurilor noastre și cu voința deliberată a poporului Seniorului i s-a încredințat un nou mandat.>

(Pauză. Gesticulații, arătînd spre cei care voiau să se împotrivescă, pune din nou tăblița:)

<Mai există aici persoane al căror mecanism de funcționare s-a defectat.>

Îi apostrofează cu degetul. Se scarpină în ceafă gîndindu-se. Face semn către culise, punînd tăblița:)

<Rog depanatorii de serviciu să le repare creierul electronic, iar medicii să le ia pulsul fonfoist cardiac.>

Apar Instructorii -- Depanatori care încep să-i ciocănească în frunte (Se aud lovituri metalice), iar Instructorii -- Medici în inimă pînă li amețesc.]

Scena 5

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

A U T O E L O G I E R I

Scena cutie este împărțită longitudinal în două părți separate printr-o cortină -- transparentă care lasă să se vadă o imagine fluidă făcînd ape-ape.

1 Culisele } scena
2 Amfiteatru }
sala cu public

1. Culisele nu au decor.

2. În Amfiteatru: o tribună, Oameni -- Auditori pe scaune.

În Culise publicul îl poate vedea pe Instructorul -- General care aliniază un grup de băieți și fete costumați festiv. Se întoarce apoi încărcat cu flori, cadouri, plicuri mari de felicitări, medalii și le distribuie la fiecare. Pe urmă intră în Amfiteatru, Oamenii aplaudă și urcînd la tribună ține o alocuțiune.

În Culise băieții și fetele stau aliniați.

Din Amfiteatru Instructorul -- General face semne pe la spate către Culise. (Se presupune că Oamenii -- Auditori din Amfiteatru nu observă aparté-ul.) Un băiețel apare și-i înmînează flori. Cuvîntează iar și din nou face semne. O fetiță îi aduce un cadou. Continuă prelegerea. Din Culise se desprinde un băiețel cu un alt cadou vrînd să intre în Amfiteatru. Instructorul -- General îl admonestează că nu i-a venit rîndul, să treacă la loc, arătînd cu degetul spre un altul. Acesta apare în Amfiteatru, Instructorul -- General se

preface că nu-l vede și băiețelul îi aduce un plic enorm (100 cm x 80 cm) pe care se poate citi:

Pentru

GENIALUL INSTRUCTOR – GENERAL

Și tot așa pînă se golesc Culisele iar Instructorul – General primește toate sufragiile.]

Scena 6

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

D E F I L A R E A

Oglinzi multe în *decor* care să multiplice numărul figuranților, dar strîmbe pentru a deforma realitatea, și așa sumbră. O tribună oficială acoperită, în care stau Instructorii și prin fața căreia defilează coloanele de Oameni – Manifestanți în direcția arătată de un indicator:

Spre FONFOISM

Ăștia-s Oamenii, cu ei se defilează!

Scena întregă poate avea forma unui stadion.

Tot timpul Instructorul – General face cu mîna.

Subscena 6.1.

Femei prostituate, drăguțe, îmbrăcate balerine, fiecare cu garoafă înfipțită în fund, dansează pe scenă, fasonîndu-se; două – trei își scot garoafele pentru a le dăruî Instructorului – General în cinstea marii sale victorii obținute în alegeri. Acesta le amiroase cu voioșie.

Subscena 6.2.

Babe cu mustăți și barbă, în chiloți de tablă și fără sutiene se sclifosesc făcînd pe senzualele.

Subscena 6.3.

Moși cu sînii mari, purtînd sutiene și bichini, ovaționează cu eșarfe negre, zîmbind.

Subscena 6.4.

Bărbați mergînd în cap, aplaudînd din picioare.

Subscena 6.5.

Întuneric. Oameni – lilieci filfînd din mîini orbecăiesc în noaptea fonfoistă.

Subscena 6.6.

O gloată de sluji, ologi și alte pocitanii.

Subscena 6.7.

Oameni - pitici, cu tichii pe cap, traversează scena.

Subscena 6.8.

Oameni care se deplasează în genunchi.

Subscena 6.9.

Oameni - șerpi care înaintază trăindu-se pe burtă.

Subscena 6.10.

Oameni înnoiroiți ca porcii rîncează pe scenă.

Subscena 6.11.

Oameni în patru labe, cu obloane la ochi ca să nu vadă decît drept înainte, și cu hățuri, călăriji de Instructori - Jochei, tropăie ritmic.

Subscena 6.12.

Oameni ținuți de zgardă se gudură, în patru labe, pe lîngă Instructorii - Stăpîni care-i lovesc cu cravașa; dar cei goi ling mîna care i-a lovit, și cravașa.

Subscena 6.13.

O haită de cîini cu tinichele legate de coadă, purtînd mențiunea "Fonfoism" schelălăie în sunete de fanfară.

Subscena 6.14.

Animale reale cu pancarte, lozinci, portrete ale Instructorului - General, behăind, grohăind etc. se îngrămădesc în fața tribunei.

Subscena 6.15.

Animale - monștri înnegurează privirea și înspăimîntă auzul (preistorice, mitice, din basme)

Subscena 6.16.

Oameni - Monștri din literatura fantastică de groază cutremură gîndirea (Dracula, Fantomas, "L'incroyable" etc.)

Subscena 6.17.

Oameni - Împăiați mergînd în picioroange.

Subscena 6.18.

Oameni care în timp ce fac paradă se metamorfozează în păpuși de plastic.

Subscena 6.19.

Un convoi de schelete umblă singur (fără a avea impresia de haos ca la Tadeus Cantor).

Subscena 6.20.

Obiectele încep și ele să se miște pe scenă defilînd și ieșind în afară.

Subscena 6.21.

Marionete reale pătrund în pas cadențat (ca la spectacolele japoneze BUNRAKU, ori în maniera regizorului rus Meyerhold).

Subscena 6.22.

Roboți din metal zumzăie și ropotesc de se zguduie scena.]

(Cade cortina de fier)

ACTUL II

(Cred că pentru acest act s-ar potrivi o scenă – turnantă datorită schimbărilor dese ale decorului.)

Scena 1

[Instructorul – General, domn foarte elegant, se află în cabinetul său, tolănit pe un fotoliu tip Ludovic al XIV-lea. Cafeluța pe masă, țigări superlong. Ambianță plăcută. Două tablouri pe pereți: Instructorul – General și Instructoroarea Adjunctă. Coboară o plăcuță cu inscripția:

ÎN AUDIENȚĂ

Se aude soneria, o melodie dulce, și se aprinde un becuț roșu. Un instructor – Funcționar introduce în cabinet un Om – Sărman, umil, pășind stîngaci, cu căciula în mînă. Foarte politicoș, Instructorul – General îl invită să ia loc, apoi își bagă vată în urechi. Prin gesturi și mișcări ale buzelor Omul – Sărman se plînge, se văicărește, după care scoate din sîn o jalbă făcută sul și i-o întinde. Instructorul – General îl "ascultă" prefăcut, desface sulul, aruncă o privire indiferentă pe jalbă și îi răspunde Omului – Sărman printr-o tăbliță pe care se poate citi:

<Du-te liniștit acasă, se rezolvă.>

Omul – Sărman nu știe cum să mulțumească mai repede și iese încurcat pe ușă. Instructorul – General se scoală de la birou, își scoate tamponașele din urechi, deschide fereastra, se întinde apoi galeș pe un sezlong și așipește.

Semiobscuritate pe scenă cîteva secunde. Din nou iumină.

Același joc: Instructorul – General în fotoliu, reîntră Omul – Sărman: mai abătut, mai bătrîn. I se face semn să se așeze.

PATRIA DE ANIMALE

Aceleași gesturi și mișcări ale buzelor. Omul – Sărman scoate o tăbliță cu replica:

<Am așteptat un secol, în zadar.>

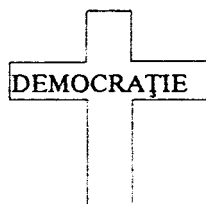
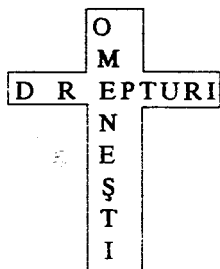
Instructorul – General îi bate pe umeri, zimbește, și-i face cu ochiul punind tăblița sa:

<S-a rezolvat : NU SE POATE !> ,

apoi îi strânge prietenește mîna și-l felicită (de parcă i-ar fi declarat că "se poate"). Omul – Sărman pleacă și mai amărît.!

Scena 2

Un cimitir. O groapă funerară. Multe cruci pe care s-au gravat nume de morți:

<LIBERTATE>, <EXCURSIE
ÎN STRĂINĂTATE>, <DOCTORAT>, <PUBLICARE DE AR-
TICOLE>, <PARTICIPARE LA SEMINARII ȘTIINȚIFICE>etc.
Coboară o plăcuță cu inscripția:

ÎNHUMARE

Omul – Sărman, îndoliat, cu capul descoperit, părul vîlvoi, neras, dar nu cu barbă, își *înmormîntează idealurile*: tronulețe mici ca de copii, avînd imprimate denumiri precum: "Vise", "Speranțe", "Năzuințe", "Aspirații", "Doruri", "Credințe", "Nădejdi", defilează ca un convoi mortuar pînă la marginea tombei, apoi sînt coborîte cu frînghia.

Popa își ține pe mutește liturghia, citește necrologuri.

Omul – Sărman se închină, îi curg lacrimi pe obraz.

Cioclu aruncă o lopată de nisip , apoi încă una, și încă una...

Groapa este umplută, bărbatul cu părul vîlvoi se jeluiește pe mormint
fără să scoată vreun sunet]

INSTITUTUL NAȚIONAL DE REEDUCARE

[În stînga o închisoare. În dreapta se observă o firmă din pînă,
inversată:

Iar în mijloc o piață cu tarabe și o alimentară; dinăuntru iese
trîntind ușa Omul - Sărman care cumpărase 1 kg de oase.

Coboară o plăcuță cu inscripția:

R Ă Z B U N A R E A

Iritat, Omul - Sărman deșartă sacoșa în mijlocul străzii și se pune
cu bîta pe oase.

Apare Instructorul - General care îl iscodește ca un polițai (punînd
tăblița):

<Ce-ai mă, ești nebun?>

Cîteva clipe Omul - Sărman a împietrit cu bîta în aer, după care
își continuă căzîna.

OMUL - SĂRMAN: (Punînd tăblița) *<Le bat pînă or să spună
unde e carnea de pe ele!>*

Instructorul - General, după ce se mai gîndește puțin, ia oasele,
le leagă și le aruncă la închisoare pentru furt din avutul obștesc,
iar pe Omul - Sărman îl trimite la reeducare.

Din această clipă Soldați de plumb vor traversa periodic scena pînă
la sfîrșitul Actului II, pentru intimidarea Oamenilor și Animalelor.]

Scena 4

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

ANTI - RECLAMĂ

O Mirtoagă slabă moartă, ogrîjită, deșelată, intră în piață cu pași
nesiguri, clătîndu-se, căzînd în genunchi, încercînd să se scoale.
Poartă agățată o tăbliță:

<Să n-ajungeți ca mine!>

Instructorul - General privește stupefiat. Ia mirtoaga, îi pune
cătușele de picioare și-o trimite la închisoare pentru instigare publică]

[Un Bivol și o Bivolită, negri, rotofei, viguroși, înjugăți, duc în coarne
tablourile Instructorului - General și respectiv Instructorii - Adjuncte.

Coboară o plăcuță cu inscripția:

O M A G I U

PATRIA DE ANIMALE

Instructorul – General fierbe de minie. Ia Bivolii, le pune cătușe (legîndu-i unul de altul) și-i bagă la închisoare pentru ultraj contra bunelor moravuri și crimă de "lèse majesté.]"

Scena 6

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

EDUCAȚIE CETĂȚENEASCĂ

Un zid pe care scrie "LOC DE DAT CU CAPUL". Oameni înșirați cite unul se dau cu capul de perete (în porțiunea indicată), fiecare cum îi vine rîndul, sub comanda Instructorului – General.

După care pleacă satisfăcuți; mișcările devin stereotipe, din ce în ce mai repezi, ca-n filmele de pionierat ale cinematografiei.

Spre final apare Omul – Sărman (scăpat de la Institutul Național de Reeducare) fără cap (doar trunchiul) care dă cu picioarele.

În momentul acela Instructorul – General rostește (pune tăblița)
<Unde nu-i cap, vai de picioare!>

Scena 7

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

FESTIVAL NAȚIONAL DE POEZIE

Decor festiv. Mai mulți Oameni stau la coadă și cite unul, mecanic iese în față, strigă (punînd tăblița) trăiască, apoi face o reverență către public și se retrage în culise. Și tot așa fiecare, în diferite moduri: ironic, solemn, rînjind, suspinînd, sughițînd, bîlbîindu-se etc. Timid, Omul – Sărman, scos în față, uită ce lozincă să declame, se fîstîcește; Instructorul – General aflat în juriu îi face semne și, cînd Omul – Sărman întoarce privirea, îi arată pe tăbliță:

<Dă-i mă cu trăiască!>

Omul – Sărman își revine, se mai liniștește și, plîngînd în hohote, scoate tăblița sa:

<Tră-iaas-că-căăăă !>]

Scena 8

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

PREGĂTIREA REVOLUȚIONARĂ A TINERETULUI

Panoplii, cartușe, hărți.

O ceată de flăcăi și fecioare. Instructorul - General le explică probabil meșteșugul armelor. Apoi întreabă ceva. Cîțiva flăcăi ridică două degete ca la școală. Instructorul - General numește pe unul dintre ei. Acela vine în față, Instructorul - General îl așează mai departe, ocheste cu pistolul și-l împușcă în cap. Următorul care ridică mîna este deasemenea scos în față și împușcat, al treilea la fel, după care ceilalți se aliniază frumos radiază de nerăbdare, se bucură, fiind împușcați și zdrobindu-li-se conștiința; mișcările devin stereotipe, din ce în ce mai repezi.

Omul - Sărman rămîne ultimul. Instructorul - General îl împușcă o dată, Omul - Sărman cade, apoi se scoală; îl împușcă a doua oară, aceeași figură, a treia oară la fel. Atunci aduce un tun și trage un proiectil. Omul - Sărman se prăbușește la pămînt, face eforturi să se ridice dar pică lat.]

Scena 9

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

C R E Ș T E R E A A N I M A L E L O R

Pășune. Stînci. Undeva la munte. În depărtare un staul.

Instructorul - General mină cu ciomagul de la spate o cireadă de Oameni - Taurine care merg în patru labe, apoi Oameni - Măgari ce merg cocoșați și Oameni - Căței (pitici înfășurați în piei de dulăi). Instructorul - General lovește cu ciomagul pe spinarea Taurinelor de le trosnesc șalele, Măgarii aplaudă, Cățelei latră să-i muște. Cînd Omul - Sărman încearcă să țipe, Cățelei se reped la el.]

Scena 10

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

L U P T A D E C L A S Ă

Pe toată durata scenei se aud acordurile Simfoniei a V-a, "Destinul", de Beethoven; trebuie realizată o corelație între muzică și imagini și gesturi. Muncitori, Țărani, Intelectuali băgați într-o mlaștină pînă la gît, briu etc., altora li se văd doar brațele ridicate, coatele, zvîrcolindu-se neputincioși... și Instructori - Gardieni pe margine care-i împiedică să iasă la liman, cu biciuri în mîni, silindu-i să se înfunde mai adînc... Alături, Instructorul - General pe o platformă înaltă de marmoră dirijîndu-le cu toiagul mișcările haotice, făcute cu încetinitorul (precum Robért Wilson) la fel și muzica, lăbărtată (îi cerem

scuze lui Beethoven); lumina va fi punctată (licărindă) în ritmul gesturilor.

Omul – Sărman izbutește să se scoată din mocirlă și să fugă, dar Instructorii – Gardieni îl prind și-l schingiuesc. Instructorul – General îi face morală punând tăblița:

<Ești trădător de țară!>

Omul – Sărman, rupt de lovituri, gemind, privește câteva clipe mirat jur împrejurul său căutând parcă un lucru anume, apoi răspunde punând tăblița:

<Care țară?>

Este înbrâncit înapoi în mlaștină, unde ceilalți își înămolesc conștiințele sub directa supraveghere a Instructorilor; aceleași mișcări cu înecătușitorul ale actorilor (ca și ritmul muzicii).]

(Cade cortina de fier)

A C T U L III

(Ar fi de preferat ca la scena – cutie din Actele I și II să se adauge mai multe platforme – scenice răspândite printre spectatori. Se întrebuițează mai multe cortine.

Forța acestui spectacol scabros constă din imaginile monstruoase pe care le va expune publicului. Instructorul – General, cu înfățișarea de drac, va traversa platformele – scenice în repetate rînduri, cu excepția Scenei 3.

Cortina de fier se ridică scîlțînd la iveală ororile unui sistem.]

Scena 1

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

F E R M A D E O A M E N I

Zgomote de animale prin difuzoare pe toată durata.
Semiîntuneric

Subscena 1.1.

În cuști, ca la grădina zoologică, Oamenii de diferite rase, culori, iar la fiecare se scrie (ca la animale) caracteristicile sale: unde trăiește, cu ce se hrănește, cîți pui face, ce se folosește de la el pentru Instructori: carne, lapte, brațele de muncă, pielea, părul etc. Aceștia se învîrt prin cușcă încercînd să scape – ca maimuțele.

Subscena 1.2.

Copii în colivii fac ca papagalii.

Subscena 1.3.

O Femeie cu sinii foarte lăsați și mergînd în patru labe e mulsă de către un Instructor – că o vacă.

Subscena 1.4.

Fecioare și flăcăi cu plete sînt tunși prin toate regiunile corporale de către Instructori – ca niște oi de lînă.

Subscena 1.5.

Muieri grase ouă și cotcodăcesc pe *cuibare. Instructorii trec și le cotrobăiesc.

Subscena 1.6.

Un Băiețel, alb ca un caș, e tăiat și jupuit de un Instructor, iar pielea pusă la uscat – ca un ied.

Subscena 1.7.

O discotecă de Infirmi, Leproși, Manechine dansează, se mîngîie, se pupă.

Subscena 1.8.

Aceasta se va juca pe una dintre platformele cu cortina coborîtă. Este vorba de o cortină semitransparentă, puțin luminată, din pînză sau geam, pentru a semăna cu ecranul cinematografic – deci o secvență de film prezentată pe viu, reducînd astfel spațialitatea teatrală de la trei dimensiuni la două.

Pentru a nu mai face copii o Femeie se acuplează cu un Asin, iar un Bărbat cu o Capră. Acestea sînt cele patru personaje. Actele sexuale vor fi stilizate (aidoma viziunii regizorului londonez Berkov).

Subscena 1.9.

Paruri suprapuse. Oamenii dorm în paturile de jos cu gura deschisă. Instructorii beți crup, care dorm în paturile de sus, le vomită în gură.

Subscena 1.10.

Instructorii urinează în borcane și-i forțează pe Oameni să bea. Instructorii defechează pe farfurii, Oamenii mănîncă rahatul cu lingura.

Subscena 1.11.

Un ștrand cu puroi, flegme, cangrene, mucii în care se scaldă Tineri (a se viziona filmul "Glissando" de Mircea Danieliuc).

Subscena 1.12.

O groapă cu Șerpi, în care sînt împinși de către Instructori Oamenii, spre imblinzire, după care ies tîrîndu-se.]

Scena 2

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

DRESURI DE OAMENI

Ca la circ, sînt scoși Oamenii din cuști de către Instructori - Dresori prin pocnituri de bici.

Comenzi dure îi obligă să treacă prin inele, să facă tumbe, li se dau bucățele de zahăr cînd execută cite un număr acrobatic, apoi sînt puși să salute, încolonați, pe Instructori de la tribuna centrală, să stea în geunchi în fața lor și să se roage, să se prosterneze lor.]

Scena 3

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

VIZITA ÎN ALȚILOR DEMNITARI

Subscena 3.1.

Un canal de sînge viscos curge liniștit, iar pe el se plimbă Instructorul - General și Instructoroarea - Adjunctă. Cer roșiat, în crepuscul.

Subscena 3.2.

Decorul se deplasează odată cu barca. Se zărește o imensă statuie din marmură, a Instructorului - General, avînd ca soclu o grămadă de cadavre de Oameni, înșingurate, putregăite, craniile tibii emanînd un miros pestilențial.

Instructorul - General este foarte mîndru de opera sa.

Subscena 3.3.

Barca vislîită de un Om spătos ajunge la mal. Litiere construite din oameni (decor format din carne umană!), duse pe umeri de Oameni, îi transportă pe cei doi la reședința lor de vară: o casă construită din oameni (în loc de cărămizi):

- stîlpul casei din oameni
- pereții din oameni puși unul lîngă celălalt, de aceeași înălțime (lipsește peretele din față)
- două scaune; un scaun este format din doi oameni: unul stînd în genunchi cu capul între picioarele celui de-al doilea care stă drept dar întors cu spatele.
- o masă formată din patru oameni care stau în fund și reazemă pe cap un placaj de formă pătratică.

Din cînd în cînd Oameni - Servitori, făcînd curățenie, mută scaunele și masa.

Instructorul - General și Instruitoarea adjunctă se așează pe scaune, le este servit la masă dejunul (mîncăruri reale, aburinde; vezi Marguerite Duras, "Teatrul gastronomic"). După ce se îndestulează, umflîndu-li-se exagerat burta, sînt transportați cu litierele în afara scenei.

Subscena 3.4.

Într-o sală de cinema Oameni legați la ochi vizionează UN FILM DE SCURT METRAJ. Banda sonoră a filmului va fi alcătuită într-o limbă a unei țări cu regim represiv (diferită de cea în care se joacă piesa, pentru ca spectatorul să aibe nevoie să citească (traducerea) nu să audieze - păstrîndu-se (gortîndu-se) mai departe convenția de "teatru nevorbit").

O mixtură între teatru și film:

Desfășurarea acestui antispectacol continuă cu secvențe de pe ogoarele roditoare ale patriei.

Camera de luat vederi se deplasează lent, uniform rectiliniu, de-a lungul unei tarlale în plin cîmp, unde zilieri pîrjolîți de soare, desculți, cu degetele crăpate și înegrite, înfig în mîlul podzolic știuleți de porumb fără rădăcină pe care îi fixează cu țărushi mici sub directa supraveghere a inginerilor, contabililor și tehnicienilor agricoli. Imaginea de la început prezintă o panoramă din avion a loturilor cultivate, culori vii pe un fundal cenușiu (= solul). În prim-plan cîteva drugi ca mina de groase și ca un ciorchine, legate cu ață pe știuleți. În planul secund un specialist agronom încercînd în zadar să curețe o drugă de boabe. Camera de luat vederi se apropie inopinat de drugă cu pricina care se dovedește a fi din material plastic (chipul specialistului apărînd șters), după aceea se deplasează printre știuleți - se observă că unii sînt vopsiți cu un vernil bătător la ochi, alții sînt din lemn cu poleială verzui-gălbui pe deasupra; schimbînd unghiul de vedere cam la 3,5 m înălțime camera va reda forma perfect pătratică a tarlalei, înălțimea identică a știuleților (în prim-plan un știulete mai înalt este în chiar această clipă retezat de vîrf, iar altul mai scund este înălțat pe un pedestal), echidistanți ca la o tablă de șah. Cabluri electrice legate de drugile de porumb, un instalator face proba de microfon.

Pe toată această perioadă Banda de sunet prezintă muzică populară <La cules de cucuruz>, <Colo-n deal la Pipirig>, <Frunză verde de-a uscată...> ca un fond muzical ușor îndepărtat, iar Prezentatorului nu-i tace gura de fel:

VOCEA PREZENTATORULUI: Ne-am oprit cu aparatul de filmat la Gămălia, unitate agricolă de importanță majoră în economia

țării. Aici se fac ultimele pregătiri pentru culesul porumbului și se lucrează în ritm susținut la întreținerea culturilor prășitoare, la recoltarea legumelor și fructelor, strînsul și depozitarea furajelor. S-au concentrat la Gămălia în ultimile zile toate forțele neagricole ale satului: elevi, studenți și funcționari pentru că așa se prevede mai nou, ca în agricultură să lucreze neagricultorii [Imagine: un intelectual ține în mîna stîngă o carte deschisă, iar cu dreapta culege porumb], pe cînd industria, să utilizeze plugari și ciobani [Imagine: invers, un cioban mină oile printre strunguri, freze, raboteze, se aprind niște lămpi care încep să fileze.] Zilele toride alternează cu zile ploioase, sau numai reprize de ploaie [ca imagine apare un operator cu camera de luat vederi filmînd porumbul, iar în fața camerei, alt operator care toarnă apă cu strecurătoare; următoarea imagine reprezintă lanul de porumb peste care cade ploaia], ceea ce face ca recoltatul să fie dubla de lucrări de întreținere a celorlalte culturi. În Gămălia culesul porumbului a început sub semnul hotărîrii ferme a mecanizatorilor și țăranilor de a strînge cu grijă fiecare bobuleț. Pentru a evita pierderea de boabe acestea au fost lipite cu clei negru [Imagine a unei drugi atacate de tăciune] de cocenii pe care crescuseră. Buna organizare a muncii este aici, așa cum și trebuie de altfel să fie peste tot, cadrul în care eforturile depuse se împlinesc cu o eficiență sporită. Directorul Mardale Mardescu [Plan mărit al unui cap de taur] ne declara, citez: "La Ferma Turcoaia, de exemplu, ieri dimineață recolta era strînsă de peste 150 hectare, la Ferma Tătăroaia de peste 0,70 hectare", am încheiat citatul. Oamenii muncii din agricultura regiunii Nămolosa [Imagine: drumuri desfundate, gropi cu molniță printre tarlalele pavate din care cresc fire de orz cu aceeași perfecțiune ca o perie de sîrmă – imagine aducînd întruiva cu frescele vechilor egipteni înfățișînd lanurile galben-portocaliu] au raportat marți încheierea recoltării orzului pe întreaga suprafață. Acțiunile tehnice pentru declanșarea campaniei recoltatului sînt terminate în momentul de față în toate unitățile agricole ale Regiunii Nămolosa. Zilnic specialiștii verifică starea de coacere a boabelor [Imagine: vaci intrate în porumb rupînd cu lăcomie drugile] identificînd suprafețele unde au ajuns la maturitate. În acest cadru o problemă distinctă o constituie asigurarea capacităților necesare pentru depozitarea [Imagine: grămezi de porumb, grîu mucețite; plan mărit: păienjeni, lăcuste, gușteri...] în cele mai bune condiții a recoltei de cereale, pregătirea bazelor de recepție pentru prelucrarea [Plan mărit: un șobolan rozînd o drugă de porumb] condiționarea

și depozitarea noii recolte. Din nou camera de luat vederi revine asupra lanului cu porumb. Zilierii pîrjoliți de soare, desculți, cu degetele crăpate și înnegrite, ies din plan.

Ritmurile unui imn de fanfară militară, somptuos.

Sunete ascuțite.

Drumul cel desfundat din marginea lanului este puternic luminat, trecut apoi în prim plan. Apare o limuzină superluxe, Rolls Royce, lungă și lată.

Imaginea se mută asupra lanului de porumb, inițial, acum asfalt pe jos. Se văd printre știuleți culegătorii: femei îmbrăcate la fel cu tocuri înalte, fuste crăpate lateral, coafate, machiate, cu unghiile vopsite carmin, foarte elegante, ținută demnă, cu zîmbetul mereu pe buze crem: apoi bărbați la costum negru, cravată roșie, cămașă albă dantelată, pantofi negri iustruiți, bine dispuși.

Linște prelungită. Se aud zgomotele foilor de porumb depănuate, tocurele damelor pe asfalt, și prea vag cîntecele de voie bună.

Prim plan: O fată cu sîni mari cîntînd la o drugă de cocean muzică folk, după aceea camera se oprește pentru cîteva secunde asupra unui chitarist la știulete de porumb, acompaniind solista vocală.

Imagini alternative: tineri la discotecă jucînd șeik (gesturi din mîini și din picioare parcă ar culege porumb), și invers: tineri la cules de porumb (gesturi de parcă ar dansa). Aceste alternanțe vor fi efectuate 2-3 minute în șir, ca la reclamele luminoase.

Apoi drugi de porumb ce se aprind, se sting (= orgă de lumini) Muzică evident disco.

Prezentatorul tace. (Probabil joacă și el, în culise, pe ascuns)

Camera de luat vederi urmărește Rolls Royce-ul care aleargă nebun. Instructorul - General a scos o mîină pe fereștrua deschisă și face semne țăranilor pe lîngă care trece, întorcînd nasul a scîrbă în partea opusă.

VOCEA PREZENTATORULUI: Conducătorul drag salută cu stimă populația rurală.

Prim plan: Instructorul - General, cu reacția de dispreț, imaginea se apropie de ochii acestuia cam la 1 cm - figură banală.

Imagine: țărani îmbrăcați în iie și ițari, aliniați ca la militarie și drepți ca niște copaci, bătînd mecanic din palmele bășicate și bătătorite înaintea sosirii Instructorului - General; apare Instructorul - General; nimeni nu aplaudă.

VOCEA PREZENTATORULUI: Auziți, stimați telespectatori, aplauze furtunoase pentru cîrmuitorul iubit. [Linște profundă, apoi aplauzele

Prezentatorului la microfon; este văzută pentru o clipă și persoana sa.]

După un timp camera de luat vederi trece în revistă șiruri întregi de țărani stînd de prisos pe marginea șanțului în așteptarea convoiului, iar la spatele lor – cu pistolul îndreptat spre ceafa sărmanilor – polițai cu palme fine.

VOCEA PREZENTATORULUI: Se depun eforturi sporite pe ogoarele patriei pentru obținerea unor recolte înfloritoare. Buna dispoziție și libertatea de acțiune caracterizează pe toți iocitorii de la sate. După ce trece Instructorul – General toți aplaudă.

Imagine: în urma convoiului un vehicul cu tracțiune animală: doi țărani înjugați la un car, iar în car o pereche de boi îmbrăcați eleganți în frac, joben, dînd bice. Alternanță de imagini: cînd automobilul rulînd mărunț pe asfalt, cînd carul scîrțîind.

VOCEA PREZENTATORULUI: ... apropierea orașului de sat, a conducătorilor de conduși...

Rolls Royce-ul oprește pe un drum de atelaje, teren desțelenit, bulhac. Cinci plăieși înalți și drepți se reped din mașină, unul deschide portiera, alți patru aștern un covor persan peste băltoace și mîluri hidoase. Instructorul – General pășește afundîndu-și botinele confecționate din piele de om pe covorul moale. Un General de cîrpe se ține ridicol în preajmă-i cu umbrela de soare. (Am uitat să vă spun că este caniculă) Peste capul gol Instructorul – General poartă o șapcă din păr de femeie. Convoiu dispare în planul îndepărtat, rămîn doar Generalul de cîrpe și Instructorul – General pe covor, în plin cîmp.

Camera de luat vederi se schimbă la țărani, care pricăjiți, urduroși, cu fața pleoștită și în costume populare, ponosite, se agită în păpușoi.

La un semnal al Generalului de cîrpe cei proști, dar mulți, își pun numai în dreptul cavității bucale o mască pe care este pictată în tempera o gură roșie cu dinți albi rizînd pînă la urechi. (Contradicție cu ochii întunecați) La un semnal (care trebuie să se audă în film, de exemplu sunetul unui clopoțel sau al unei sonerii) brigadierul cu banderolă la mîină dă drumul la un casetofon mono în care sînt înregistrate urale, ovații, strigăte.

Uraaa! Uraaa!

Instructorul –General!

Țărănci cu părul dezlînat, țărani, nebărbierii cu peri albi în barbă, ascultă evlavios (și-au schimbat corespunzător măștile) cuvîntarea prolixă a ilustrului demenț.

INSTRUCTORUL - GENERAL:

Munciți, munciți, munciți
De trei ori
Pînă n-o să mai puteți
Și-o să luați strîns
Nimic.

[Se aud osanale.]

INSTRUCTORUL - GENERAL:

Progresaji de trei ori
Ca în final
Doar încredere
Să cîștigați
Să nu cîștigați.

[Se aud osanale.]

INSTRUCTORUL - GENERAL:

Dar ce stați și vă uitați la mine?
Aveți forță ca să trudiți,
să nu pierdem vremea.
Eu cuvîntez
Și voi robotiți

[Urmează o tăcere molcomă]

Țăranii culeg drugile privind țintă la Inspectorul - General, cîtorva le sclipesc în cap ochii de lup.

Alternanță gradată a două imagini:

1. Instructorul - General cu umbrelă, pe covor, în mijlocul miriștii,
2. Țăranii în năglod, pe arșiță,

la început cu încetinitorul, apoi numărul de turații pe secundă se mărește pînă cînd nu se mai distinge decît o pată pe ecran.

O bufniță și un fulger din cer îl lovesc pe Instructorul - General.

"șeful e trăsnit șeful e trăsnit

"șeful e trăsnit

(urlă prostimea).

Precipitații atmosferice torențiale. Se aud siropii mari bătînd pe streșini, se întrezăresc. mutrele ude learcă ale celor năpăstuiți, ecranul este împinșit de dîre alungite de ploaie ca pe un geam mat - după care apa se revarsă în sala de cinematograf făcînd inundație, provocînd importante pagube materiale și pierderi umane. Publicul iese de la spectacol dezamăgit de calitatea peliculei acestei epoci, caracterizată prin intemperii și calamități sociale.]

Scena 4

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

EXPOZIȚIA NAȚIONALĂ

Subscena 4.1.

Oameni legați la ochi conduși de mină ca niște orbi de către un Ghid – Instructor (nelegat la ochi) vizitează o expoziție de tablouri, desene, sculpturi, tapițerii, imagini din filme – de groază sau de mizerie – celebre (în mod ideal ar fi dacă s-ar prezenta originale sau cel puțin copii bine realizate tehnic – (așa cum a procedat Michel de Ghelderode în piesele sale), ori imitații:

- scene din "Tenture de l'Apocalypse", de Nicolas Bataille
- desene imaginative de oameni animalizați, gen Grand - ville
- tablourile "Guernica" (represiune și animalitate) sau "Femeia care plînge" , de Picasso
- imagini de groază din filmele lui Hitchcock
- tabloul înnegurat "Arborele cu corbi", de Friedrich (solitudinea omului aflat în disperare)
- tablouri cu strigoi (William Blake)
- tablouri de femei distorsionate, convulsive (De Kooning)
- portrete lățite exagerat (stil opus lui El Greco)
- tablouri moarte, masacru (Delacroix) ideologic
- desene ori gravuri "negre" (Odilon Redon) simbolizînd închiderea și îngustimea universului ("L' Araignée souriante" , "L'Armure")
- imagini de groază din filmul "Ivan cel Groaznic", de Eisenstein
- măști funerare antice
- sarcofage
- realism crud exprimat ca în arta aztecă
- artă brută (gen Dubuffet)
- anxietate expresionistă în sculpturi de Ipousteguy
- desene neguroase ale unui peisaj arid japonez, executate de Hiroshige
- picturi gen Arcimbaldi, dar numai eu șerpi ca elemente de compunere, ori cu efigii ale Instructorului – General
- sculpturi de schilozi , infirmi, monștri umani.
- Din cînd în cînd exclamații de admirație desăvîrșită.

Această expoziție, trecută din boi (= realitate) în scenă (= fabulație), cu care o parte a publicului va fi deja familiarizat, are rolul de

a-l șoca pe spectator și a-l face să se simtă ca un element component al acestui univers murdar (situație opusă celor doi maeștri ai distanțării: Brecht și Pirandello).

Subscena 4.2.

Grupul de vizitatori se deplasează într-un muzeu mirositor unde admiră: tampoane de vată îmbibate în menstruație, excremente umane și animale, floci, muci, spermă în prezervative, diaree, urină în vase de porțelan, zgaibe, mătreasă, piele zbîrcită, unghii, bucăți tăiate din corpul uman, cadavre mâncate de bacterii.

Din cînd în cînd exclamații de admirație desăvîrșită relativ la aceste mirosuri îmbătătoare.]

[Coboară o plăcuță cu inscripția:

CÎNTAREA PATRIEI

Subscena 5.1.

Într-o sală de spectacol Oameni, cu pavilioanele urechilor bandajate, ascultă muzică: un cor format din alți Oameni aliniați perfect, dirijați de un Instructor – Corifeu : țipete, imitări de sunete de animale (fenomene ale naturii, obiecte), jelturi, bocituri, plîsete – date mai tare, mai încet, oprite, pornite iar.

La sfîrșitul concertului se aplaudă, se strigă bis.

Orchestra mai repetă cîteva "arii" de plîsete, zbierăte.

Subscena 5.2.

Pe acest fundal sonor toate cortinele de pe platforme s-au ridicat scoțînd la iveală în mod simultan imagini din "Ferma de Oameni". Spectatorul va fi înconjurat, pînă la confundarea cu acest univers. Bate de mai multe ori gongul cu șocuri muzicale înfricoșătoare, care se transformă în bătăi de clopot la înmormîntare.

Subscena 5.3.

Podeaua și pereții scenei încep să se clatine; se zguduie și pereții sălii de teatru, cad obiectele din decor – ca la un cutremur adevărat. Se produc oscilații, vibrații, trepidații artificiale. La premieră s-ar putea să constituie o surpriză neplăcută. Chiar dacă publicul va intra în panică, afară se va dezmetici.

Corina de fier va cădea spontan, ca și celelalte. Tot Universul acesta oneros se va năruir!!!...printr-o adevărată R e v o l u ȝ i e.].

Redactor: Adela Grosu
Corector: Angela Popa

Tehnoredactare computerizată la

COCC – SA

Calea Griviței nr. 6-10
Telefon: 659.21.90/129

"A nervous and strange style, source of an explosive personality."

GEORGE F. REDMANN

Pieșele din acest volum sînt izbucnirea unei revolte împotriva barbariei moderne ridicate pe eșafodul unei concepții politico-sociale distrugătoare: comunismul. Autorul se descătușează de frică și de obsesii scriind Trilogia dramatică pe care o intitulează cu un nume generic: METAISTORIE. Publicîndu-și cele trei pieșe, FORMAREA OMULUI NOU, O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS și PATRIA DE ANIMALE, poetul FLORENTIN SMARANDACHE se desprinde de arta poeziei și abordează arta teatrului, atacînd la modul cel mai dur o parte cumplită a unei realități istorice. Folosind calea alegoriei dramatice, autorul își deschide posibilitatea unei mai mari cuprinderi a orizontului ideilor, unei profunzimi și generalizări a sensurilor istoriei contemporane.

Ca realizare, ni se pare că prima și ultima piesă sînt cele mai izbutite. FORMAREA OMULUI NOU o considerăm și cea mai teatrală. Cît privește PATRIA DE ANIMALE, credem că ne aflăm în fața unei formule dramatice interesante. Renunțarea la rostirea cuvîntului pe scenă poate să aibă un efect extraordinar. Sînt în această piesă momente cutremurătoare. Dramaturgul ajunge la un fel de esență a teatrului printr-un paradox: se dispensează de cuvîntul rostit și reține doar gestul actorului. Monstruozitatea și grotescul se realizează prin formula adoptată de dramaturg, formulă pe care o salutăm cu satisfacție.

Dan Tărchilă

2000